ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யரான
ஸ்ரீகூர நாராயண ஜீயர் ஸ்வாமி
திருவாய் மலர்ந்தருளிய

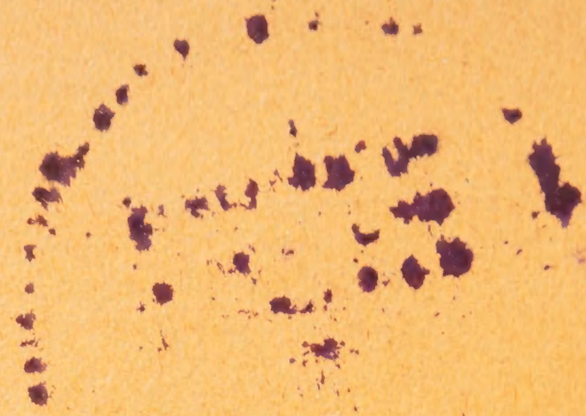
ஸுதர்சந சதகம்.

ஸ்ரீகாஞ்சீ ப்ரதிவாதிபயங்கர மடாதீச ஜகத்குரு
ஸ்ரீ [illegible]
[illegible]

பெருமாள்கோயில் பிரதிவாதிபயங்கரம்
அண்ணங்கராசாரியன் இயற்றிய
பதவுரை விசேஷவுரையுடன்

மதுரை ஹரிஸமயதிவாகர அச்சுக்கூடத்திலும்,
திருக்குடந்தை ஸ்ரீகோமளாம்பா அச்சுக்கூடத்திலும்
அச்சிடுவிக்கப்பட்டது,

[illegible] ஸம்வத்ஸரம்.

[illegible]மாலா —ஸீரீஸ் நெ. க.

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யரான

ஸ்ரீகூரநாராயண ஜீயர் ஸ்வாமி

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஸுதர்சநசதகம்.

பெருமாள்கோயில் பிரதிவாதிபயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய

பதவுரை விசேஷவுரையுடன்,

மதுரை:

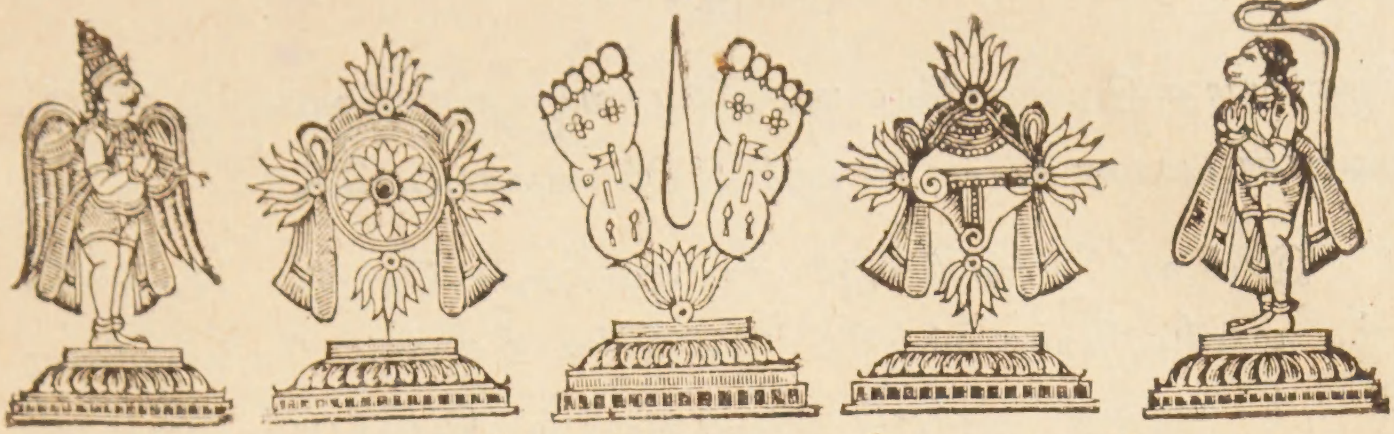
ஹரிஸமயதிவாகர அச்சுக்கூடத்தில்

அச்சிடுவிக்கப்பட்டது.

1926,

இதன் விலை 0—12—0]   [போஸ்டேஜ் தனி.

ஸ்ரீரஸ்து.

"ஜ்யோதிஷ்டோமாயுஷமதிஜய்யதாம்"

முன்னுரை.

திருவரங்கர் பெரிய கோயிலில் ஸ்ரீரங்க நாராயணஜீயர்ஸ்வாமி பீடத்தில் அதிபதிகளாக எழுந்தருளியிருந்த ஸ்வாமிகளுள் ஒருவரான ஸ்ரீகூரநாராயணஜீயர்ஸ்வாமி திருவாய் மலர்ந்தருளிய ஸுதர்ஶந ஶதகமென்னும் இந்த ஸ்தோத்ரம் ஶப்தஸந்தர்ப்ப மாதுர்யத்தாலும் அர்த்தவைஶிஷ்ட்யத்தாலும் ஒப்புயர்வற்றதென்னுமிடம் ப்ரஸித்தமேயாம். ஆரோக்யம், ஐஶ்வர்யம், ஆயுஸ்ஸு முதலிய பலன்களை விரும்புமவர்கள் ஸங்கல்பநியமபூர்வகமாக இந்த ஸ்தோத்ர பாராயணம் செய்து இஷ்டப்ராப்திகளையும் அநிஷ்டநிவ்ருத்திகளையும் எளிதில் பெறுகிறார்களென்பதும் ஸர்வப்ரஸித்தம். அநந்யப்ரயோஜநர்களான முமுக்ஷுக்களுக்கும் இந்த ஸ்தோத்ரம் நித்யாநுஸந்தேயமென்பதில் விப்ரதிபத்தி இல்லை.

ஆகவே, ஸஞ்ஜீவநமும் ஸர்வோஜ்ஜீவநமுமான இந்த ஸ்தோத்ரத்திற்குப் பொருள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது அனைவர்க்கும் ஆவஶ்யகம். இதற்கு அதிஸங்க்ஷிப்தமான ஸம்ஸ்க்ருத டிப்பணி ஒன்றிருந்தாலும் ஸர்வஸாதாரணமான நடையில் தமிழுரையொன்று இருக்கவேண்டியது ஆவஶ்யகமேயாம். இங்ஙனே ஓருரை எழுதும்படியாகப் பலபெரியோர்கள் * பொருளல்லாதவென்னைப்பொருளாக்கி நியமித்தருளினமையால் அந்த நியமனத்தைச் சிரமேற்கொண்ட அடியேன் அஜ்ஞர்க்கும் ப்ராஜ்ஞர்க்கும் வாசியற உபகாரகமாம்படி உரையெழுதத் தொடங்குகின்றேன். நியமேந ப்ரதிபதார்த்தமும், ப்ராயேண தாத்பர்யமும், க்வசித் விஶேஷார்த்தமும், இன்

ரியமையாத இடங்களில் வசனங்களின் வ்யுத்பத்திவிவரணமும், தே வையான புராண வரலாறுகளும் இதில் வரையப்படும்.

இரவிலும் விளக்கிலும் எழுதுவதனால் நேரும் பிழைகளையும், மானிடரியற்கைக்குரிய அஜ்ஞாநாதிகளால் நேரும் பிழைகளையும் மற்றும் அச்சுப் பிழைகளையும் பெரியோர் பொறுத்தருளி, க்ஷமாகுணஸம்பந்நர்களாக விளங்குவார்களென்று விச்வஸிக்கிறேன். அன்றி, குற்றங்குறைகளை எடுத்துக் கூறுவார் பக்கல் க்ருதஜ்ஞனாகவுமிருப்பேன்; அவை திருத்தவும்படும். நிற்க,

இந்த ஸுதர்சநசதக ஸ்தோத்ரத்திற்கு கர்த்தாவான ஸ்ரீ கூரநாராயண ஜீயர் ஸ்வாமி எக்காலத்தவர்? எவ்வாசிரியருடைய திருவடிஸம்பந்தி? இன்னும் என்னென்ன க்ரந்தங்கருளிச் செய்துள்ளார்? இத்யாதி விஷயங்களைப் பலர் விமர்சிக்கப் புகுந்து அவரவர் மனம்போனபடி பேசிப்போருவர். ப்ராமாணிகர்களான பெரியோர்பக்கல் கேட்டுணர்ந்ததை அடியேன் இங்கு ஸங்க்ரஹித்தெழுதுகின்றேன்;—இவர் கூரத்தாழ்வானுடைய காலத்திலே எழுந்தருளியிருந்தவரும், ஸாக்ஷாத் அவருடைய திருவடிகளிலே ஆச்ரயித்து ஸகலசாஸ்த்ரங்களையும் கற்றுணர்ந்தவருமாவர்.

“கோயிலொழுகு” என்னும் க்ரந்தத்தில் “கூரநாராயணஜீயர் வைபவம்” என்ற தலைப்பின்கீழ் எழுதப்பட்டுள்ள சில பங்க்திகளை இங்கே உதாஹரிப்போம்:—“நஞ்சீயர் உபந்யாஸம் நிர்வஹித்துக் கொண்டிருக்கிற காலத்திலே, விண்ணப்பஞ் செய்வாரிலே ஒருத்தர் பெருமாள் ஸந்நிதிக்கு யோக்யமாகாமலிருக்க, ஆழ்வானுடைய சேவிகள் ஆண்டாள் அவரிடத்தில் க்ருபையாலே ஆழ்வான் திருமாலிருஞ்சோலையிலே எழுந்தருளியிருக்கச் செய்தே ஆழ்வான் திருவடிகளிலே ஆச்ரயித்து ஸந்யஸித்து ஸபௌத்ரராய் ஆசார்யன் குடியே நிரூபகமாகக் ‘கூரநாராயணஜீயர்’என்று திருநாமத்தையுடையவராய் மஹாமாந்த்ரிகராய்க்கோயில்வாஸம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறவரை அழைத்து, ‘உம்முடைய மந்த்ரங்களும்ஒரு கைங்கர்யத்திலே உபயோகிக்கும்’ என்று சொல்லியிருந்தீரே, நீர் இப்போது இந்த விண்ணப்பஞ் செய்வாரைப் பெருமாள் கைங்கர்யத்துக்கு யோக்ய

ர்க்கும்படி பண்ணும்' என்று நியமிக்க, அந்த கூரநாராயணஜீய ரும் ஸுதர்சநசதகத்தைப் பண்ணி, விண்ணப்பஞ்செய்வார் நோயற்றுப் பெருமாள் ஸேவாகாலத்துக்கு யோக்யராகும்படி பண்ணினர்"—என்று கோயிலொழுகில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஸம்ஸாராவர்த்தோபநிஷத்பாஷ்யமியற்றினவரும் இந்த கூரநாராயணஜீயரேயென்றும், தைத்திரீயோபநிஷத்பாஷ்யமியற் றினவரும் இவரேயென்றும் சிலர் கூறுவதெல்லாம் ப்ராந்திவிஜ்ரும் பிதமேயாம். ஸ்ரீவேதாந்ததேசிகனுடைய காலத்துக்குப் பிற்பட்ட வராயும் அஹோபில மடாதிபதியாயுமிருந்த ஸ்ரீவத்ஸாங்க ஸ்ரீநா ராயணமுனியென்பவரால் செய்தருளப்பட்டது ஸம்ஸாராவர்த்த பாஷ்யம். அந்த பாஷ்யத்தின் அவஸாநத்திலே "வேதாந்தமார்க்க பாதாப்ஜப்ராந்தநிர்மூலநேதஸா । வாதிவேதாந்தஸாராய: ஸ்ரீவத்ஸாங்கேந தர்சித:" என்று அவர் தம்மாலே எழுதப்பட்டுள்ள ச்லோகமும் நோக்கத்தக்கது.

இனி தைத்திரீயோபநிஷத்பாஷ்யம் அருளிச்செய்தவரும் ஸுதர்சநசதககர்த்தாவும் ஸந்நிவ்ருத்திகளேயோவென்னில்; அன்று. ஸுதர்சநசதககர்த்தா கூரநாராயணஜீயர்க்குப்பின் த்ரு தீய பட்டஸ்தராக ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயர் மடத்தில் எழுந்தருளியிரு ந்தவரும், நலந்திகழ் நாராயணஜீயர் என்றும் ஸ்ரீரங்கராஜஜீயர் என் றும் மறுதிருநாமங்களையுடையவருமான ஸ்வாமியே தைத்திரீயோ பநிஷத்பாஷ்யகர்த்தாவாவர். ஆகையாலே, ஸுதர்சநசதககா ரரும் ஸம்ஸாராவர்த்தோபநிஷத்பாஷ்யகாரரும் தைத்திரீயோப நிஷத்பாஷ்யகாரரும் பரஸ்பரம் பிந்நபிந்நவ்யக்திகளென்று தெளி யக்கடவது.

ப்ரக்ருத கூரநாராயணஜீயர் ஸ்வாமியின் ப்ரபாவம் கோயி லொழுகில் சுருக்கமாகவும், ஸ்ரீரங்கநாராயணஸ்வாமி மடப்ரகாசி கையில் சிறிது விரிவாகவும் காணத்தகும். இவர் அறுபது திரு நக்ஷத்ரம் எழுந்தருளியிருந்தார்.

இவர் மந்த்ரசக்திப்ரபாவத்தாலே அழகிய மணவாளனுக்குப்பல கைங்கர்யங்கள் நிர்வஹித்துப் போந்தாரென்றும், இவருடைய காலத்தில் 'யத்ராஷ்டாக்ஷரஸம்ஸித்தோ மஹாபாகோ மஹீயதே

நகத்ருஸங்கல்பிஷ்யந்தி வ்யாயிஷ்யந்தி பரிக்ஷதஸ்ஸ்வரா:” என்ற ப்ரமாணம் ஸர்வதோமுகமாகவேயிருந்ததென்றும் ஆசார்யஹ்ருதயர் அருளிச்செய்யக் கேட்டிருக்கை.

இவர் அருளிச்செய்த க்ரந்தங்களில் ஸாரார்த்தசதகமொன்றே ப்ரஸித்தமாயிராநின்றது. கோயிலில் ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயர் மடத்தில் ஸ்வாமிவிக்ரஹங்களெழுந்தருளியிருக்கிற இவருடைய திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தின் ஸிம்ஹாஸநத்தில் நான்கு ஜீயர்களை எழுந்தருளப் பண்ணியிருக்கக் காண்கையாலே இவர்க்கு நான்கு ஜீயர்கள் ஸந்யாஸி ஶிஷ்யர்களாக இருந்தனரென்று தெரிகிறது. மற்றும் இவரது விசேஷங்களை வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க.

இந்த ஸாரார்த்தசதகம் நிகமநஶ்லோகமுட்பட நூற்றொரு ஶ்லோகங்கள் கொண்டது. இதில், இருபத்தினான்காவது ஶ்லோகமளவும் ஜ்ஞாநவர்த்தநமும், அதற்குமேல் முப்பத்தெட்டாம்ஶ்லோகமளவும் பக்திவர்த்தநமும், அதற்குமேல் ஐம்பதாம் ஶ்லோகமளவும் ஸ்வரவர்த்தநமும், அதற்குமேல் அறுபத்தோராம் ஶ்லோகமளவும் நாஸிவர்த்தநமும், அதற்குமேல் எழுபத்தினான்காம் ஶ்லோகமளவும் அக்ஷவர்ணநமும், அதற்குமேல் நூறும்ஶ்லோகமளவும் பாபஷவர்ணநமுமாய்ச் செல்லுகிறது.

“துஞ்சும்போதழைமின் துயர்வரில் நினைமின் துயரிலீர் சொல்லிலும் நன்றாம், நஞ்சுதான் கண்டீர் நம்முடை வினைக்கு நாராயணாவென்னும் நாமம்” என்றாற்போலே ஸர்வதா ஸர்வவிதப்ரஸக்ஷேமான இந்த ஶாஸ்த்ரம் ஸர்வர்க்கும் ஸதாநுஸந்தேயமாகக் கடவது.

இங்ஙனம்:—
பெருமாள்கோயில், ப்ரதிவாதிபயங்கரம்,
அண்ணங்கராசார்ய தாஸன்.

॥ ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:॥

ஶ்ரீகூரநாராயணமஹாமுநீந்த்ர ப்ரணீத

ஶ்ரீஸுதர்ஶநஶதகஸ்ய வ்யாக்யா ।

ஶ்ரீகாஞ்சீ ப்ரதிவாதிபயங்கர-அண்ணங்கராசார்ய விரசிதா॥

தனியன்.

ரங்கேஶ விஜ்ஞப்தி கராமயஸ்ய
சகார சக்ரஸ்தவம் நிவ்ருத்தயே ।
ஸமாஶ்ரயேஹம் வரதார்த்திநாம் யஃ
தம் கூரநாராயண நாமகம் முநிம் ॥

பதவுரை.

யஃ—	யாவனொரு கூரநாராயண ஜீயர்
ரங்கேஶ விஜ்ஞப்திகர ஆமயஸ்ய நிவ்ருத்தயே	திருவரங்கப்பெருமாளரையருடைய நோய் தீர்வதன்பொருட்டு
வரதார்த்திநாம்	அபேக்ஷிதங்களை நிறைவேற்றவல்ல
சக்ரஸ்தவம்	திருவாழியாழ்வான்விஷயமாண ஸ்தோத்திரமாகிய ஸ்ரீஸுதர்சன சதகத்தை
சகார	அருளிச் செய்தாரோ
தம் கூரநாராயண நாமகம் முநிம்	அந்த ஸ்ரீகூரநாராயணஜீயர் ஸ்வாமியை
அஹம் ஸமாஶ்ரயே	அடியேன் பணிகின்றேன்.

கருத்து:—திருவரங்கப் பெருமாளரையர் திருமேனியில் நோவு சாத்திக் கொண்டிருக்கையில் அதுகண்டு ஸஹித்திருக்கமாட்டாத ஸ்ரீகூரநாராயண ஜீயர்ஸ்வாமி அந்த நோய்தீருவதற்காக ஸ்ரீஸுதர்சநாழ்வான் விஷயமாக நூறு ச்லோகங்கள் கொண்ட ஸ்தோத்ரத்தை யருளிச் செய்தார். இந்த ஸ்தோத்திரமானது ஸர்வாபீஷ்டங்களையும் தலைக்கட்டித் தரவல்லது. இப்படிப்பட்ட ஸ்தோத்ரத்தை யருளிச் செய்த அந்த ஜீயர் ஸ்வாமியை அடியேன் தொழுகின்றேனென்கை............

ஸ்ரீ:

ஸுதர்சநசதகத்தின் அடிவரவு.

---

1. [illegible]

2. [illegible]

3. [illegible]

4. [illegible]

5. [illegible]

6. [illegible]

7. [illegible]

8. [illegible]

9. [illegible]

10. [illegible]

அடிவரவு முற்றிற்று.

பெருமாள் கோயில், பிரதிவாதி பயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர்.

(ஸ்தோத்ர, திவ்யப்ரபந்த-வ்யாக்யாதா.)

Kumaran Press, Conjeeveram.

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீஸௌம்யஜாமாத்ருமுநயே நம:

ஸ்ரீகூரநாராயண ஜீயர்ஸ்வாமி
அருளிச்செய்த
ஸுதர்சநசதகம்.

ஸௌதா₃மந்யுஜ்ஜிஹாநா
 தி₃ஶி விதி₃ஶி திரஸ்க்ருத்ய ஸாவித்ரமர்சி:
பா₃ஹ்யாப்₄யந்தா₄கார
 க்ஷதஜக₃த₃க₃த₃ங்காரபூ₄ம்நா ஸ்வதா₄ம்நா ।
தோ₃:[illegible]
 [illegible]
ஜ்வாலா ஜாஜ்வல்யமாநா விதரது
 ப₄வதாம் வீப்ஸயாऽபீ₄ப்ஸிதாநி ॥ க ॥

ஸ்ரீ:
பெருமாள்கோயில் பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசார்யர்
இயற்றிய பதவுரையும் விசேஷவுரையும்.

கூரநாராயணாக்₂யஸ்ய ஸூரேர் நிரந்தரஸௌஹ்ருத₃ம் ।
ஸ்ரீஸுத₃ர்ஶநஸ்தோத்ரம் வ்யாக்₂யாஸ்யதாம் ஶுபே₄ ॥

பதவுரை.

பா₃ஹ்யாப்₄யந்தா₄காரக்ஷத ஜக₃த₃க₃த₃ங்கார பூ₄ம்நா } வெளியிலுள்ளதும் உள்ளுள்ளதுமான இருள்களாலே கெட்டுப்போன உலகங்கட்கு வைத்தியனாகும் பெருமையை யுடைய

ஸ்வபாஸா	தனது ஒளியினால்
பாஸ்வதாபா:	ஸூர்யனுடையதான ஒளியை
திரஸ்க்ருத்ய	கீழ்ப்படுத்தி
திஶி விதிஶி	எல்லாவிடங்களிலும்
உஜ்ஜிஹாநா	வியாபித்து விளங்குவதும்,
ப்ரௌட: புஜகண்டூ தர்ப்பதைத்ய வித்விஷாம் வதூ கண்ட ஶூந்யீகரிஷ்ணு:	புஜங்களிலுள்ள தினவினால் மிகவும் சொக்கரிக்கின்ற அசுரர்களின் பெண்டுகளுடைய கழுத்துகளை [த் தாலிபற்றதாக] சூன்யமாக்குவதில் வல்லமை பெற்றதும்,
ஜாஜ்வல்யமாநா	ஒப்புயர்வின்றி ஜ்வலித்துக் கொண்டிருப்பதுமான
ஸௌதர்ஶநீ ஜ்வாலா	திருவாழியாழ்வானுடையதான ஜ்வாலையானது
வ: ஸமீஹிதாநி	உங்களது விருப்பங்களை
வீப்ஸயா விதரது	அடிக்கடி தந்திடுக.

* * * இது முதல் இருபத்தினான்கு ஶ்லோகமளவும் திருவாழியாழ்வானுடைய ஜ்வாலையைப் பற்றின வர்ணனையாய்ச் செல்லுகிறது. அதில் இந்த ஶ்லோகத்தினால் சொல்லப்படுவது யாதெனில்;

உலகத்தில் இருள் இருவகைப்படும்; அகவிருள் என்றும் புறவிருள் என்றும். அகவிருள் அஜ்ஞாநாந்தகாரமெனப்படும்; புறவிருளென்பது ப்ரஸித்தமானதேயாம். இவ்விரண்டுவகையிருளாலும் தடுமாறுகின்ற உலகத்தவர்கட்கு அவ்விருளைத் தொலைத்தருளி வாழ்விக்கவல்ல வொளியினால் ஸூர்யனுடைய தேஜஸ்ஸைத் திரஸ்கரித்திருக்கும் ஸுதர்சந ஜ்வாலை. (ஸூர்யன் புறவிருளொன்றை மாத்திரமேயன்றோ போக்கவல்லன்.) அசுரர்களுக்கு எப்போதும் யுத்தம் செய்வதிலேயே உத்ஸாஹமாதலால் சண்டைக்கு யார் அகப்படுவார்களென்று அவர்களுடைய புஜங்கள் தினவுகொண்டு அதனால் அவர்கள் மிகவும் கொக்கரிப்பார்கள்; அன்னவர்களைத் தொலைத்து அவர்களது பெண்டிரைக் கைம்பெண்டாட்டிகளாக ஆக்கவல்லதுமான ஸ்ரீஸுதர்சந ஜ்வாலை உங்களுடைய அபீஷ்டங்களைப் பரிபூர்ணமாக்குக என்பதாம்.

[illegible]
[illegible] [illegible] என்கிற [illegible] என்னும் [illegible] த்தை முற்கொண்டு [illegible] யாகுமா யிருக்கிறது. [illegible] "[illegible]" என்ற பாடமும் ஏற்கும்; பொருள் ஒக்கும். [illegible] மான என்றுமாம், ஸமர்த்தமான என்றுமாம். [illegible]

இந்த ஶ்லோகம் முழுதும் ஸ்ரக்தராவ்ருத்தம்......... (க)

[illegible] ॥ (உ)

[illegible]	பூலோகத்தில்
[illegible]	மேரு பர்வதத்தினது காந்திகளி[னால்]
[illegible]	ஸேவிக்கப் பெற்றதும்
[illegible]	ஆகாசத்தில்
[illegible]	ஸூர்யனுடைய
[illegible]	கிரணங்களினால்
[illegible]	எதிர்கொண்டு உபசரிக்கப்பட்ட
[illegible]	ஸ்வர்க்கலோகத்தில் [அம்]
[illegible]	தேவர்களின் மாளிகைகளினுடைய (அல்லது) நக்ஷத்ராதி தேஜ: பதார்த்தங்களினுடைய
[illegible]	ப்ரகாசங்களினால்
[illegible]	சுச்ரூஷை பண்ணப்பெற்றதும்
[illegible]	ஸர்வதிக்குகளிலும் சுழன்று [illegible] பித்து நெருங்கின தீப்பொறிகளுடையதும்

த்ரிபுவந விஜயவ்யக்ரம் — மூவுலகங்களையும் வெல்வதில் முயற்சியுடையதும்

(ஸுதர்சநம்)

ஜாக்ரத்ப்ரதாபம் — எப்போதும் விளங்காநின்ற தாபசக்தியையுடையதும்

உக்ரம் — (எதிரிகட்கு) பயங்கரமும்

சாக்ரம் — திருவாழியாழ்வானுடையதுமான

தத் — அப்படிப்பட்ட [ப்ரஸித்தமான]

மஹ: — தேஜஸ்ஸானது

வ: — உங்களுக்கு

பூயஸ்யை — மிகவும் அதிகமான

ஸம்ருத்த்யை — செல்வத்தின்பொருட்டு

ஸ்தாத் — விளங்குக.

* * * நான்காம் பாதத்திலுள்ள "த்ரிபுவந விஜய வ்யக்ரம்" என்ற விசேஷணத்தைப் பூர்வார்த்தமும் விவரிக்கிறது. "பாடக்ரமாதர்த்தக்ரமோ பலீயாந்" என்ற நியாயத்தை யடியொற்றி "ஸுமேரௌ ஸௌமேரவீபி: ப்ரபாபி: ப்ராப்தஸேவம்" என்று முதலில் யோஜிக்கப்பட்டது; "த்யுவியோமாந்தரிக்ஷம் த்ரைளோக்யரூப:" என்றிறே அடைவு.

பூலோகத்தில் மேருபர்வதத்தின் ஒளிகள் திருவாழியாழ்வானுடைய திவ்ய தேஜஸ்ஸுக்கு அடிமை செய்கின்றன வென்றது—மேருமலையின் நிரம்பிய ஒளிகளிற் காட்டிலும் மேம்பட்டு விளங்குவது ஸ்ரீஸுதர்சந தேஜஸ்ஸு என்றபடி. ஆகாசத்தில் இரவியின் கதிர்கள் எதிர்கொள்ளுகின்றனவென்றும், ஸ்வர்லோகத்தில் தேவயாநாந்தரம் தீப்திகள் சிச்ரூஷை செய்கின்றனவென்றும் சொன்னதற்கும் அதுவே கருத்தாம். எனவே மூவுலகங்களிலும் உள்ள தேஜ:பதார்த்தங்களையெல்லாம் வென்று வீறுபெற்று விளங்குவது திருவாழியாழ்வானுடைய தேஜஸ்ஸு என்றதாயிற்று.

பின்னடிகளின் கருத்து ஸ்பஷ்டம். ஸுமேரோ: ஜ்யோதி:— ஸௌமேரவ்ய:, தாபி:. [தேவயாநாந்தரம்] 'யாநி' என்னும் பதம் த்ரு

ஹத்துக்கும் தேஜஸ்ஸுக்கும் வாசகமாகையாலே இரண்டுவகையான பொருள்களும் இங்கு விவக்ஷித்து கொள்ளப்பட்டன. சக்ரஸ்தம் வஹ்நிஸுலபம் சக்ரஹஸ்தம் ஸ்மராமி...... (உ)

பூர்ணே பூர்ணேந்துஸுதாநாம் ஸாந்த்ரஹி லஸத: ஸோமபிம்பஸ்தலாயே, பாஹாஸாகாவகாஹக்ஷிதிககநதிவஸ்ஸ்ரீஸுராஜத்ருமஸ்ய। ஜ்யோதிஸ்ஸூர்யப்ரஸவ: புஷ்பிதஸாந்த்ரஸம்பத் உத்தம்ஸலக்ஷ்மீம், வாஷீநாஸாஸ்வேஷு ப்ரதிஸது பவதாம் ஸபுஷ்டம் ப்ரஹர்ஷம் ॥ (௩)

ஸுதாநாம் பூர்ணை:	அம்ருதரஸ ப்ரவாஹங்களாலே
பூர்ணே	நிறைந்ததாயும்
ஸாந்த்ரஹி	மிக்க பெருமை பொருந்தியதாயு மிருக்கிற
ஸோமபிம்ப ஸ்தலாயே	சந்திரபிம்பமாகிற பாத்தியில்
லஸத:	விளங்குகின்றதாய்
பாஹாஸாகாவகாஹ க்ஷிதி ககந திவ:	புஜங்களாகிற கிளைகளினாலே பூமியையும் ஆகாயத்தையும் ஸ்வர்க்கத்தையும் ஆக்கிரமித்ததாயுள்ள
ஸ்ரீஸுராஜத்ருமஸ்ய	திருவாழியாழ்வானாகிற கல்பவ்ருக்ஷத்தினுடைய—,
புஷ்பிதஸாந்த்ரஸம்பத்	புஷ்பஸம்ருத்தியை விளக்குவதாயும் —தேவதைகளின் செல்வத்தை விளங்கச்செய்வதாயும்
ஆசாஸ்வேஷு உத்தம்ஸலக்ஷ்மீம் வாஷீநு	திங்மண்டலங்களில் ஸிரோபூஷணஸோபையைப் பெருக்காநின்றதாயுமுள்ள
ஜ்யோதிஸ்ஸூர்யப்ரஸவ:	ஜ்யோதிஸ்ஸென்னும் தளிரானது
பவதாம்	உங்களுக்கு
ஸபுஷ்டம்	மேன்மைபொருந்திய
ப்ரஹர்ஷம்	ஸந்தோஷத்தை
ப்ரதிஸது	தந்திடுக.

* * * திருவாழியாழ்வானை ஒரு வ்ருக்ஷமாகவும் அவருடைய சோதியை ப்ரவாஹமாகவும் ரூபணம் பண்ணிப்பேசுகிறார் இதில். உலகத்தில் வ்ருக்ஷமானது தண்ணீர் நிறைந்த பாத்தியில் விளங்கும்; சுற்றிலும் தழைத்தோங்குகின்ற கிளைகளையுடைத்தாயிருக்கும்; அத்தன்மை திருவாழியாழ்வானுக்கும் பொருந்தினபடி சொல்லுகிறது பூர்வார்த்தத்தில்.—அம்ருதவெள்ளம் நிறைந்த சந்த்ரபிம்பமாகிற பாத்தியில் விளங்காநின்றதாய்த்து ஸ்ரீஸுதர்சந வ்ருக்ஷம். சக்கரத்தாழ்வான் சந்திரமண்டலத்தில் விளங்குவதாகச் சொல்லுகிறவிதற்குக் கருத்து என்னென்னில்; ஸாத்வதப்ரயத்ந ஸம்ஸ்தாநக்ரமம் சொல்லுமிடத்து ஸ்ரீஸுதர்சநாழ்வான் சந்திரமண்டலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் வண்ணமாகச் சொல்லப்பட்டிருத்தலால் இங்ஙனே அருளிச் செய்யப்பட்டது. "சந்த்ரபிம்பஸ்ய மத்யஸ்தம் தாரம் த்யாயேத் ஸமாஹித: । தஸ்ய மத்யே ஸ்திதம் தேவம் ரக்தவர்ணம் ஸஹஸ்ரதம்" என்று அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையில் இருபத்தாறும் அத்யாயத்தில் (ச்லோ-5) சொல்லப்பட்டதிறே. இந்த சதகந்தன்னிலும் மேல் "ப்ரணவஸஸ்யஸாரஸீருஹஷட்பதாணவர்த்தி" என்றும் "சந்த்ராய: காரியஜ்ஞோபவர்ஷி" என்றும் "ஸ்வதஸஸ்யஸாரம் ப்ரத்யக்ஷதந்த்ரா நக்ஷத்ர" என்றுமருளிச் செய்திருப்பவை இங்கே ஸ்மரிக்கத்தக்கன. உலகத்தில் வ்ருக்ஷம் தண்ணீர் நிறைந்த பாத்தியில் விளங்குவதுபோல் இந்த ஸ்ரீஸுதர்சந வ்ருக்ஷம் ஸுதாப்ரவாஹபூர்ணமான சந்த்ரபிம்பமாகிற பாத்தியில் விளங்காநின்றதென்றதாயிற்று.

வ்ருக்ஷமானது சுற்றிலும் தழைத்தோங்காநின்ற கிளைகளினால் கீழும் மேலும் இடமடைத்துக்கொண்டு விளங்குவதுபோல் இந்த ஸுதர்சந வ்ருக்ஷம் தனது திருக்கைகளாகிற சாகைகளினாலே த்யாவாப்ருதிவிகளையெல்லாம் இடமடைத்துக் கிடக்கிறதென்கிறது இரண்டாம் பாதம். நீண்ட கைகளைக் கிளைகளோடு ஒப்பிடுதல் கவி மரபு. "சக்ராஜ்ஞாசாகி" என்றவிடத்து த்ரிசாகம் ஸாமாந்யமாயிருந்தாலும் இங்கே க்ஷீரவ்ருக்ஷமாகிற விசேஷத்துக்கு வாசகமாகக்கடவது. அன்றியே, த்ரோணாம் ராஜா — ராஜத்ராஜ: [illegible] தேவ ராஜத்ரா: என்று வ்யுத்பத்தி பண்ணுவா

ரும் சிலருளர். வ்ருக்ஷத்தில் செந்தளிர் உண்டாகிறாப்போல் இந்த ஸுதர்ஸந வ்ருக்ஷத்தில் செவ்விய சோதியே ப்ரவாளமென்கிறார். [ப்ரகடிதஸுமநஸ்ஸம்பத்] பல்லவமானது புஷ்பஸம்பத்தை விளக்குமே; அப்படியே இந்த ஸுதர்ஸந ஜ்யோதிः ப்ரவாளமும் செய்யா நின்றதென்பதை ஶ்லேஷரீதியாலே சொல்லுகிறார். ஸுமநஶ்ஶப்தம் புஷ்பத்துக்கும் தேவதைகளுக்கும் வாசகம். பல்லவமானது ஸுமநஸ்ஸுவான புஷ்பத்தின் ஸம்பத்தை ப்ரகடநம் செய்யும்; ஸுதர்ஸந ஜ்யோதிः ப்ரவாளமானது ஸுமநஸ்ஸுக்களான தேவதைகளின் செல்வத்தை ப்ரகடநம் செய்யா நிற்குமென்க. தேவர்களின் செல்வத்தைக் கொள்ளை கொண்டு அவர்களை நலிகின்ற அஸுரராக்ஷஸர்களை அழிக்கும் முகத்தால் ஸுதர்ஸநஜ்யோதிஸ்ஸானது தேவதாஸம்பத்ப்ரகடநகாரியாகிறபடி. [ககுபாமாபேடுகக்ஷோசிதோத்தம் பாதநு.] மாதர்கள் பல்லவத்தை ஶிரோபூஷணமாகக் கொள்ளுவார்கள்; ஸுதர்ஸநஜ்யோதிஸ்ஸும் திக்குக்களில் ஶிரோபூஷணமாக விளங்காநின்றதாய்த்து. திருவாழியின் சோதியானது திசைகள்தோறும் அழகிதாகப் பரவியிருக்கின்றதென்றபடி. 'ககுப்'ஶப்தத்தின் ஸ்வாரஸ்யமும் நோக்கத்தக்கது.

இவைகளால் ப்ரவாளமென்னவமைந்த ஸுதர்ஸநஜ்யோதிஸ்ஸானது உங்கட்குச் சிறந்த மகிழ்ச்சியைத் தருகவென்றாராயிற்று. ... ... (௩)

கராகாரஸஹஸ்ரவிஶாரதி விததபக்ஷவிபக்ஷாபக்ஷாத் நாநாஸஸ்த்ராஸ்த்ரநாநாநிர்ஜிதவிநிர்ஜிதநநவேஶேஷமேகமே: । குஞ்ஜரகேயகேகநாதகதஹரிஹதேர்ஹாஸாயவீர்யஸ்யஹேதே: தச்க தீக்ஷ்ணநாமதேவாஸ்ஷு வதராரா: வாஷ்மாதாத் வஸாஷாயத் ॥ (௪)

ஶாயவீர்யஸ்ய	எம்பெருமானுடையதான
ஹேதே:	திருவாழியினுடைய
யந்மஹ:	யாதொரு தேஜஸ்ஸானது

ஸஹஸ்ராத் அராத் — ஆயிரக்கணக்கான அரஸமூஹத்தினின்றும்,

விபக்ஷக்ஷபணக்ஷமாத் — எதிரிகளைத்தொலைப்பதில் ஸமர்த்தமான

அக்ஷாத் — அக்ஷத்தில் நின்றும்

ஸாவித்ரஸநாபே: — ஸூர்யனோடு ஒத்த

நாபே: — நாபியில் நின்றும்

நிஜமஹிமமிதக்ஷ்மாமண்டலாத் — தனது பெருமையினாலே அளவிடப்பட்ட பூமியையுடைத்தான

நேமே: — நேமியில் நின்றும்

யத் விஸரதி — எங்கும் பரவுகின்றதோ,

அநகை: ஶ்ரௌத்ரியை: — ஒருமிடறான வேதங்களாலே

ஸ்துதமஹிம — துதிக்கப்பட்ட பெருமையையுடையதும்

சதுராஶாந்தகக்ஷம் — நான்கு திசைகளிலும்

ஸமயதே — பரவுகின்றதுமான

தத் (தேஜ:) — அந்த ஸ்ரீஸுதர்சந தேஜஸ்ஸு

வ: — உங்களுக்கு

சதுர: புருஷார்த்தாந் — (அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்னும்) நான்கு புருஷார்த்தங்களையும்

புஷ்ணாது — பெருக்கத் தந்திடுக.

* * * அரம், அக்ஷம், நாபி, நேமி—என்னுமிவை திருவாழியாழ்வானுடைய அவயவங்கள். அந்த அவயவங்கள் தோறும் கிளர்கின்ற ஜ்வாலையே ஸுதர்ஶந ஜ்வாலையாம். (அவயவஸமுதாயமேயிறே அவயவியாகிறது.) அதனுடைய புகழ் ஸகலவேதங்களிலும் பொலியும். அத்தகைய ஸுதர்ஶந ஜ்யோதிஸ்ஸானது அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்ற நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் உங்களுக்கு அளித்திடுக வென்கிறார்.

"ஸஹஸ்ராராத்" என்ற இரண்டனுள் ஒன்று பஞ்சமீ ஏகவசநம்; ஒன்று அவ்யயம். ஸஹஸ்ராணாம் ஸமாஹார:—ஸஹஸ்ரீ; தஸ்யா: என்று பஞ்சமீ ஏகவசநத்திற்கு வ்யுத்பத்தியாம். அபேக்ஷவிவரண யம். "ஶதம், ஸஹஸ்ரம்" இத்யாதி ஸம்க்யாவாசக பதங்களை விஶேஷ

க்ஷணமாகவுடைய விஶேஷ்ய பதங்கள் பஹுவசநாந்தமாக இருக்கவேணும்; "ஶதம் பாத்ரா:, ஸஹஸ்ரம் பஶவ:" இத்யாதிகள் உதாஹரணம். இவ்விடத்தில் ஸஹஸ்ராத் அரேப்ய: என்றிருக்கவேணுமேயன்றி 'க்ஷுராத்' என்று ஏகவசநாந்தமாயிருத்தல் பொருந்துமோ வென்று விசிகித்ஸை உண்டாகக்கூடியதே;

இதற்கு ஸமாதாநவாக்யங்கள் பலவுண்டு:—ஸஹஸ்ர ஶப்தம் வ்யாக்யம் க்ஷுரஸமூஹத்தில் ஸாக்ஷாத்தாக அந்வயிப்பதல்ல; ஸமூஹாவயவமான அரங்களில் அந்வயிக்கும்; ஸமூஹம் ஒன்றேயாகையாலே "க்ஷுராத்" என்ற ஏகவசநப்ரயோகம் கூடும் என்பர் சிலர். இங்ஙனன்றியே, ஸஹஸ்ரஶப்தம் ஸஹஸ்ராவயவபரமாய் அதன்மேல் 'அர்ஶஆத்யச்' என்றுகொண்டால் 'ஸஹஸ்ராவயவவிஶிஷ்டாத் க்ஷுரஸமூஹாத்' என்றதாகிறது என்பர் சிலர்; இங்ஙனுமன்றிக்கே, நடாதூர் அம்மாளருளிச்செய்த பரத்வாதிபஞ்சகஸ்தோத்ரத்தில் "ஶ்ரீரங்கஸ்தலவேங்கடாத்ரிகரிகிர்யாதௌ ஶதேஷ்டோத்தரே ஸ்தாநே க்ராமநிகேதநேஷு ச ஸதா ஸாந்நித்யமாஸேதுஷே" என்ற ஶ்லோகத்தில் "கஷ்டோத்தரே ஶதே ஸ்தாநேஷு" என்னாதே "ஸ்தாநே" என்று ஏகவசநப்ரயோகம் காண்கையாலே அப்படியே இங்கும் கூடும் என்பர் சிலர். இங்ஙனே நிர்வஹிக்கும் படிகள் பலகிடந்தாலும் ஹ்ருதயங்கமான நிர்வாஹம் ஒன்றுண்டு; அதாவது—அராணாம் ஸமூஹ: க்ஷுர: என்று விக்ரஹம் பண்ணுமல் 'அராணாம் ஸம்பந்தீ க்ஷுர:' என்றுகொண்டு க்ஷுரபதத்தை விஶேஷணமாகவும் ஸஹஸ்ரபதத்தை விஶேஷ்யமாகவுங்கொண்டு "அரங்களினுடையதான ஆயிரத்தில் நின்றும்" என்று பொருள் கொள்ளுதல் மிக்கபொருத்தமுடையது. அரங்களினுடைய ஆயிரம் என்றால், ஆயிரம் அரங்கள் என்றே பொருள்படும்: "ஸஹஸ்ரம் காவீநாம் ஶதமேவ நவப்ரஸூததேநாஸ்" "பஶூநாம் ஶததேநாஸ்" இத்யாதிஸ்தலங்களில், ஸஹஸ்ரம் காவ:, ஶதம் பஶவ:—என்று பொருள்படுமாறுகாண்க.

இந்த ஶதகந்தன்னிலே "ஹேதீநாம் ஹேதயஸ்ஸம் வோ திஶந்து ஶஶதி ஸஹஸ்ராரணாநாம்" என்ற ப்ரயோகமும்

இங்கே த்ரஷ்டாவுமாகப் பொருந்தும்; 'கரணாநாம் த்ரஷ்டா' = ஸஹஸ்ரம் கரணி என்றபடியிறே.

இனி இவ்வழிகளைத்தவிர வேறுவழியுமுண்டாகில் அறிவிற் சிறந்தோர் அங்ஙனே உபபத்தி சொல்லிக்கொள்க.

'தூராத்' என்ற சப்தம் "தூராந்திகஸமீபயோ:" என்ற நிகண்டுப்ரகாரத்தின்படி சேய்மை அண்மை என்னுமிருவகைப்பொருள்படும். நெடுந்தூரம் வரையில் என்று இங்கே பொருளாகக்கடவது. ஸமீபத்திலும் தூரத்திலும் என்றுமாம். "நிஜவிபவவபுர் விஸ்தரே:" என்ற நெறிவிசேஷணம்—ஸ்ரீவைகுண்டநெறி யானது பூமியிற்காட்டிலும் மிக்க விஸ்தாரமுடைய தென்னுமிடத்தைத் தெரிவிக்கும். "தூராந்தரே ப்ரேக்ஷணஸம்ப்ரவிஷ்டை:" என்னும் பாடமுண்டாம். ... ... (௪)

ஶ்யாமம் தாமவ்யாப்த்யா க்வசந பகவத: க்வாபி பிஶங்கம் ப்ர-
க்ருத்யா, ஶுப்ரம் ஶேஷஸ்ய பாஸா க்வசந மணிருசா க்வாபி
தத்வேஸ்வரக்த்யா நீலம் ஶ்ரீநேத்ரகாந்த்யா க்வசிதபி ஶ்யாமந
ஸ்வாஸ்ஸதீவ்யேஸ்வ வித்ராத், வ்யாதந்வாநம் விதாநஶ்ரியமிவ
விநதாஸூநு வக்ஷஸ்தலாத் ॥ (௫)

க்வசந	ஓரிடத்தில்
பகவத:	எம்பெருமானுடைய
தாமவ்யாப்த்யா	திருமேனி நிறத்தின் வ்யாப்தியி[னாலே]
ஶ்யாமம்	பசுமைநிறத்ததாயும்
க்வாபி	ஓரிடத்தில்
ப்ரக்ருத்யா பிஶங்கம்	இயற்கையாகவே பிங்கள வர்ண[மாயும்]
க்வசந	மற்றோரிடத்தில்
ஶேஷஸ்ய பாஸா	திருவனந்தாழ்வானுடைய ஒளியி[னாலே]
ஶுப்ரம்	வெண்ணிறமாயும்
க்வாபி	மற்றுமோரிடத்தில்

தச்சேஷஸ்ய	அந்தத் திருவனந்தாழ்வானுடை
மணிரோசிஷா	மாணிக்கவொளியினாலே [யவே
ரக்தம்	சிவந்ததாயும்
க்வசித்க்வசித்	இன்னுமோரிடத்தில்
ஸ்ரீநேத்ரகாந்த்யா நீலம்	பிராட்டியினது திருக்கண்களின் காந்தியினாலே நீலநிறத்ததாயும்
	(இப்படி நானாவர்ணங்கள் விரவப்பெற்றமையாலே)
ஸ்ரீதேவ்யா: ப்ரியேசஸ்ய	ஸ்ரீதம்பதிகளான பெரியபிராட்டியார்க்கும் பெரியபெருமாளுக்கும்
விசித்ரம் விதாநச்ரியம்	விசித்திரமான மேற்கட்டியின் சோபையை
வ்யாதந்வாநமிவ வ்யவஸ்திதம்	விசேஷமாக உண்டுபண்ணுகின்றதுபோன்றுள்ள
ஸுதர்சநம்	திருவாழியாழ்வானுடைய தேஜ
வ:	உங்களுக்கு [ஸ்ஸானது
ஸர்வ உபவிநதாத்	ஸௌஸ்வஸ்த்யத்தை வளரச்செய்திடுக.

கார்முகில் வண்ணனான எம்பெருமானுடைய திருமேனியொளியின்பரவுதலினால் சிலவிடங்களில் ஸ்யாமவர்ணமாயும், சிலவிடங்களில் இயற்கையாகப் பிங்களவர்ணமாயும், *அரவத்தமளியின் ஒளியினால் சிலவிடங்களில் ஸுக்லவர்ணமாயும், அத்திருவனந்தாழ்வானுடைய திருமுடியில் விளங்குகின்ற மாணிக்கத்தின் ஒளியினால் சிலவிடங்களில் ரக்தவர்ணமாயும், குவளையங்கண்ணியான பிராட்டியின் திருக்கண்ணொளியினால் சில விடங்களில் நீலவர்ணமாயும் இப்படி பலவகை வர்ணங்கள் விரவப்பெற்றிராநின்ற ஸுதர்சந ஜ்யோதிஸ்ஸானது பெருமாளும் பிராட்டியுமாகிற திவ்யதம்பதிகளுக்கு விசித்ரவர்ணமான மேற்கட்டி கட்டினதுபோல் விளங்காநின்றதென்று ஒரு உத்ப்ரேக்ஷை தோற்றப் பேசினாராய்த்து. இப்படிப்பட்ட உத்ப்ரேக்ஷைக்கு ஆஸ்பதமான சோதியானது உங்கட்கு ஸௌஸ்வஸ்த்யத்தைத் தந்திடுக.

இதில், 'ஸ்யாமம்' என்றும் 'நீலம்' என்றும் இரண்டு பதங்கள் உள்ளன; "க்ருஷ்ணநீலாஸித ஸ்யாம காலச்யாமல மேசகா:" என்ற

அமரகோசத்தின்படி இரண்டையும் பர்யாயபதமாகக் காணும் வர்கள் பாநுஶப்தஸந்தேஹிப்பார்கள். அங்ஙன் ஶங்கிக்கவேண்டா; அந்த அமரகோசந்தன்னிலே நாநார்த்தவர்க்கத்தில் “த்ருஷ்டிப்ரதேஶ ஹரித்ருஷ்ண” என்றிருப்பது அறியத்தக்கது.* பாசியின் பசும்புறம் போலு நீர்மை இங்கே ஶ்யாமஶப்தத்தால் விவக்ஷிதமென்க. [பஹ்ரு] நீலஶ்யாமவர்ணத்தை பஹ்ருவர்ணமென்பர்கள். ஸா தஶாநநஜ்யோதிஸ்ஸின் இயற்கையான நிறம் இதுவாம். [ஶேஷஸ்ய] “சென்றால் குடையாம்” இத்யாதிப்படியே ஸகலாவஸ்தைகளிலும் கைங்கர்யநிரதனை திருவனந்தாழ்வானுடைய வெண்மை. தேஜோ த்ரவ்யவிஶேஷமிறே அவனது. ... ... (௫)

ஶம்ஸந்த்யுதர்கமுத்வாஸிதபரமஹஸோ ஸவிது: கைட-
பாரே:, உதேஷ்யச்சம்ஸீ ஸந்த்யேவ நக்தஞ்சரவிஜயகரீ யா ஜகத்வந்தநீயா ।
ப்ரத்யக்ஷாயப்ரத்யக்ஷவிஷயதமஸ்ஸர்வஜ்ஞைஶ்வர்யநீதஸா, ரதாங்கீ
ரஶ்மிஶ்ரீ: ப்ரணதஶ்ரேயஸே தாஸ்து ப்ரஸத்யோதாநதேஶ: ॥ ௬ ॥

ரதாங்கீ — திருவாழியாழ்வானுடையதான

யா ஜ்வாலஶ்ரீ: — யாதொரு ஜ்வாலாஶ்ரீயானது

உத்வாஸிதபரமஹஸ: ஸவிது: — சந்திரன் முதலிய மற்ற க்ரஹங்களினுடைய தேஜஸ்ஸைக் கவளீகரித்திருக்கின்ற ஸூர்யனுடைய

உதேஷ்யச்சம்ஸீ — உதயத்தைத்தெரிவிக்கின்ற

ஸந்த்யேவ — ப்ராதஸ்ஸந்த்யை போல

உத்வாஸிதபரமஹஸ: கைடபாரே: — இதர பதார்த்தங்களெல்லாவற்றினுடையவும் தேஜஸ்ஸை இல்லை செய்திருக்கிற எம்பெருமானுடைய

உதர்கம் — ப்ரஸாதாதிஶயத்தை

ஶம்ஸந்தீ — விளங்கச் செய்யாநின்றதாய்,

நக்தஞ்சரவிஜயகரீ — இரவில் திரிகின்ற துஷ்ட ஜந்துக்களுடையவும் (2.) ராக்ஷஸர்களுடையவும் நாஶத்தைச் செய்யாநின்றதாய்

ஜகத்வந்த்யா	எல்லாவுலகத்தாலும் உபாஸிக்கத் தக்கதாய்
பந்தூகச்சாய பந்து[illegible] வபுஷ்[illegible]	கோங்கு மலர்களின் காந்தியோடொத்த காந்தியோடு சேர்ந்த வர்ணங்களினால் பெருக்கமுற்ற
ஸந்த்யா	விளங்குகின்றதோ [தாய்
ஸா	அந்த ஸுதர்ஶந ஜ்வாலையானது
அவதாம்	உங்களுடைய
ப்ரத்யஹோத்பந்நம் ஏந:	நாள்தோறுமுண்டாகும் பாபத்தை
ப்ரணுததாம்	போக்கடிக்கவேணும்.

திருவாழியாழ்வானுடைய ஜ்வாலாவலியை ப்ராதஸ்ஸந்த்யையோடு ஒப்பிட்டுப் பேசுகிறார் ச்லேஷஶக்தியாலே. ஸந்த்யையானது [உத்³பா⁴ஸிதபத³வீ[illegible] ஸாவித: உந்மேஷம் ப்ரஸஜ்ஞீ =] உதார தேஜ: பதார்த்தங்களினுடைய ஒளியை யெல்லாம் உள்ளடக்க வல்ல ஸூர்யனுடைய உதயத்தைத் தெரிவிக்குமாபோலே ஸுதர்ஶநஜ்வாலையானது [உத்³பா⁴ஸிதபத³வீ[illegible]: கைடபாரே: உந்மேஷம் ப்ரஸஜ்ஞீ =] ப்ரதிபக்ஷிகளின் தேஜஸ்ஸையெல்லாம் க்ஷயீகரிக்கவல்ல ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய உத்கர்ஷமுண்டு-[illegible]; அதனை விளக்கா நிற்கும். [நக்தஞ்சரவிஜயஶ்ரீ] இரவில் திரியும் க்ரூர ஜந்துக்களெல்லாம் ப்ராதஸ்ஸந்த்யை வந்தவாறே உள்ளடங்கும்; நக்தஞ்சரர்களான அஸுரராக்ஷஸர்கள் ஸுதர்ஶநஜ்வாலையைக் கண்டவாறே நாஶமடைவர்கள்.

[ஜகத்வந்த்யா] "ஸந்த்யாமுபாஸதே" என்று உலகெல்லாம் வணங்குமிறே அதை; இங்கும் "வடிவார் சோதிவலத்துறையுஞ் சுடராழியும் பல்லாண்டு" என்னாதாருண்டோ?

[பந்தூகச்சாயயாராஜி.] ப்ராதஸ்ஸந்த்யாகாலத்திலே ஸூர்யனுடைய செவ்விய சோதிகள் எங்கும் பரவுகையாலே [illegible]ராஶிகள் தமது கரிய நிறம் மாறிச் செம்மைபெற்று விளங்கும். ஆனபின்பு, பந்தூகபுஷ்பங்களின் சோதியோடொத்தசோதி

யாகின்றன்றோ ப்ராஹ்நிக ஸந்த்யையுடைய சோதி, அதனோடு கலசிச் செவ்வியவாகி விளங்குகின்ற மேகங்களாலே நிபிடமாயிருக்கும் ஸந்த்யை; ப்ராதஸ்ஸந்த்யையும் இப்படியேயிராநின்றதாய்த்து;—வைத்ருதவ்ருக்ஷத்தின் சோதிபோன்ற சோதியையுடைய ஸூர்யகிரணங்கள் மற்ற ஸகல தேஜஸ்ஸுகளையும் திரஸ்கரித்துத் தாமே வீறுபெற்று எங்கும் பரவுகின்றமையால் காளமேகங்களும் தம் நிறம் கெட்டு இந்தச் செந்நிறத்தையே கொண்டனவாகி விளங்குதல்பற்றி, ஸாயந்தநமாய ஸாயம்ஸமயவிவக்ஷிதங்களான ஸந்த்யைங்களாலே ஸஹஸ்ராம்ஶுதையாயிற்று ப்ராதஸ்ஸந்த்யை. இத்தால், மேகங்களை சிவக்கடிக்கவல்ல சோதிப்பெருமை ஸூர்யகிரணங்களுக்கு உள்ளவாறு சொல்லிற்றாயிற்று. இப்படிப்பட்ட ஸூர்யஜ்யோதிஸ்ஸானது [ஸவிதாரம் ப்ரத்யேத நேந: ப்ரணோதா.] ஸந்த்யையோடு ஸூர்யம் சொன்னது போலவே காயத்ரியிலும் ஸூர்யம் திருவுள்ளம் பற்றுகிறார்; "தத் ஸவிதுர் வரேண்யம்......பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி...தியோ யோ ந: ப்ரசோதயாத்" என்று அது செய்யும் நித்யாவநிவர்த்தநமாகிற காரியத்தையே இதுவும் செய்யக்கடவதென்கிறார். ஸாயந்தநம் ஸாயம்—ஸாயந்தநாய, என்றாகும். "ஸாயம்ஸாயம்" இதி பாணிநிஸூத்ரம்........

ஸூர்யம் ப்ரதீப்ய ப்ரக்ருதிப்ரக்ருஷ்டம் ப்ரதயதி ஸஹஸ்ராம்ஶுகாநாம் காநி, ஸௌவர்ணீம் யாந்தி காந்திம் ஶ்ரயதி ப்ரத்யூஷமேவ ஸந்த்யாராகம் ஸாந்த்ரம்। ஸம்ரக்ஷ்யமாணா ஶோகாம் ஹரதி ஶிதநிஶாவஸாநம் ப்ரத்யூஷஸாந்த்ரம், தாபாவதம்ஸவர்ஷம் ப்ரணமத நிஜம் பாது வஸ்ஸுதர்ஶநோதாத் ॥ (௭)

ப்ரத்யூஷஸமயே	யாதொரு ஸுதர்ஶந ஜ்வாலை
	இளருங்காலத்தில்
நப:	ஆகாசமானது

த்யௌர்தூமௌகதூம்ரா	புகைத்திரளின் ஸமுதாயத்தோடு
ஸாத்ம்யம் அப்யேதி	ஒற்றுமையைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றதோ,
தாரகாஜாலகாநி	நக்ஷத்ரஸமூஹங்களானவை
ஸ்பௌலிங்கீம் காந்திம் யாந்தி	தீப்பொறிகளினது ஒளியை அடைகின்றனவோ,
மேரு:	மேருமலையானது
அங்காரஶங்காம் திஶதி	கொள்ளிக்கட்டையென்கிற ஶங்கையைத் தருகின்றதோ,
அக்நி:	அக்நியானது
நிர்வாணார்சி:	ஒளிமழுங்கப்பெற்றதாய்
வைவர்ண்யம் பஜதி	(ஸுதர்ஶந ஜ்வாலையிற் காட்டில் வேறுபட்டு விளங்கமுடியாதபடி அத்தோடு) ஒற்றுமையை அடைந்துவிடுகிறதோ,
சீநசந்த்ராவபௌ	ஸூர்ய சந்திரர்கள்
க்ஷீணதேஜஸௌ	தேஜஸ்ஸை இழந்தவர்களாய்
ஜ்வாலாவர்த்தாவிவ ஸ்த:	ஜ்வாலையின் வட்டம்போல இருக்கின்றனரோ,
தத்	அப்படிப்பட்ட
ப்ரஹரணபதிஜம் தாம	திருவாழியாழ்வானிடத் துண்டான தேஜஸ்ஸானது
வ: ப்ரீணாது	உங்களை ஸௌக்கியப்படுத்துக.

திருவாழியாழ்வானுடைய சோதி கிளருங்காலத்து மற்ற தேஜ:பதார்த்தங்களெல்லாம் ஒளிமழுங்கி கலங்குமாம் படியைப் பேசுகிறார் இதில். பலபல தேஜ:பதார்த்தங்கள் நிறைந்து விளங்குகின்ற ஆகாஶமண்டலமானது சக்ரஜ்வாலையின் முன்னே ஒளிகெட்டு 'இது புகைக்கூண்டு' என்னும்படியான நிலைமையை அடைகின்றது; நக்ஷத்ர ஸமூஹங்களெல்லாம் 'இவை க்ஷுத்ரமான நெருப்புப் பொறிகளாம்' என்னவேண்டும் நிலைமையை யடைகின்றன. மேருமலையானது 'இது அங்காரமோ' என்று ஶங்கிக்கும்படியாகின்றது. அக்நி

ப்ரூடமான க்ஷேத்துக்கும் சுழ்ந்தஸம்க்ரமமான க்ஷேத்துக்கும் நஷ்டப்ரீதமான க்ஷேத்துக்கும் க்ஷயமென்று பெயருண்டு. இவற்றுள் ஏதேனுமொரு பொருளை இங்கே கொள்க. சூரியனானது தனது ஒளியெல்லாம் மழுங்கப்பெற்று ஸுதர்ஸநஜ்வாலையில் ஸந்தாபத்தை அடையுமத்தனை யொழியத் தானொரு தேஜஃபதார்த்தமாகத் தனித்து விளங்கப்பெறாது. இனி ஸூர்ய சந்த்ரர்களோ வென்னில்; தங்களுடைய தேஜஸ்ஸு போனவழி தெரியாமல் ஒளியிழந்து, சிறுவர்கள் மாவலியாடும்போது தீவட்டம் காணப்படுமே அதுபோலவாகாநின்றார்கள்.

இப்படியாலே ஸகல தேஜஃபதார்த்தங்களையும் உருவழித்து எங்கும் மேம்பட்டு விளங்காநின்ற ஸுதர்ஸந ஜ்யோதிஸ்ஸானது உங்களை மகிழ்விக்கவேணுமென்றாயிற்று.

[ப்ரஸ்ர்யா] ப்ரஸ்ராணாம் ஸமூஹ꞉—ப்ரஸ்ர்யா. அதிநவ ப்ரகரணத்தில் "பாஶாதிப்யோய꞉" என்ற ஸூத்ரம் இதற்கு நிஷ்பாதகம். பாஶ்யா, த்ருண்யா, வந்யா, வாத்யா, ரத்யா இதிவத்॥ "தாரகாஜாலகாநி" = நக்ஷத்ர ஸமூஹங்களென்று பொருள்கொண்டால் ஜாலஸப்தம் ஸாமூஹ்யவாசி என்று கொள்ளவேணும்; அன்றியே, "க்ஷாரகோ ஜாலகம் க்லீபே கலிகா கோரக꞉ புமாந்" என்ற அமரகோஸத்தின்படி பொருள் கொண்டால், 'புதிய அரும்புபோன்ற நக்ஷத்திரங்கள்' என்று கொள்ளலாம். ஸூர்யஜ்ஞாநாதீயம்—ஸௌரஶ்ரீ. ... ...(எ)

ப்ரத்யுஷப்ராயிவேத்யாஃ சக்ரம் விகஸநஜபாஸந்நிகாஶம் ஸகாஶாத், ஸ்வஸ்தாநஸ்தாநரேகாஸ்புடிதி ககயநாபதோ தேஹதோஜஸ்ய நிஷ்கோதேயந் நிஷ்யதேதோ வியாதீவ ஸஹ ஸாலங்காரஷ்டாப்த்யாவி நேஷ்டே, ஸம்ப்ராம்ஸாம் ஸதோ வ்யக்தாநி ஹிதவிஹிதயே ஸாந்தவோ ஸாத்வநா வ꞉ ॥ (அ)

விகஸநஜபாஸந்நிகாஶம் } அப்போதலர்ந்த ஜபாபுஷ்பத்தோ
சக்ரம் } டொத்த திருவாழியாழ்வான்

அம்ப₃ரே த்₃ருஷ்டவதி	ஆகாசத்தில் காணப்பட்டவளவில்
ஸ்வர்பா₄நௌ	ராஹுவானவன்
"ஏஷ: பா₄நு: ஸ்வயம்" இதி ஹர்ஷாத்	"இதோ தென்படுகின்ற இப்புருஷன் ஸூர்யனேயாவன்" என்று நினைத்தவனாய் [ஹர்ஷத்தாலே]
வேக₃த:	வேகமாக
அஸ்ய ஸகாஶமாக₃த:—	இத்திருவாழியாழ்வானுடைய அருகே வந்தவனாய்
(அவ்வளவில்)	
யை:	எந்த ஸுதர்ஶநகிரணங்களினாலே
நிஷ்டப்தஸ்ஸந்	மிகவும் தபிக்கப்பட்டவனாகி
நிவ்ருத்த:	திரும்பிப்போனவனாய்
அத்₃யாபி	இன்றளவும்
ஸஹஸ்ராம்ஶும்	ஸூர்யனை
விது₄ரிவ	சந்திரனைப்போல
ஸஹஸா ஸ்ப்ரஷ்டும்	சீக்கிரமாகத் தொடுவதற்கு
ந ஈஷ்டே	அஸமர்த்தனாயிராநின்றானோ,
தே	அப்படிப்பட்ட
பா₄ஸ்வரா: பா₄நவ:	மிக விளங்குகின்ற ஸுதர்சநகிரணங்களானவை
வ:	உங்களுடைய
அஹிதவிஹதயே	ஶத்ருவிநாஶத்தின் பொருட்டு
ஸந்து	ஸமர்த்தங்களாயிடுக.

உலகத்தில் சந்த்₃ரக்₃ரஹணம், ஸூர்யக்₃ரஹணம் என்ற இரண்டனுள் ராஹுவுக்குச் சந்திரன் பிடிபடுவது சீக்கிரமாகவும் ஸூர்யன் பிடிபடுவது விளம்பமாகவும் நிகழ்வது வழக்கம்; இதற்கு ஒரு ஹேதுவை உத்ப்ரேக்ஷிக்கின்றமுகத்தாலே ஸூர்யனுடைய தேஜஸ்ஸின் ப்ரதாபாதிஶயத்தைப் பேசுகிறார். அப்போதலர்ந்த ஜபாபுஷ்பம்போல் செக்கச்செவேலென்றிராநின்ற திருவாழியாழ்வானை ஒருகால் ஆகாஶத்திலே கண்ட ராஹுவானவன் 'இதோ ஸூர்

யன் கிடைத்துவிட்டான்; இவனைப் பிடித்துக்கொள்வோம்' என்றெண்ணி ஸ்வைரப்ரசாரியாலே ஸுதர்ஸநாழ்வானருகே விரைந்தோடிவந்தானும்; உண்மையில் அந்த வ்யக்தி ஸூர்யனல்லாமல் திருவாழியாழ்வானாயிருந்தபடியாலே அவருடைய கிரணங்களாலே நன்கு தபிக்கப்பட்டு மீண்டொழிந்தவனை அந்த ராஹுவானவன் அதற்குப் பிறகு மெய்யான ஸூர்யனிடத்தில் போவதற்கும் அஞ்சி 'இவன் ஸூர்யனேயாவன்' என்கிற நிஸ்ஸம்ஸயவிஷயமான நிஸ்சயத்தைப் பெற்றபின்பே இவனருகே போகலாமென்றெண்ணி, சந்திரனை எப்படி ஸீக்ரமாகப் பிடிக்கிறானோ அப்படி ஸூர்யனைப் பிடிக்கமாட்டாமல் விளம்பியாநின்றானென்று ஹேதூத்ப்ரேக்ஷையிருக்கிறபடி. எனவே, ராஹுவுக்கு ஸஹ்யமான ஸூர்யப்ரதாபம்போலன்றிக்கே ஸுதர்ஸநப்ரதாபம் அவனுக்கு ஸர்வதாஅஸஹ்யமாயிற்றென்றதாய்த்து. இப்படி ஸூர்யனிற்காட்டிலும் அதிஸயிதப்ரதாபவராய் விளங்காநின்ற திருவாழியாழ்வானுடைய கிரணங்களானவை உங்களுடைய பகைவர்களைப் பாற்றவேணும்.

வ்ருத்தி — அயிவ்ருத்தே ஜாதி விஸங்க்யேயைர்வ்யயீபாவ:. ஜவா = செவ்வரத்தை. நிஸ்ஸேஷம் யதா ததா தப்த: நிஷ்டப்த:. (அ)

தேவம் ஹேமாத்ரிதுங்கம் ப்ருதுபுஜஸிகரம் பிப்ரதம் மத்யதேஸே, நாபீவாபீஸரோஜோல்லஸிதநவநிபம் ஸேஷஸீர்ஷாஸநஸ்தம்। நேத்ரம் பத்மாயதாக்ஷம் தினகரகிரணாக்ருஷ்டவர்ணை: வஸீத்ர், ஸ்ரீசைத்ரவஸ்த்ராவாமாதய இவ விமலஸுதர்ஸநா திவ்யாஸ்த்ரபதி: ॥ (கூ)

ப்ருதுபுஜஸிகரம்	பருத்த புஜங்களாகிற சிகரங்களையுடையனாய்
ஹேமாத்ரிதுங்கம்	மேருமலைபோல் உயர்ந்தவனை
தேவம்	ஸுதர்ஸநபுருஷனை [ருப்பதும்
மத்யதேஸே பிப்ரதம்	நடுவிடத்தில் வைத்துக்கொண்டு
நாபீவாபீஸரோஜம்	நாபியாகிற தீவிகையிலே அழகிதாயிருப்பதும்

அராடவீமதீ	அரங்களாகிற காடுகளையுடையதும்
ஶேஷஶீர்ஷாஸநஸ்தா	திருவனந்தாழ்வானுடைய முடியாகிற ஆஸநத்தின்மீது இருப்பதும்
(அதவா) பூப்ராயஸூசீ	பூமியின் வேறொரு வடிவு படைத்ததுமான [ஸூசியோடொத்த]
நேமிம் பரீத்ய	நேமியைச்சுற்றி
விலஸந்தீ	விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற,
திநகரகிரணாத்ருஷ்ட தேஶ: சக்ரவாலாசல இவ விஹித:	ஸூர்யகிரணங்கள் கண்டறியாத ப்ரதேஶத்தையுடைய[எல்லையையுடைய] லோகாலோக பர்வதம் போன்ற
ஶ்ரீமதஸ்த்ரரஶ்மி:	ஸ்ரீஸுதர்ஶநஜ்வாலையானது
வ:	உங்களுக்கு
ப்ரீத்யை சாஸ்து	ப்ரீதியின்பொருட்டு ஆயிடுக.

திருவாழியாழ்வானுடைய நேமியைச் சுற்றி அவருடைய ஜ்வாலை விளங்கும்படியைப் பார்த்தால் பூமியைச் சுற்றி லோகாலோக பர்வதம் விளங்குவதுபோல் உத்ப்ரேக்ஷிக்கலாம்படி யிருக்கையாலே அங்ஙனே உத்ப்ரேக்ஷித்துப் பேசுகிறார் இதில். நேமியை ஸூசியாக ரூபணம் பண்ணுவதற்கு இன்றியமையாத உபபத்திகள் பூர்வஶ்லோகத்திலே சொல்லப்பட்டன. "திநகரகிரணாத்ருஷ்டதேஶ:" என்ற விஶேஷணத்தால் லோகாலோக பர்வதத்தோடு ஶ்ரீமதஸ்த்ரரஶ்மிக்குள்ள ஸாத்ருஶ்யமும் நிர்வஹிக்கப்படுகிறது.

ஸூசி எங்ஙனேயிராநின்றதென்றால்; பெரிய சிகரத்தையுடைய மேருமலையைத் தன்னிடையே தரித்துக்கொண்டும், தீவு, காடு, முதலியவற்றை யுடைத்தாயும், திருவனந்தாழ்வானுடைய திருமுடியின்மீது உள்ளதுமாயிராநின்றது; ஶ்ரீஸுதர்ஶந நேமியும் அங்ஙனே யிராநின்றதோவெனில்; ஆம்; நேமிமத்யத்தில் ஸுதர்ஶந புருஷன் எழுந்தருளியிருப்பதானது மேருமலை திகழ்வதொக்கும். அப்புருஷனுடைய பருத்த புஜங்களானவை அம்மேருமலையின் பரிவாரஸ்தாநீயமாம். நாபியென்கிற அவயவம் தீவென்போன்றதாம்; அரங்களானவை காடுகள் போன்றுள்ளன; இனி விஶேஷ

ரீக்ஷாஸந்தேஹமும் ஒக்கும்; ஸாம்பபஞ்சாஶத்தில், அப்படிப் பட்ட ஸந்தேஹம் ஶாஸ்த்ரத்தாலும் ப்ரத்யக்ஷத்தாலுமிறே. இப் படிகளாலே ஸூர்யனின் ஸ்வரூபம் அப்ரமேயமாயிராநின்றதாய்த்து ரேமி. ஸூர்யனைச்சுற்றி லோகாலோகமென்னும் பர்வதவலயம் வி ளங்குவதும், அம்மலையில் * இரவியின் கதிர்கள் நுழைதல் செய்கறி யாத ஒரு பாகமுள்ளதும் புராணப்ரஸித்தம். திவ்யாஸ்த்ரபூமிக்கு அம்மலையோடு ஸாம்யம் ஸாத்ருஶ்யத்தாலே வரக்கடவதத்தனை. 'திநகரகிரணை: அத்ருஷ்டா ஸீமா யஸ்யா:' என்கிற விக்ரஹம் உபயபக்ஷத்திலும் ஒக்குமாகிலும் பொருளில் வாசியுண்டு. அத்ரு ஷ்டபக்ஷத்தில் ஸீமாஶப்தத்திற்கு ஸ்தலமென்று பொருள்; ஸூர் யகிரணங்களாலே பார்க்கப்படாததொரு இடத்தையுடையது அது. திவ்யாஸ்த்ரபூமியோவென்னில்; ஸூர்யகிரணங்களால் காணப்படாத எல்லையுடையது; ஸூர்யகிரணங்களாலும் எல்லைகாணமுடியாத தென்றபடி. உத்தரஜ்ஞபக்ஷத்தாலும் ஸ்வரூபமஹத்வமென்றால் அதவே க்ஷயாவ்யாப்தாதரும் என்றதாமிறே.

இப்படிப்பட்ட ஸூர்யபிம்பஜ்யோதிஸ்ஸானது உங்களுக்கு நித்யஸௌக்யக்ஷேமமாகக் கடவதென்றதாயிற்று. ... (௬)

ஸகலம் லோகஸ்ய சக்ஷுர்த்விவிதகர்மநிர்தாஹகம் த்ரிநேத்ர
த்ரிநேத்ரம், ஸாத்யம் ... ஸாத்யோபாஸ்யமானம் ...
... ஷட்விம்ஶத்ய । ஸ்தோத்ரவிஶேஷவிஶேஷ பக்ஷநவகிரண
ஶ்ரேணி ரஜ்யத்ஸாமஸ்து, பயஸ்யாதஸாமத்ர பலவத்ப்ரஶம
ஜ்யோதி ரீஶஸ்ஸஹஸ்ரம் ॥ (௭)

லோகஸ்ய ஸகலம் சக்ஷு:	உலகத்துக்கு முக்கியமான கண் போன்றதும்
த்விவிதகர்மநிர்தாஹகம்	புண்யபாபரூபமான இருவகைக் கருமங்களையும் போக்கடிப்பதும்
த்ரிநேத்ரம்	முக்கண்ணனான சிவபிரான் வணங்கப் பெற்றதும்

சதுர்ணாம் அர்தாநாம் தாதா	நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் அளிப்பதும்
அரிகணம் பஞ்சதாம் ப்ராபயத்	பகைவர் கூட்டங்களை நாசமடைவிப்பதும்
ஷட்குணாட்யம்	(ஞானம் ஶக்தி முதலிய) ஆறு குணங்கள் நிறையப்பெற்றதும்
ஸப்தார்சி:ப்லோஷிதாஷ்டாபத நவகிரணஶ்ரேணிரஞ்ஜ்யத் தசாசம்	தீயில் காய்ச்சப்பட்ட ஸ்வர்ணத்தினதுபோன்ற புதிய கிரணஸமூஹத்தால் சிவக்கின்ற பத்துத் திசைகளையுடையதுமான
ஶதாங்காவயவவரிஷ்ட ஜ்யோதி:	ஸ்ரீ ஸுதர்சந ஜ்யோதிஸ்ஸானது
வ:	உங்களுடைய
ஸஹஸ்ரம் அம்ஹ:	பலபல துன்பங்களையெல்லாம்
வ்யபோஹ்யாத்	தொலைத்தருள்க.

இந்த ஶ்லோகத்தில் 'ஏகம், த்வி, த்ரி' என்று ஒன்று முதல் பத்துவரையிலுள்ள எண்களுக்கும் நூறு ஆயிரம் என்னும் எண்களுக்கும் வாசகமான பதங்களின் விந்யாஸக்ரமம் நோக்கத்தக்கது. இந்த ஶ்லோகத்தைக் கடாக்ஷித்தே ஸ்ரீவேதாந்த தேசிகனும் ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயத்தில் (5) 'ஏகோவிசேஷாத்விதீய த்ரிபதசதுர விந்த பஞ்சவர்ணீப்ரஹஸ்தம் ஷாட்குண்ய ஸேவ்ய ஸப்தஸ்வரமதிரணிதா ஷ்டஸங்கநவாத்மா। தேவோதவீப்ரஸாரிதப்ரமதநயநாரதி ஸாஹஸ்ரமத்யேக்ஷ விப்ரக்ஷதக்ஷகோடிவிப்ரவட்யதாஹயம் விதஸம்வேத்யதேயோட:॥" என்ற ஶ்லோகத்தை யருளிச்செய்தார். இவர் ஆயிரத்தோடு நிறுத்தினார்; அவர் அதற்குமேலும் பேசினார் என்று வாசி காண்க.

இதில் "அரிகணம் பஞ்சதாம் ப்ராபயத்" என்றவிடத்தில் ஐந்து என்ற எண்ணுக்கும் "நவகிரணஶ்ரேணி....." என்றவிடத்தில் ஒன்பது என்ற எண்ணுக்கும் பொருள்வகையில் தோற்றமில்லையாகிலும் ஶ்ருதிஸாத்ருஶ்யத்திலே ஶப்தத: ஸம்வ்யாப்தி உண்டாகுமென்கிறவத்தனையே விவக்ஷிதம்; திருவெழுகூற்றிருக்கையிலும் இப்படியே யிருக்கக் காண்கிறது.

[த்3விவித4ம் க்ஷிணோதி கவசாம்ஸ] புண்யபாபரூபமான இருவகைக்கருமங்களையும் தொலைப்பது என்கை; பாபத்தைத்தான் தொலைக்கவேணும், புண்யத்தையும் தொலைக்கவேணுமோ வென்னில்; ஆம்; பாபம் நரகாவஹம்; புண்யம் ஸ்வர்கா3தி3 க்ஷுத்3ரப2லாவஹம். ஒன்று இரும்புவிலங்கு; ஒன்று பொன்விலங்கு. "ததா3 வித்3வாந் புண்யபாபே விதூ4ய நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி" என்னுமதிகாரிக்கு இருவினைகளும் தொலையவேணும்: "சார்ந்த இருவல்வினைகளும் சரித்து" என்றார் ஆழ்வாரும்.

[ஶதாங்கா3வயவவரிஷ்ட2ஜ்யோதி:] "ஶதாங்க3ஸ்ஸ்யந்த3நோ ரத2:" என்ற அமரகோஶத்தின்படி ஶதாங்க3ஶப்33ம் ரத2வாசகம்; அதனுடைய அவயவங்களில் [வரிஷ்ட2ம்] சிறந்தது—சக்கரம். [ஈதிஸஹஸ்ரம்]. "அதிவ்ருஷ்டிரநாவ்ருஷ்டிர்மூஷிகா: ஶலபா4: ஶுகா: | அத்யாஸந்நாஶ்ச ராஜாந: ஷடே3தா ஈதய: ஸ்ம்ருதா:" என்று ஈதிகள் விஶேஷித்துச் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் இங்கே ஸர்வாநர்த்த2மும் விவக்ஷிதமென்க... ... ... (௧௦)

உத்33ண்டே3 யத்3விதண்டே3 நிருந்த4தி நப4ஸ்ஸ்ரோதஸ்யம்ஶுமாலிந்யூர்த்4வம், த்ர்யக்ஷஸ்ய பூ4யஸ்தாவஸு2விதவத3நோ விஶ்ரு தீர்ஷ்வஜ்ஞக்ஞ:| யஸ்ய த்3ருஷ்ட்வாதி3யோஷா விதா4ரவதோ நக்ஷத்ரகோஶஸ்ய ஸாத்4ய, ரக்ஷஸ்ஸ்வஹோஷ்ட்ரு ஹிதம் ஸாஹிதவ்யாஷ்டயோ வ்ருஷ்டயோ வ: || (௧௧)

உத்33ண்டே3 — (பகைவர் திறத்தில்) மிகவும் தீக்ஷ்ணமான

யத்3விதண்டே3 — யாவை சில ஸூர்யகிரணங்களின் ஸம்பந்தமானது

நப4ஸ்ஸ்ரோத்யம் — ஆகாஶமத்யத்தை

நிருந்த4தி ஸதி — நெருக்கா நின்றவளவில்

அம்ஶுமாலீ — ஸூர்யனான

ப்லுஷ்டதாபவ்யதிதவபுஷம்	மிக்க தாபத்தினால் வாட்டப்பட்ட வடிவையுடையவனைக்கொண்டு
அம்ப:ப்ருத்பி: அப்ரவப்ரை:	ஜலத்தை ஏந்திக்கொண்டிருக்கிற மேகவப்ரங்களில்
அப்யஸ்ய	அடிக்கடி அவகாஹித்து
த்யாம் அடதி	ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கிறானே,
விதா:	சந்திரனானவன்
ஶோஷ்யத்ஸுதௌக:	உலர்ந்துபோன அம்ருத ப்ரவாஹத்தையுடையனாய்
அபேதந: க்ஷௌத்ரகோஶஸ்ய	தேனற்ற தேனடையினுடைய
ஸாத்ருஶ்யமேதி	ஒப்பை அடைகின்றானே,
சக்ரஸ்யோஷ்ணா:	திருவாழியாழ்வானுடைய
தே	அப்படிப்பட்டவையாய்
ப்ரதிதஸாவித்ரவ்ருஷ்டய:	ஸாரண்யஸ்ரீயைப் பண்ணவல்லவைகளான
ஹேதய:	கிரணங்களானவை
வ: ரக்ஷந்து	உங்களைக்காத்தருள்க.

வளரொளிய கனலாழியின் ஜ்வாஜாலமானது ஆகாஶத்தை அளாவி எங்கும் பரந்தவளவில் அதனுடைய தாபம்பட்டு மிகவும் வாட்டமடைந்த ஸூர்யன் தாபஶாந்திக்காக நீர்கொண்ட மேகமண்டலங்களில் அடிக்கடி அவகாஹித்து அதனால் தாபம் தணியப்பெற்றுத் தனது தொழிலைச் செய்ய வல்லவனாகிறான். ஸூர்யனுடைய கதி இதுவாயிற்று: சந்திரனோ வென்னில், [ப்லுஷ்டதாபவ்யதிதவபு: என்ற விஶேஷணம் சந்திரனுக்கும் அந்வயிக்கக்கடவது.] தனது அம்ருதரஸமெல்லாம் ஶோஷமாகப் பெற்றவனாய்த் தேன் அற்ற தேனடைபோலும் நிலைமையை எய்துகின்றான். ப்ரஸித்ததேஜஸ்ஸர்களான சந்த்ரஸூர்யர்களை இப்பாடுபடுத்தவல்ல பெருமைவாய்ந்த ஸுதர்ஶந கிரணங்கள் உங்களைக் காத்தருளவேணுமென்றாராயிற்று. [ஓக:-ப்ரவாஹம். வ்ருஷ்டி:-ஸ்ரீ.] (கக)

[illegible] (௩௨)

[illegible]	வாவிகளின் தண்ணீரில்
[illegible]	செந்தாமரை மலர்களின் திரளாகவும்
[illegible]	மலைச்சாரலில்
[illegible]	யாகஜலங்களின் அருவி வீழ்ச்சியாகவும்
[illegible]	திசைகள்தோறும்
[illegible]	சிருஜங்களினுடைய
[illegible]	சிந்தூரப்பொடியாகவும்
[illegible]	ஆகாயத்தில்
[illegible]	அந்திப்போதை மேகத்திரளாகவும்
[illegible]	கடலில்
[illegible]	பவழமாகவும்
[illegible]	காட்டிடத்தில்
[illegible]	பல்லவமாகவும்
[illegible]	மனுஷ்யர்களாலே பார்க்கப்படாநின்ற
[illegible]	திருவாழிப்பாழ்வானது கிரணஸமூஹமானது
[illegible]	உங்களுக்கு
[illegible]	நல்ல அறிவைஉண்டாக்குக.

திருவாழிப்பாழ்வானுடைய ஜ்யோதிஸ்ஸமூஹம் ஸர்வவ்யாபியென்னுமிடத்தை ஒரு உத்ப்ரேக்ஷையாகப் பேசுகிறார் இதில். வாவித்தடம், மலைச்சாரல், ஆகாயம், கடல், காடு முதலான எல்லாவிடங்களிலும் திருவாழிப்பாழ்வானுடைய சுடர்ச்சோதிவெள்ளமே வியாபித்துக்கிடக்கின்றது; ஆனால் உண்மைகண்டறியகில்லாத ஸாது ஜநங்கள் "இவையெல்லாம் வாஸ்தவமான ஜ்யோதிஸ்ஸுக்களேயாம்"

என்று அறுதியிடமாட்டாமல் ஓரோரிடங்களில் ஓரோர்வஸ்துவாக மயங்குகின்றன: இந்த ஸூர்யப்ரகாஶத்தை வாவித்தடங்களில் தாமரைமலர்களாகவும், மலைச்சாரல்களில் காவிநீர்ப் பெருக்காகவும், வ்ருக்ஷங்களிடத்தில் சிந்தூரச்செம்பொடியாகவும், ஆகாயத்தில் ஸந்த்யாராகமாகவும், கடலினுள் பவழமாகவும், கோட்டத்தில் செந்தளிராகவும் ஜனங்கள் காண்கின்றனர். (மன்னியறிவில்லா ப்ராக்ருதர்கள் இங்ஙனே ப்ரமிக்கமாட்டார்கள்; விஷ்ணுவும், ஸ்ரீவராஹமும், ஸிம்ஹமும், ருத்ரமும் முதலானவற்றை ஸ்வரூபபேதமாகவே காண்பார்கள்—என்பது உள்ளுறை) இஃது அதிஶயோக்தி.

க்ரியாபதத்தில் 'ஜயா' என்பதனால் 'ப்ராப்தே' என்றதை அனுஸந்தித்துப் பொருள்மாத்திரம் வேறாகக் கொள்ளத் தக்கது. "ப்ரவாளோ பஸ்த்ரிகஸலய வீணாதிஷ்வேவ விக்ரமே" என்ற நிகண்டுவின்படி ப்ரவாளஶப்தத்துக்கு தளிரென்றும் பவழமென்றும் பொருளுண்டாதல் உணரத்தக்கது.

"ஸ்ரீயிஷ்டாவ்ய ப்ரமோதே" என்றும்......ப்ரபோதய என்றும் பாடமுண்டு. ப்ரமோத:—ஸந்தோஷம். ப்ரபோத:—சிறந்த ஞானம். [ஸுதர்ஶநஷிணே] ஸுதர்ஶநேஷ்ணு என்று எம்பெருமானுக்குத் திருநாமமிருப்பதுபோலவே திருவாழியாழ்வானுக்குமுண்டு. த்விஷாம் ஸந்தோஹ ப்ரத்வேஷ:; ஸ ஸமாவஸதாஸ்மி ஸ்நேதி விக்ரஹ:. அதவா—த்விஷாம் ஸந்தோஹ: த்வேஷ்டா; தஸ்யாராஸி: என்பாருமுண்டு: ஸமூஹத்தினுடைய ஸமூஹம் என்பதனால் பாஹுல்யாதிஶயமே தோற்றும். ... ...(கஉ)

ஹரிந்ரா! ஹாநோ தத்தீயா ஸாஸி கரோஷீதீதே! ஜக்த ஜநஜநீஜக்த! ஹரிரூதோஷ ஸந்தோஹநய! ந ஸ்வத: ப்ரபத்ரஷோதிஷ்ட:! ஸம்ஸாதீதம் நஹ: ஸ்வா யஹாயஹயந்திஜிய வக்ராவாஸபவர்ஷ்டி, ஸூர்யாகம் ப்ரஶமகாஹவாய் ப்ரஸ்ஸ்ஹா வக்ராய க்ரதீதிஶோ (கங)

யதுதயஸமயே	எந்த ஸுதர்ஶநகிரணங்களின் உதயகாலத்தில்
நாபஸ்யா:	ஆகாசத்திலுள்ள தேவ ஸ்த்ரீகள்
'ஹே பாநோ! க்வயாதா: ப்ரோஷ்யந்தி'	'ஓ ஸூர்யனே! உனது தேஜஸ்ஸானது (ஸுதர்ஶந தேஜஸ்ஸின் முன்னே) விளங்கவில்லை (என்று ஸூர்யனை நோக்கியும்)
'ஹே ஶீதாம்ஶோ! தே தேஜ: க்வ நு?'	'சந்திரனே! உனது தேஜஸ்ஸு எங்கே?' (என்று சந்திரனை நோக்கியும்)
'ஹே தாரா: தூரதஸ்த'	'நக்ஷத்திரங்களே! தூரத்தில் நில்லுங்கள்' (என்று நக்ஷத்திரங்களை நோக்கியும்)
'அக்நே! ஶாந்தோஸி'	'அக்நிபகவானே! சப்பையாய்விட்டாயே!' (என்று அக்நியை நோக்கியும்)
'ஹே வஜ்ரஜ்யோதி:!	'ஓ வஜ்ராயுதத்தினது தேஜஸ்ஸே!
பவத:	உனக்கு
ஸ்வாதந்த்ர்யம் ந'	தனித்து விளங்கக்கூடிய ஸ்வாதந்திரியமில்லை (என்று வஜ்ராயுத தேஜஸ்ஸை நோக்கியும்)
இத்தம் ஶம்ஸந்தி	இவ்வாறாகச் சொல்லுகின்றனரோ,
தே	அப்படிப்பட்ட பெருமைவாய்ந்த
சக்ரராஜாம்ஶவ:	திருவாழியாழ்வானுடைய கிரணங்கள்
யுஷ்மாகம்	உங்களுடைய
ப்ரஸ்ருததாபத்ரயப்ரஸவபவமஹாரோகசாந்த்யை	ப்ரஸித்தமான தாபத்ரயாதிகட்கு உத்பத்திஸ்தானமாகிய ஸம்ஸாரமாகிற நோய் தீர்வதன்பொருட்டு
க்ரமந்தாம்	பராக்ரமிக்கட்டும்.

– கீழ் ஏழாவது ஶ்லோகத்தில் ப்ரதிபாதித்த அர்த்தத்தையே ப்ரகாராந்தரத்தாலே இதிலும் அருளிச் செய்கிறார்.

திருவாழியாழ்வானுடைய கிரணங்கள் கிளரும்போது, ஆகாசத்தில் திவ்யவிமாநவாஸிகளான தேவஸ்த்ரீவர்க்கங்கள், ஸூர்யன் சந்திரன் முதலிய தேஜ:பதார்த்தங்களை நோக்கி இங்ஙனே சொல்லுகிறார்களாம்:—அப்பா ஸூர்யனே! உனது ஒளி விளங்கமாட்டாமல் மங்கிப்போயிற்றுக்காண்; அப்பா சந்திரனே! உன் தேஜஸ்ஸு எங்கே புக்கொளித்தது? நக்ஷத்திர கணங்களே! இனி நீங்கள் அடக்க நிற்கவேண்டுமத்தனை; ஓ அக்நிஹவனே! உன்னை நாங்கள் பெருமதிப்பாக நினைத்திருந்தோமே; ஒளியற்றவனாய் சப்பையாய்விட்டாயே!; ஓ வஜ்ராக்நிதேஜஸ்ஸே! நீ ஸுதர்சநஜ்யோதிஸ்ஸில் லயித்து உருவழிந்துபோகும் பதங்கனாய் விட்டாயேயன்றி ஸ்வதந்த்ரதேஜோவஸ்து அல்லைகாண்; என்று நின்றார்கள் வஸ்துத: இப்படி சொல்லுகிறார்களோ வென்னில்; சொல்லாவிடினும் இங்ஙனே சொல்லவேண்டும்படியான நிலைமை விளைகின்றதென்கையிலே தாத்பர்யம். அப்படிப்பட்ட ஸுதர்சந கிரணங்கள் உங்களுடைய ஸகல து:க்ககாரணமான ஸம்ஸாரரோகத்தைத் தொலைக்கக்கடவன வென்றதாயிற்று. இரண்டாம் பாதத்தில் "தாரா: ஸ்பாராஸ்" என்றும் பாடம் வழங்கும். அப்போது, (கவி, ஸ்ப:,) ஸ்ப. என்று மணிப்ரவாளஸஹவசநமாம். அதிற்காட்டிலும் மொழிப்ரவாளஸஹவசநமேபொருட்சேர்த்திக்கும் சுக்ஷரார்த்தஸ்வாரஸ்யத்திற்கும் ஒக்கும். பெரியோர் ஓதும் பாடமும் இதுவே. வசயி—ஸ்தாக, ஸ்தூ, ஸ்த. என்று ரூபம்.

ஜ்யா கர்ணேஷு ப்ரதேவாத்ருஹிணபரிஷத்யாஸாக்ஷிஷு ஸ்வஸ்ய யோத்தாம், வீத்வா வாதாத்ருதாஸ்வ ஸ்வஷ்டிதார்ஷ்டாம் நாரதீசே நமோ வஸ்த்ராஞ்சலகால்ப்ரஸாதம் வ்ருஷ்டிதாநாம் துஹாநா:, ஷ்டிம் ஸ்வாபோகஸ்வாத்ர்யஸ்வந்தஸேஸ: ஸாநந்தாநாம் துதூநாம் ॥ (௧௪)

அரிவதூநாம் சத்ருஸ்த்ரீகளுடைய [அஸுர ராக்ஷஸமாதர்களுடைய]

காதுகளில் ([illegible]ங்களாலங்காரமாக அணியப்பட்டிருந்த)
அருகம்புற்களினை
தின்றுவிட்டும்
தேவமாதர்களுடைய
கண்களில் (பெருகிக்கொண்டிருந்த நீரை
குடித்துவிட்டும்
தருமநெறி வழுவாமல் திரிகின்றவையாயும், (பசுக்களின் பக்ஷத்தில்) 2. காளைகளோடு கூடத்திரிகின்றவையாயும்
ஸ்ரீகோவர்த்தனனெம்பெருமானின்
பின் செல்லப்பெற்றவையாயும்
அடுத்தவர்களுக்கு
சிறந்த க்ஷீரரஸத்தை (2) சிறந்த மோக்ஷருசியை
சுரந்து கொடுப்பவையாயும் (2) உண்டுபண்ணுகின்றவையாயும் இருக்கிற
ஸஹஸ்ராரத்தாலே மூவுலகிருளையும் விலக்கின திருவாழியாழ்வானுடைய கிரணங்களானவை, (2) தனது கடாக்ஷ வீக்ஷணத்தாலே மூவுலகத்தவரின் அஜ்ஞானாந்தகாரங்களைப் போக்கியருளும் கண்ணபிரானுடைய பசுக்களானவை
உங்களுக்கு
தொடர்ச்சி அறுமல் ஸாஸ்வதமாயிருக்கக்கூடிய செல்வத்தை
தந்திடுக.

திருவாழியாழ்வானுடைய கிரணங்கள் உங்கட்குத் தொடர்ச்சியாக செல்வத்தைத் தந்திடுக வென்கிறார். "கௌஸ்துபம் வைஜயந்தீ ச ஸுதர்சன கிரணாஸ்ததா | ஸ்ரீவத்ஸாங்க்ய விராமஸ்தேத் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரிய:" என்ற மூலஸ்லோகத்தின்படி ஸுதர்சனத்திற்கு உள்ள பலபொருள்களில் பசு என்ற பொருளையும் கிரணம் என்னும் பொருளையும் ஏககாலத்தில் இங்கே விவக்ஷித்து 'கா:வ:' என்றருளிச் செய்கிறார். 'சக்ரஹஸ்த:' என்னும் பதம் 'சக்ர லக்ஷிதி:' என்ற வ்யுத்பத்தியால் கண்ணபிரானையும், 'சக்ரம் ஹஸ்தே யஸ்ய' என்னும் வ்யுத்பத்தியால் திருவாழியாழ்வானையும் சொல்லும். (சக்ரராஜ:, சக்ரவ்யூஹ: இதி த்ரிகாண்டசேஷ:) ஆகவே, "சக்ரஹஸ்தஸ்ய கா:வ:" என்ற வாக்கியத்தில், திருவாழியாழ்வானுடைய கிரணங்கள் என்ற பொருளும் கண்ணபிரானுடைய பசுக்கள் என்ற பொருளும் ஆகும்படியருளிச் செய்கிறார் ஸ்லேஷ அலங்காரத்தாலே. இரண்டிற்கும் பொருந்த விசேஷணங்களிடுகிற வைசித்ரியைப்பாரீர். [கவிஸாமர்த்யம் க்ஷணத்ருஷ்டாந்த விசேஷணைச்சக்ர ஹஸ்தஸ்ய தத்ர சக்ஷிஷே ச இதி கவிதா விசேஷ:] பசுக்கள் புற்களைத் தின்று தண்ணீரைக் குடித்துத் திரியும்; ஸுதர்சன கிரணங்களும் அப்படியே செய்கின்றன;—அஸுர ராக்ஷஸமாதர்கள் தங்கள் காதுகளில் ஸௌபாக்யசிஹ்னமாக அணிந்துகொண்டிருந்த அறுகம்புல்லைத் தின்றுவிட்டுத்—தேவமாதர்களுடைய கண்களிற் பெருகிக்கொண்டிருந்த பெருக்காறு போலான வாரித்தைப் பருகிவிட்டு ஸவிலாஸமாகத் திரிகின்றனவாம். இதனால் பெறப்பட்டதென்னென்னில்; அஸுர ராக்ஷஸர்கள் வியவைகளாம்படி அவர்களது ஸத்ருக்களையொழித்து, அவர்களால் நலிவுபட்டிருந்த தேவஜாதியின் துக்கத்தைத் தீர்த்தவை ஸுதர்சன கிரணங்கள் என்றதாகிறது. கழுத்தில் மங்கலஸூத்ரதாரணம் போலே காதில் தூர்வாங்குர தாரணமும் ஸுமங்கலிகளுக்கே உரித்தாம்; அது போயிற்றென்றால் வைதவ்யம் வந்தவாறுமத்தனை. ஸத்ருக்கள் செத்தபின்பு தேவ

மாதர் அழுவதற்கு ப்ரஸக்தியில்லாமையால் அவர்களுடைய கண்ணீர் ஸாரம்ருககிரணங்களால் பருகப்பட்டதாக உத்ப்ரேக்ஷிக்கப்பட்டது.

“ஸவ்ருஷம்” என்பது “வாஸஃ” என்ற வாக்யத்தையிலே விஶேஷணமாக அந்வயிக்கக் கடவது. [ஸவ்ருஷம் வாஸஃ] வ்ருஷபஶப்தத்திற்கு வ்ருஷபமென்றும் யூதமென்றும் இரண்டுபொருள், பசுக்கள் வ்ருஷபத்தோடே கூடித்திரியும். ஸாரம்ருக கிரணங்களானவை யூதத்தோடே ஸஞ்சரியாநின்றன. அதாவது —பாவிகளை நிரஸித்தலும் யாசகர்களைப் பாதுகாத்தலுமாம். சயபயாஸமறியாத எம்பெருமான்படியே இருக்குமாய்த்து தநாயாஸமும். [க்ஷீரேணவஸ்வேஷ சநாதாஃ] க்ஷீரோதவாஸனை எம்பெருமான் பின்செல்லப்பெற்றிருக்கை பசுக்களுக்கும் ஸாரம்ருககிரணங்களுக்கும் ஒக்கும். இவைபுகுமிடமெங்கும் எம்பெருமானும் புக்கு நிற்கிறானிறே ஸவத்ரைவரவிஷ்வஸ்ய சவிஶேஷாஃ॥

[ஶ்ருதாநாம் வாஶோதாஸம் ஶாஹாநாஃ] “சஶ்ரதம் யஜ்ஞேஶேஷஸ்யாத்யஶேஷஸர்வேஶதே। சயாவிசேவ சேகேஷ” என்ற நிகண்டுவசத்தின்படி சஶ்ரதஶப்தத்துக்குள்ள பல பொருள்களில், பால், மோக்ஷம் என்ற இரண்டு பொருள்கள் இங்கே விவக்ஷிதம். பசுக்கள் தம்மை எய்தினர்க்குப் பாலைத் தரும். இவை முக்தியைத் தரும். “ஸ்வாஶோகவைஷு த்ரிஸாவநதஷஸஃ” என்பதை வ்யதிரேகஸாமாநாதிகரண்யமாகக் கொண்டு (ஶாஸஃ) என்பதற்கு விஶேஷணமாக அந்வயிப்பர் சிலர். ஷஷ்டீஸமாஸமாகக்கொண்டு வக்த்ரஸதாராவுக்கு விஶேஷணமாக அந்வயிப்பது சிறக்கும். [ஸ்வாஶோகவைஷு த்ரிஸாவநதஷஸஃ வக்த்ரஸதாரஃ] க்ஷோகமென்று காஶத்துக்கும் பார்வைக்கும் பெயர். எம்பெருமான் தனது கடாக்ஷ வீக்ஷணத்தாலே த்ரிஸாவநதஷஸ்ஸையும் போக்கியருள்பவன்; திருவாழிபாழ்வான் ஸ்வப்ரகாஶத்தாலே அந்தன் செய்பவன், முதல்பக்ஷத்தில் தஶோபாயதய சஜ்ஞாநம்.

[ஸாநுபந்தம் ஶ்ரியம் வர்த்ததாம்] ஸம்பந்தமும் தொடர்ச்சி யோடே கூடியிருக்கையாவது விச்சேதமற்றிருக்கை; ஶாஶ்வதமான என்றபடி. செல்வத்தை மேன்மேலும் பெருகச் செய்கவென்கை. [வர்த்ததாம்] இந்த க்ரியாபதம் "வ்ருதுஞ் வர்த்தநே" என்ற தாதுவில் நிஷ்பந்நமென்று ப்ரமிக்கும் சிலர், 'வர்த்ததாம், வர்த்தேதாம், வர்த்ததாம்' என்றுகொண்டு "வர்த்ததாம்" என்றன்றோ ப்ரயோகிக்க வேணும்; வர்த்ததாமென்னவொண்ணாதேயென்று தோஷம்பண்ணுவர்கள். அங்ஙனன்று; ப்வாதியில் "வர்த—வர்த்தநே" என்றொரு தாதுவுண்டு; அதில் லோட் ப்ரதமபுருஷ ஏகவசநரூபமாய்த்து இது. வர்த்ததாம், வர்த்தேதாம், வர்த்ததாம்—இதி || "ஸ்வாமித்வம் ச ஸ்வந்த்ராஸ்ய 'வர்த்ஸே' ரோகம் வர்தீ ஸ்ரீ!" என்றார் ஆழ்வானும் ஸுந்தரபாஹுஸ்தவத்திலே.

இஸ்ஸ்லோகத்தில் கண்ணபிரானுடைய பசுக்களின் பரமாக ஒரு பொருள் தோன்ற ஶப்தவிந்யாஸம் பண்ணின இதற்குக் கவியின் அதிசதுராதிஶய ப்ரகடநோத்தேஜித வாக்சாதிஶய மேயாய்த்துப் ப்ரயோஜநம். இங்கே த்வநியா? உபமாலங்காரமா? ஶ்லேஷமா? எங்ஙனே நிர்வஹிப்பதென்னில்; சிலர் சொல்லக்கூடும்—உபமாஸூசகமான இவாதிகள் இல்லாமையாலே உபமாலங்காரம் சொல்ல இடமில்லை; மாககாவ்யத்தில் ஶ்ரீக்ருஷ்ண வர்ணநத்தில் "ராத்ரௌ ஜதி ப்ராப்தவதீ:வதாகா: ராஜம் விலிக்தா ஜதி வஸந்தயந்தீ:| யஸ்யாமஸேவந்த நமத்வலீகா: ஸமம் வதூபிர் வலபீயுவாந:||" என்ற ஶ்லோகத்தில் போலே ஶப்தஶ்லேஷம் சொல்வதற்கும் இடமில்லை. "ஸதவிந்த்யஶிகமயஃஶ்ரியம் ஸஹ ஸ்ரீ: ஸம்க்ஷோபம் வநஹஸ்திவாஜவேதநீதா:| வார்த்தகோர ஹத ராமேக்ஷணாநாம் ஸாயமீஷ்யம் ந்யதிஶிராம் ஸஹாஸர ஸஸ்ய:||" என்ற ரேவதகவர்ணந ஶ்லோகத்திற்போல ஶுத்தஶ்லேஷம் சொல்வதற்குமில்லை; ஸமம், ஸாமஸ்த்ய ஸித்யாதிபதங்கள் இல்லாமையாலே. ஆனபின்பு த்வநியேயாகக்கடவதென்பர்; அங்ஙனல்ல; "ஜயஸிந்தாராமோக்தஸர்வஶ்ரீபூர்வ ஜீவ

[illegible] என்று பெரிய திருவந்தாதியிற்போல [illegible] ஆன [illegible] ஒரு [illegible] இங்கே [illegible]. (௧௪)

[illegible] (௧௫)

[illegible]	பெரிய போர்க்களத்தில்,
[illegible]	தலைவர்களோடு கூடினதான
[illegible]	இந்திரனது சேனையை
[illegible]	மிகவும் பயப்படுத்தாநிற்கிற,
[illegible]	செருக்கினால் எதிரிகளின் அழைப் பொறுக்கமாட்டாது போர் செய்யத்துடிக்கிற கைகளையுடையரான அஸுரர்களின் கூட்டங்களை
[illegible]	யாதொரு ஸுதர்சன கிரண ஸம்ருத்தியானது கவளீகரிக்கின்றதோ,
[illegible]	பூமி முதலிய எல்லாவுலகத்தையும்
[illegible]	விளையாட்டாகவே ரக்ஷியாநின்ற
[illegible]	அப்படிப்பட்டதான
[illegible]	சக்கரத்தாழ்வானுடைய கிரணங்களின் ஸம்ருத்தியானது.

வஃ — உங்களுடைய
கூநாஜநாஃ ஞுஜிநுதம் வூஜிநடு — பிறவிதோறும் ஈட்டிய பாவங்க
ரஜமூயதா — ஒழித்திடுக. [ஸீ

திருவாழியாழ்வானுடைய ஜ்வாலைகளின் ஸமூஹியானது உங்களுடைய ஜநவரம்பரைகள்தோறும் திரண்டுகிடக்கிற பாவங்களைத் தொலைத்திடுகவென்கிறார். முதலிரண்டு பாதங்களாலே, ஆநிஷ்டநிவ்ருத்தியைப் பண்ணித்தருகிறபடியையும் த்ருதீயபாதத்தால் இஷ்டப்ராவணம் பண்ணுகிறபடியையும் அருளிச்செய்கிறார். பெருப்பெருத்த தலைவர்களோடு கூடின ஐம்ஸேனையைப் போர்க்களத்திலே வெருட்டித்திரியும் அரக்கர்களைக் கபளீகரியாநின்றும் ஸர்ஜி முதலான ஸகல லோகங்களையும் அவலீலையாகப் பாதுகாத்தருளாநின்றுமிருக்கிறதாய்த்து அந்த ஸுதர்சநஜ்யோதிஸமூஹம்.

[ஸேநாநு] ஜஸேநஸஹவததுத ஜதி ஸேநா, தாநு. “ஜநஸமிந்யாஜ்ஞஹள” ஜதயூரஃ. [உதகோஷாநா ஷோஷாநு] “ஸீதோஷதநுவூஹூஸ உஸஹநே” என்ற வாதிசூத்திரனால், உஷம் நஸஹதே — உஷாநாஃ என்று கூப்வூதய்யாதமாய்க் கிடக்கிறது. உதஃமாவது மவமும்; அதனாலே எதிரிகளுடைய அழலைப்பொறுக்க கில்லாமல் போர்செய்யத் துடிக்கிற கைகளையுடையவர்களாய்த்து அஸுர ராக்ஷஸர்கள். [வூயஜிவிஷநு] வுஸிவநுதேவர்களென்றும் வூயஜிதேவர்களென்றும் அஸுரர்களைச் சொல்லுகிறது; முன்பு தேவர்களாயிருந்து பின்பு பாவாசரணத்தாலே ஜூஷ்டர்களாகி அஸுரர்களாயினராம். “ஶக்ரஶிஷ்யாஜிதிஸுதாஃ வுஸிவநுதேவாஸுரஜிஷஃ” ஜதயூரஃ. [அவநீஸே] ‘ஹிஸஹஞஸாதநே’ ஜதயூஸாதாநோ ராதநேவநே ஐஜூஸிவநு. ‘அவ’ ஜதயுவஸநுஃ ... (௧௫)

———

தவு ஸேநாஷணேவ வூதிஸடவவாஷாஜயாஜா யயஞீ, வூாதேவ ஷீவஹாவம் வூதிஜிஶஸஷ்தஃ தநதீ

வல்கிதாநி வம்ஶாஸ்திஸ்போடஶப்தம் ப்ரகடயதி கடூ-
யாஸ்ஸஸந்த்ருஷ்டஹாஸாந், ஸா ஸா வஸ்ஸுதர்ஶநஸ்ய ஸ்வ
ஊஷ்மணா ஸ்வதாம் விநிதாய ॥ (௧௧)

ஸுதர்ஶநாத் ப்ர ஸமூஷ்மணா யா பா: } திருவாழியாழ்வானிடத்துத் தோன்றிய யாதொரு ப்ரகாச மானது

ஸ்வேந ஊஷ்மணா தப்தேவ — தனது உஷ்ணத்தினால் தபிக்கப் பட்டதுபோல

ப்ரத்யர்த்திபார்த்திவாநாம் — எதிரிகளின் சரீரங்களினுடைய

அஸ்ருக்தாரா: பிபந்தீ — ரக்ததாரைகளைப்பருகாநின்றதாகி

(அதஏவ) க்ஷீபபாவம் ப்ராப்தேவ — மத்தத்தை அடைந்ததுபோல

ப்ரதிதிஶம் — திக்குக்கள்தோறும்

முஹுர்முஹு: — அடிக்கடி

வல்கிதாநி தந்வதீ — வல்கிதங்களைப் பண்ணிநின்று கொண்டும்

வம்ஶாஸ்திஸ்போடஶப்தம் குர்வதீ ஹஸந்தீ ஸதீ } (ஶத்ருக்களது) முதுகெலும்புகளை முறிப்பதனாலுண்டாகும்பே ரொலியையுடையதாகி

ஸட்டஹாஸாந் ப்ரகடயதி } கொடிய பெருஞ்சிரிப்புகளை வெளியிடா நின்றுமிருக்கிறதோ

ஸா — அப்படிப்பட்ட ஸுதர்ஶநதீப்தியானது

வ: விக்நிதாய ஸ்புரது — உங்களுடைய விநாசவிதியின் பொருட்டுச் சிறிது வெளிப் புறப்படவேணும்.

*** ஸ்ரீஸுதர்ஶநஜ்வாலையானது அஸுர ராக்ஷஸர்களை த்வம்ஸம் பண்ணிக்கொண்டு திசைகள்தோறும் பேரொலிசெய்து கொண்டு சுழன்று திரியும்படியை ஒரு உத்ப்ரேக்ஷாரம் பொலியப் பேசுகிறார் இதில். உலகில் நிதாகதப்தனானவன் தண்ணீர்த்தாரையைப் பருகுவது இயல்பு; ஸுதர்ஶநஜ்வாலையானது அஸுர ராக்ஷஸர்களுடைய சரீரங்களிலுள்ள ரக்தமாகிற பாநீயதாரையைப்

பருகினதற்கு இவர் ஒரு ஹேதுவைத் தேக்ஷபண்ணுகிறார் [தஸ்ய ஸேரோஷணேவ என்று] தனக்குத் தாவஜநகமான வேறொரு வஸ்து இல்லாமையாலே தனது ஔஷத்திலேயே தான் தவிக்கப்பட்டது கொல்! என்கிறார். ஜலபானத்தால் ஸமிப்பிக்கவொண்ணுகை ப்ரஸித்ததாபமாகையாலே ஶோணிதபானத்தாலே ஸமிப்பிக்கவேண்டிற்று. [ப்ராவேதுவக்ஷீபஸ்ராவம் ப்ரதிப்ரவேஸ்ஷ்து தநவ் வரிணிந்தாநி] ஸூதஸுநப்ரஜை திசைகள்தோறும் சுழன்று திரிவதற்கு ஹேதூத்ப்ரேக்ஷை பண்ணுகிறார்; மத்யபானமயைப் பருகினவன் வாளாகிடக்க வொண்ணுதிறே. மதாதிஶயத்தாலே கண்டவிடமெங்கும் தட்டித்திரிவனிறே. அப்படியே இந்த வக்ரப்ரஜைதானும் ப்ரதிபக்ஷவாஸோஷஸ்யாமாவானத்தாலே மதித்தது கொல்! என்னலாயிருந்தது; இல்லையேல் இப்படி திசைகள்தோறும் சுற்றிச்சுழன்று திரிவதற்கு ப்ரஸக்தியில்லைபோலும். [வம்ஶாவலீ ஸோடா ஸஸோவஹஸி படுநட்டஹாஸாந் ப்ரகடயதி] மத்யபானாதிகளாலே மதம்பிடித்தவன் அங்குமிங்கும் திரிந்துகொண்டு அகாரணமாகப் பெருஞ்சிரிப்புக்களைச் செய்வது வழக்கம். மதுபானத்தாலே மத்தமாய்த் திரிகின்ற இந்த வக்ரப்ரஜை தானும் பரத்ருக்களின் முதுகெலும்புகளை வெடிக்கச் செய்து அவற்றில் நின்றும் ஒரு பேரொலியை உண்டாக்குவதானது உந்மத்தனுடைய சடஹாஸ கலகலத்தோடு ஒத்திராநின்றதுபோலும். ஆகவிப்படிகளாலே ஸத்ரு நிவஹணப்ரயாஸமிகஷ்டையான ஸூதஸுநப்ரஜையானது உங்களுடைய ஸமீஹிதஸித்தியைச் செய்விக்கக் கடவதென்றாராயிற்று. "விஹிதாய" என்றது—விஹிதகாயஸித்யே என்றபடி.

[ஸ்ஸ்யாமா:] "ஸ்ஸ்யாமாணிஶோணிதே" இதி வைஜயந்தீ. [க்ஷீபஸாவஷ்] க்ஷீப:—மத்த: தஸ்ய ஸாவோ பாவ:. [வம்ஶாவலீ] "வம்ஶாவேணள ஸுலே வர்கே ப்ருஷ்டாத்யவயவேஷ்வபி" இதி விஶ்வ:. [படுநது] "படுஸ்த்ரிஷு த்க்ஷேஸ்வஸ்தே நிஷ்டுரே

நிரூபயிஷ்யதி" இதி பாவ:. [ஸந்தாபம்] 'ஸந்தாபம் ஸம்பூர்ணம்' இதி பாட:. சக்ரத்தை சிறிது அசையத் தொடங்கினாலும் காரியஸித்தியாமென்று கருத்து. ... (௧௬)

தேவைராஸ்வாத்யமாநா தநுஜபடபுஜாதர்பதாவோஷ்மதப்தை:, கூலங்கஷாஶாந்தஸீமா ஸ்புரதுடுநிகரவ்யாஜடிண்டீரபிண்டா । சடச்சடஜ்வாலாதரங்கத்ருடிதரிபுதருவ்ராதபாதோக்ரமார்கா, சாக்ரீ ஜ்வாலாபகா வ: ஶமயது துரிததாவவஹ்நிம் ॥ (௧௭)

தநுஜபடபுஜாதர்ப தாவோஷ்மதப்தைர் தேவை: } அஸுரவீரர்களின் புஜதர்ப்பங்களுடைய தாவமாகிற உஷ்ணத்தாலே தபிக்கப்பட்ட தேவர்களாலே

ஆஸ்வாத்யமாநா — ஸுகமாகவஹிக்கப்படா நின்றதாயும்

கூலங்கஷாஶாந்தஸீமா — திக்குகளாகிற கரைகளை மீறிச்செல்வதாயும்

ஸ்புரதுடுநிகரவ்யாஜ டிண்டீரபிண்டா } புரளுகின்ற நக்ஷத்ரஸமூஹமென்னும் வ்யாஜத்தையுடைய நுரைத்திரளையுடையதாயும்

சடச்சடஜ்வாலாதரங்கத்ருடித ரிபுதருவ்ராதபாதோக்ரமார்கா } தளதளவென்று சுழலாநிற்கிற ஜ்வாலைகளாகிற அலைகளாலே துண்டிக்கப்பட்ட சத்ருக்களாகிற மரங்களின் வீழ்ச்சியினாலே பயங்கரமான வழியை யுடையதாயும்

சாக்ரீ — திருவாழியாழ்வானுடையதாயுமிருக்கிற

ஜ்வாலாபகா — ஜ்வாலாப்ரவாஹமானது

வ: — உங்களுடைய

துரிததாவவஹ்நிம் — பாபங்களென்கிற

தாவவஹ்நிம் — காட்டுத்தீயை

ஶமயது — அணைக்கட்டும்.

*** திருவாழியாழ்வானுடைய ஜ்வாலாஜாலத்தை ஒரு தாவ ஹவ்யவாஹமாக ரூபித்துப் பேசுகிறார் இதில். ஹவ்யவாஹத்துக்கு உள்ள தன்மைகள் ஸுதர்ஶநகிரணநிகரத்திலும் பொருந்தியிருக்கும்படியை நான்கு விஶேஷணங்களாலே ஸூசிக்கிறார். [ப்ரபந்நஜநஸம்ஸாரதாபக்லேஶோஷ்மஶமநதக்ஷஸ்ய] ஔஷ்ண்யத்தாலே தவிக்கப்பட்ட ஜநங்கள் ஹவ்யவாஹத்திலே போய் ஸுகமாஸிப்பர்களிறே. அதுபோல, அஸுரபடர்களது தடிபோன்ற புஜங்களின் செருக்காலே தாபமுற்ற தேவர்களாலே ஸேவ்யமாநமாயிருக்குமாய்த்து சக்ரகரநிகரம். அஸுரர்கள் தோள்தட்டிச் செருக்கிச் செருச்செய்ய நெருங்கும்போது தேவர்கட்கு ஸுதர்ஶந கிரணஶரணவரணமல்லது பணியில்லையிறே. [க்ஷ்மாஸீமாதிலங்கீ] ஹவ்யவாஹமானது கரையை மீறிப் பெருகுமிறே. இதுவும் நிகமங்களாகிற கரையைக்கடந்து ஸர்வதோதிக்கமாக வ்யாபியாநின்றதாய்த்து. [ஸாந்த்ரோத்ஸேக ஸ்ப்ருஷ்டநக்ஷத்ர டிண்டீரபிண்ட:] பெருவெள்ளத்திலே நுரைத்திரள்கள் நெருங்கிக்கிடக்குமிறே. க்ஷ்மாஸீமாதிலங்கியான இது தன்னிலே நக்ஷத்ரக்ஷோதங்கள் நுரைத்திரள்களாகத் திகழாநின்றனவாய்த்து. [பிஞ்ஜஞ்ஜ்வாலாதரங்கை:] பெருவெள்ளமானது தனது அலைக்கிளர்ச்சியாலே கரைகளிலுள்ள பலபல மரங்களையறுத்து வீழ்த்தி வழிகளையெல்லாம் ஸஞ்சாரமாகச் செய்துவைக்குமிறே. அதுபோல இதுவும் தளதளவென்று சலியாநின்ற தனது ஜ்வாலைகளாகிற அலைகளாலே ஶத்ருவ்ராதஶரீரங்களாகிற மரங்களையறுத்துத்தள்ளி வழிகளையெல்லாம் ஸுயாநக்ஷமமாக்கிவைத்திருக்குமாய்த்து. ஆகவிப்படிப்பட்ட ஸாதர்ம்யயோகத்தாலே தாவஜ்வலநமென்னவமைந்த ஸுதர்ஶநகிரணநிகரமானது தாவஹவ்யவாஹம் செய்யும் செயலைச் செய்திடுகவென்கிறார். அதாவதென்னென்னில்; [துரிதாவஹ்நவம் தாவவஹ்நி: ஶமயது] தாவஹவ்யவாஹம் காட்டுத்தீயை அணைக்கவல்லதிறே. உங்களுடைய பாவங்களைக் காட்டுத்தீயாகக் கொள்ளீர். தீயானது உருவ

ழிக்குமாபோலே பாவங்கள் உங்களை உருவழிக்கவிறே புகுகிறன. ஆகவே பாவமென்று பேர்மாத்திரமாய் உண்மையில் காட்டுத்தீயெல்லாப்பொருமான உங்களது துரிதங்களை லொக்கவேணும். துரிதாபவமென்றது—பாவமென்ற சப்தத்தாலே மறைத்துச் சொல்லப்பட்ட என்றபடி.

“ஜ்வாலாஜாலம் ஸுதர்சனஸ்ய” என்றவிடத்து ஸுதர்சனமென்னும் சப்தஜாதம்: “ஸ்வாஜோவாசோஸுதர்சனஸ்ய” இதி ஸ்ரீமத் [ஸ்ரீஜஸ = ஸ்ரீமதாள் இதி யாதவ:] ஸ்ரீநிவாஸ:— “ஓம்வா ஸ்வபாதஜ ஸ்வாஹாய” இதி பூர்வ. இங்கே ஸர்வஹ மென்ற சயமும் சுவசயமும் இரட்டுற மொழிதல் வடநூலிலு முண்டு. ... ... (கஎ)

ஸாந்த்ரீ ஸம்ஸ்ரிதாநாம் ஸ்ரமநகரீ ஹந்ஸர்யப்ரகாஸா, ஸர்யப்ரகாஸாநுகூலா ரிபுஹ்ருதயதமஸ்காரிணீ நிஸ்தமஸ்கா। யாமாஸந்நாதிநீவ ப்ரகடிதஹநா தீவ்ரஸ்ரீதா, விக்ராந்தாய விக்ராவிதவிஜிதஜநா ஜாயதாஸ்ரயதாய॥ (கஅ)

ஸாந்த்ரீ (கவி) — தான் ஸாந்த்ரீயாநின்றதாயினும் [2. தான் சுழலாநின்றுகொண்டு]

ஸம்ஸ்ரிதாநாம் ஸ்ரமநகரீ — ஆஸ்ரிதர்களுடைய ஸ்ரமத்தைப் போக்காநின்றதாய்,

ஹந்ஸர்யப்ரகாஸாவி — ஸூர்யனுடைய வெளிச்சத்தை மறைத்ததாயினும்

ஸர்யப்ரகாஸாநுகூலா — ஸூர்யப்ரகாஸத்துக்கு அநுகூலமாய், [2. ஸூரிஜநங்களுடையப்ரகாஸத்துக்குஅநுகூலமாய்]

நிஸ்தமஸ்காவி — தன்னிடத்தில் தமஸ்ஸு இல்லாதிருந்தும்

ரிபுஹ்ருதயதமஸ்காரிணீ — ஸத்ருக்களுடைய நெஞ்சில் தமஸ்ஸைப் பண்ணுநின்றதாய்,

யாஸாவஸூராதிநூஷி	பெருமழைப் பெருக்கையுடைத் தாயிருக்கச் செய்தேயும்
	[2. தனது சுஜாலாமத்தினுல் பாயும்பியல்லையுடையதாகி]
வர்கஷிதஷஹநா	அக்கியை வெளிப்படுத்தாநின்றதாய்
(சுதவஸவ)	இப்படி விபரீதஸ்வபாவங்கள் பொருந்தியிருப்பதனுமேல
விசுத்ரா	விசித்திரமாய்
விஃராவிதவிசேதஜநா	ஶத்ருஜனங்களை முதுகுகாட்டி ஓடச் செய்ததான
சுஜெஷூஸிதா: நீவஃ:	திருவாழியாழ்வானுடைய சோதி
வ:	உங்களுக்கு [யானது
சூயதாய ஸஷ்ரயஜாயதா௴	நீண்ட மங்களத்தின் பொருட்டு ஆகவேணும்.

*** விரோயாஸாவஸாஜ்ஜாரவுக்ரியையிலே பேசுகிற தாய்த்து இந்த ஶ்லோகம். கவிவ்ஷிவசேதார வெவஷித்ர விளங்குகிறபடி. [(ஷூயம்) ஸூரஸ்ரீ ஸாஶ்ரிதாநாம் ஸூசேஶசேநகூஷி] உலகத்தில், தான் ஸூரோஶிநூனுப் வூரோதுகஜூதானத்தையுடையனுயிருப்பவனே பிறருடைய ஸூசேத்தைப் போக்கித் தெளிந்தஞான த்தை அளிக்கவல்லவனுவன்; தான் ஸூகித்துக்கொண்டேயிருப்பவன் ஷூஸிஷரர்களுடைய ஸூசேத்தைப் போக்கவல்லவனுகை அரிது. ஆகையாலே, ஷூஸூஸூசேவெஶிஷூமும் ஷூஸிஷூஸூசேநிவதகுகூவமும் ஸாநாயிகூரண யசேமாயிருக்கவேண்ணுது. ஸாஃஶநு நீவஃயோ வென்றால், இப்படிப்பட்ட வயிகூரண யசேங்களுக்கு ஷூயசேயிகூரணமாயிரா நின்றதென்கிறுர். வஷூத: இப்படித்தானே வென்னில், அன்று; [ஸூரஸ்ரீ] ஒன்றை வேறென்றுக ஸூஹிக்கையாகிற வஹூஸூமென்று இங்கே விவக்ஷிதம். ஸூசே ணமாவது சுழலுகை. பகைவருள்ளவிடமெங்கும் சுற்றிச்சுழலும்படியைச் சொல்லிற்றுகிறது. இவ்வயசேம் கொண்டபின்பு 'ஸாஶ்ரிதாநாம் ஸூசேஶசேநகூஷி' என்றது விரஷுமன்றிறே.

[ஹந்த ஸூர்யப்ரகாசா: ஸூர்யாலோகாந்தர்தேவா] ஸூர்யப்ரகாசத்தை மறைக்கும் வஸ்து ஸூர்யப்ரகாசத்துக்கு அந்தர்தேவமாயிருப்பதாகச்சொல்வது விருத்தம். விரோதபரிஹாரமெங்ஙனேயெனில்; ஸூர்யாலோகாந்தர்தேவா = 'ஸூர்யஸ்ய ஆலோக:—ஸூர்யாலோக:, தஸ்ய அந்தர்தேவா' என்கிற விரோதயோஜனையில் வ்யுத்பத்தி; வஸ்துத: அங்ஙனன்று. 'ஸூரீணாம் ஆலோக:—ஸூர்யாலோக:, தஸ்ய அந்தர்தேவா' என்றாகக்கடவது; பண்டிதர்களுக்கு நல்ல அறிவைத் தரவல்லது என்றபடி. இப்படி பொருளானபின்பு, ஹந்த ஸூர்யப்ரகாசா என்றதோடு ஸூர்யாலோகாந்தர்தேவா என்றது விருத்தமன்றிறே. ஸூர்யப்ரகாசத்தை மறைத்தவரலாறு எங்ஙனேயெனில்:—

மஹாபாரதயுத்தத்தில் பதின்மூன்றாநாளிலே அர்ஜுநகுமாரனான அபிமந்யுவை துர்யோதநஸஹோதரீபர்த்தாவான ஸைந்தவன் கொன்றுவிட, அங்ஙனம் தன்மகனைக்கொன்ற ஜயத்ரதனை மற்றைநாள் ஸூர்யாஸ்தமயத்திற்குள் தான் கொல்லாவிடில் தீயில் குதித்து உயிர் துறப்பதாக அர்ஜுநன் ஸபதஞ்செய்ய, அதனையறிந்த பகைவர்கள் பதினாலாநாள் பகல் முழுவதும் ஜயத்ரதனை வெளிப்படுத்தாமல் ஸேனையின் நடுவே நிலவறையில் மறைத்துவைத்திருக்க, அர்ஜுநனுடைய ஸபதம் விததமாய் விடுமேயென்று சிந்தித்துக் கண்ணபிரான் ஸூர்யனை அஸ்தமிப்பதற்குச் சிலநாழிகைக்கு முன்னமே தனது திருவாழியினால் மறைத்துவிட, அப்பொழுது எங்கும் இருள் பரவியதனால் அர்ஜுநன் அக்நிப்ரவேஸம் செய்வதைக் களிப்போடு காண்பதற்கு துர்யோதநாதிகளுடனே ஜயத்ரதன் வந்து எதிர் நிற்க, அப்போது கண்ணபிரான் திருவாழியை வாங்கிவிடவே பகலாயிருந்ததனால் உடனே அர்ஜுநன் ஜயத்ரதனைத் தலை துணித்தான் என்ற கதை அறியத்தக்கது; "நாழிகை கூறிட்டுக்காத்துநின்ற அரசர்கள் தம்முகப்பே, நாழிகை போகப் படைபொருதவன் தேவகி தன் சிறுவன்" என்றார் பெரியாழ்வாரும்.

[நிஶ்ஶேஷா ரிபுஹ்ருதய தமோஹாரிணீ] ஸ்வயம் தமஸ்ஸ்ப்ருஷ்டனான வொருவன் பிறர்பக்கல் தமஸ்ஸை யுண்டுபண்ணுமென்கை விருத்தமிறே. இங்கே தமஸ்ஸாவது அஜ்ஞாநவிருள். விரோதபரிஹார மெங்ஙனே யெனில்; நிஶ்ஶேஷா = ஸ்வயம் தீப்த ஸ்வரூப மாகையாலே இருளற்றது. ரிபுஹ்ருதய தமோஹாரிணீ = ஶத்ருக்களின் உள்ளத்திலே பயாந்தகாரத்தை உண்டாக்கவற்று. பயத்தை இருளாகச் சொல்லக்கடவதிறே. இங்ஙனே பொருளான பின்பு நிஶ்ஶேஷத்வமும் ரிபுஹ்ருதய தமோஹாரித்வமும் விருத்தமன்றிறே. “ரிபுஹ்ருதய தமோஹாரிண்யபி நிஶ்ஶேஷா” என்று உள்ளபடியே யோஜிக்கவுமாம்.

[தாராஸம்பாதிநீவ ப்ரதீபதஹநா] “தாராஸம்பாத ஆஸார:” என்ற நிகண்டுகோஶத்தின்படி தாராஸம்பாதமாவது பெருமழை; அதனை யுடைத்தாயிருக்கும்போது தஹநப்ரகடநம் பண்ணுகை விருத்தம்; தாராஸம்பாதித்வமும் ப்ரதீபதஹநத்வமும் வ்யதிகரணமன்றிறே. அவற்றை இங்கே ஸமாநாதிகரணமாகச் சொன்னது விருத்தம். இனி விரோதபரிஹார மெங்ஙனேயெனில்; தாராஸம்பாதிநீ = தாரயா ஸம்பதிதம் ஶீலமஸ்யாஸ்தீதி தாராஸம்பாதிநீ; தாரையாவது கூறு. அதனால் பகைவர்மேல் பாயுமியல்பை யுடையதென்றபடி. அதவா; “தாரா ஸைந்யாக்ரஸ்கந்தே தாராம் பத்திவஞ்சகே” என்ற வைஜயந்தீ கோஶத்தின்படி தாரையாவது ஸைந்யாக்ரமென்று பொருள் கொள்ளவுமாம். ஸைந்யாக்ரத்திற்போய்ப் பாய்ந்து வ்ருஷ்டியைச் சொரிகின்றதென்றபடி. [சித்ரா] ஆகாதவ்ருத்தியில் விருத்தயோஸ் ஸமாநாதிகரணமா யிருக்கைபற்றி வைசித்ர்யம் சொல்லுகிறது. [வித்ராவித விமதஜநா] இப்படிப்பட்ட அதிஶயங்கள் வாய்ந்திருப்பதனாலே ஶத்ருஜநங்கள் அஞ்சி நடுங்கி முதுகுகாட்டி ஓடும்படியிருக்குமிறே.

ஆக இந்த ஶ்லோகத்தால் சொல்லிற்றாயிற்றதென்னென்னில்; ஶத்ருக்களுள்ள விடமெங்கும் சுழன்று திரியாநிற்பதும், தன்னை

உபாஸிப்பவர்களுடைய க்ஷுத்ரயோகங்களைப் போக்கவல்லதும், ஐச்வர்யபாவஸரத்தில் ஸூர்யப்ரகாசத்தை மறையச் செய்ததும், பண்டிதர்கட்கு நல்லறிவை நல்கவல்லதும், பக்தர்களுடைய ஹ்ருதயத்தில் எப்போதும் ஸத்த்வத்தை நிலைநாட்ட வல்லதும், ஸ்வயம் ஜ்யோதீரூபமானதும், தனது அக்ரபாகத்தினால்[அல்லது முனைமுகத்தில்]பகைவர்மீது பாயுமியல்பையுடையதும், தீயை யுமிழ்வதும், விசித்ரசக்தி வாய்ந்ததும், பகைவரைப் பாறவடிப்பதுமான ஸ்ரீ ஸுதர்சந தீப்தியானது உங்கட்கு ஸ்ரேய:ப்ரதாயியான ஸம்பத்தை யளித்திடுக என்றதாயிற்று.

“கோணக்ஷோவிஷ்கோதாவி த்ரிஸ்ஸநவிதத:” என்ற தொண்ணூற்றுநான்காம் ஸ்லோகமும் இங்ஙனே விரோதாபாஸ ரீதியிலே அமைக்கப்பட்டுள்ளமை காண்க. (கஎ)

தக்தா தக்தேவ காஶீ தவதஹநஜுஷா ஜ்யோதிஷா யேந
தாஹம், க்ருத்யா வ்ருத்த்யா விசித்ரே ஸமஹஸமஹஸா யத்ர விஸ்த்ர
ப்ரஸாதே ராஜேந்த்ரவ்யஜ்ரத்மஹித்ரா ஸஹ மஹநமஹாம்
யஜ்ஞாதஸ்யாவஸீத:, ஶிஶ்வாஶிவாவிஷ்கோ வஸ்ய ஸமீஹிதி
ஸ்ருதம் ஸ்ராஸிஹதிஷ்டாவ:॥ கஅ

தவதஹநஜுஷா ஜ்யோதிஷா	காட்டுத்தீயினதுபோன்ற நீண்ட சோதியை யுடைத்தான
யேந	யாதொரு ஸுதர்சநப்ரகாச
காஶீ	காசி பட்டணமானது[த்தினலே
வநஸ்தம்ப இவ	வநஸமூஹம்போல
தாஹம் தக்தா	கொளுத்தப்பட்டுப்போயிற்றோ,
விசித்ரப்ரபாவே	ஆச்சர்யமான வைபவமுடைய
யத்ர	யாதொரு ஸுதர்சநப்ரகாசத்திலே

க்ருத்ஸ்நா — (காஶீராஜவாஸுதேவனுடைய, அல்லது பௌண்ட்ரவாஸுதேவனுடைய) க்ருத்யையானது

ஸம்ஹாரஸம்பந்தயா வ்ருத்த்யா — விட்டில் பூச்சிகளுக்கெளிதான

விச்சேத்ர — மாண்டுபோயிற்றே, [செயலாலே

யத்யாஸ — யாதொரு ஸுதர்ஶநசக்ராயுதத்தின் பக்கலுண்டான பயத்தி

ஶம்பேத்ராபி — பரமஶிவனும் [னாலே

அத்ரேர் துஹித்ராஸஹ — மலைமகளான பார்வதியோடுகூட

ஸஹநஸ்தேஹாம் — புகுவதற்கரிதான பர்வதகுஹையினுள்ளே

அஸ்யாஸீத் — ஓடிப்போய்விட்டானே

ஸ: — அப்படிப்பட்ட பெருமைவாய்ந்ததாய்

விஶ்வாதிக: — அனைவராலும் பூஜிக்கப்பட்டதான

ஶார்ங்கிணோ திவ்யவைபவ: — எம்பெருமானுடைய திவ்யாயுதத்தின் வைபவமானது

வ: — உங்களுக்கு

உத்க்ருஷ்டம் — உத்தமமான (அல்லது) ஶாஶ்வதமான

ஶர்ம — மங்களத்தை [தமான

திஶ்யாத் — தரக்கடவது.

*** திருவாழியாழ்வானுடைய விக்ரமாதிஶயத்தை விளக்க வல்ல வள்ளாணிக் காஶீராஜவாஸுதேவத்தாலே தத்ஸ்வபக்ஷத்தைப் பேசுகிறார் இதில். [நிமித்யமித்ய ஜத்ராதி] காஶீராஜவாஸுதேவதாஸமிருக்கும்படியென்னென்னில்;- ஒருகால், பௌண்ட்ரவாஸுதேவன் என்பானொரு அரசனை நோக்கி மூடர்களெல்லாரும் 'நீதான் வாஸுதேவன்' என்று புகழ்ந்துகொண்டிருக்க, அதனால் அவனும் தன்னையே உண்மை வாஸுதேவனாக நினைத்து மார்பு நெறித்துச் சங்கு சக்கரம் கிரீடம் முதலியவற்றைச் செய்வித்துத் தானணிந்துகொண்டு ஒரு சேவகனை யழைத்து 'நீ கிருஷ்ணனிடம்

போய் என் பெயரைச் சொல்லி "இன்னான் வாஸுதேவனாயிருக்க நீ அவனுடைய சங்கு சக்கரங்களைத் தரிக்கக்கூடாது; இன்றுமுதல் விட்டுவிடவேண்டியது; இல்லையாகில் அவனோடு யுத்தஞ்செய்து அவனை வென்றாயாகில் தரிக்கலாம்" என்று சொல்லவேண்டியது' என்று சொல்லியனுப்ப, அங்ஙனமே அந்தச் சேவகன் வந்து க்ருஷ்ணனிடம் அந்த வார்த்தைகளைச் சொல்ல, கண்ணபிரான் திருவுள்ளஞ்சீறிப் பெரிய திருவடியின் மீதேறிச் சென்று போர்செய்து அப்பௌண்ட்ரகனைத் தனது திருவாழியினால் தலையறுத்துக் கொன்றொழிக்க, இங்ஙனே பௌண்ட்ரகன் இறந்துபோனதைக் கண்ட அவனது ஸஹாயவீரனான காசிமன்னன் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனைக் கொல்ல முயன்று போர்செய்யத் தொடங்க, கண்ணபிரான் தனது சார்ங்கத்தில் நின்றும் ப்ரயோகிக்கப்பட்ட அம்புகளினால் அக்காசிமன்னன் தலையை யறுத்தெறிய, அத்தலையானது காசிப்பட்டணத்தினுள்ளே போய் விழ, அதனைக்கண்ட காசிராஜபுத்ரன் தனது தந்தையின் தலை ஸ்ரீக்ருஷ்ணனால் அறுக்கப்பட்டதென்றறிந்து உடனே பரமசிவனை ஸ்தோத்ரங்களால் மகிழ்வித்து "ஸ வவ்ரே ஸமவாப்து க்ருத்யாம் பித்ருஹந்துர்வதாய வை ஸமுத்திஷ்டது க்ருஷ்ணஸ்ய த்வத்ப்ரஸாதாந் மஹேச்வர." [ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம் 5-34-31] என்றபடி என் தந்தையைக் கொன்றவனைக் கொல்லும்படியான ஒரு க்ருத்யை உனதருளால் உண்டாகவேணுமென்று வரம்வேண்டி அப்படிப் பட்டதொரு க்ருத்யையை ஏவ, அது த்வாரகைக்கு வந்து ஜநங்களை பாதிக்கத் தொடங்க, இதன் வரலாற்றைச் செவியுற்ற கண்ணபிரான் தான் சொக்கட்டாணடிக்கொண்டிருந்தபடியே தனது திருவாழியை ஏவிவிட, அந்தச் சக்கரம் அந்தப் பிசாசத்தைத் துரத்திக்கொண்டு காசியளவும் போய் அப்பிசாசத்தையும் அத்துடன் சேர்ந்துவந்த கணங்களையும் அந்தக் காசிப்பட்டணத்தையும் ஒரு நொடிப்பொழுதில் நீறாக்கிவிட்டுக் கண்ணபிரானருகில் வந்து சேர்ந்தது. "க்ருத்யா வ்ருத்யா விநிர்தக்தா ஸாச்வஸஹாயா யதுவிது ப்ருஹாவெ" என்ற த்ருதீயபாதத்தில் ப்ரஸ்துதமான கதையையும் இதில் அடங்கிவிட்டது. க்ருத்யையாவது— அபிசாரகர்மத்தாலுண்டா

கும் தைவதாவிசேஷம்-விசாவாதிரூபவம். இனி "ரூத்ரா வ்ருத்ர:" இத்யாதி த்ருதீயவாதத்தில் ஸூசிக்கப்பட்ட கதையின் வரலாறு தெரியவில்லை. இதிஹாஸ புராணங்களை ஆராய்ந்தவரையில் அடியேனுடைய த்ருஷ்டிக்கு அகப்படவில்லை. வந்த விடங்களிலே பூர்வர்கள் கண்டுகொள்வது. ஆனால் ஹரிவம்ச பவிஷ்ய பர்வத்தில் [ஸ்லோ 14] "வக்ருத்ராவஸாதபாதவி நவஸம்வதிவிஷ்ணுரேவ ஹ்ருக்ருஷ்ட:" என்ற விடத்திற்கு வ்யாக்யானம் செய்த ஒருவர், ருத்ரன் திருவாழிக்கு அஞ்சிக் காசியில்நின்றும் ஓடிப்போய்விட்டான் என்று எழுதியிருப்பதைக் கொண்டும், ஹ்ருக்ருத ஸ்லோகத்தில் காசீதஹந கதாஸூசிவ்யா ஹார பலத்தைக்கொண்டும் "ருத்ராவ்ருத்ரதீத்யாதிவாத பூதிவாத்ய கதாசரீரத்தை ஒருவாறு நிஷ்கர்ஷிக்கலாம்; காசீ ராஜ புத்ரனாலே ஏவப்பட்ட க்ருத்யையானது ருத்ரனுடைய ப்ரஸாதத்தா லுண்டானதாக ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணாதிகளிற் சொல்லப்படுகையால், ஸஹஸ்ராதித்ய ஸந்நிபையான அந்த க்ருத்யை யானது எவ்வாறு வெற்றி பெறுகின்றதென்று சிவன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில் த்வாரகையில்நின்றும் திருவாழியாழ்வான் அந்த க்ருத்யையைத் துரத்திக்கொண்டு ஓடிவர அதனைக்கண்ட சிவன் நமக்கு வல்லடி வரப்போகிறதே யென்று அஞ்சி அங்கே நிற்கமாட் டாமல் ஓடி மலையினுள்ளே புகுந்துவிட்டானென்று இங்ஙனே கதை இருக்கவேண்டும். இது புராணரத்நத்தில் கூறப்படாதிருந்தா லும் புராணாந்தரங்களில் கூறப்பட்டிருக்கலாம். அல்லது, அக் காலத்தில் சிவன் ஓடிச்சென்று தான் உயிர்தரித்திருக்க வேண்டு மென்று இவர் தாமாகவே உள்ளுணர்ந்து பேசுகிறார் என்று கொள் ளினுங் குற்றமில்லை. புராணங்களில் ஒரு மூலையில் இக்கதை வ்யக்த மாகவேயிருக்கவுங் கூடும்— இத்யலமதி ஜல்பிதேந.

த்விதீயவாதத்தில் 'க்ருத்யா' என்றது—கௌசீஷ்டாவாக்யா நத்தில் த்வஷ்டாவினால் ப்ரயோகிக்கப்பட்ட க்ருத்யையைச் சொல்லுகிறதென்று சிலர் நினைக்கக்கூடும். அங்ஙனும் பொருந்து

மாரினும் ஸுக்ருத ஶ்லோகத்தை ஸஹஸ்ரப்ராயமாகவே நிர்வ ஹிப்பர் பெரியோர். த்ருதஸ்ய உபாக்யாநமாக அந்த கதையும் இங்கே ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகிறது.— ஸூர்யவம்ஶ்யனான அம்பரீஷ சக்ரவர்த்தி ஶ்ரீ குலசேகரப் பெருமாளைப்போலே ராஜ்யபோகாதிகளில் பரவிரக்தனாய் ஸர்வதா பகவத் ஸேவண ஶீலியாய் இருக்க, பரமபக்தனை எம்பெருமான் தனது திருவாழியாழ்வானை அவ்வரசனுடைய க்ருஹத்தில் இருந்து கொண்டு அவனுக்கு ரக்ஷை பண்ணிக்கொண்டு போரும்படி நியமித்திருந்தான், இப்படியிருக்கையில் அவ்வரசன் ஸம்வத்ஸரஸாத்யமான ஒரு த்வாதஶீவ்ரதத்தை அநுஷ்டிக்கவிரும்பி அப்படியே ஓராண்டளவும் அநுஷ்டித்து ஸம்வத்ஸராந்த த்வாதஶீதிதியில் எண்ணிறந்த ப்ராஹ்மணர்கட்கு தக்ஷிணை கொடுத்து அவர்களுடைய அநுமதி பெற்றுப் பாரணைபண்ணப் புகுமளவில் துர்வாஸாவென்னும் முனிவர் அதிதியாய் வந்தார். மாமுனிவர் அதிதியாக வந்தாரேயென்று பெருமகிழ்ச்சிகொண்ட அம்பரீஷர் அவரை நல்வரவேற்றுப் பாரணைக்கு எழுந்தருளவேண்டினார். அம் முனிவர் 'ததாஸ்து' என்றிசைந்து 'இதோ மாத்யாஹ்நிகாநுஷ்டாநம் பண்ணிவந்துவிடுகிறேன்' என்று சொல்லி யமுனைக்குச் சென்றவர் நெடும்போது த்யாநத்தில் இருந்துவிட்டார்; 'த்வாதஶீதிதி முடிவதற்குள் பாரணைபண்ணாவிடில் வ்ரதபங்கம் நேர்ந்துவிடுமே!' என்றும், 'அதிதியை உபேக்ஷித்துப் பாரணைபண்ணிவிட்டால் பெரும்பாதகம் நேருமே!' என்றும் சிந்தித்து இன்னது செய்வதென்று தோன்றாமல் துடித்துக்கொண்டிருக்கின்ற அம்பரீஷர் தர்மஶாஸ்த்ர நிபுணர்களைத் திரட்டி மேல் கர்த்தவ்யத்தைப்பற்றி ஆராய்ந்தவளவில், "அபோ ஶ்நாதி தந்நைவாஶிதம் நைவாநஶிதம் நக்ஷுதாய ஶோ பவதி" என்ற வேதவாக்யத்தைக்கொண்டு ஜலபாரணை பண்ணுவதென்று நிஷ்கர்ஷித்து, தீர்த்தப்ராஶநத்தாலே வ்ரதத்தைத் தலைக்கட்டி அந்நபாரணைக்காக துர்வாஸாவின் வரவை எதிர்பார்த்திருந்தார். ஸாவகாஶமாக அநுஷ்டாநங்களை முடித்துவந்த முனிவர் 'ராஜா தீர்த்தபாரணைபண்ணிவிட்

டார்' என்றறிந்து மிக்க சீற்றமுற்றுத் தமது ஜடாகலாபத்தினின்றும் ஒரு சடையை யெடுத்து அதனால் காலாக்நிஸத்ருசமான வொரு க்ருத்யையை உண்டாக்கி அதனை அம்பரீஷரைக் கொல்லுமாறு ஏவினார். தன்னைக் கொல்வதாக வந்த அந்த க்ருத்யையைக் கண்டும் ராஜா சிறிதும் சலிக்கவில்லை. அவருடைய ரக்ஷைக்காக எப்போதும் ஸ்ரீஹஸ்தத்திலேயே ஸந்நிஹிதராயிராநின்ற ஸுதர்சநாழ்வான் ஒரு நொடிப்பொழுதில் அந்த க்ருத்யையை தஹித்துவிட்டு அந்த துர்வாஸஸ்ஸையும் நலிவதாக மிக்க வேகத்துடன் அவரைத் துரத்திக்கொண்டு செல்ல, அஞ்சியோடுமவர் எங்குப்போயும் சரணம்பெறாது ; எம்பெருமானைச் சரணம்புகுந்தவளவிலும் 'அம்பரீஷர் காலிலே விழுந்தாலன்றி இந்த ஆபத்து நீங்காது' என்றறிந்து அவர் காலிலே விழுந்து க்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டு உயிர் தப்பினார் முனிவர் — என்ற கதை அறியத்தக்கது.

[அபீஷ்டம் ஸர்வம் திசதாத்.] சாச்வதமாயிருக்கக்கூடிய ஸர்வத்தைத் தருக என்கை. நிஷ்ப்ரத்யூஹ ஸ்வஸ்த்யயநஸம்ருத்தம் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரத்தில் அஷ்டமஹாமந்த்ரத்தில் [ஸ்லோ 15] "நிஷ்ப்ரத்யூஹ ஸ்வஸ்த்யயநமுதிதா ஸர்வதோ பாஹுதத்." என்றவிடத்தில் வ்யாக்யாநம் காண்க. ஸ்வஸ்த்யயநமல்லாததை அநிஷ்டம் = விரோதி என்றதாயிற்று. (கக)

உத்யந் பிம்பாதுதாராந் நயநஜலருஹம் ஜாட்யநுந் நிர்ஜரீணாம், அஜ்ஞாநஸ்வாந்தஸந்தாநதிமிரநிரஸநவ்யக்ருதா ஸந்த்யா| ந்ருக்ஸாமயஜுர்மயீணாம் ஸம்ஹாரணாம் ஸாமரணவேஹாரநவிஷ்டா: வாவகீயா:, வக்த்ரஸாக்ஷ்யத்ரகாஸோ திசது தவ திசோ வ்ருத்திம் ஸந்தாநம் யசோ வ:|| கஉ

உதாராத் பிம்பாத் உத்யந்	பெரிய பிம்பத்தினின்றும் உண்டாவதும்
நிர்ஜரீணாம் நயநஜலருஹம் ஜாட்யநுத்	தேவமாதருடைய கண்ணீராகிற பனியைத் துடைப்பதும்

அஜ்ஞாநத்⁴வாந்தஜந்மா மோஹஸம்ஸாரரஜநீம் வ்யக்தமார்கா³ம்	அவிவேகமாகிற இருளாலே உண்டாகக்கடவ மோஹத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற ஸம்ஸாரமாகிற ராத்ரியைத் துலைப்பதனாலே வழிகளை விளங்கச் செய்வதும்
நக்ஷத்ராணாம் ஸஹஸ்ரம் நிஷ்ப்ரபாண:	நக்ஷத்ரங்களினுடைய ஒளியை மழுங்கச் செய்வதும்
பா⁴வஸ்யா: ஸவிது: ஸமஹரந்	ஸூர்யனது ஒளிகளைக் கொள்ளை கொள்வதுமான
சக்ரஸூர்யப்ரகாஶ:	திருவாழியாழ்வானாகிற ஸூர்யனுடைய ப்ரகாஶமானது
வ:	உங்களுக்கு
த³ஶ தி³ஶோ வ்யாப்நுவாநம் யஶ: தி³ஶது	பத்துத்திசைகளையும் வியாபிக்க வல்ல புகழைத் தரக்கடவது.

*** இதில் 'சக்ரஸூர்யப்ரகாஶ:' என்று திருவாழியாழ்வானை ஸூர்யனாக ரூபணம் பண்ணினபடிக்கு இணங்க ஐந்து விஶேஷணங்களிடுகிறார். ஸூர்யப்ரகாஶத்துக்கும் சக்ரப்ரகாஶத்துக்கும் உபமாநோபமேயபா⁴வம் ஶப்³த³விந்யாஸவைசித்ர்யமாயிராநின்றது. [உத்³யத்³பி³ம்பா³த³நாராத்] ஸூர்யப்ரகாஶமானது (ஸூர்ய) பி³ம்ப³த்தில்நின்று முண்டாவதுபோல் சக்ரப்ரகாஶம் (ஸுத³ர்ஶந) பி³ம்ப³த்தில்நின்று முண்டாவதிறே. ஆதலால், உதா³ரபி³ம்பா³த³நயம் இரண்டுக்கும் ஒக்குமாய்த்து. "உதா³ரோதா³த்ர ஹேதோ:" இத்யுக்தே:. [நீஹாராணாம் ப⁴யப⁴ஞ்ஜநஹேதும் ராஜயந்து] ஸூர்யப்ரகாஶம் கிளர்ந்தவாறே பனிநீர் சுவறிப்போம். சக்ரப்ரகாஶமும் தேவமாதருடைய கண்ணநீராகிற பனிநீரை ஶோஷிப்பியாநின்றதாய்த்து. அஸுரராக்ஷஸர்களை முடித்து தேவர்கட்கு வெற்றியைத் தரவற்று என்றபடி. "ப⁴யப⁴ஞ்ஜநஹேதும்" என்ற சிலருடைய பாட²ம் ஸ்வரஸமென்றுணர்க.

[அஜ்ஞாநத்வாந்த ஸம்ஹாரக ஜநி ரஜநீ ஹந்த்ரு ஜ்ஞாநஸூர்ய] ஸூர்யப்ரகாசம் கிளர்வதற்கு முன்னே அந்தகார வ்யாப்தமான கோரத்தை உண்டுபண்ணக்கடவ ராத்ரியின் கொடுமையினால் 'இன்னது வழி' என்று அறியவொண்ணாதேயிருக்கும்; ஸூர்ய ப்ரகாசம் கிளர்ந்தவாறே அவ்விரவு நீங்கி வழிகள் தெரியக்கடவதாயிருக்கும். அப்படியே வக்த்ரப்ரகாசமும் அஜ்ஞாநமாகிற அந்தகாரத்தாலே உண்டாகக்கடவ வ்யாமோஹத்துக்கு காரணமான ஸம்ஸாரமாகிற காளராத்ரியைக் கழித்து அபவர்க்கமார்க்கத்தை ப்ரகாசிப்பியாநிற்குமிறே. "ஸம்ஸாரார்ணவ ஹாராஜ! கோடிஸூர்ய ஸமப்ரப! அஜ்ஞாநாந்தஸ்ய மே தேவ விஜ்ஞாநம் ப்ரதர்சய." என்றுநின்றார்களிறே.

[க்ரஹாணாம் ஸ்தாரணம் நக்ஷத்ராணா:] ஸூர்யப்ரகாசத்தினெதிரே மற்றெந்த க்ரஹங்களும் விளங்கமாட்டாவென்னும்போது வக்த்ரப்ரகாசத்தினெதிரே அவை விளங்கமாட்டாவென்னுமிடம் கிமுதநந்யாயஸித்தமிறே. நக்ஷத்ரமாவது திரஸ்காரம். [பாவகீயா அர்ச்சிஷ: அபஹரந்து] "தினாந்தே நிஹிதம் தேஜஸ்ஸவித்ரேவ ஹுதாசந:" என்ற கணக்கிலே அக்நியானது இரவிலே ஸூர்யதேஜஸ்ஸைப் பெற்றுப் பொலியாநிற்கும்; மீண்டு ஸூர்யனுதித்தவாறே பாவகநிஹிதமாயிருந்த அந்த அர்ச்சிஸ்ஸை அபஹ்ருதமாமிறே. அக்நி அர்ச்சிஷானாயிருந்தாலும் ஸூர்யப்ரகாசத்தினெதிரே அந்த அர்ச்சிஸ்ஸை அஸ்தங்கதமாயிருக்கையாலே பாவகதேஜஸ்ஸை ஸூர்யப்ரகாசம் கொள்ளை கொண்டதாகச் சொல்லுகிறபடி. இது வக்த்ரப்ரகாசத்துக்கும் ஒக்குமாயிற்று. பாவகஸ்ய இமா: பாவகீயா:, தா:. அர்ச்சிஷ்ஷம் நபும்ஸகலிங்கத்திலும் ஸ்த்ரீலிங்கத்திலுமுண்டு.

இவ்வகைகளாலே அர்க்கப்ரகாசஸமாநமான வக்த்ரப்ரகாசமானது உங்களுக்கு உலகமெங்கு மியங்கும் புகழை அளித்திடுகவென்றாராயிற்று. [த்ருசீரஸ:] பூர்வாபர வக்ஷிணோ தாரங்

களான நாற்றிசைகளைமாத்திரம் விவக்ஷித்து 'ஹரிதஶ்சாதஸ்ர:' என்பது; திக்கோணங்களாகிற நான்கு விதிக்குகளையும் சேர்த்து விவக்ஷித்து 'அஷ்டாஶ: என்பது; அவற்றுடன் ஊர்த்⁴வாத⁴ஸ்ஸ்த²நத்தையும் உபரிஷ்டாத³வநத்தையும் கூட்டி 'த³ஶாஶ:' என்பது. ... (உ௰)

ஸத்³யஸ் ஸாத்⁴யாநீகேவி த³நுஜத³நுஷாம் விப்⁴ரமம் நிர்ஹரந்தீ, தா⁴தாரம் ஸம்பதா³நாம் ஶ்ரியமதிஶயிநீம் வர்த⁴மாநாம் வ்யதா⁴த்யா! ரோதஞ்ச த்³விஷ்வ்யயா யுக³பத³பி பா⁴ரோ ஹேதிர்ஜுஷ்ய ப்ரதிப⁴ட்ய, ஸா வோ நாஶ்யாதவஶ்யம் த்³ராக³ரிப்⁴ருந்த்ரரஸஸ்ருஷ்டி ஸ்ருஷ்டிநாஶீ॥ உக

ஶ்ரேயோரஸஸ்ருஷ்டி	மோக்ஷ ரஸத்தைப் பெருக்குவதாய்
ஸ்ருஷ்டிநாஶீ	திருவாழியாழ்வானுடையதான
யா ஹேதி:	யாதொரு ஜ்வாலையானது
யுக³பத்	ஏககாலத்தில்தானே
ஸாத்⁴யாநாம் ஸத்³யஸ்விப்⁴ரமம்	தேவர்களின் ஸமூஹத்துக் குண்டான விப்⁴ரமத்தையும்
த³நுஜத³நுஷாம் ஸத்³யஸ்விப்⁴ரமம் ஸம்ஹதிம் நிர்ஹரந்தீ	அஸுரர்களின் கூட்டத்தினுடைய ஶரீரத்தையும் ஒழிப்பதற்கும்
ஸத்³ய:	ஏககாலத்திலதானே [கும்
ஸாத்⁴யாநாம் ஸத்³யஸ் ஸம்பதா³நாம் வர்த⁴மாநாம் அதிஶயிநீம் ஶ்ரியம் தா⁴தாரம்	தேவஸமூஹங்களின் பெண்டிகளுக்கு மேலிகாவதரவநாதவ்ருத்தியாலே மேன்மேலும் பெருகிச்செல்கின்ற ஸம்பத்தைக் கொடுப்பதற்கும்
த³நுஜத³நுஷாம் ஸம்பதா³நாம் அதிஶயிநீம் ஶ்ரியம் வர்த⁴மாநாம் தா⁴தாரவி	அஸுரஸமூஹ வெவஸங்களின் சிறந்த செல்வத்தை, ராஜதாநமாதி வாஹநங்களை மேன்மேலும் அழியச்செய்யும் ரோகத்தால் அலைப்பதற்கும்

ஸுரபுராணாம் ஸ்வர்கவாஸம் ப்ரதாநஹவிஷாம் ஸமுகஸ்ய வாஸ: கவி ஸுதீயா யுக்தா யோகா	தெய்வஸமூஹத்திநுடைய பட்டணங்களை வைஹாயஸமான தன்மையோடே கூட்டுகைக்கும் அஸுரவர்க்கத்திநுடைய பட்டணங்களை ஹவிஸ்ஸான ஸாமவத்தோடே சேர்ப்பதற்கும்
ஜெயத்தே	விளங்காநின்றதோ
ஸா	அப்படிப்பட்ட ஸாதர்ஸந த்ருஷ்டியானது [ருக.
வ: கவித்ருஷ்டி நாஸ்ய	உங்களது அஜ்ஞாநத்தை அகற்

*** இந்த ஸ்லோகத்திலே கவிவாதிவக்ராலவாதாயம் விஷயநீயமாக விளங்காநிற்கும். ஸ்ரீஸாதர்ஸந த்ருஷ்டியானது அமரர்க்கும் அசுரர்க்கும் வாகாரத்திலே வசுதேவமான க்ரியையைச் செய்வதாகச் சொல்லுகிறார் இதில். ஸம்ஸ்க்ருதவாணீ விசக்ஷணர்கள் தாம் இந்த ஸக்திவிந்யாஸ ஸௌந்தர்யத்தை அநுபவித்து மகிழவல்லார்.

[ஸுரபுராணாம் வஸுத்ஸ்ய விக்ரஹம் ப்ரதாநஹவிஷாம் வஸுத்ஸ்ய விக்ரஹவி யாவந்தி க்ருஹ்ந்தாம்] இங்கே விக்ரஹஷப்தம் ஸ்லேஷம். இது தேவர்களின் பக்ஷத்திலே விரோதமாகும்; அஸுர பக்ஷத்திலே ஸரீரமாகும். அஸுரர்களின் ஸரீரங்களை அறுத்தொழித்து தேவர்களின் விரோதத்தை ஸமிப்பித்தபடி சொல்லிற்றாகிறது. அஸுரர்கள் ஒழியவே தேவர்கள் நிவிரோதிகளாவர்களே. விரோதி கழியவே விரோதம் கழிந்ததாமிறே.

[ஜாதா ஸுதர்ஸநா ஸ்ரீயஷ்டியாயிநீம் வக்த்ரஹஸ்தாநவக்த்ரா] "வஸுத்ஸ்ய ஸுரபுராணாவி ப்ரதாநஹவிஷாம்" என்றது இங்கும் அநுஷமிக்கக்கடவது. இந்த வரணத்தில் 'ஜாதா' என்பதும் 'வக்த்ரஸம்ஹாநவக்த்ரா' என்பதும் ஸமங்க ஸ்லேஷம். 'ஸுதர்ஸநாய்' என்றது ஸமங்க ஸ்லேஷம். தெய்வபக்ஷத்திலே 'ஸுத்ரு: ஸ்வவஸநாய்' என்றும், அஸுரபக்ஷத்திலே 'ஸுத்ரு:

ஸஹாநௌ’ என்றும் பதவிபாகமாகி அர்த்தத்வயமாகையாலே ஸப்தம ஶ்லேஷம். [ஸமர்த்யார்த்தோ வஸ்ய அஸுராணாம் தேவாநாம் வஸ்ய ஸுராணாம் ஶ்ரியமேவ ஸந்த்ர ததாது]தேவாஸுரபக்ஷத்வயத்திலும் அநுவர்த்தியாவதாம் ஸமஸ்தமோற்றிலும் அர்த்தகோஸிந்த க்ரியையாம். ‘ததாது’ என்கிற தாதுவானது யாதொரு அர்த்தமானது ஸித்தார்த்தங்களான இரண்டு யாதுக்களினின்றும் நிஷ்பந்நமாவது. ‘டுதாஞ் தாநே’ என்னும் யாதுவில் நிஷ்பந்நமாகி, ததாது-கொடுப்பதற்கு என்று பொருள்படும். ‘தோ-அவகண்டநே’ என்ற யாதுவில் நிஷ்பந்நமாகி, ததாது வெட்டுப்பதற்கு என்று பொருள்படும். ஆகவே இங்கு ஶ்லேஷம். தேவர்களுடைய ஸ்த்ரீகளுக்கு ஸம்பத்தைக் கொடுப்பதற்கும் அஸுரஶத்ருக்களுடைய ஸம்பத்தைக் கெடுப்பதற்கும் என்றதாயிற்று. இந்த ஸம்பத்ப்ரதாநவ்யாபாரத்தை விஶேஷிக்கிறது ‘வத்ஸமாநவ்ருத்த்யா’ என்று. இதன் கருத்து யாதெனில்; தேவஸ்த்ரீகளுடைய ஸம்பத்து விஶேஷமாகப் பெற்றிருப்பது எத்தாலே?— வத்ஸமாநவ்ருத்த்யா = வத்ஸமமாவது ஶோபிகாவஸ்த்ரவனை. இது மங்களாலங்காரமாகச் செய்துகொள்ளும் ஸௌமங்கல்யங்களில் ப்ரதானமானது. இதற்கு அநுவ்ருத்தியாவது அவிச்சேதம்-எப்போதுமிருக்கை. வைதவ்யம் வந்தாலும் ஏதேனும் ஆபத்துண்டானாலும் வத்ஸமம் விச்சிந்நமாம். அப்படியாகாமல் வத்ஸமாநவ்ருத்தியாலே அதிஶயவத்தான ஸ்ரீயாகிறது-ஸௌமங்கல்யலக்ஷ்மி. அதனைக் கொடுப்பதற்கு என்றதாய்த்து. இனி அஸுரபக்ஷத்தில் விவரிப்போம். ‘வத்ஸமாநவ்ருத்த்யா அதிஶயிநீம் ஶ்ரியம் ததாது’ என்று தேவபக்ஷத்திலே யோஜிக்கப்பட்டது. இங்கு அங்ஙனல்ல. ‘தேவாநாம் வஸ்ய அஸுராணாம் அதிஶயிநீம் ஶ்ரியம் வத்ஸமாநவ்ருத்த்யா ததாது’ என்று யோஜிக்கக்கடவது. இங்கே வத்ஸஶப்தம் ஸாஹநாயகம். அஸுரஶத்ருக்களுக்கு வாஹநமான ரத கஜதுரகாதிகளுக்கு யாதொரு ஸமமுண்டு ஸூர்யஸம், அதனை

ஸம்ருத்தமாக வுண்டுபண்ணவே அஸுரர்களுடைய சிறந்த செல்வம் வர்ணிக்கப்பட்டதாகிறது.

[யோக்த்ரம் யாமவதீ பராஹ்ருதிரியா ஸ்ரக்த்யா] ‘ஸம்ருத்தஸ்ய ஸம்ருத்யர்த்தமபி தாநவாநாம்’ என்றது இங்கும் அநுவர்த்திக்கக்கடவது. [ஸம்ருத்யர்த்தம் ஸம்ருத்தஸ்ய தாநவாநாம் ஸம்ருத்தஸ்யாபி பராஹ்: ஹ்ருதிர்யா ஸ்ரக்த்யா யாமவதீ யோக்த்ரம்] இங்கு ஹ்ருதிபதமொன்றே ஶ்லிஷ்டம். இது தேவபக்ஷத்தில் வைஶ்யார்த்தகம், அஸுரபக்ஷத்தில் ஹ்ராஸார்த்தகம்; தேவர்களுடைய பட்டணங்களைச் செல்வம் விஞ்சினதாகச் செய்யவும், அஸுரர்களுடைய பட்டணங்களை ஹ்ராஸத்தாகச் செய்யவும் என்றதாயிற்று. அமரர்க் கிடர்கெட அசுரர்கட் கிடர்செய்தமை இந்த ஶ்லோகத்தின் பாவார்த்தமாகும்.

இதில் ஒன்று ஶங்கிக்கக்கூடியதுண்டு; ‘யாமவதீ’ என்றது எங்ஙனே பொருந்தும்? அசுரர்கள் மாண்டபின்புதானே தேவர்கள் வாழக்கூடும்; அஸுரத்வம்ஸமும் தேவஸஞ்ஜீவநமும் ஏககாலத்தில் கூடாதே என்று. உண்மையே; இங்கு ஶதபத்ரபத்ரஶதவேதந்யாயமென்கிற ஔபசாரிகந்யாயம் கொள்ளத்தக்கது. இப்படிப்பட்ட ஸாதஸந்த்ருஷ்டியானது உங்களுக்கு வீட்டின்பத்தை யளித்து ஸம்ஸ்ருதிநிவ்ருத்தியைப் பண்ணித்தரக்கடவதென்றதாயிற்று. ஸ்யந்தநஸ்ய ரதாங்கம், (சக்ரம்) தஸ்ய ஜயம் ஸ்யந்தநாஜீ ஹ்ருதி தஜிதவ்ருத்தி:. ஸ்யந்தநம்-தேர். அதனுடைய ரதாங்கம்-சக்கரம். ... — ... ... (௨௧)

தாஸம் தாஸம் ஸ்வபந்தீ ஸப்ரஹாஸம் ஸுக்ஷ்மஸ்நா வதநாயாந், ஶ்ரத்வா தவ்யூஹதாராஸ்மிதவிலஸிதவாஷாக்ஷீர் தகாராவாமிகேந க்ஷாமை: காமயந்தம் மிமிதிவ காராதே ய: ஸக்ஷேத்ரவிஹ்ருததர்ப, வ்ருஷ்ணிஸாந்த்ரஷ்டிகம் ஸ்வஸகர்ப்ப நய தாயா ஸ்யாத்ரோஸஸ்ய॥ (௨௨)

[illegible]	போர்க்களத்தில்
[illegible]	சத்ருக்களை
[illegible]	நன்றாகக் கொளுத்திவிட்டு
[illegible]	விளங்குகின்ற [illegible]த்தை யுடையதும்
[illegible]	சிவாதிகளான [illegible]தாதிகளுடைய அபேக்ஷிதங்களை நிறைவேற்றுவதும்
[illegible]	காபாலிகர்களை த்ருப்தியுடையச் செய்வித்ததுமான
[illegible]	வழியினாலே
யாது	போகாநிற்கிற
[illegible]	திருவாழியாழ்வானுடைய யாத்ரா கிரணமானது
[illegible]	தனது கீர்த்தியாகிற ஒரு மாதர்க்கு
[illegible]	விஹாரார்த்தமாக
[illegible]	எலும்புகளினாலே
[illegible]	வெள்ளிமலையைச் செய்யாநின்றதுபோலும்;
ஸ:	அப்படிப்பட்ட [illegible] கிரணமானது
வ:	உங்களுக்கு
[illegible]	எவ்வகைப்பலனையும்
உபநயது	அனுகுவிக்கக்கடவது.

*** [illegible]ழ்வானுடைய [illegible] வைபவத்தை விலக்ஷண வைலக்ஷணயாலே பேசுகிறார் இதில். [illegible] ராக்ஷஸர்களுடைய தேஹங்களை நீறுபடக் கொளுத்தி அவற்றினுள்ள [illegible]யாதிகளை [illegible] பிசாசாதிகளுக்குத் தீனியாகத் தந்து கண்டவிடமெங்கும் [illegible]மயமாக்கி அவ்

வுடல்களின் வெளுத்த அஸ்திகளை யெல்லாம் மலை மலையாகக் குவித்துக் கிடக்கும்படிக்கு ஒரு உத்ப்ரேக்ஷை யருளிச்செய்கிறார்- [ஸ்வகீயே கீர்த்திஹாஸம் காயமாநம் விஹாரார்த்தமேவ என்று.] 'ஸ்வயசஸ:' என்றதை 'ஸ்வகீயை:' என்று விசேஷணம் பண்ணினபடியாலே ஸாத்ருஶ்ய கிரணமாகிற வீரனுக்கு கீர்த்தியை ஒரு வஸ்துவாக உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறார்போலும். உலகில் ரஸிகனும் ஸம்பந்நனுமான ஒருத்தனானவன் தனது காதலிக்கு ஸவிலாஸ விஹாரார்த்தமாக ஒரு மாளிகையையோ தோட்டத்தையோ மலையையோ சமைப்பது வழக்கம். அப்படியே ஸாத்ருஶ்யகிரணமாகிற ஒருத்தன் தனது காதலியான கீர்த்திக்கு ஸ்வைரவிஹாரத்தின்பொருட்டு சுவாஸுராணாமஸ்திவாஜவ்யாஜேந ஒரு வெள்ளி மலையைச் சமைத்தனன் கொல்! என்று உத்ப்ரேக்ஷித்தபடி. இத்தால், ஸாத்ருஶ்யகிரணமானது சுவாஸுராஸுரர்களை சுவஸ்திராத்ராவ ஜோதிகளாம்படி ஸம்ஹாரம்பண்ணி மிக்க புகழ்படைத்ததாகச் சொல்லிற்றாயிற்று.

தாஸம்தாஸம் = த்ருஷ்ட்வா த்ருஷ்ட்வா தாஸம்தாஸமிதி ணமுல். "த்ரவ்யாத வேதஸித்தாத்ரவிசேஷிதவாஷா வேதகாவாவிநே நவஸ்வஸ்தாவ வத்தநா" = ஸம்ஸாரிகளான வேதஸித்தாதிகள் திருவாழியாழ்வானுடைய திருவருளாலே வயிறாரவுண்டு களித்தபடியாலே வழியில் ஸஸ்ஸைத்யமேயாய்த்து உள்ளது. [யாது] 'யா—ப்ராவணே' என்கிற யாதுவில் ஶத்ருப்ரத்யயாந்தமான ரூபம் இது. (யாது, யாந்தௌ, யாந்த:.) ... (௨௨)

த்ருஷ்டாநாம் தாநவாநாம் ஸஹவஸிதநிவஹேஷ்வராஸிஷ்வஸ்ஷு ஶாஸ்த்ராரூ, வ்ருக்ஷம் க்ஷுத்ராவிஸ்ருயோ நவராயிராகமலதா ஸம்ஸ்ணவேஹ்ய: காவர்ணம் வாஷவஷ்வெ: காநதட வாஸ்ரணஸாரஜநெதாநாரூ, வாவம் வாவரவ்ராநம் ஶஶயத்ர ஸவ்யாம ஶௌர்யாஸேவ்ய தேஜ:॥ (௨௩)

தக்³தா⁴நாம் தா³நவாநாம்	கொளுத்தப்பட்ட அஸுரர்களுடைய
ஸஹ ஸம்ஸ்காரஶேஷை: அஸ்தி²பி⁴:	ஸம்ஸ்காரங்களோடுகூடிய எலும்புகளினால்
ப்ருத்²வீம் ஸர்வாம் ஸஶுப்⁴ராம் க்ருதவதி	பூமியை முழுதும் வெளுக்கடித்த பின்னரும்
பூ⁴ய:	மறுபடியும்
தத்³வதூ⁴நாம்	அவ்வஸுரர்களின் பெண்டுகளுடைய
ஸ்தநதடவிஸ்ருமரக்ஷாலநை:	முலைத்தடங்களிலுள்ள குங்கும ரஸங்களைக் கழுவித்தள்ளுகின்ற
வாஷ்பபூரை:	கண்ணீர்ப் பெருக்குகளினால்
க்ஷுதி⁴தேப்⁴ய:	பிஶாசாதிகளுக்கு
ஸ்வாஹாகாரஸாத் க³ந்தா⁴ம் க்ஷுத⁴ம் உபஶமயத்	நூதநரக்தப்ரவாஹத்தில் விருப்பத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற
ஶஸ்த்ரராஜஸ்ய தேஜ:	திருவாழியாழ்வானது தேஜஸ்
யுஷ்மாகம்	உங்களுடைய [ஸானது
ஸம்ஸாரம் ஸர்வம்	ஸம்ஸாரத்துக்கு மிகவும் ஸம்பந்தமாயிருக்கின்ற பாபத்
ருந்த⁴து	போக்கடிக்கட்டும். [தை

*** ஸ்ரீஸுதர்ஸநதேஜ:ப்ரபாவத்தாலே அஸுரர்கள் மாண்டொழிந்தபின்பு அவர்களுடைய பெண்டுகள் கண்ணீர் சொரிந்து அழுகிறபடியை விலக்ஷணமான ஸூக்தியாலே பேசுகிறார் இதில். அஸுரர்கள் ஸுதர்ஸநதேஜஸ்ஸாலே கொளுத்தப்பட்டு அவர்களுடைய மாம்ஸாதிகளும் ஹுதவஹாதிகளாலே நிஶ்ஶேஷமாக பு⁴ஜிக்கப்பட்டு எலும்பும் நீறுமே மிகுந்திருக்கிற தஶையைக்கண்ட மாம்ஸாஶிகள் 'இனி நமக்கு உணவு கிடைக்க வழியில்லையே! என் செய்வோம்? இனி எத்தனை நாள் உபவாஸங் கிடப்போம்!' என்று விசாரமுற்று வருந்திக்கிடக்குங்கால் 'புதிய உதிரம்

நமக்குக் கிடைத்துவிட்டது, விடாய்தீரக் குடித்து மகிழ்வோம், என்று அவை ஆசைப்படும்படியாக மீண்டும் ரக்த தாரைகளைப் பெருக்குகின்றதாம் ஸஹஸ்ரதேஜஸ்ஸை. எங்கிருந்து பெருக்குகின்றதென்னில்; [பாஷ்பபூரை: காலாகருவாஸ்யப்ரக்ஷாளனைர் தைத்யஸ்த்ரீணாம்] தமது பர்த்தாக்கள் மாண்டொழிந்தனரென்பதை ஸஹஸ்ரதேஜ: பாணவிஸ்ரம்பத்திலே கண்டறிந்த அஸுர மாதர்கள் கண்ணீர்விட்டு அழ, அவர்களுடைய மார்பிலே முலைத் தடங்களிலே ஹாரகேளி ஹேதுவாக அணிந்துகிடந்த காலாகருபங்கங்கள் அக் கண்ணீராலே கழுவப்பட்டுப் பெருவெள்ளமாகப் பெருகும்படியைப் பார்த்தால் இங்ஙனே உத்ப்ரேக்ஷிக்கவுரியதாயிராநின்றதென்று கொள்ளீர்.

[பாபவ்ருந்தம் பாபம்] ஸத்ருஸம் வ்ருந்தம்-பாபவ்ருந்தம்; ஸர்வாநர்த்தகாரணங்களைக் கொடுக்க வல்லமான பாவங்களைப் போக்குக வென்றபடி. காலாகருவாஸ்யப்ரக்ஷாளனீதி காலாகருவாஸ்யப்ரக்ஷாளநா:, தை:. (௨௩)

லலாடே நாஸம் லலாடஸ்ய இதி த்ருஷ்டிக்ஷிணா த்யாய தேவ, ஸ்ருஷ்டா லோகத்ருஷ்டா வாஸ்லாலஜுஷ்டவஹ்லோஷஹுத ஸ்ரீதேவா வஜ்ராங்கிராஸநாஸம் வாஜநீதி வக்ஷிதநேவ ஸநேத்ரை பத்மை:, லோகேத்ரஸ்ரலோஸவஸ்ய ஜ்வாலா ஜாஸிதஸந்தம் தேஜாதமநா ஜ்வாலிதவ்ய:॥ (௨௪)

லலாடஸ்ய: லோகம் லலாடதி (தனது)நெற்றித்தீயானது நாசத்தை யடையாதிருக்கவேண்டுமென்று

த்யாய தேவஸ்ரீதேந — த்யானம் செய்யாநின்றவன்போன்ற
த்ருஷ்டிக்ஷிணா — காலஸ்ருத்ரவான ஜ்வாலையாலும்,
லோகத்ருஷ்டாவாஸ்லாலஜுஷ்டவஹ்லோஷஹுதஸ்ரீதேவஸ்ரீதேந — ஸர்வாலஸ்யமான லோகவ்ருக்ஷத்தின்ஜ்வலஸமூஹங்கள் எரிந்துபோய்விடுமோ என்று சிந்தித்தவன்போன்ற

ஸ்ருஷ்டா — ஸ்ருஷ்டரானூர்,

வஜ்ராக்நே: — (தனது) வஜ்ராயுதத்தின் அக்நியானது

நாஶம் நாஶ்நுவீதேதி — நாசத்தை அடையாதிருக்க வேண்டுமென்று

பீதேநேவஸ்ப்ருஷ்டே ந ஶக்ரேண அஞ்சினவன் போன்ற இந்திர[னாலும்

பத்யை: — தொடுக்கப்பட்ட

ஸ்தோத்ரை: — ஸ்தோத்திரங்களினால்

ப்ராஜமாநா — விளங்காநிற்கிற

சக்ரேஶ்வரஸ்ய தீப்தய: — திருவாழியாழ்வானுடைய தீப்தி

வ: — உங்களுடைய [யானது

துரிதஶதம் த்ருந்த — நூற்றுக்கணக்கான பாவங்களைத் துலைத்திடுக.

*** "ஸம்ஹாரஸம்ஸ்திதிஸ்ருஷ்டய:" என்னப்பட்ட மூன்று மூர்த்திகளும் ஸ்ரீஸுதர்ஶநதீப்தியை ஸமாஶ்ரயித்துக்கொண்டேயிருக்கின்றனவென்கிறாராய் அவர்களுடைய ஸ்துதிக்கு ஓரோ வயாஹிஸந்தியை உத்ப்ரேக்ஷித்துப்பேசி ஜாஜ்வல்யமாநத்தைத் தலைக்கட்டுகிறாராய்த்து இந்த ஶ்லோகத்தளவிலே. [ஶாபா ஶேஷதீ த்ராதீ.] ஸ்ருஷ்டயேவ, உத்ஸ்ருஷ்டேவ, பீதேநேவ, என்று உத்ப்ரேக்ஷாவ்யஞ்ஜகமான ஶப்தத்தை ப்ரயோகித்திருக்கையாலே, ஸ்துத: ப்ரஹ்மாதிகள் ஸ்வப்நவ ப்ரோக்தவைலக்ஷண்யத்தாலே பண்ணும் ஸ்தோத்ரத்திலே யதிக்ஷேபாதிஸந்தி நிஶ்சயத்தை இவர் உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறாரென்னுமிடம் தோற்றுகிறது. இந்த ஶ்லோகார்த்தாநும் ஸுதர்ஶந தேஜஸ்ஸின் ப்ரஸாதஸ்வைநப்ராவிண்யாதிஶய ப்ரகாஶநத்திலே பர்யவஸிக்குமென்றுணர்க. ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராதிகளுக்கு ஸந்தோஷத்தை விளைக்கவல்ல ப்ரபாவம் ஸமர்த்தாகக்ஷிப்த மாகாநின்றதிறே. ஶப்தங்களை உத்ப்ரேக்ஷாவ்யஞ்ஜகமா கக் கொள்ளாதே வாக்யாலங்காரமாகக்கொண்டு ஸ்துதிஸ்ருஷ்டி

கீத்ருசந்த ப்ரக்ருதியைமேலே யோஜிப்ப தொருபுடையும் பொருந்தும். ஸ்ரீஸுதர்சந தேஜ:ப்ரஸரமானது என்னுடைய ஸௌதாமினியை மாத்திரம் நிறுத்தி மற்ற தேஜ: பதார்த்தங்களையெல்லாம் திரஸ்கரிக்கட்டும்' என்று ஸூர்யனுக்கு நினைவாம். 'எல்லாவற்றையும் தஹித்துக்கொண்டுபோகிற அடைவிலே நமது இருப்பிடமான தாமரைமலரையும் தக்தமாக்கிவிடப்போகிறதே! அங்ஙன் செய்யாதொழியவேணுமே' என்று ப்ரஹ்மாவுக்கு நினைவாம். பெரிய பெரிய தேஜ: பதார்த்தங்களெல்லாம் "வானோ மறிகடலோ மாருதமோ" என்னும்படி சிதறநிற்க நமது வஜ்ராக்நியோ திருவாழிச் சுடரின் முன்னே நிற்கவற்று? இதற்கும் நாசம் நேர்ந்துவிடப் போகிறதே! அங்ஙன் நேராதிருக்கவேணுமே' என்று தேவேந்த்ரனுக்கு நினைவாம். ஆகவிப்படி அஞ்சின அமரர்கள் பண்ணும் ஸ்தோத்ரங்களாலே மேன்மைபெற்று விளங்காநின்ற ஸுதர்சந தீப்தியானது உங்களுடைய கூடுபூரித்துக் கிடக்கும் பாவங்களையெல்லாம் பாற்றியருள்க வென்றதாயிற்று. [த்ருதம் =] 'தேதீப்யமானே' இத்யஸ்யார்த்த: தோ: ஜோதி ஶரீரம். ... (உச)

இதி ஸ்ரீஸுதர்சநஶதகே வ்யாக்யாநே
ஜ்வாலாவர்ணநம் ஸமாப்தம்.

அத நேமிவர்ணநம்.

ஶஸ்த்ராஸ்த்ரம் ஶாத்ரவாணாம் ஶலபகுலமிவ ஜ்வாலயா தந்தஹாநா, கோரைர் கோஷை: க்ஷோபயந்தீ விபதிதமஹஸம்வர்த்த மித்ராந் ஸமித்ராந்। ப்ரத்யாதோர: ப்ரளயஸமய ஸ்ப்ருஷ்டிதவ ஜ்யாதீக்ஷணஶீதா, நேமிர்வ:ஶ்ரியமதி ஶயிநீம் தாஶதா பாஹிதாஜௌ॥ (உரு)

ஶாத்ரவாணாம் — பகைவரான அஸுரராக்ஷஸர்களுடைய
ஶஸ்த்ராஸ்த்ரம் — ஶஸ்த்ரங்களையும் அஸ்த்ரங்களையும்
ஶலபகுலமிவ — விட்டில் பூச்சிகளின் திரளைக் கவர்வதுபோல்
ஜ்வாலயா — (தன்னைச்சுற்றி வட்டமிட்டிருக்கிற) ஜ்வாலையினாலே

ஸவிஹாரா	ஸஞ்சரியாநின்றதாயும்,
ஸ்வை: ஸ்வநகோஷை:	தனது கோஷங்களினால்
விவ்ருத ஹரிவிநித்ராவிநித்ராநு	எம்பெருமானுடைய யோக நித்ரா பங்கத்தைக் கெடுக்கின்ற
ஸமுத்ராந்	கடல்களை
க்ஷோபயந்தீ	கலங்கச் செய்யாநின்றதாயும்
வ்யூடோர:ஸ்தலாஸ்தா ப்ரதிபடதிதிஜக்ஷோதணீ பேஷ்யா	விசாலமான மார்புகளில் கடுமையாக ஸஞ்சரிப்பதனால் பொருபண்ணப்பட்டும் நன்றாக ஸஹ்யயாநின்றுமிருக்கிற எலும்புகளை யுடையவர்களாயும் (அதனால்) பொடிபொடியாக நசிப்பிக்கப் பட்டவர்களாயுமிருக்கிற அஸுரர்களை யுடையதாயும் [மிருக்கிற
ஸௌதர்ஶநீ	ஸுதர்ஶநாழ்வானுடையதாய
நேமி:	நேமியென்னும் அவயவமானது
வ:	உங்களுக்கு
ஆஶரதாப்தம்	ஒரு நூற்றாண்டுவரையில்
அதிஶயிநீம் ஶ்ரியம்	சிறந்த செல்வத்தை
தாஶதாத்	தந்திடுக.

*** இதுமுதல் முப்பத்தெட்டாம் ஶ்லோகமளவும் பதினைந்து ஶ்லோகங்களாலே நேமிவர்ணநம் பண்ணுகிறார். நேமியாவது சக்ரத்தின் அந்தபாகம்; "சக்ரம் ரதாங்கம் தஸ்யாந்தே நேமி: ஸ்த்ரீ ஸ்யாத் ப்ரதி: புமாந்" என்றான் அமரஸிம்ஹனும். இங்ஙனே நேமியைப் பற்றியும் நாபியைப்பற்றியும் அரஸந்தோஹத்தைப்பற்றியும் அக்ஷத்தைப்பற்றியும் ஜ்வாலையைப்பற்றியும் தனித்தனியே சில சொல்லி வர்ணித்தாலும், அவயவங்களுக்குச் சொல்லுமதெல்லாம் அவயவி தனக்கே சேரக்கடவதான முறைமையாலே எல்லாம் திருவாழியாழ்வானுடைய ப்ரபாவகீர்த்தநத்திலே பர்யவஸிக்குமாயிற்று. ஒரு வஸ்துதன்னிலே பல பேசினால் கண்ணெச்சிலாமென்று ஒன்றையே

பலவாக்கி ஓரொன்றிலே ஆஶ்சர்யங்களைப் பேசுகிறார் என்று வாட்டீவாகச் சொல்லுவாருமுண்டு. ஒரு மஹாவீரன் செய்த செயலை வர்ணிக்கப் புகுந்தவன் "கால் செய்த காரியம் இவை; கைசெய்த காரியம் இவை; வாய் செய்த காரியம் இவை" என்று தன்னுடைய உசிதவ்யாபாரத்துக் கிணங்கப் பேசுமாபோலே பேசுகிறாராய்த்து இவரும்.

[ஶஸ்த்ராஸ்த்ராதி.] அஸுரராக்ஷஸர்களாகிற ஶத்ருக்கள் ப்ரயோகிக்கும் அஸ்த்ரங்களையும் ஶஸ்த்ரங்களையும் அவலீலையாகத் திரஸ்கரியாநிற்கும் வக்ரநேமி. உத்ஸ்ருஷ்டியுள்ள ஆயுதங்கள் அஸ்த்ரமெனப்படும். அநுத்ஸ்ருஷ்டமானவை ஶஸ்த்ரமெனப்படும். ஶஸ்த்ராணி ச அஸ்த்ராணி ச தேஷாம் ஸமாஹார:-ஶஸ்த்ராஸ்த்ரமிதி விக்ரஹ:. "ஸர்வோ த்வந்த்வோ விபாஷயைகவத்பவதி" என்ற பரிபாஷையினால் ஏகவத்பாவம். "ஹேதிவர்யஸ்ய கேஶவஸ்ய" [ஶ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்.] இத்யாதிவத். [யோதேஷ்வித்யாதி.] "த்வேஷஶ்சேதா தேஷு:" என்றபடி ப்ராஸாத ப்ரதீபந்யாயேந 'க்ஷோபயந்தீ' என்பதிலும் விபுதேத்யாதியிலும் அந்வயிக்கக் குறையில்லை. "த்வேஷ: யோதேஷு: விபுத ஸம்ப்ரமவத்யாமநித்ராந் ஸமுத்ராந் த்வேஷ: யோதேஷு: க்ஷோபயந்தீ" என்று யோஜிக்க ஔசித்யமுண்டு. கடல்களானவை தம்மிடத்து உறங்குவான்போல் யோகு செய்யும் பெருமானுடைய யோகநித்ரைக்கு பங்கமுண்டாகும்படி ஸவ்யதா இரைச்சலிடுகின்றனவாம்; அதனையுணர்ந்த ஸுதர்ஶநநேமியானது இங்ஙனே கடல்கள் படும் ஸம்ப்ரமவ்யாபாரத்தைப் பொறுக்ககில்லாத கோபாவேஶத்தாலே தான் ஶோஷித்து அக்கடல்களைத் துவளப் பண்ணுமாம்.

[வ்யூடோரஸ இத்யாதி.] ப்ரயோகத்திற் சொன்னபடி ஶத்ருக்களுடைய அஸ்த்ரஶஸ்த்ரங்களைப் பாறவடிப்பது மாத்திரமேயல்ல; அவர்களுடைய அகன்ற மார்புகளிலே போய்ப்புக்கு த்வம்ஸம்பண்ணி எலும்புகளை முறித்து அவர்களை உருவழிக்கவும் வல்லது என்றபடி. வ்யூடோரஸ: ப்ரஸ்தாரத்ருபித தைத்யதீக்ஷ்ணாஸ்த்ரேதே க்ஷ

ஸாஸ்ரு. ஸ்ப்ருஷ்டிரேஷாம் + ஙா:; என்று விசேஷணமாய பதக்ரம யோஜநை. மேல் ஸஹஸ்ரஶீர்ஷாகுக; ஸஹஸ்ராக்ஷ ஸ்ப்ருஷ்டிரேஷாம் + கீர்த்தி ஸோமபாநாம் க்ஷணா: தேஜஸ்ராஃ யதாஸா = என்னவுமாம். இப்படிப்பட்ட ஶ்ரீஸுதர்ஶந நேமியானது உங்கட்குச் சிறந்த செல்வத்தை நீடூழி நல்கவேணுமென்றாராயிற்று. [ஞாஸதாக] ஞாஸ்ய ஞாதே' என்று யாதுவில் ஶோபி ரூபேஷு. ... (௨௫)

யாரா சக்ரஸ்ய தாராகணகணவிததித்யோதிதத்யுப்ரசாரா பாராவாராம்புபூரக்ரஸநவிஶ்ருங்கலாதாலப்ரசாரா குலாத்ரிஸ்போடஶப்தப்ரகடிதவஸுதாசண்டசாரா யாரா, பந்தாநம் வ: ப்ரதிஶ்யாத் ப்ரஶமநகுஶலா பாப்மநா ஆநுரூப்யம்॥ (௨௬)

தாராகணகணவிததி த்யோதித த்யுப்ரசாரா	நக்ஷத்ர ஸமூஹங்கள்போன்ற தீப்பொறிகளுடைய வ்யாப்தியினாலே ஆகாஶ ஸஞ்சாரத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டிருப்பதும்
பாராவாராம்புபூர க்ரஸநவிஶ்ருங்கலதாலப்ரசாரா	கடல்நீர் வெள்ளத்தைச் சுருக்கடிப்பதனால் தட்டுத்தடங்கலில்லாத பாதாளலோக ஸஞ்சாரத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டிருப்பதும்
குலாத்ரிஸ்போடஶப்த ப்ரகடிதவஸுதா சண்டசாரா	குலபர்வதங்களின் வெடிப்பு ஶப்தத்தினால் பூமண்டலத்தில் கடுமையாகத் திரிகின்றமையைத் தெரிவித்துக் கொண்டிருப்பதும்
பாப்மநாம் ப்ரஶமந குஶலா	பாவங்களைத் தணியச்செய்ய வல்லதுமான
சக்ரஸ்ய யாரா	திருவாழியின் நேமியானது
வ:	உங்களுக்கு
ஆநுரூப்யம் பந்தாநம்	ஸ்வரூபாநுரூபமான வழியை
ப்ரதிஶ்யாத்	தந்திடுக.

*** பக்ஷயாத்ரையின் ப்ரசாரம் லோகத்ரயத்திலும் ஸ்பஷ்டமாக நிகழ்கின்றமையை உபவர்ணிக்கிறார் இதில். நக்ஷத்ரஸஹஸ்ரம்போன்ற பக்ஷநேத்ரகிரணங்கள் ஊர்த்வலோகமெங்கும் பரவிக் கிடக்கையாலே திவி ப்ரசாரம் ப்ரகாஶிதமாயிற்று. கடல்நீர் காய்ந்து சுருங்கினபடியாலே பாதாள லோகப்ரசாரம் ஸ்பஷ்டிதம் என்னுமிடம் ப்ரகாஶிதமாயிற்று. ஒன்றுக்கும் சலியாத குலபர்வதங்களெல்லாம் வெடித்துப் பேரொலி கிளர்ந்தபடியாலே அந்தரிக்ஷத்தில் கடுமையாக ப்ரசாரம் செய்யாநின்றமை விளங்கிற்று; ஆக இப்படிகளாலே லோகத்ரயத்திலும் ஸ்பஷ்டிதமான ஸ்வப்ரசாரத்தை ப்ரகாஶிப்பித்துக் கொண்டிராநின்ற ஸ்ரீபக்ஷபர்வ நேமியானது உங்களுக்கு ஸுகஹிதமான மார்க்கத்தைக் காட்டவேணுமென்றதாயிற்று. அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தையோ, அல்லது அவ்வழியில் புகுவதற்கிடான ஸாதநமார்க்கத்தையோ நல்கவேணு மென்றபடி.

ப்ரஹ்மாண்டத்தில், தாராகணா இவ யேகணா:= (ஸ்வகீய ஸம்பிஜா:) தேஷாம் விததா: ஜ்யோதிஷ: ப்ரசாரா: யஸ்ய ஸ: என்று கொள்க. "தாராகண ஶ்ரேணி ஜ்யோதித ப்ரசாரா" என்றொரு பாடமும் பெரும்பான்மையாகக் காண்கிறது. அதுவும் உபபந்நமேயாம். தாராகணஶ்ரேணய: (ஸ்வகீயா:) தை: ஜ்யோதித ப்ரசாரா என்க.

[பாதாள ரேத்யாதி.] "கீழுலகிலசுரர்களைக் கிழங்கிருந்து கிளராமே, ஆழிவிடுத்தவருடைய கருவழித்தவழிப்பன்" என்றபடி திருவாழியாழ்வான் பாதாளவாஸிகளான அசுரர்களை த்வம்ஸம் பண்ணுகைக்காகக் கடல்வழியாகக் கீழுலகிற் புகும்போது ஸமுத்ர ஜலம் சுவறிப்போகும்படியைச் சொல்லுகிறது. மேல் "யத்ராதி த்ராநு தியக்ஷள" என்கிற இருபத்தெட்டாம் ஶ்லோகத்தில் - திருவாழியாழ்வான் கடல்வழியாகப் பாதாளலோகம் போகும்போது கடல்நீர் நிஶ்ஶேஷமாக வற்றிப்போகிறபடியைப் பேசியிருக்கும் ப்ரகாரமும் இங்கே அறியத்தக்கது. "உத்தாந பாதாளயாத்ரா"

என்றவிடத்து, 'உத்தாய' என்றது 'உத்வாஹம் வய' என்றபடி. தாய மாவது பூட்டு. தாயாதீதா உத்தாயா = பூட்டு இல்லாமையென் பது தட்டுத்தடங்க லில்லாமையைச் சொன்னபடி. ஆத்தம் ஹித கோதீர்ய. ... ... (௨௬)

யாத்ரா யா த்ராதலோகா ப்ரகடிதவருணத்ராஸசிஹ்நே ஸமுத்ரே, ஸத்வாஸத்வாஸஹாஷா க்ருதஸபக்ஷக்ஷ்மாப்ருத்ஸஞ்சாரபங்கா ஹாநிம் ஹா நிந்திதாநாம் ஜகதி பரிஷதாம் பா ஷண்டிநாம் நவீநாம், சக்ரே சக்ரஸுதர்ஸநநேமி: ஸ்ரியமுபஹரது ஸா ஸப்ரபாவப்ரபா வ:॥ (௨௭)

த்ராதலோகா — ரக்ஷிக்கப்பட்ட உலகங்களையுடையதும்

ப்ரகடிதவருணத்ராஸ சிஹ்நே ஸமுத்ரே யாத்ரா: க்ஷதாநா — வருணன் நடுங்கிக் கிடக்கின்ற அடையாளத்தை நன்றாகக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிற கடலில் ஸஞ்சாரங் கொண்டிருப்பதும்

ஸத்வாஸத்வாஸஹாஷா — வேதநா வேதநங்களுக்கு ஸஹ்யமான ப்ரபாவத்தையுடையதும்

க்ருதஸபக்ஷக்ஷ்மாப்ருத்ஸஞ்சாரபங்கா — இறகுகளோடு கூடின மலைகளுடைய ஸஞ்சாரத்திற்கு பங்கம் செய்ததுமான

யா சக்ரஸுதர்ஸநநேமி: — யாதொரு ஸுதர்ஸந நேமியானது

ஜகதி நிந்திதாநாம் — உலகத்தில் பழிக்கப்பட்ட

பாஷண்டிநாம் பரிஷதாம் — அவைதிக ஸமூஹங்களுக்கு

நவீநாம் ஹாநிம் சக்ரே — விலக்ஷணமான த்வம்ஸத்தைப் பண்ணிற்றோ

ஸப்ரபாவ ப்ரபா ஸா — மேன்மைதங்கிய ப்ரகாசத்தையுடைத்தான அப்படிப்பட்ட சக்ரநேமியானது

வ: ஸ்ரியம் உபஹரது — உங்கட்கு ஸர்வத்தைத் தருக.

❖ ❖ ❖ "த்ராதயோகா" என்ற ப்ரயோகவிசேஷணத்தை விவரிக்கின்றன மற்ற விசேஷணங்கள். திருவாழியாழ்வான் கடல்வழியாகச் செல்ல எழுந்தருள்கிறார் என்ற செய்தி தெரிந்த வுடனே ஸமுத்ராதிராஜனான வருணன் 'நமக்கு என்ன அபாயம் நேர்ந்துவிடுமோ' என்று அஞ்சி நடுங்கினமையை நன்கு விளக்கிக்கொண்டிருக்கின்ற கடலில் அடிக்கடி யாதஸ்ஸு பண்ணுகிற்கிற என்றது— வருணன் நடுங்கும்படியாகக் கடல்வழியே எழுந்தருள்கிற என்றபடி. யாத்ராः = த்விதீயாபஹுவசநம். [ஸஹாஸஹாஸ ஹேஷா] ஸஹமாவது வேதநவஸ்து; அஸஹம்— அவேதநவஸ்து; வேதநாவேதநவஸ்துக்களில் ஒன்றையும் ஸஹிக்கமாட்டாத ஊஷ்மாவையுடையது என்றால், வேதநாவேதநங்களுக்கு அஸஹ்யமான ஊஷ்மாவையுடையது என்னுமிடம் வ்யதிரேகாதிசயத்தில் தேறுகிறது. வேதநாவேதநங்களைக் கிட்ட நாடவொட்டாமைதான் ஸஹாஸஹாஸஹத்வமாவது.

[க்ருதஸமரதுமஸ்தநா] ஸமராஜிஹாவதுஷ்டேஷ இதி ஸமராதஃ; ஸமரே தஸ்யுதே அநாஸு; தேஷாம் ஸ்தநः— வநு; தஸ்ய ஜநநு— வஞ்சநு; ['வேண— அவவஞ்சநே' இதி யாதோர்வஷணம் ரவேவு.] க்ருதம் ஸமரதுமஸ்தநஜநம் யயாஸா. முன்னொருகால் மலைகள் இறகுடன் பறந்துகொண்டு ஜனங்களுக்குப்பலவகையான ஹிம்ஸைகளை உண்டுபண்ணிக்கொண்டிருக்க, அந்த வ்ருத்தஸம்ஹாரத்தைத் திருவாழியாழ்வான் இறகுகளையொழித்து நிறுத்தியருளினதாக இங்கு அநுஸந்திக்கப்படுகிறது. "உடம்பினால் குறைவில்லா உயிர்பிரிந்த மலைத்துண்டம், கிடந்தனபோல் துணிபலவா அசுரர் குழாம் துணித்துகந்த" (திருவாய்மொழி 4—8—10) என்றவிடத்து வ்யாக்யானங்களில் இக்காரியம் இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதம் செய்ததாக அருளிச்செய்யப்பட்டிருந்தாலும், அப்படியே ப்ரஸித்திஸாமாந்யமுமிருந்தாலும் இங்கு இங்ஙனே இவரருளிச் செய்யக் குறையில்லை. ஸ்வயமேஷாதிகளாலே நிர்வஹிக்கவடுப்பது. இந்த சதகங்

தன்னிலே எழுபத்தாறாம் ஶ்லோகத்திலே (பராஶரபட்டர்)
“ஶக்த்யந்தெஸ்ய ஷண்டாநவபராஶா லோகவ்யாபிநீ தபதி
ஸந்த்ருஷ்டி” என்றருளிச் செய்திருக்கையாலே அவ்வழியிலே
ஸாமஞ்ஜஸமேயாம். திருவாழியாழ்வானுடைய ஶக்தியிறே
ஸாயுஜ்யத்திலே வ்யாபித்திருந்து காரியஞ் செய்தது. அடிய
றிந்து பேசுகிறார்காணுமிவர்.

[தாநவீநாம்] தாநவாநாம் ஸ்த்ரீ:— தாநவ்ய:, தாஸா
மிதி தஸ்தவ்யத்தி:. “ஶமீபஸ்ஸ்ராதா ஸா” என்ற ஸூத்ரத்தில்
“ஶமீபஸ்ஸ்ராதாஸ்” என்றும் பாடமுண்டாம்; ஶாந்தியைத்
தருக என்றபடி. (உஎ)

யத்ராஸ்ரேத்ராநுஷியக்ஷள ப்ரவிஶதி பலிநோ யாமி நி
ஸ்ஸீமயோநி, ஸ்புரத்ஸ்வாதஸ்வாதஸ்ரீணெ: ப்ரகாணி தஸிகதொ
லோகிதெக்ஷளக்திகெயெ:। ராஶிவஂராராவாராஂ ப்ரகடயதி
பாநவெஂஸிதாராப்ராவணெரெ:, வ்ரஜம் நியந்தி நி
யந்தாவய தா ஸ தாஸிதாநுஶாஸ்ரஜவ்யபிவந்த:॥ ... (உஅ)

நிஸ்ஸீமயோநி	எல்லையற்ற தேஜஸ்ஸையுடைய
யத்	யாதொரு நேமியானது [தான
அஸ்ரேத்ராநுஷியக்ஷள	ஶத்ருக்களை தஹிக்கவிரும்பின தாகி
பலிநோ யாமி ப்ரவிஶதிஸதி	மாவலிபுக்கவிடமான பாதாள லோகத்தை ப்ரவேஶித்தவள வில்,
ஸ்புரத்ஸ்வாத:	(தன்னுலே) ஸ்புரிக்கப்பட்ட தண்ணீரையுடையதும்
தாவஸ்ரீணெ: ஸளக்திகெயெ: லோகிதெக்ஷ: ப்ரகாணி தஸிகதா:	(தனது ஸ்ரீவாழியாலுண்டான) தாபத்தாலே சிப்பியினின்றும் சிதறிவிழுந்த முத்துக்களாலே அதிகமாகச்செய்யப்பட்ட மணலையுடையதுமான

வாராம் ராஶி:	ஸமுத்ரமானது;
நிர்யாதி ஸதி	(அந்த வஹ்நிதேஜஸ்ஸானது ஶத்ருக்களை தஹித்துவிட்டு) வெளிக்கிளப்புமளவில்
வைரிதாராஶ்ருவாஹை:	ஶத்ருவநிதைகளின் கண்ணீர்ப் பெருக்குகளாலே
புந:	மறுபடியும்
அபாராம் வ்ருத்திம் ப்ரகடயதி	அளவற்ற அபிவ்ருத்தியைக் காட்டுகின்றதோ,
ஸ: அஸ்த்ரராஜத்யுதி:	அப்படிப்பட்ட பெருமைவாய்ந்த ஸுதர்ஶநதேஜஸ்ஸானது
வ: துரிதாநி	உங்களுடைய பாவங்களை
நிர்வாபயது	துலைத்திடுக.

❖ ❖ ❖ திருவாழியாழ்வான் கடல்வழியாய்ப் பாதாளலோகத்திற் புகுந்து அங்குள்ள அசுரர்களை நிர்மூலமாக்கி மீண்டெழுந்தருளும்படியை ஒரு சமத்காரம் பொலியப் பேசுகிறார் இதில். ஶத்ருக்களையெல்லாம் நிஶ்ஶேஷமாக தஹித்துவிடவேணுமென்ற நோக்கத்துடன் ஶ்ரீஸுதர்ஶநதேஜஸ்ஸானது ஸமுத்ரமத்யமாகப் பாதாளலோகம் புகும்போது கடலிலுள்ள நீர் முழுதும் சுவறிப்போகிறது. "இரும்பு அனன்றுண்ட நீர்போல்" (திருக்குறுந்தாண்டகம்-5) என்றபடி நன்றாகக் காய்ச்சப்பட்ட இரும்பைத் தண்ணீரில் தோய்த்தால் அத்தண்ணீர்முழுதும் அவ்விரும்பினல் ஆகர்ஷித்துக்கொள்ளப்படுமாகையாலே, அபரிமிதமான தாபத்தையுடையதாயும் "நிஜவிமதவபுர்விஶ்லேஷதக்ஷ:" என்றபடி உக்ரதரமாயுமிருக்கிற வஹ்நிதேஜஸ்ஸில் கடல்நீர் சுவறிப்போவது ஆஶ்சர்யமன்றே. ஆகவே ஶுஷ்கஜலமாய்ப் போன கடலில் சிப்பிகளினின்றும் ஶ்ரீஸுதர்ஶநதாபத்தாலே சிதறிவிழுந்த முத்துக்கள் பரவி மணல்பாங்கு இரட்டித்துவிட்டது. திருவாழியாழ்வான் கீழுலகத்தே புகும்போது இந்த நிலைமை நேர்ந்தது. அங்குப்போய் அஸுரஸம்ஹாரங்களை

முடித்துக்கொண்டு அவர் மீண்டெழுந்தருளுமளவில் என்னாயிற் றென்னில்; மாண்டொழிந்த அசுரர்களுடைய மனைவிகளின் அழு கைக் கண்ணீர்ப் பெருக்கானது அங்கே அடங்கமாட்டாது வெள் ளங்கோத்து வெளியேறிக் கடலைநிரப்பவே, கடலானது முன்னிற் காட்டிலும் அதிகமான ஜலஸம்ருத்தியைப் பெற்றதாய்த்து. இங்ங னம் ஆவதற்கு ஹேதுவான ஸுதர்ஶந நேமியானது உங்கள் பாவங்களைப் போக்கியருளவேணுமென்றாராயிற்று.

அசுரமாதர்களுடைய கண்ணீர் கடலை நிரப்பவற்று என்ற இவ்வதிஶயோக்தியானது- திருவாழியினாலே ஸம்ஹரிக்கப்பட்ட அஸுரர்கள் அளவற்றவர்கள் என்பதைக் காட்டுகையிலே நோக் குடையதாம்.

உத்ருத்தா:— த்ருப்தா:. [பலிப்ரமுகா:] மஹாபலி புக்கவிடம் பாதாளமிறே. "ஸுதலம் அவதாரபலிஸம் ப்ரஸாதம்" இத்யுக்தே:. [த்ருஷ்ணா:] ஸர்வம் ஸத்ருஹ:— ஸ்ருவம்; த்ருஷ்டம் ஸ்ருவம் யஸ்ய ஸ:. யத்வா— த்ருஷ்டா: ஸ்ருவ: ய ஸ்ய ஸ: என்றலும் பொருந்தும்; "ஸ்வந்த்ரஸ்ய: ஸயாஸேந க்ஷ" என்ற வாணிநிஸூத்ரேணேயம். ஶாக்தாஹ்ர ஜாதாநி— ஶக்தியாநி, தை: இதி தத்தத்த்ரிதி:. (௨௮)

க்ஷ்மா தலவ்யோம க்ருத்ஸ்நப்ரதநபவநணேனோ க்ஷ்மாதீவ ஸ்ய பாதாளம், பாதாளாந்த: ப்ரயாதீ நிவிஶதி தத: ஸ்வர்ந யாத்ரா நிதீய: । தைதேயதேவ்யஸ்நாம் ஸதி ஹ்ருதி ஹத தேவ்யஸாம் ஸம்பத்ஸா ய:, ஸக்ராதீர்யாஸ்ரதேஶோ உஹதா விஶஸிதம் ஸஹஸாஸம்ஹஸாம் ஸ: ॥ (௨௯)

ய: சக்ராதீர்யாஸ்ரதேஶ: — திருவாழியாழ்வானது யாதொரு நேமியானது

பாதாளாந்த: ப்ரயாதீ — பாதாளலோகத்தினுள்ளே புக்கதாய்

ப²ணீந்த்³ரப²ணாமணீந்	நாகங்களின் படங்களிலுள்ள மாணிக்கங்களை
தி³நதீ³பஸ்ய ஸாத்³ருஶ்ய துல்யதாம் நயந்	பகல் விளக்குக்கு ஸமானங்களாகச் செய்து
ஸ்வேந பா⁴ஸா	தனது ஒளியினாலே
நிகி²லமபி தம: நிரஸ்ய	எல்லாவிருளையும் விளாக்குலை கொண்டு
பு⁴நரபி	மறுபடியும் [அல்லது, அதிகமாக]
	(அவ்விருளை)
ஹததவாநாம் தை³த்யவதூ⁴நாம் ஹ்ருத³யே வமதி	விதவைகளான அஸுரவதூகளின் நெஞ்சிலேகொண்டு கக்குகின்றதோ
ஸைஷா	இப்படிப்பட்ட ஸுதர்ஶநநேமியானது
வ: ஸம்ஹஸாம்	உங்கள் பாவங்களினுடைய
பஹு விஹதிம்	பெருமிடுக்கை
ஸஹதாம்	ஸஹிக்கக்கடவது.

••• [தி³நதீ³பஸாத்³ருஶ்யமித்யாதி³] ஸ்ரீஸுத³ர்ஶநநேமியானது பாதாளலோகத்திலுள்ளே புகுந்து அங்குள்ள இருளையெல்லாம் தனது ஒளியினால் நிரஸித்துவிட்டு மீண்டும் அவ்விருளை அஸுரவிதவைகளின் நெஞ்சினுள்ளேபுகச்செய்யாநின்றதென்கிறார். பாதாளத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான ஸர்ப்பங்களுண்டாகையால் அவற்றின் பணாமணிகளே அங்குள்ள இருள்களையெல்லாம் ஒழிக்கமாட்டாவோ என்கிற ஶங்கைக்கு இடமறும்படி முதல்பாதம் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீஸுதர்ஶநநேமியானது பாதாளஸர்ப்பபணாமணிகளைப் பகல்விளக்கோடு துல்யஸாத்ருஶ்யங்களாகச் செய்யக்கடவதாம். ஸாத்ருஶ்யதுல்யமாவது = ஒரே வகுப்பாயிருக்கை. தி³நதீ³பஸ்ய ஸாத்³ருஶ்யதுல்யதாம் நயந் = பகல்விளக்கோடே ஸமாநஜாதீயங்களாகச்செய்யாநின்று என்றபடி. அந்த பணாமணிகளை நிஷ்ப்ரபமாக்கினபடி.

த்ருதீயபாதாந்தத்தில் "ஸந்த்யயாஸம் ய:" என்று சிலருடைய பாடம். அப்போது 'கம்ஸஸாய' என்பதற்கு அது விசேஷணமாக யோஜிக்கப்படவேணும். இவ்வளவு வ்யவஹிதாந்வயம் ஸ்ரீஸூக்திவக்த்ருவிவக்ஷிதமாயிராது; 'ஸந்த்யயா' என்றே பாடமாகக்கடவது. பாதஸ்ஸ்தத்ரதைத்ர: பாஷாணஜைத்ரஜதி வா.

ஸத்ருக்களையிழந்த அஸுரமாதர்களுடைய நெஞ்சிலே இருள்களை வாங்கி செய்கையாவது— "ஐயோ! இனி நமக்கு என்ன கதி? ஆரெம்மையாராய்வார்?" என்று விஷாதஸாகரத்திலே மூழ்கிக்கரைகாணமாட்டாது தளும்பிநிற்கச்செய்கை.

[சக்ராக்ர்யாக்ரதேஶ:] அக்ர்யஶப்த: ஶ்ரேஷ்டவாசீ; "பரார்த்யாக்ர்யப்ராக்ரஹரப்ராக்ர்யாக்ர்யாக்ரீயமக்ரியம்" இத்யமர:. சக்ராக்ர்ய:— சக்ரராஜ:, தஸ்ய அக்ரதேஶ:— நேமி:. (௨௧)

க்ருஷ்ணாம்போதஸ்ய ஸந்த்யா க்ருதநயநநயவ்யாஹதிஶ்ஶார்ங்கிணஸ்ய, ப்ராப்தாம் ஸூசயந்தீ ப்ரதிபடஸுத்ருஶாமுத்படாம் பாஷ்பவ்ருஷ்டிம் । நிஷ்டப்தாஷ்டாபதஶ்ரீஸ்ஸமிதிரவிஜித்ய தேதாஜ்ஞாநா, கீர்த்திம் வ: கேதகீபி: ப்ரதயது ஸது ஶீம் ஜ்வாலா சக்ரியாணாம் ॥ ॥௬௦॥

க்ருஷ்ணாம்போதஸ்ய — எம்பெருமானாகிற மேகத்துக்கு [1. கரிய மேகத்திற்கு]

ஸந்த்யா — ஸந்த்யையுமாயும்

ஶார்ங்கிணஸ்ய — ஶார்ங்கிணுக்கு

க்ருதநயந நயவ்யாஹதி: — கண்ணொழுங்கைக் கெடுத்ததாயும்

ப்ரதிபடஸுத்ருஶாம் — சத்ருராக்ஷஸஸ்த்ரீகளுக்கு

உத்படாம் பாஷ்பவ்ருஷ்டிம் ப்ராப்தாம் ஸூசயந்தீ — அதிகமான கண்ணீர்மழையைக் கிட்டினதாகத் தெரிவியாநின்றதாயும்

நிஷ்டப்தாஷ்டாபதஸ்ரீ: — நன்கு காய்ச்சப்பட்ட பொன்போன்ற சோபையையுடையதாயும்

ஸுரவரப்ருதநாகேதநைஸ்ஸம் உஜ்ஜிஹாநா — தேவஸேநைகளின் விஜயத்வஜங்களோடுகூடக்கிளர்கின்றதாயும்

ஸம்பா — ஸம்பமாயுமிருக்கிற, [2. மின்னல்போன்ற]

ஸக்ர்யாபா — ஸுதர்சநநேமியானது

வ: — உங்களுக்கு

கேதகீஸம்ஸ்ப்ருசம் கீர்த்திம் — தாழம்பூக்களோடொத்த கீர்த்தியை

ப்ரஸூயாத் — செழிப்பிக்கக்கடவது.

+ + + [க்ருஷ்ணேத்யாதி.] ஸ்ரீஸுதர்சநநேமிக்கும் மின்னலுக்கும் ஸாதர்ம்யம் தோற்ற ஸங்க்ஷிப்தந்யாஸம்பண்ணுகிறார் இதில். "ஸம்பா ஸக்ர்யாபா" என்றவிடத்து கவிஹ்ருதயம் காம்பீரமாயிராநின்றது. "தடித்ஸௌதாமநீ வித்யுத்ஸம்பா சபலாபி ச" என்ற அமரகோசத்தின்படி, ஸம்பா என்பதற்கு மின்னல் என்று பொருளுண்டாகையாலும், ஸம்பந்தித்துக்கொண்டிருப்பதென்கிற ஒரு பொருளுமுண்டாகையாலும் அவ்விருபொருள்களையும் கருதுகின்றார் இங்கே. இதற்கிணங்கவே விசேஷணங்களையும் ஸந்தர்ப்பம்பொலிய இடுகின்றார்.

[க்ருஷ்ணாம்போதஸ்ய ஸம்ஸ்லிஷ்டா] நீர்கொண்டெழுந்த காளமேகத்துக்கு ஸம்ஸ்லேஷணமாயிருக்கும மின்னல். ஸ்ரீஸுதர்சநநேமியோவென்னில், கண்ணபிரானாகிற முகிலுக்கு ஸம்ஸ்லேஷணம். [க்ருதநயந நயவ்யாஹதிஸ்பஷ்டவ்ருத்யா] மின்னல் மின்னும்போது கண்களுக்கு வ்யாகாதமுண்டாவது ப்ரத்யக்ஷஸித்தம்; நேமியானது சுக்ரனுடைய கண்ணுக்கு வ்யாகாதத்தை உண்டாக்கிற்றென்பது இதிஹாஸப்ரஸித்தம்; எங்ஙனேயெனில்:— ஸ்ரீவாமநமூர்த்தியின் வடிவழகாலும் மழலைச்சொல்லாலும் மனமகிழ்ந்த மஹாபலி மூவடிமண்ணைக் கொடுக்கமுயன்றவளவிலே அவனுடைய ஆசார்யனான சுக்ரன் எம்பெருமானது வடிவையும் வந்தவகையையும் பேச்சையும ஊன்றிப்பார்த்து, ' இவன்

ஸர்வஸ்வான், தேவகார்யமும் செய்யும்பொருட்டு உன் செல்வத்தையெல்லாம் பறித்துப்போக வந்தான்; ஆகையால் நீ இவனுக்கு ஒன்றும் தரத்தகாது' என்று தானத்தைத்தடுக்க அவன் அதை அறியாமல் யாவையும்வார்த்து உதகம் செய்யப்புக, ஜலபாத்ரத்தின் [திருக்காவிரி] த்வாரத்திலே அந்த சுக்ரன் புகுந்துகொண்டு நீர்விழவொட்டாமல் தடுக்க, ஸ்ரீவிஷ்ணு, த்வாரம் சோதிப்பவன்போல் தனது திருக்கையிலணிந்த தர்ப்பபவித்ரத்தின் நுனியால் அவன் கண்ணைக்குத்திக்கலக்க, அவனும் கண்கெட்டு அங்கு நின்றும் வெளிப்பட, பின்பு மாவலியினிடத்தில் நீரேற்றுப் பெற்றனன் என்பது வரலாறு. "சுக்கிரன்கண்ணைத்துரும்பால் கிளறிய சக்ரக்கையன்" என்றார் பெரியாழ்வாரும். 'துரும்பால் கிளறிய சக்கரம்' என்றதனால் "கருதுமிடம் பொருது— கைநின்ற சக்கரத்தன்" என்கிறபடியே திருமால் விரும்பிய இடங்களில் விரும்பின வடிவங்கொண்டு செல்லுந்தன்மையையுடைய திருவாழியே பவித்ரத்தின் வடிவத்துடன்நின்று சுக்ரன்கண்ணைக் கலக்கிற்றெனபது பெறப்படும். விஷ்ணுபதமான முதல்பக்ஷத்தில் 'ஸாமரூபஸ்ய' என்ற பதம் அவிவக்ஷிதமென்க.

[ப்ராப்தவ்ருஷ்டி] மின்னலானது மேலே மழைபொழியப் போகிறதென்பதைத தெரிவிக்கும்; வக்ரநேத்ரியும் ஸந்த்ராஸீகளிடத்தில் விசேஷமான கண்ணீர்ப் பெருக்கு உண்டாகப்போகிறதென்பதைத் தெரிவியாநிற்கும். இங்கும் முதல் பக்ஷத்தில் "ப்ரதிஹதஸாந்த்ரஸாந்த்ர" என்பதும் 'பாஷ்ப' என்பதும் அவிவக்ஷிதம். [நிஷ்டப்தாஷ்டாபதஸ்ரீ:] நன்றாகக் காய்ச்சின பொன் போற் பொலியுந்தன்மை உபயஸாதாரணம். [அஸுரவதூவிப்ரமஜித்யைதஸ்ஸைந்யஜ்ஞாநா] மின்னலானது மேகஜாலங்களோடுகூடக் கிளரும்; நேத்ரியும் தேவஸைந்யங்களின் ஜாலங்களோடுகூடக் கிளராநிற்கும்: அஸுரராக்ஷஸர்களாலே வீழிதரான தேவர்கள் த்ராஹி த்ராஹி யென்று பெருமிடறுசெய்து கூக்குரலிடும்போது உடனே வெளிக்கிளம்புவானிறே திருவாழியாழ்வான். இங்கும் முதல்பக்ஷத்தில் "அஸுரவதூ" என்பது அவிவக்ஷிதம்.

இப்படிப்பட்ட ஸந்த்யாப்ரதோஷகாலே, வர்ஷா = மின்னல் என்னலாம்படியிராநின்ற வக்த்ரயானையானது உங்கட்குக் கீர்த்தியைப் பெருக்கவேணுமென்றதாயிற்று. கீர்த்தி என்பதற்கு 'கேதகீஸுஸத்ருஶீம்' என்று விசேஷணங் கொடுத்திருக்கும் அழகை என் சொல்வோம். இந்த ரஹஸ்யத்தைக்கண்டறிவாருண்டோ? ...... அதனை யாமே வெளியிடுவோம்;— மின்னல் மின்னினால் தாழை பூக்கும் என்ற கவிஸமயஸாக்ஷிக ப்ரஸித்தித்யோதநம் இங்கு அநுஸந்தேயம். மின்னலுக்கும் வக்த்ரநதிக்கும் ஸாத்ருஶ்யம் தோற்றப் பேசும் ஶ்லோகமாகையாலே க்ரியையிலும் வைலக்ஷண்யம் தோற்றுகைக்காக "கேதகீஸுஸத்ருஶீம்" என்று கீர்த்திவிசேஷணமிடுகிறார்காண்மின். கீர்த்தியில் கவிஸமயஸித்த தாவள்யநிபந்தநமான கேதகீ ஸாத்ருஶ்யமிருந்தாலும் இது தான் இங்கு ப்ராதாந்யேந விவக்ஷிதம். வர்ஷா (வித்யுத்) கேதகீ: யதா ப்ரஸவதி ததா வக்த்ரா வ: கீர்த்திம் ப்ரஸவயது என்றபடி: வித்யுத்ஸ்தாநீயமான வக்த்ரநதியானது கேதகீஸ்தாநீயமான கீர்த்தியைச் செழிப்பிக்கவேணுமென்கை.

ப்ரஸவோக்தத்தில் "க்ருதநயநய" என்ற சிலருடைய பாடம் மறுக்கத்தக்கது. (௩௦)

வப்ராணாம் பேதநீ ய: பரிணதிஸவிதஶ்ராவணீயாம் த்யாந:, க்ஷணாம் நக்ஷத்ரமாலாம் திஶிதிஶி விகிரந்து வித்யுதா தந்தரக்ஷ்ய: । நிர்யாணே நாகப்ருஷ்டே ப்ரகடயதி ந வ: ஶாந்தவாரிப்ரகாஶம், வக்த்ராபிஶஸ்ய ஸத்ரா வஶ்யதா ஸவதாம் ஸம்ருத்யுபஸ்த்ருத்திம் ॥ ॥௩௧॥

ய: — யாதொரு ஸாஷஶ்ரநதியானது

வப்ராணாம் பேதநீ — (ஶத்ருக்களின் பட்டணங்களிலுள்ள) ப்ராகாரங்களைப்பிளக்கக்கூடியதும் (2.) கரைகளைக் கொந்தி இடிக்கக்கூடியதும்

ஸகலஶ்லாகநீயாம் — ஆனவராலும் கொண்டாடத்தக்கதுமான

வர்ணதிம் — வர்ணவாகத்தை

ததாநஃ — உடையதாய்

க்ஷுண்ணாம் நக்ஷத்ரமாலாம் திஶி திஶி விகிரந் — பொடிபண்ணப்பட்ட நக்ஷத்ரராசியைத் திசைகள்தோறும் இறையாநின்றதாய் (2) நக்ஷத்ரமாலை என்னும் ஒரு முக்தாஹாரத்தைப் பொடிபொடியாக்கி எங்கும் இறையாநின்றதாய்

வித்யுத்தாதாத்ம்ய கக்ஷ்யஃ — மின்னலோடு ஒத்ததாய, (2) மின்னல்போன்ற இடைகட்டுக்கயிற்றையுடையதாய்

உத்கடேந நிர்கோஷேண — உத்கடமான வெளிப்புறப்பாட்டினாலே (2) பெரிதான ஸ்வாஜ்ஞகோஷத்தாலே

நவ்யாம் — புதிதான

தாநவாரிப்ரகர்ஷம் — எம்பெருமானுடைய பெருமையை (2) ப்ரகர்ஷப்பெருக்கை

ப்ரகடயதி — ப்ரகாசப்படுத்துகின்றதோ

ஸஃ — அப்படிப்பட்டதான

ஹஸ்தீ — ஸ்ரீகரமான (2) ஹஸ்தியென்னும் கஜவிசேஷம்போன்ற

த்ரய்யந்தேசஸ்ய வ்யாப்திஃ — ஸாத்பர்யநெறியானது

பவதாம் — உங்களுடைய

விப்ரவ்ருத்திம் — விப்ரவ்ருத்தியை

ஸமயது — (பட்டிமேய வொண்ணாதபடி) அடக்கிப்போக.

* * * ஹஸ்தீ த்ரய்யந்தேசஸ்ய வ்யாப்திஃ பவதாம் விப்ரவ்ருத்திம் ஸமயது என்கிற சொல்நயத்திலே ஸம்ஶயம் தோன்றும்.
"ஹஸ்திஸ்ரீவ ஸஜ்ஜீவே வ்யூஹஹேதுகேஷ்வகே । கரிஜாதி

விசேஷணா.....த்ருஷ்டா ச்ரேஷ்டா ச ஸாயகா ச..." என்கிற மேதிநீகோசத்தின்படி 'மஞ்ஜுலதரமான' என்கிற அர்த்தமும் அபிஜாதிவிசேஷமென்னும் அர்த்தமும் இங்கு விவக்ஷிதங்கள். கஜஜாதியில் பத்ரமென்று ஒரு ஜாதி விசேஷமுண்டு. தஜ்ஜாதீயமான யானைக்கும் பத்ரதேசிக்கும் ஸாதர்ம்யப்ரதிபாதநமாகிற ப்ரகாரவிசேஷமும் விளங்கும்படியாக விசேஷணங்களிடுகிற விசித்திரம் இங்கு நோக்கத்தக்கது. கஜம் என் செய்யுமென்னில்; [வப்ராணாம் தேஹநீம் அவிபூர்ணவதீயாம் பரிணதிம் தயாந:] "வப்ர: ப்ராகாரரோதஸோ:" என்ற நிகண்டுவின்படி கரைகளைக் கொந்தித் தள்ளும்படியான பரிவாகத்தைப் பெற்றிருக்கும். உத்காதகேளிகளைப் பண்ணுமென்கை. ஸாதஸிந்துதேசியானது ஶத்ருநகரப்ராகாரங்களையழிக்கும்படியான பரிவாகமுடையது. "வப்ரக்ரீடாபரிணதகஜப்ரேக்ஷணீயம் ததர்ஶ" என்று மேகஸந்தேஶத்திலே சொல்லி வைத்தான். "திர்யக்தந்தப்ரஹாரீ து கஜ: பரிணதோ மத:" என்ற கோசத்துக்கும் ப்ரத்யபிஜ்ஞாபகமாக இங்கு "பரிணதிம் தயாந:" என்றருளிச்செய்தார். [க்ஷுண்ணாம் நக்ஷத்ரமாலாம் ஶிதிஶிபிவிகிரந்] "ஸைவ நக்ஷத்ரமாலா ஸ்யாத் ஸப்தவிம்ஶதிமௌக்திகை:" என்ற அமரகோசத்தின்படி இருபத்தேழு முத்துக்களமைந்த ஒற்றைவடத்திற்கு நக்ஷத்ரமாலை என்று பெயர். இதை யானைக்கு ஆணிகலனாகப் போடுவார்கள்; அது அதனைப் பொடிபொடியாக்கி இறைத்துவிடும். ஸாதஸிந்துதேசியோவென்னில்; "தாராகணகவலிதஶிக ஜ்யோதிரப்ரப்ரஸாரா" என்றும் "நக்ஷத்ரக்ஷோதஸங்கதிப்ரகரவிகிரணஶ்வேதிதாஶாவகாஶா" என்றும் கீழும் மேலுமருளிச்செய்தபடியே நக்ஷத்ரஸமூஹங்களை எங்கும் இறைத்துக்கிடக்கிறது. ஸாதஸிந்துதேஶவ்ருத்தாந்தத்திலே நக்ஷத்ரகணங்களெல்லாம் கணம்கணமாக ப்ரகீர்ணங்களாயினவென்கை.

[வித்யுதாதத்தகக்ஷ்ய:] "உசிஷ்யா கக்ஷ்யா வரத்ரா" என்றும் "கக்ஷ்யா மேய்யா ஹ பந்தநே" என்றுமுள்ள நிகண்டுவின்படியே கக்ஷ்யையாவது யானைக்குக் கட்டும் இடைகயிறு.

அது மின்னல்போலே பளபளவென்று மின்னுகிறதுமிறே ரஜத்திற்கு. நெகிவக்ஷத்திலே விஷ்ணுர்தாநஸ்ஸ: என்றபடி. [உக்தேந நியமநேந தாநவாரிவ்ருக்ஷம் வ்ருக்ஷ யதி] "தவாஜ்ஜேஸௌ நியமணு" என்ற நிகண்டுகோஶத்தின் படியே நியமணஸப்தம் யானையின் தவாஜ்ஜேஸத்தைச் சொல்லுகிறது. "தாநம் ரஜதேகநாகே" என்றபடி தாநஸப்தம் ரஜதே வாசகம். தாநவாரி—தேஜஸம். யானையானது தன் தீவ்ரமான தவாஜ்ஜவ்ஜேஸத்தாலே மதநீர்ப்பெருக்கை வெளிப்படுத்தும். நெகிவக்ஷத்திலே நியமணமாவது நிஸ்ஸரணம்; அதாவது வெளிப்புறப்பாடு. திருவாழியாழ்வான் வெளிப்புறப்பட்ட வாறே எம்பெருமானுக்கு தவாலிவுமானதொரு வ்ருக்ஷமும் உண்டாகுமென்கை. வ்ருக்ஷமாவது ஸத்ருவிஜயவ்யாபாரம். தாநவாநாம்—அஸுராணாம், அரி:—ஸத்ரு: என்று ஹரவானைச் சொன்னபடி.

[ஹஸ்த்ரீ: வ்ருயி: ஹவதாம் விகவ்ருதிம் வஸயதா] ஸஹ ஸ்ருதியிலும் வஜாரம் பொலியப் பேசுகிறபடி பாருங்கள். வஸாம் கரோதி வஸயதி என்றாய் "வஸாஸ்ரீ கரிணீ வஸ்ரா" என்ற நிகண்டுகோஶத்தின்படி வஸா என்று யானைப்பேடையைச் சொல்லிற்றாய், யானையானது தனது விகவ்ருதியைத் தன் பேடைக்கு வயீநமாக்குமாபோலே வக்ரநெகியானது உங்கள் விகவ்ருதியை இந்த்ரியாஸ்ங்கள் விஷயவீயிகளிலே இழுத்துக்கொண்டு போகாதபடி ஸ்வாயீநமாக்கிவைக்கவேணுமென்றதாயிற்று. வஸாம் கரோதி என்றால் பேடைக்கு வயீநமாக்குகிறதென்று பொருள் கிடைக்குமோ? என்னில்; ஸ்விகவ்ருதிம் கரிணீம் கரோதி என்றால் கரிணீயீநம் கரோதி என்றதாய் கரிண்யா: வயீநாம் கரோதி என்பதே தாத்பர்யமாகத் தேறக்குறையில்லை. (கக)

நாகளகஸ்த்ரஜத்ரத்நவிவமித ஸஸுநீரஸ்ரநி ரஸ்ரக, நவ்ருக்ரவ்ராஸ, ஹவ்ரஸநாரஸ:யஸஜ்ஜாயஜிஹ்ரயவஹிநி யம்ஷரஷ்டாவஸாம்யமீநம் வநாரவிவிஷயத்ராஸிஷோ வீயபு வ்ருஜெஸ, மீவபூரணா நிவந்ரணாநா விதரதா ஸஜயம் விஷ்ணுர்லெஹதிவ்ருயிவபு: ॥ ॥கஉ॥

நாகஸ்ய ஶத்ரு ஜத்ரு த்ரு டநவிவடிதஸ்கந்த நீராஜி யஹவ்யக்ருதாஸ்ரஹவ்ய ஸநாஸவஜ்வாலஜிஹ்வா ஜிஹ்வம்	ஷெவஶத்ருக்களான அஸுர ராக்ஷஸர்களுடைய ஜத்ரு ஸ்தானத்தைச் சேதிப்பதனாலே வாய்திறக்கப்பெற்ற ஸ்கந்தங்களினின்றும் இடைவிடாதுபெருகுகின்ற புதிய ரௌஸஸாக்தங்களாகிற ஹவிஸ்ஸைப் பெறுவதில் ஆசையோடே விளங்காநின்ற ஜ்வாலையாகிறநாக்கையுடைத்தான அக்நியையுடையதும்
ஸாம்யாகீநம்	யுத்தம்செய்வதில்ஸமர்த்தமுமான
யம்	யாதொரு ஸாக்ஷஶத்ருநநேமியை
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
நிவ்ருண்வாநா:	மகிழாநின்ற
கீவாணா:	தேவர்கள்
வாநரவஸீ வீர்யவ்ருத்யை	(திருவாழிக்கு) மேன்மேலும் வீர்யம் வளர்வதற்காக
ஆஶிஷோ விதயதி	ஆஶாஸநம் பண்ணுகின்ற
ஸ:	அப்படிப்பட்ட
விஷ்ணோ: சக்ரநேமி:	ஸாக்ஷஶத்ருநநேமியானது
வ: விஜயம் விதரது	உங்கட்கு வெற்றியைத் தரக்கடவது.

நாகஃ ஓகஃ யேஷாம் தே—நாகஸ: ; ஸ்வர்க்கத்தை வாஸஸ்தானமாகவுடையவர்கள் தேவர்கள். அவர்களுடைய ஶத்ருக்கள் அஸுரராக்ஷஸர்கள்; அவர்களுடைய ஜத்ருக்களுண்டு— அம்ஸகக்ஷயோஸ்ஸந்திஸ்தானங்கள்; தோள்பட்டைகள்; அவற்றை முறிப்பதனாலே விண்டுவிரிந்த தோள்களில்நின்றும் இடைவிடாது பெருகுகின்ற புதிய ரௌஸஶோணிதங்களாகிற ஹவிஸ்ஸை ஹக்ஷிப்பதிலுண்டான ஆவலாலே அஹரஹரஹமயாநதர்நம்பண்ணுகின்ற ஜ்வாலைகளாகிற நாக்கையுடையதான அக்நி பொருந்தியதாய் யுத்தத்தில் ஸமர்த்தமான யாதொரு வக்ரநேமி

ணைப தேவதைகள் பார்த்து அதுதனக்கு மேன்மேலும் ஸ்ரீயும் வளர்வதற்காகப் பல்லாண்டு பாடுகின்றனரோ அந்த வக்ஷஸ்தலி யானது உங்களுக்கு ஜயப்ரதமாகவேணுமென்றாராயிற்று.

க்ஷ்வேளா— ஸிம்ஹநாதம்; க்ஷ்வேடா—விஷம். இவ்விரண்டையும் ஹவிஸ்ஸாக ஹோமிக்கிறார் வக்ஷஸ்தலீக்கு அவை ஸௌரப்யமானது பற்றி. அக்நிக்கு ஜ்வாலையை நாக்காகச் சொல்லுவதுண்டு. வக்ஷஸ்தலீ ஜ்வாலையானது தளதளவென்று ஜ்வலிப்பதைப் பார்த்தால் அஸுரர்களுடைய ப்ரத்யஸ்த்ரஶஸ்த்ரங்களைக் கொள்வதற்கு வக்ஷஸ்தலீ தன் நாக்கை நீட்டுகிறதோ என்னும்படியிராநின்றது. "ரவஸ ரஸஸ" என்றவிடத்தில் ரஸநமாவது நர்த்தநம்; லாஸ்யமென்று நர்த்தநத்தைச் சொல்லக்கடவதிறே. ஜ்வலநம் இங்கு புல்லிங்கம். "வஹ்நௌ ஜ்வாலாரஸநோ" இதி ஶப்தார்ணவ:.

[ஸாம்யுகீநஸ்] ஸம்யுகமாவது யுத்தம், அதிலே ஸமர்த்தன் ஸாம்யுகீநன். "ஸாம்யுகீநோ ரணே ஸாது:" இதி ஶப்தார்ணவ:. "ப்ரதிஜநாஶீஷ்ய: ஸகு" இதி பாணிநி:. (௯௨)

தநாயதாம் ப்ரணதஸ்ய தாராஸாரஇவ தநம் ஆர்தஸ்யேவ த்ருஷ்டி:, ஜாத்யந்தஸ்யேவ பங்கோ: பதவிஹ்ருதிரிவ ஸ்ரீரங்கராஜ । ஸமஸ்தாஶ்ரயாணாம் ஶ்ருஜ்ஜகவரிணதி விஸ்வரக்ஷாக்ஷமாயாம், தயாதயாதிநீம் ஸர்வதத்த்வ ஶேஷநீ ஶேஷித்வஸ்ய ॥

தநாயந்த்யஸ்ய	ஶாஸ்த்ரஸாரத்தில் வழிநடப்ப வனுக்கு
தாராஸாரஇவ	ஸுவாஹமஹம்போலவும்
ஆர்தஸ்ய தநமிவ	தரித்ரனுக்குப் பணம்போலவும்
ஜாத்யந்தஸ்ய த்ருஷ்டிரிவ	பிறவிக்குருடனுக்குக் கண்போல வும்
பங்கோ: பதவிஹ்ருதிரிவ	நொண்டிக்குக் காலால் நடந்து விளையாடுதல்போலவும்
ஸ்ரீஸௌஜாம் ஸ்ரீரணநீ	ஸத்துர்களுக்கு ஸ்ரீரிஜநகமாயும்

மாயா: பத்யு:	ஸ்ரீய:பதியினுடைய
விஶ்வரக்ஷாக்ஷமாயாம் க்ரியாயாம்	உலகங்களையெல்லாம் ரக்ஷிக்கக் கடவதான வ்யாபாரத்திலே
ப்ரகடபரிணதி:	ப்ரகாஶமான பரிணாமத்தை யுடையதாயுமிருக்கிற,
அஸ்த்ரேஶ்வரஸ்ய மஹதீ நேமி:	திருவாழியினது பெரிய நேமி [யானது
வ:	உங்களுடைய
ஆயாமிநீம் மாயாம்	அவிச்சின்னமான அவித்யையை
த்ரோடயது	விச்சின்னமாக்கக் கடவது.

♦ ♦ ♦ பாலைநிலத்திலே வழிநடந்து நாக்கு ஒட்டித்தடுமாறு கிறவனுக்கு ப்ரவாஹபாநீயம் கிடைத்தாற்போலவும் ஜந்மதரி த்ரனுக்கு தநலாபம் போலவும் பிறவிக்குருடனுக்கு நேத்ரலா பம்போலவும் நொண்டியானவனுக்கு ஸஞ்சாரயோக்யதாப்ராப்தி போலவும் ஸஜ்ஜநர்களுக்கு ப்ரீதிஜநகமாயிராநின்றதாம் ஸ்ரீஸுதர் ஶநநேமி. த்ருஷிதன் தண்ணீரைக்கண்டு களிக்குமாபோல வும், மிடியன் நிதிகண்டு களிக்குமாபோலவும், குருடன் கண் பெற்றுக்களிக்குமாபோலவும, நொண்டி நடைபெற்றுக்களிக்குமா போலவும் ஸஜ்ஜநர்கள் ஸ்ரீஸுதர்ஶநநேமியைக்கண்டு களிப்பர் களாய்த்து தங்களுடைய இஷ்டப்ராப்திக்கும் அநிஷ்டநிவ்ருத்திக் கும் உறுப்பாயிருக்கையாலே.

[பத்யுரித்யாதி.] உலகங்களை வாழ்விப்பதற்காக எம் பெருமான் செய்யும் வ்யாபாரங்களடங்கலும் திருவாழியாழ்வா னைத் துணைகொண்டு செய்யுமவை என்று கருத்து. ஸ்ரீஸுதர் ஶநநேமிதானே ஸ்ரீய:பதியின் விஶ்வரக்ஷாக்ஷமமான வ்யாபா ரத்தின் வடிவமாகப் பரிணமிக்குமென்றது விஶ்வரக்ஷணம் ஸு தர்ஶநமென்றபடி. விஶ்வரக்ஷாக்ஷமாயாம் க்ரியாயாம் விஷயே மாயா:பத்யு: ப்ரகடபரிணதி: என்று யோஜித்து, சக்ரநே மியானது எம்பெருமான் தானாகவே பரிணமிக்கிறதென்று பொ ருள்கொள்ளுவாருமுளர். “பத்யுர்மாயா:” என்பதே பூர்வ பாடம். மா — லக்ஷ்மீ:, தஸ்யா: பதி:. “மாயாக்ரியாயாம்”

என்ற வாக்யத்திலும் பாடமில்லை. விவித்ஸ்வராபோ என்ற தாகிறது. இப்படிப்பட்ட வக்ரநேமியானது உங்களுடைய [ஸ்ரீ யாதேநீம் ஶ்ரியாம் ஸ்ரீ ரூபதே:] "ஶ்ரேயஸே ஸ்யாச் சக்ரநாத:" இத்யர்த:. ஶ்ரேயஸ்ஸான ஸம்ருத்தியைத் தழைத்திடுக. (௧௧)

த்ராணம் யா விஶ்வபாஜாம் விதரதி ச யயா க்ஷ்வேட்யதே காமதேவபரிபூதி:, ந ஸ்தாதும் யத்புரஸ்தாத் ப்ரபவதி க்ஷணமப்யோஷதீநாமதீஶ:। உத்ரேகோ யாதி யஸ்யா ந ஸமயநியதிம் ஸா ஶ்ரியம் வ: ப்ரதேயாத், ந்யக்க்ருத்ய த்யோதமாநா த்ரிபுரஹராக்ஷம் நேமிரஸ்த்ரேஶ்வரஸ்ய ॥ (௧௪)

யா	யாதொரு நேமியானது
விஶ்வபாஜாம் த்ராணம் விதரதி	உலகங்களுக்கு ரக்ஷையைத் தருகின்றதோ
யயா ச காமதேவபரிபூதி: க்ஷ்வேட்யதே	யாதொரு நேமியாலே மன்மதனுக்குப் பரிபூதியானது [உ. ஸம்பாவிதபரிபூதியானது] செய்யப்படுகிறதோ,
யத்புரஸ்தாத்	யாதொரு நேமியின் எதிரில்
ஓஷதீநாமதீஶ:	சந்திரனானவன்
க்ஷணமபி	ஒரு க்ஷணமாத்ரத்தாலும்
ஸ்தாதும் ந ப்ரபவதி	நிற்கவல்லனல்லனோ,
யஸ்யா:	யாதொரு நேமியினுடைய
உத்ரேக:	ப்ரகாஶவிஜ்ரும்பணமானது
ஸமயநியதிம் ந யாதி	காலநியமத்தை அடைகின்றதில்லையோ
(ஈதவஸ)	இவ்வகைகளாலே
த்ரிபுரஹராக்ஷம் ந்யக்க்ருத்ய த்யோதமாநா	திரிபுரமெரித்த சிவனுடைய நெற்றிக் கண்ணைத் திரஸ்கரித்து விளங்காநின்றதான
அஸ்த்ரேஶ்வரஸ்ய ஸா நேமி:	திருவாழியினது அந்தநேமியானது
வ: ஶ்ரியம் ப்ரதேயாத்	உங்கட்குச் செல்வத்தைத்தந்திடுக,

. . . திரிபுரமூன்றெரித்தவனான சிவபிரானுடைய நெற்றிக்கண்ணை ஸ்வஸ்வபாவங்களாலே திரஸ்கரித்து விளங்குகின்றதாம் ஸ்ரீஸாக்ஷிஶர்வநேத்ரீ. எங்ஙனேயென்னில்; [யா விஷ்வாநாம் த்ராணம் விதரதி] சிவன் ஸம்ஹாரக் கடவுளாகையாலே அவனுடைய கண் உலகங்கட்கு விநாஶஹேதுவாயிருக்கும். தேவீநேத்ரியானது லோகரக்ஷணதக்ஷிணமாயிருக்கும். [யயா காமோ ப்ரதிபூ: க்ஷவ்யதே] சிவன் தவநிலையிலே இருக்கும்போது மந்மதன் ஸமாதிபங்கம் பண்ணவருகையில் சிவன் தன் நெற்றிக் கண்ணாலே அவனை எரித்து அதநுவாக்கிவிட்டானாகையாலே த்ர்யம்பகநேத்ரமானது காமநாஶகமாயிருக்கும்; தேவீநேத்ரி அங்ஙனன்றிக்கே காமவர்த்தகமாயிருக்கும். இங்கு காமமாவது காமிதஸமூஹங்கள்; ஸர்வாபீஷ்டப்ரதமென்றதாயிற்று. [நமஸ்யா த்ருதிராஷி.] தக்ஷப்ரஜாபதியின் ஶாபத்தால் க்ஷயமடைந்து கலை குறைந்துவந்து சரணமடைந்த க்ஷபாகருனை சந்திரனை ஶிவபிரான் முடியின்மீது கொண்டு வரமளித்துப் பாதுகாத்தனாகையாலே ஔஷதீநாயகனான சந்திரன் முக்கண்ணனுடைய கண்முன்னே க்ஷபாகரனாக நிற்கவல்லனானான்; தேவீநேத்ரியின் எதிரே அந்த ஹிமாம்ஶு க்ஷபாகரனாயும் நிற்க மாட்டானாயிற்று. "காமாக்ஷீநீதிரு! தே கஸ்த்ரு தேஜ:" என்றிறே கீழே.

[யஸ்யா உந்மேஷ: ஸமயநியதிம் நயாதி] முக்கண்ணனுடைய கண்ணானது ஒரு ஸமயவிஶேஷத்திலேயாய்த்து உந்மிஷிதமாவது. அதாவது ஸம்ஹாரகாலத்திலே. ஆகையாலே அதன் உந்மேஷம் காலநியதியோடு கூடியிருக்கும். தேவீநேத்ரியின் உந்மேஷம் [ஸர்வகாலம்] ஸர்வகாலத்திலுமுண்டாகையாலே அநியதமாயிருக்கும். ஆக இப்படிப்பட்ட வகைகளாலே முக்கண்ணனுடைய கண்ணை வென்று விளங்குமதான தேவீநேத்ரியானது உங்களுக்குச் செல்வமளிக்கக்கடவது. (௫௪)

நக்ஷத்ரக்ஷோதக்ஷுண்ணக்ஷிதிருஹ்ரவிகிரணஸ்வீதாஸாவகாஸா, ஜீர்ணை: பர்ணைர்விவர்த்தஸ் ஜவபவனபரிஸ்ஸுஷ்ணைர்நிராக்ருதோவாநா । ஸுஜாஜாநவாஜாநதர்வ்யா ஜநதாரண்யேஷு வத்யாநா, நேதவ்யாதேர்வ வாசீர் ஆணா ஷதா வவதாம் ஸம்ஹதம் பாபதர்வம் ॥ ௧௫ ॥

நக்ஷத்ரக்ஷோதக்ஷுண்ணக்ஷிதி ருஹ்ரவிகிரணஸ்வீதக ஸுஸா வகாஸா	நக்ஷத்ரங்களாகிற ஸஹஸ்ர ஸமூஹத்தை வீசுவதனாலே திசைகளையெல்லாம் வெளுக் கடித்ததாயும்
ஜீர்ணை: பர்ணைர்விவ (ஸ்த்தை:) விதீர்ணை: ஜவபவனபரிஸ் ஷ்ணைர்நிராக்ருதோவாநா	பழுத்து வீழ்ந்த இலைகள்போன்ற வையாய்ப் பொடிபண்ணப்பட்டு ள்ள சேவர்ராசிகளாலே ஸுகா ஸத்தை மறையாநின்றதாயும்,
ஸுஜேஜை	போர்க்களத்திலே
ஸுஜாநவாஜாநதர்வ்யா ஜந தாரண்யே ஷுவத்யாநா	இயற்கையான வேகத்தாலே (வ ணக்கப்பட்டு)வணங்கினஸத்ரு ஜநஸமூஹமாகிற காட்டை நோக்கிச் சுழலாநின்றதாயும்
(சுதவனவ) வாத்யா ஜவஸ்தா	பெருங்காற்று போன்றதாயுமிருக் கிற
வாசீர் நேதி:	திருவாழியினது நேமியானது
வவதாம்	உங்களுடைய
ஸம்ஹதம் பாபதர்வம்	நெருங்கிக் கிடக்கிற பாவங்களா கிற பஞ்சச்சுருளையை
ஆணாஷதா	உருவழிக்கக்கடவது.

* * * [வாதேர்வஸ்தா வாசீர்நேதி: வவதாம் ஸம்ஹதம் பாபதர்வம் ஆணாஷதா.] வாதாநாம் ஸமூஹ:— வாத்யா. வசுநேதிக்கும் வாயஸமூஹத்துக்கும் ஸாயஸ்யம் விளங்குமாறு பேசுகிறார். [நக்ஷத்ராதி.] காற்றானது நிலத் திலுள்ள நீறுகளை வாரியிறைத்துத் திசைகளையெல்லாம் வெளுக்

கடிக்கும்; வக்த்ரேந்தியும் ஶ்வாஸாநிலத்தாலே பொடி பொடியாக்கப்பட்ட நக்ஷத்ரநிகரங்களாலே மிருகங்களையெல்லாம் வெளுக்கடியாநின்றது. [ஜீர்ணேதி வித்யாதி.] காற்றானது பழுத்து வீழ்ந்த இலைகளையெல்லாம் வீசியெறிந்து வானத்தை மறைத்திடும். வக்த்ரேந்தியும் மேகராஶிகளை சூர்ணமாக்கி அவற்றாலே ஆகாஶத்தை மறைத்திடாநின்றது. [ரஜாவிதாத்யாதி.] காற்றானது அரண்யங்களை நோக்கிச் சுழலமிடாநிற்கும்; வக்த்ரேந்தியும் ஸலிலாகாராக்ஷஸாதிஷ்டிதவர்ஷங்களாகிற அரண்யத்தை நோக்கிச் சுழலாநிற்கும். ''ரஜோநவாஜாநத'' என்கிற அரண்ய விஶேஷணத்தின் கருத்து யாதெனில்; அரண்யமாவது வ்ருக்ஷாதி ஸம்ருத்தம்; காற்றானது தனதுவிசையினாலே வ்ருக்ஷஷண்டங்களை நிலத்தில் வீழ்த்திச் சுழலாநிற்கும்; வக்த்ரேந்தியும் ஸிம்ஹஜந தாரண்யங்களைத் தனது இயற்கையான வேகத்தாலே வணக்கிக் கொண்டு சுழலாநிற்குமென்கை. ஆக இப்படிகளாலே வாயு ஸம்ருத்தம்போன்றதான வக்த்ரேந்தியானது உங்கள் திறத்திலே வாயுசெய்யுங்காரியத்தைச் செய்யக்கடவது; அதாவது காற்று பஞ்சுகளைப் பறக்கடிக்குமாபோலே நேந்தியும் உங்கள் பாபதமோ ராஶிகளைப் பறக்கடிக்கவேணுமென்றதாயிற்று. வக்த்ரஸ்ய ஐயம் வாக்யம். ரஜ:— யாஸம். (௩௫)

க்ஷிப்ராநேவய்ஸ்யாதீநிவ ஐஷவடாம் ஜிஷ்ணுகோதண்ட வித்ராம், தாரவாஹும் வ்யஸுநாஜிநிவ விஷ்ணவெ வ்யா ஶரஜெவிகீயம் । மிவேந்திந்ராநிவிஹாவ்யஷ்யதிவரவஶாநஹரா ஷாநவேத்ரா, நத்யஶாநாஶ்யாமஸ்யம் நடைவதநாதாம் ஶம் வக்த்ரவ்யவஷு: ॥ ॥ ௩௬ ॥

ஜிஷ்ணுகோதண்டவித்ராம் — ஐந்த்ரயநாஸ்ஸாலே நாநாவர்ணமான

ஐஷவடாம் — மேகவல்லியை

நேவய்ஸ்யாதீநிவக்ஷிப்ரா — நாடகசாலைத் திரையைத் தள்ளுமாபோலே தள்ளிவிட்டு

விசாலே வ்யோமரங்கே	விசாலமான ஆகாசமாகிற நாட்யசாலையில்
தாராபுஞ்ஜம்	நக்ஷத்ரஸமூஹத்தை
புஷ்பாஞ்ஜலிமிவ விகீர்ய	புஷ்பாஞ்ஜலி தூவுவதுபோல் தூவி
நிர்வேதாத்யைர்விசித்ரைர்ப்ருசமபி பாத்ரபாவம் நயந்தீ ஜனானாம்	நிர்வேதம், வாட்டம், விஷாதம் முதலிய பாவங்களுக்குப் பாத்ரர்களான ஸாமாஜிகர்களினிடையே
நாநாபயாஸ்யம் யதாததா ந்ருத்யந்தீ (ஸததவ) நட இவஸ்தித:	பலவகை பயங்களோடு கூடியிருக்கும்படி கூத்தாடாநின்றதாய் நட்டுவன்போன்றதான
ஸந்த்யாயி:	ஸாயம்ஸந்த்யையானது
வ: ஸம்பத் ததாது	உங்களுக்கு ஸம்பத்தை உண்டாக்குக.

✦ ✦ ✦ ஸந்த்யைக்கும் நட்டுவனுக்கும் ஸாம்யத்தைத் தோற்றப் பேசுகிறார் இதில். நடன் ரங்கத்துக்கு வரும்போது சித்ரவர்ணமான திரைத்துணியைத் தள்ளிவிட்டுவந்து புஷ்பாஞ்ஜலியை ரங்கத்திலே இறைத்து ஸப்யர்களை நிர்வேதாதிநாநாரஸங்களுக்குப் பாத்ரபூதர்களாக ஆக்கி "ஸ்ரீகிரீசஸ்யாபாஸாநாம் க்ரியாகாலயோ: ஸாம்யம் பய:" என்கிற பயத்தோடு கூட நர்த்தனஞ்செய்வன், இங்ஙனே ஸாயம்ஸந்த்யையும் செய்யாநின்றது. ஆகாசமாகிற ரங்கத்திலே புகும்போது ஸூர்யாஸ்தமயத்திலே சித்ரவர்ணமான மேகஸமூஹத்தை நிரஸித்துக்கொண்டு போவதானது ஜவநிகாநிரஸநஸ்தானமாம். கீழ் ஸ்லோகத்திற்கூறியபடியே நக்ஷத்ரநிகரங்களை இறைப்பதானது புஷ்பாஞ்ஜலிவிகிரணஸ்தானமாம்.

[நிர்வேதாத்யை.] நடன் நடிக்கும்போது ஸப்யர்களுக்கு சோகமோஹாதிரஸங்களை மாறிமாறி உண்டுபண்ணுகிறபன்; அவன் அபிநயிக்கும் விஷயங்களுக்கு இணங்கச் சிலஸமயங்களில்

விஷண்ணர்களாகவும் சில ஸமயங்களில் முகம் வாடினவர்களாகவும் சில ஸமயங்களில் விஜ்ஞாக்ராஜ்ஞஹ்ருதயர்களாகவும் ஆய்விடுவர்கள் ஸஹஸ்ரர்கள். வக்ர ஸேநையும் தனது நாட்யஸ்யத்திலே ஸஹ்ஸ்ரர்களான ராவணராக்ஷஸர்களுக்கு சோகத்தையும் வாட்டத்தையும் ‘ இனி நமக்குப் போக்கடி என்? ’ என்கிற விசாரத்தையும் உண்டுபண்ணுகிற்கும். [நாநாயாஸ்ரம் யதா2ததா2 ந்ருத்யது] “ ஸ்ரீவாத்யவாதாநிந்த்ராஸாநாம் க்ரியாகாரயோ: ஸாம்யம் லய: ” என்று ஸங்கீதசாஸ்த்ரகள் சொல்லுவர்கள்; “லயஸ்த்ரியபூர்வயீஸாமேத்ய” என்பர் வைநவணிகரும். பின்பாட்டும் வாத்யநாதமும் வாத்யங்களும் பிசகாமல் ஸமமாகப் பொருந்தும்படி நடன் நடிப்பன்; ஸேநைவக்ஷத்திலே லயமாவது த்வம்ஸம். ராவணராக்ஷஸர்களுக்குக் கால்முறிந்தது, கைமுறிந்தது, உயிர்போயிற்று, உடல் சிதைந்தது என்னும்படியாக நாநாவித த்வம்ஸங்களை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு வ்யாவரிக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது. ஆக இப்படிகளாலே நட்டனையொத்திருக்கிற வக்ரஸேநையானது உங்களுக்கு ஸம்ருத்திகாரமாகக்கடவது.

உந்மத்த்ருஷ்டஸ்தாவஹ்ருதிஸம்பிஸவா வித்யாராவஸ்ரஜஜ்ஞீ, மஜ்ஜ்ஞீ வீதிக்ரியாஹிஜ்வஷநயஸிவொரஹாஸேஸளதாஸீநீகா। ரவ்யாக்ரவ்யாஷயவிடீநயநஜயஹயெரஷிஜக்ஷா நவ்யாநநாவ்யாநு, வாஷ்வஜ்ஞீ விஸா்வவிராநு ரயவாரணவதெஸநஷிகாரஷ்ரிநீ வ: ॥ ௩௭॥

உந்மஜ்ஜத்ருஷ்டஸ்தாவஹ்ருதி ஸம்பிஸவா: } ஏழைமையாலே உண்டாகக்கூடிய ஆளவற்ற தாவத்திற்கு விநாசகாரமான ஸம்ருத்தியையுடைய

வித்யாரா: — ப்ரவ்ருஷ்டிகளை

ஸ்ரஜஜ்ஞீ — உண்டுபண்ணுகின்றதும்

வீதிக்ரியாஹி: மஜ்ஜ்ஞீ — வீதாரமென்னும் ப்ரவ்ருத்திவிசேஷங்களாலே மஜ்ஜ்யாநின்றதும்

ஜ்வலநஜடிலவாதோத்தூதஸதா தடித்வத்	ஜ்வலியாநின்ற அக்நிஜ்வாலைகளாகிற உத்தூதமான மின்னலையுடையதும்
க்ருத்யாதாநவதுர்வ்யஸந ஜலதர:	ராக்ஷஸிகளின் கண்ணீர்ப்பெருக்குகளாலே
ஸ்ருஷ்டா	கண்டவிடமெங்கும்
நவ்யாந்த அதார்யாமஸுவிதா: ஸத்யஸிந்தூ:	புதியனவாயும் ஒடங்களைக்கொண்டும் கடக்கமுடியாதனவாயுமுள்ள நதீப்ரவாஹங்களைப் பெருக்காநின்றதுமான
ரதசரணஸேதோ: தேஜ: காதம்பிநீ	திருவாழியாழ்வானுடைய தேஜியாகிற மேகமாலையானது
வ: க்ஷாந்தஸ்	உங்களைக் காக்கவேணும்.

✦✦✦ ரதசரணஸேதோதேஜ:காதம்பிநீ வ: க்ஷாந்தஸ் என்று ஸ்ரீசக்ர தேஜியை மேகமாலையாக ரூபித்துப்பேசுகிறார். மேகமாலை என் செய்யுமென்னில்; [ப்ராணிநாம் க்லேசா: யாரா: ஸ்ருஜந்தீ] அஸஹ்யமான தாபத்தை ஶமிப்பிக்கக்கூடிய வர்ஷதாரைகளை ஸ்ருஷ்டிக்கும்; ஸ்ரீசக்ர தேஜியோவென்னில்; தாரித்ர்யமூலம் தாபரோதம் ஜநிதோதய: ப்ராணிதாப:, தஸ்ய ப்ரஸமநக்ஷமா: வித்யாதாரா: ஸ்ருஜந்தீ = ஏழைமையினாலுண்டாகக்கூடிய அளவற்ற ஸந்தாபத்தைப் போக்கவல்ல தநவர்ஷதாரைகளை ஸ்ருஷ்டியாநிற்கும். வைஶ்யதர்ஷமென்கை. [வீக்ஷ்ய தாமிகஜநந்தீ] வ்யதிவிஶேஷத்தோடே மதித்துக்கொண்டு கிளருகை உபயஸாதாரணமிறே. [ஜ்வலந ஜடாலாதி] ஜ்வலந்த்ய: யா: அநலஸிகா: (அக்நிஜ்வாலா:), தாஸாம் உத்தூதஸதா தடித்வதீ (உத்தூதவித்யுல்லதா) யஸ்யாஸா. மேகமாலையிலே பயங்கரமான மின்னல் மின்னும்; தேஜியிலே அக்நிஜ்வாலை மின்னும்.

[க்ருத்யாதுர்வ்யஸநாதி] மேகமாலையானது [ஜலதர: நவ்யாந்த அதார்யாந்த ஸிந்தூ வரஸாந்த ஸ்ருஷ்டா வர்ஷந்தீ] அளவற்ற ஜலங்களை வர்ஷித்து ஏராளமான நதீப்ரவாஹங்களைக்

கண்டவிடமெங்கும் பெருகச்செய்யும், வக்ர நெறியும் அஸுர மாதர்களின் கண்ணீர்ப் பெருக்குக்களாலே அங்ஙனே செய்யாநிற்கும். அஸுரர்களைக்கொன்று ததநிகளை அழச்செய்யுமென்றபடி. க்ருவ்யம் ஶோவஸம் அஷ்ஜீதி க்ருவ்யாஷ:— அஸுரராஃ, தெஷாம் வயமேஷ்ஃ ஸ்ரீயஃ. [அநாவ்யாநு] நாவா தாயடாஃ— நாவ்யாஃ; கப்பலினாலே தாண்டக்கூடியவை; ந நாவ்யாஃ அநாவ்யாஃ- கப்பலினாலும் கடக்கமுடியாதவை. இத்தால் ஷாவாஹாயிக்ருஞ் சொன்னபடி. ‹‹நாவ்யம் த்ரிஜ்ஜும் நளதாயெடு'' ஐத்யஶேஃ.

[ஸிஙபவமிராநு] ஸிஙு என்று கடலுக்கும் நதிக்கும் பெயர்; நதீவாவகமாம்போது ஸ்த்ரீஜும். இங்கு நதீவாவகம். ஆக இவ்வகைகளாலே தேவஸேனையை யொத்திருக்கின்ற வக்ர நெறியானது உங்களைக் காக்கவேணும். தேவஸேனையும் ஐமஷ்க்ஷணமேயிறே செய்வது. ‹‹காஷிவ்நீ தேவஸேனா'' ஐத்யஶேஃ.

ஸநோஹம் ஷாநவாநாஜஸஜிவாஃஃஷ்ய ஜாஜ்ஜ்யர தெஶ, வஹாவஹாய ஜஹ்வக்ஷிஷவரிஷஷெ ஷ்ஷஹாஸ்ஷாயி। ஷொஷ்ஷெஷ்பு ஷ்ஹாஷிமீஷெஷ்ஷவரவரிஸஷம் ஷ்ஷாவ்யஷ ஷ்ஷஷ்யொஷழு, ஷ்ஷஷஸஷ்ஷரஷெஷ்ரும் ஷ்ஷயிரஸஷரியொஃ ஷ்ஷாயிஷ்தம் ஷ்ஷஸ்ஷதாம் வஃ ॥ ॥௯௮॥

இதி தேவிவணாநம் விதீயமு ।

பஹாஷிமீஷெஷஃ ஷொஷ ஷெஷ்ருஃ ஷவரவரிஸஷழு	பஹாஷிஷெவர்களாலே ஷாநம் பண்ணப்பட்ட ஷொஷ்ருங்களாலே ஶபிதமான ஷ்ஷாஷஷ்ஷ ஷெஶத்தையுடையதும், [2. பஹா உஷாதா முதலான யாஷநிவஷ்ஷஹகர்களாலே உவ ரிக்கப்பட்ட ஸஷதங்களாலே ஶபிதமான ஷ்ஷாஷஷ்ஷெஶத்தையுடையதும்

ஶ்ராவ்யஶப்தப்ரயோகம்	சிறந்த வ்யூஹப்ரயோகங்களையுடையதும், [2. ஶப்தமென்னும் வைதிகாக்ஷரங்களின் ப்ரயோகத்தையுடையதும்] ஆன
ஸங்க்ராமவேதிம்	போர்க்களமாகிற யஜ்ஞவாடத்தை
ப்ராப்தவத்	அடைந்ததாய்க்கொண்டு
ஶாத்ரவாணாம் ஸந்தோஹம் அஜ ஸமஜமிவ ஶஸ்த்ரை:	சத்ருவர்க்கத்தை ஆடுகளின் திரளை வெட்டுமாபோலே வெட்டி
ஜாஜ்வல்யமானே வஹ்நௌ அஹ்நாய ஜுஹ்வத்	மிகவும் ஜ்வலித்துக் கொண்டிராநின்ற தீயில் உடனே ஹோமம் பண்ணுநின்றதாய்
த்ரிதஶபரிஷதே ஸ்வஸ்வபாகப்ரதாயீ	தேவஸமூஹத்தின்பொருட்டு அவரவர்களது அம்ஶங்களைக்கொடாநின்றதான
அஸ்த்ரேஶஸ்ய ப்ரதி:	திருவாழியின் நேமியானது
வ: ப்ரார்த்திதம் ப்ரஸ்நுதாத்	உங்களுடைய அபேக்ஷிதத்தைப்பெருக்கவேணும்.

❖ ❖ ❖ ஸங்க்ராமவேதிம் ப்ராப்த: அஸ்த்ரேஶஸ்ய ப்ரதி: (வக்ரநேமி:) வ: ப்ரார்த்திதம் ப்ரஸ்நுதாத் = யுத்தக்ரியையை ஒரு யஜ்ஞக்ரியையாகவும் அதில் வ்யாபரிக்கிற வக்ரநேமியை யஜமானனாகவும் ரூபித்துப் பேசுகிறார். யஜ்ஞத்திலே யஜமானன் செய்வது என்னென்னில்; [ஜாஜ்வல்யமானே வஹ்நௌ அஜஸமஜம் ஆஹ்ருத்ய ஜுஹ்வத்] "பஶுநா யஜேத" என்று விஶேஷவிதியுண்டாகையாலே பஶுக்களை வெட்டி அக்நியிலே ஹோமஞ்செய்வனாய்த்து யஜமானன். வக்ரநேமியோவென்னில், [ஶாத்ரவாணாம் ஸந்தோஹம்] பஶுக்களின் ஸ்தானத்திலே சத்ருவர்க்கங்களைக் கொன்று ஸ்ரீஸுதர்ஶநாக்நியிலே இடாநிற்கும். அஹ்நாய — ஸபதி. [த்ரிதஶபரிஷதே ஸ்வஸ்வபாகப்ரதாயீ] "இந்த்ராய ஸ்வாஹா — ஸோமாய ஸ்வாஹா — வருணாய ஸ்வாஹா" என்று சொல்லி அந்தந்த தேவர்களுக்குரிய ஹவிர்பாகங்களைத் தந்திடு

வன் யஜமாநன். சக்ரநேமியும் அங்ஙனே செய்யுமாய்த்து. தேவர்கள் தம் தம் ஹவிர்பாகங்களைப் பெற்று வாழவொண்ணாமல் அஸுரர்களாலே நலிவுபெற்றுக் கிடந்தார்கள் முன்பெல்லாம்; இப்போது அவர்கள் நாசம்பட்டது படுகையாலே தம் தம் ஹவிர்பாகங்களை தேவர்கள் செவ்வனே பெறுவர்களாய்த்து. இப்படி பெறுவிப்பது சக்ரநேமிதானாகையாலே "த்ரிதஶபரிஷத் ஸ்வஸ்வபாகப்ரதாயீ" என்னப்பட்டது.

இனி மூன்றும் பாதமடைய ஸம்ஹாரஹேது விசேஷணமாய்க்கிடக்கிறது யஜுஸ் எங்ஙனேயிருக்குமென்றால் [ப்ரஹ்மாதீநேதை: ஸ்தோத்ரை: ஸாமவாசிவர்க்கம், ஶ்ராவ்யஶஸ்த்ரரூபோயம் ச] யாஜ்ஞிகபக்ஷத்திலே அர்த்தம் வ்யக்தம். இனி யஜுஸ்ஸாம்ப்ரதாயிகபக்ஷத்திலே பொருளென்னென்னில்; வேதார்த்தஸங்க்ரஹத்தில் "காரணத்ரா: க்ரியமாணாநுவாதிந: ஸ்தோத்ரஶஸ்த்ரவாதா:" என்றவிடத்து தாத்பர்யதீபிகையிலே "ஸ்தோத்ரம்— காநவிஶிஷ்டகுணாவதாரணம்; ஶஸ்த்ரம்— காநரஹிதகேவலகுணாவதாரணம்" என்றருளிச்செய்தது காண்க. திருவாய்மொழியில் "காதல்மென்பெடையோடு" (6—1—2) என்ற பாசுரத்தின் ஈட்டில்— "வேதகோஷமும் யாகத்தில் ஶஸ்த்ராதிகோஷமும் ஸமுத்ரகோஷம் போலேயிருக்கிற ஸ்ரீமத்ஸாரமான ஊர்" என்றருளிச் செய்ததுங் காண்க. "ஸ்தோத்ரஶஸ்த்ரஹவ்யவேதேந ஜாதவேத:" என்று வேதமும் ஓதும். யாகத்தில் "ப்ராஹ்மணம் த்வாம் வ்ருணீமஹே" என்று வரிக்கப்பட்ட ப்ராஹ்மண முதலானவர்களால் ஸ்தோத்ரஶஸ்த்ரஸாமாந்ய வைதிககர்மவிசேஷங்கள் ஓதப்படுமென்று உணர்க.

ஆக இந்த ஶ்லோகத்தில் பூர்வார்த்தத்தில் இரண்டு விசேஷணங்கள் சக்ரநேமிக்கு யஜமாநரக்ஷணத்தில் உபயோகங்களாகவும், உத்தரார்த்தத்தில் இரண்டு விசேஷணங்கள் ஸம்ஹாரத்திற்கு ஶத்ருநிரஸநத்தில் உபயோகங்களாகவும் அமைந்தன.

[அஜஹத்ஸ்வார்த்த] ''வ்யாத்தாநாம் ஸர்வோஜ்யேஷ்டாம் ஸர்வாஜ:'' என்று அர்த்தகோசம். அஜஹத்ஸ்வார்த்தாநிதா ...

[ப்ரஸ்தாவ்ய] ''ஷண்டப்ரஸ்வவணோ'' என்கிற பாதத்தில் இந்த ... நிஷ்பந்நமாகவேணும்; ஆனால் இங்கு ... விளங்கும். ''ப்ராயிகம் ப்ரஸ்தாவ்யா...'' என்று பாடமிருக்கலாமோ? (௩அ)

இதி ஸ்ரீகாஞ்சீ ப்ரதிவாதிபயங்கர அண்ணங்கராசார்ய விரசிதே ஸ்ரீஸுதர்சநசதகவ்யாக்யானே த்விதீயம் நேமிவர்ணநம் ஸமாப்தம்॥

ஸ்ரீ:॥

அத அரவர்ணநம் த்ருதீயம்॥

உத்வாதாமோதக்ஷ்வாந்தஸம்ஸாரவிஷயப்ராயிணீநாம், அத்வாநத்வாந்தவ்யாயக்ஷவணதீ:க்ஷேபதீபாயமாநாநி। த்ரைலோக்யாகாரஸௌதோத்வஹநஸஹஸ்தம்பஸ்தம்பாயமாநாநி, தூராயஸ்தாஸ்தேயாம் விபதி ஸபதிவோ ஆராணி ஸுதர்சநாநி॥ ॥௩௯॥

ப்ரஸவப்ராயிணீநாம்	யாத்ரத்தை விரும்புகின்ற
அஸ்வாரவிஷதாம்	அஸ்வாரவர்க்கங்களுக்கு
உத்வாதாமோதக்ஷாநி	போராதகாலத்தில் தோன்றும் கொள்ளிபோன்றவைகளாயும்
அத்வாநத்வாந்தவ்யாயக்ஷவண த்ருஸ: க்ஷேபதீபாயமாநாநி	நல்வழி தீவழிகள் தெரிந்துகொள்வதைக் கெடுக்கவல்ல இருளையொழிப்பதில தீவட்டி போன்றவைகளாயும்
த்ரைலோக்யாகாரஸௌதோத்வஹநஸஹ ஸ்தம்பாயமாநாநி	மூவுலகமாகிற மாளிகையின் சுமைகளைத் தாங்கவல்ல ஸ்தம்பம் போன்றவைகளாயுமிருக்கிற
ஸுதர்சநாநி அராணி	திருவாழியாழ்வானது அரங்கள்
வ:	உங்களை

அத்ரீயாம் விபதி — பராகாஷ்டையவிபத்திலே
ஸபதி த்ராயந்தாம் — உடனே ரக்ஷிக்கக்கடவன.

௩௯ இது முதல் ஐம்பதாம் ஶ்லோகமளவும் பன்னிரண்டு ஶ்லோகங்களாலே அரவர்ணநம் பண்ணுகிறார். திருவாழியாழ்வானுடைய அவயவங்களில் அரம் என்பதும் ஓரவயவம். குடைகளில் கம்பிகள் போலே சக்கரத்தில் விளங்குமவை அரங்களாம். அவற்றைப்பற்றி வர்ணிப்பதும் அவயவியான திருவாழி தன்னையே ஸ்துதித்தபடியாமத்தனை. [உத்வேஜகத்வாதி.] உத்வேஜகமாவது அகஸ்மாத்தாகவுண்டாகும் அஶுபநிமித்தங்கள். யாதுதாநர்களான தைத்யர்களுடைய விநாஶஸூசகமாகத் தோன்றின கொள்ளிக்கட்டைகளோ இவை என்னலாம்படியிராநின்றனவாம் அரங்கள். [அத்வாநத்வைதாதி] நல் வழி தீவழிகள் தெரியாதே மயங்கி நிற்பார்க்கு அந்த மயக்கத்தைப் போக்கி வழி காட்டவல்ல தீவட்டிகளோ இவை. உலகத்திலே பேரிருளிலே திரிவார்க்கு இருளை நீக்கி வழிகாட்டுமவை தீபிகைகளிறே. இங்கு தமஸ்ஸென்று தீபபக்ஷத்திலே பாஹ்யாந்தகாரத்தையும் அரபக்ஷத்திலே ஆந்தரதமஸ்ஸான அஜ்ஞாநத்தையுஞ் சொல்லுகிறது. [சைத்யோத்ஸேதேத்யாதி.] மாளிகைகளிலே ஸாரவாஹிகளாக நாட்டும் மணிமயஸ்தம்பங்களோ இவை. சைத்யோத்ஸேதமாகிற மாளிகையின் ரக்ஷாபாரங்களையெல்லாம் நிர்வஹிக்குமவையிறே இவை. இப்படிப்பட்ட அரங்கள், காஷ்டபாஷாணஸந்நிபர்களாகி அபோதவிதக்த: ப்ராணாவரோதநம் நேர்ந்து துவளுங்காலத்திலே உங்களை நோக்கக் கடவன. [அத்ரீயாம் விபதி] 'இனி இதுக்கவ்வருகில்லை' என்னும்படி பராகாஷ்டையாக விளைந்த ஆபத்திலே என்னவுமாம். (௩௯)

ஜ்வாலாஜாலஸ்வபாவஸ்தபகிதஶிரஸோ நாபிசக்ராயதந்த்ரா:,
ஸிக்தா ரக்தா ஸ்வரேவாப்ரோத்ஸர்பிதவர்ஷாம் ஶாத்ரவாணீகிநீநாம் ।
வஹ்நிஜ்வாலாஸ்ரஜஸ்ஸாம்ராஜ்யஸாம்ராஜ்யோஜ்வலந்நிவஹ
தாரா:, வர்ஷந்த்ய: கீர்த்திவர்ஷாண்யரகநககதா: ஶ்ரே
யஸே வ: ஸ்யந்தாம் । ॥௪௦॥

சக்ரக்ரீடாராமபுவ:	திருவாழியாகிற விளையாடு சூழலில் [தோட்டத்தில்] முளைத்தவைகளாய்
நாபிம் ஆலவாலயந்த்ய:	நாபியென்னும் ஆலவாலத்தைப் பாத்தியாகக்கொண்டவைகளாய்
ஶக்ருத்தவக்ஷோம்ஶாத்ருவாஹிநீகிநீநாம் ரக்தௌகவர்ஷை: ஸிக்தா:	துண்டிக்கப்பட்ட உடல்களையுடைய ஶத்ருஸைந்யங்களின் ரக்தமாகிற ஜலப்ரவாஹங்களாலே நனைக்கப்பட்டவைகளாய்
ஶேஷஶய்யாஶேஷிதோர்தண்டவிடப ப்ரவாரா:	அரவணை மேற்பள்ளிகொள்ளும் பெரியபெருமாளுடைய ஶேஷமாகிறகொள்கொம்புக்கு உசிதமான ஸம்ஸ்காரத்தையுடையவைகளாய்
ஜ்வாலாஜால ப்ரவாலஸ்தபகித ஶிரஸ:	ஜ்வாலாஸமூஹமாகிற புஷ்பங்கள் கொத்துக்கொத்தாக விளங்கப்பெற்ற நுனியையுடையவைகளாய்
கீர்த்திபுஷ்பாணி வர்ஷந்த்ய:	கீர்த்தியாகிற புஷ்பங்களை விசேஷமாக உண்டுபண்ணுநிற்கிற
ஶரகநகலதா:	ஶரங்களாகிற பொற்கொடிகள்
வ: வ்ருத்தயே	உங்கள் வ்ருத்தியின்பொருட்டு
ப்ரயந்தாம்	வ்ருத்தியடையக்கடவன.

✦✦✦ ஶரங்களை கநகலதைகளாக ரூபிக்கிறார். லதைகளில் புஷ்பங்கள் கொத்துக்கொத்தாகக் கிடக்கும். ஶரங்களுக்கு ஜ்வாலாஜாலங்களே புஷ்பங்களாம். நிறத்திலும் புகரிலும் ஜ்வாலைகளை ஒக்குமிறே தளிர்கள். [நாபிமாலவாலயந்த்ய:] ஆவாபமென்றும் ஆலவாலமென்றும் செடிகளின் மூலத்திலே கட்டும் பாத்திகளைச் சொல்லுகிறது. ஶரங்களாகிற கொடிகளுக்கு ஸ்ரீ ஸுந்தரபாஹு நாபி தான் பாத்தியாயிருக்கும். [ஸிக்தா இத்யாதி.] கொடிகள் தண்ணீர் பாய்ச்சப்பெறும்; ஶரங்களோவென்னில்,

உடல் சிதைந்த அஸுரஸைந்யங்களின் ரக்த வெள்ளங்கள் பாய்ந்து கிடக்கும். * உடம்பினுல் குறைவில்லா உயிர்பிரிந்த மலைத்துண்டம் கிடந்தனபோல் துணிபலவா அசுரர்குழாம் துணித் துகந்தவை என்றபடி. அநீகமென்றும் அநீகினீ என்றும் ஸேனையைச் சொல்லக்கடவது. [வக்ராக்ரவ்ருரவோ:] அக்ரமாவது உத்யாநம்; லதைகள் உத்யாநங்களிலேயிறே முளைப்பது. சரலதைகளுக்கு வக்ரமேயாய்த்து உத்யாநம். [ஸாஜமஸ்ய ஜத்ராதி.] "கோல் தேடியோடும் கொழுந்து" என்றபடி ஒரு கொள் கொம்புக்கு அபேக்ஷமான ஸ்வபாவத்தையுடையதாயிருக்கும் லதைகள், சரலதைகளுக்கு ஸ்ரீரங்கநாயனுடைய ஸாஜத்வம் மேயாய்த்து உபஷ்டம். [வர்ஷந்து: கீதிவர்ஷாணி] லதைகள் வர்ஷங்களை அபேக்ஷிக்குமே; இவை வர்ஷஸாதநகீதி களை ப்ரஸவிக்கும். ஶத்ரூணாம்ஸம்பந்நஸம்பத்ஸம்ஸாரமிகளை உண்டாக்குமென்கை. "வர்ஷந்து:" என்று வசமான போது விகாஸயந்து: என்று ணிஜர்த்தம் கொள்ளவேணும். "வர்ஷவிகாஸநே" இதி தாது:. ஆகஇப்படிகளாலே லதைகள் போன்றவைகளான சரங்கள் உங்கள் வ்ருத்திக்காகவளர்ந்திடுக என்றாராயிற்று. "அநகவதா:" என்றவிதில் அநகவசம் உபசாரம். வஸ்த: ஸ்வணர்லதையென்றே கொண்டால் கீழ்ச் சொன்ன விஶேஷணங்கள் பொருந்தாதிறே. (௪0)

ஜாஸ்ஜாஸ்ஜ்வ ஶ்ருஷ்டிவஸ்ரத்வவிர்ஸவிஸ்ருதீ நேமி வக்ரம், நாநைநேஸ்வ நாஹோ: ஹைபவிஷகிப ப்ரஸ்பாரத ப்ரகாஶா। உத்தாம் வோ திவ்யஹேமகே கிஶேரவிதகி: வ்ராத ஸாஹஸ்ரஸ்வா, ஸ்வாவகஜவிதஸ்ரவண ஹாரகம்ணஸ்ரநி ஸந்தஹ்ஹ்ர ॥ ॥௪௧॥

ஜாஸ்ஜாஸ்ஜ்வஶ்ரும் — ஜாஸ்வஸம்ஹங்களாகிற ஸஶ்ரு த்தைஎல்லையாகவுடைத்தாய்

ஶ்ருஷ்டிவஸ்ரத்வஸ்ஷ்டிதம் — ஸம்பஸ்ரம் போன்றுள்ள

நேமி வக்ரம் — நேமிஸம்பத்தை

ஸ்ரவிஹ்ருதீ — ஸரியாகின்றதும்

நாகேந்த்ரஸ்யேவ	(ஆதிசேஷன்) ஆதிசேஷன் போன்றுள்ள
நாபே:	நாபியினுடைய
பணபரிஷதிவ	படங்களின்வரிசைபோல
ப்ராஜ்யரத்நப்ரகாசா	அதிகமான ரத்நங்களின் ப்ரகாசத்தையுடையதும் (2) ரத்நங்களின் ப்ரகாசம் போன்ற ப்ரகாசத்தையுடையதும்
ப்ரதிதஸாஹஸ்ரஸங்க்யா	ப்ரஸித்தமான ஆயிரக்கணக்கையுடையதுமான
திவ்யா ஹேதே: அரபங்க்தி:	திருவாழியினது அரஸமூஹமானது
வ:	உங்களுக்கு
ஸம்வ்யாவத்ஸம்வ சித்த ஶ்ரு- ஜந ஹார ஹாணஸ்ரூதி ஸூ- ஸூக்ஷ்மஸூரம் பூதிம் தத்யாத்	பக்தஜநங்களின் நெஞ்சையும் காதையும் கவர்கின்ற சொல் தொடைகளை ப்ரஸவிக்கவல்ல பாக்யத்தை அளிக்கக்கடவது.

✤ ✤ ✤ அரங்களுக்கும் ஶேஷபணாபந்தங்களுக்கும் ஸாதர்ம்யம் தோற்றப் பேசுகிறார் இதில். ஶேஷபணங்களானவை ஸர்வாங்கவ்யாப்தமான ஸௌந்தர்யத்தை ஸஹியாநிற்கும். அரங்களும் ஸௌந்தர்யமென்னலாம்படியான தேஜஸ்ஸை ஸஹியாநின்றன. „நிஜவிஷவஹ்நிஜ்வாலாஸௌந்தர்யநேத்ரை:" என்றும் „தேஜ: பயப்ராயஸௌந்தர்யம்" என்றும் கீழே இவர் தாமே அருளிச்செய்தாரிறே. ஸௌந்தர்யம் ஸர்வாங்கவ்யாப்தமாயிருப்பது போல தேஜஸ்ஸும் ஜ்வாலாஜாலவ்யாப்தமாயிருக்கும். [நாகேந்த்ரஸ்யேவ நாபே:] அரங்கள் பணங்களானால் பணி எதுவாகிறதென்னில்; ஸாக்ஷாந்நாபியை ஆஶ்ரித பணியாகக் கூறுகிறார். சக்ர நாபியில் நின்றும் அரங்கள் பலவாகப் பணைத்திருப்பதைப் பார்த்தால் ஆஶ்ரிதமான ஒரு பாம்பின் படங்கள் பரந்திருப்பனபோற் சொல்லலாயிருந்ததென்கிறார். [ப்ராஜ்யரத்ந

ப்ரகாரப்ராஹ்மணங்களில் ரத்நங்களுண்டாகையாலே ப்ரசஸ்தமான ரத்நப்ரகாரத்தையுடைத்தாயிருக்கும் ப்ராஹ்மணவிசிஷ்டத்து. ஸ்ரவ ங்களும ரத்நப்ரகாரதத்வப்ரகாரங்களாயிருக்கும். ஸ்ரு தஸாஹஸ்ரம் ஸம்ஸ்ருதம் இரண்டிலுமுள்ளதே; "ஆயிரம் பைந் தலைய அனந்தசயனன்" என்றும் "ஸூர்ய்யாஸ்ரதஸஹஸ்ராக்ஷ" என்றும் சொல்லக் கடவதிறே. ஸஹஸ்ரமேவ ஸாஹஸ்ரம்.

[ஸம்ஸ்ருதத்ரார்ஷி] "ஸம்ஸ்ருத்ராநுஷ்டித: கவி:" இதி த்ருதே:. விசாரஸ்ரீயர்களான பண்டிதர்களைச் சொல்லுகிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுடைய நெஞ்சையும் காதையும் கவரும்படி யான ஸ்வபாவங்களும் ஸ்வரூபங்களும் நிறைந்தரத்நங்களை நிரூபிப்பதற்குப் பாங்கான ப்ரதிபாவிசேஷத்தை உங்களுக்கு ஸ்ரவங்கள் தரக்கடவன. "ஸநாதஸ்ரதாவஷ்யம் பஹுப்ரம் ப்ராணவர்ணாஹி ஸந்தோஷாநாம் ஸ்வஹாநாம் ஸ்ரவித்வேவா யாவத் மஹந்தம். யதாநாம் ஸஹஸ்ராத்ரதிஷிஷ்டிஷவ்யம் ப்ரவணயோ: கவசேவ ஸ்ரீஸூக்தம் பஹுப்ரதேவய பாணீஸ்ய விதம்॥" [ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரகோசே] என்று ஸூர் ப்ராயித்தத சிறந்த வாக்யார்த்தஸங்களைப் பெருக்கவல்ல ப்ரதிபாவிசேஷத்தைக் கொடுக்கவேணுமென்கை. .... (௪௧)

ப்ரஹ்மணோவக்த்ராணாம் பஹுவியவித்தகேஷாதஸ ஜோஷிதாநாம், ஸேவாஸேய தேவதாநாம் தநஞ்ஜயமிவோ: விஷ்ணுகாத்ரஷ்டுமஹாஜாம். தத்ராதஹவிர்ஹவிஸ்ஜநவியயே ராந த்வயாயராநா, ஹரிராநம் ஹரிப்யஸாவோ திஸதத்ரஸதீ ஸாஷ்யாராணாமாணாம் ॥ ॥ ௪௨ ॥

பஹுவியவித்தகேஷாதஸ ஜோஷிதாநாம்	தங்கள் ஸத்ருக்களைப் பலவகை யாகப் பொடி படுத்துவதனாலே ஸந்தோஷமடைவிக்கப்பட்டவர் களாய்

(அதவா) யந்நாபீசக்ரஸேவா: ஸேவாயை விஞ்ஜ காத்யங்கபாஜாம்	திருவாழியாழ்வானுக்கு ஸேவையைப்பண்ணுகைக்காக நாபி முதலிய அவயவங்களை அடைந்திராநின்ற
ப்ரஹ்மேசாநப்ரமுகாணாம் தேவதாநாம்	ப்ரஹ்மருத்ராதி தேவர்களுக்கு
தத்தத்ஸ்தாநஸீமாவிபஜநவிதயே	அவரவர்களுடைய ஸ்தாநத்தின் முடிவெல்லையைப் பகுத்திடுவதற்காக
மாநதண்டாயமாநா	அளவுகோல் போல ஆகாநிற்கிற
ஸாஹஸ்ராணாம் அராணாம் ஜ்வலந்தீ	ஜ்வலிக்கின்ற பல்லாயிரம் அரங்களானவை
வ: ஸம்ருத்திம் ஸம்ருத்யவா திசது	உங்களுக்கு அதிசயத்தை அதிகமாகத் தந்திடுக.

ஃஃஃ நான்முகன் சிவன் இந்திரன் முதலிய தேவர்கள், தங்கள் தங்களுடைய சத்ருக்களைத் திருவாழியாழ்வான் ஸம்ஹாரப் படுத்தியருளினனென்கிற க்ருதஜ்ஞதையாலே அத்திருவாழியாழ்வானை எப்போதும் ஸேவித்துக்கொண்டிருப்பதற்காக நாபி முதலிய அவயவங்களை ஸஜித்திருக்கின்றனராம்; அப்படிப்பட்ட தேவர்களுக்கு "இதுவரையில் இன்னானுடைய இருப்பிடம், இது வரையில் இன்னானுடைய இருப்பிடம்" என்று அவரவர்களுடைய ஸ்தானவகுப்பைப் பகுத்திடுவதற்கான அளவுகோல்களோ இவை என்னலாம்படியிராநின்ற அரங்கள் உங்களுக்குப் பெருமையை அளிக்கவேணுமென்றதாயிற்று.

ப்ரஹ்மேசாநப்ரமுகாணாமென்றது ப்ரஹ்மருத்ராதீநாம் என்றபடி. [விஞ்ஜகாத்யங்கபாஜாம்] "பாஹாசாவாதருத்ர க்ஷிதிஸஹிதமருத்ராஜதந்த்ரேஷு" (ச்லோ—3.) என்று கீழே அருளிச் செய்தபடி திருவாழியாழ்வான் த்ரைலோக்யாதிபதி ஸர்வதேவாதிஷ்டானமாகவணிக்கப்படுகிறானாகையாலே ப்ரஹ்மசாதி தேவர்கள் நாபி முதலிய அங்கங்களை ஸஜித்தார்களாகக் குறையில்லை. அவர்களுடைய ஸ்தானங்களுக்கும் மேலே

விம்முகையாலே. குழுமித் தேவர்குழாங்கள் கைதொழவந்துபணியும்போது பரஸ்பரஸங்கர்ஷமுண்டாகாமைக்காக 'இவ்வளவிலே ப்ரஹ்மா கிடக்கவேண்டியது; இவ்வளவிலே ஶிவன் கிடக்கவேண்டியது; இவ்வளவிலே இந்திரன் கிடக்கவேண்டியது' என்றாற்போலே ஒவ்வொருவர்க்கும் வரம்பிட்டு ஸுவிபாகம் பண்ணிக்கொடுக்க நேர்ந்து, அதற்காக அளவுகோலாயினவாம் அரங்கள் இப்படி ஒரு உத்பவமிருக்கிறபடி.

திருவாழியாழ்வானுடைய ஸஹஸ்ராவயவங்களில் ப்ரஹ்மேஶாதி தேவர்களை ஆவாஹநம் பண்ணியிருப்பதாக ஸம்ஹிதாஶாஸ்த்ரத்திலே சொல்லியிருக்கையாலே அதைக்கொண்டு 'விரிஞ்சாத்யர்ஹாஸநாய' என்றருளிச்செய்தாரென்று ஞானப்பிரான் பணிக்கும்படி.

ஸம்ப்ரேரணம் ஸம்ப்ரயஸாதிஶதம் ஸம்ஹிரேணம் வர்ணந: வர்ணந த்ருஷ்டாந்த என்றபடி. தஶாநாம் ஶதாநாம் ஸமாஹாரோ தஶஶதீ—ஸஹஸ்ரமென்றபடி. அராணாம் ஸஹஸ்ரமென்றது—ஆயிரம் அரங்கள் என்றபடி. (௨௫)

ஜ்வாலாகல்லோலமாலாநிபிடபரிஸரா நேமிவேலா ததா-
யாநே, ப்ரத்யக்ஷேணார்க்ஷஜைத்ர்யா ஸாந்தநீயஹவிர்மேதிநீப்ராஜி-
நா ப்ரத்யர்த்திஷேணா । ஸூக்ஷ்மஜ்வாலாஜ்யாரத்நாஸ்யவேதிஜ்வ-
யாவேயரோதநாநஃ ஸ்ப்ருஷ்ட்வஜ்ஞஃ, ஸுத்ரம் வோ ஸுத்ரார்த்தோணாம்
ப்ரியரோவிதகிவிஸ்வஸ்தணாநா வியத்தாத் ॥ ௨௬ ॥

ஜ்வாலாகல்லோலமாலாநிபிட பரிஸரா	ஜ்வாலைகளாகிற அலைவரிசைகளாலே நெருங்கின ஸமீபப்ரதேஶத்தையுடையதான
நேமிவேலாம்	நேமியாகிற கரையை
ததாநா	உடைத்தாயிராநின்றதும்
ஸாந்தநீய ஹவிர்மேதிநீப்ராஜிநா ப்ரத்யர்த்திஷேண க்ஷ்ணஜைத்ர்யா	உலகமாகிற ஹவிஸ்ஸை [2. ஜயமாகிற ஹவிஸ்ஸை] ஸாதியாநின்ற ப்ராணனான ஸந்தீபநவைஶ்வாநரன் வீற்றிருக்கின்ற வேதிதேஶத்தையுடையதும்

ப்ரஸ்பூர்ஜத்ரத்ந	சிறந்த ரத்நங்கள் விளங்கப்பெற்றதுமான
ரதசரணஜலதே:	திருவாழியாகிற ஸமுத்ரத்தில்
வர்த்தமாநை: ஸ்புலிங்கை:	வளர்கின்ற தீப்பொறிகளாலே
வித்ருமாணாம் ச்ரியம் விஸ்த்ருணாநா	பவழங்களின் சோபையைப் பரப்புகின்ற
ஜ்வாலாவிததி:	ஜ்வாலஸமூஹமானது
வ: க்ஷேமம் விதத்தாத்	உங்களுக்கு க்ஷேமத்தை அளித்திடுக.

✤ ✤ ✤ ஸுதர்சநாழ்வானை ஒரு ஸமுத்ரமாக ரூபித்து, ஜ்வாலங்களில் நின்றும் கிளர்கின்ற ஸ்புலிங்கங்களைப் பவழங்களாகப் பேசுகிறார். கடலானது க்ஷ்மாஸீமாஸந்திபந்தவ்யவஸிதமான வேலையை உடையதாயிருக்கும். (அலைமோதுகின்ற கரையையுடையதென்கை.) திருவாழியாழ்வான் ஜ்வாலைகளாகிற அலைகள் மோதப்பெற்ற ஹேதியாகிற கரையை உடையன். [வஹ்நிவேஷ்டனைக்ராஹி.] ஹவநமென்று ஹோமத்துக்கும் ஜலத்துக்கும் பெயர்; ஜலரூபமான ஹவிஸ்ஸை புஜிக்கின்ற வஹ்நிவைச்வாநரனாலே அதிஷ்டிதமான தீப்ரதேஜஸ்ஸையுடையது கடல்; "அஹம் வைச்வாநரோ பூத்வா ப்ராணிநாம் தேஹமாச்ரித: । ப்ராணாபாநஸமாயுக்த: பசாம்யந்நம் சதுர்விதம்" [கீதா 15-14.] என்ற கணக்கிலே ஜடரானலையிறே ஸமுத்ரமத்யத்திலிருந்துகொண்டு ஹவந(ஜல)மயஹவிர்போஜியாயிருப்பது. இனி தார்ஷ்டாந்திகத்திலே வந்தால், ஹோமங்களையெல்லாம் புஜிக்கின்ற வஹ்நிவைச்வாநரனாலே அதிஷ்டிதமான தீப்ரதேஜஸ்ஸையுடையது ரதசரணம். "ஹேதியா த்ஸ்வாதி ஸ்வதோ வ: ப்ரதிஹத வைராக்ஷ: வஹ்நிவைராக்ஷ: ஜ்வாலாவைராக்ஷாய" [ஸ்தோ—75] என்னப்பட்ட வைச்வாநரனைச் சொல்லுகிறது இங்கு. "ஹவநமயஹவிர்போஜிநா" என்றவிடத்து "சத்வாரோ ஹவணாக" என்ற ப்ருஹதுக்தமும் ஸாக்ஷ்யமும் நோக்கத்தக்கது. எம்பெருமானைப் பற்றினதன்றோ அந்த ஸூக்தமென்னில்; ஆகிலும் குறையொன்றில்லை. "வாணீவளராணி

தீயம் ப்ரயயதி தேஷிகம் ப்ரத்யக்ஷணம் ப்ரகாடமாநோ: ஶக்தியத்
ஸேத்யஷாஷம் ஷ்ராநவபாரஶாதேவவ்யாபிநீ தத்வமோத்யாத்ர”
[ஶ்லோ 76]. என்னுநின்றதிறே.

[ப்ரஸித்திஜப்ரதிராஜ்யரத்ந] “ப்ரவாலக: ப்ரவாரம் ப்ரா
ஜ்யோதிர்ஷம் பவஹாரஜம் பவஹார” ஜதர்யோர:. கடலில் பல பல ரத்ந
ங்கள் கிடக்குமிறே. வக்ஷ்யமாணத்திலும் ரத்நங்களமைந்திருக்
கக் குறையில்லை. ஆக இவ்வகைகளாலே ஜலதியென்னலாம்படி
யான ரஸவத்வமுண்டு— வக்ஷ்யமாணம், அதுதன்னிலே; [வா
யதேநோ: ஸைமிஜ்ஞை: விஶ்ருதேராணாம் ஶ்ரியம் விஸ்த்வணாநா
ஶரவிததி:] சரங்களில் தோன்றும் தீப்பொறிகள்பவழங்களென்
னலாம்படியிருக்கும். பவழங்களும் கடலிலே உண்டாமவை
யிறே. ஸைமிஜ்ஞயாக்ஷமான ஶரஸந்தோஹமானது பவழமாலை
யை ஒத்திருக்கின்றதென்றவாறு. ஶயவா,

“வாயதேநோ: ஸைமிஜ்ஞை: ப்ரஸித்திஜப்ரதிராஜ்யரத்ந”
என்று அநுயித்து ஸைமிஜ்ஞங்களாகிற ரத்நங்களையுடையது என்
று பொருள் கொள்வதும் பொருந்தும். விஶ்ருதேராணாம் ஶ்ரியம்
விஸ்த்வணாநா ஶரவிததி:— ஸ்வாஹாவிகஶோபையாலே சரங்
கள் பவழமாலையை ஒத்திருக்குமாய்த்து. (௨௩)

நாஸீரஶ்ரேஸரஹ்ரப்ரதிஹடராயிராவஸாரயாராவஸே
காநு, வாகாஶஸ்ரவப்ரகாரஸஹவாரூாயயா ப்ராவ்ய நா
ஹ்யா। தேக்ஷாநீவாக்ஷாராணி ஸைராஷநயஶிவாஷஶித்ப்ராக்ஷ
வாஜாநி, ஶவ்யாவாதேநஹவ்யம் ப்ரஷஷதா ஹவதாம் ஜிவ்யஹ
தோராணி ॥ ॥௨௪॥

நாஸீரஶ்ரேஸரஹ்ரப்ரதிஹ டராயிரக்ஷஸாரயாராவ ஸேகாநு ப்ராவ்ய } ஸேநாதேவத்தில் யதேஷ்டமாகச் சிதறிப்போன ஶத்ருக்களின் ரக்தப்ரவாஹமாகிற தண்ணீர்ப் பாய்ச்சலைப் பெற்று

வ்யாகோஶஶோபாபஹபுஷ்கரஸஹஸ்ரயா நாப்யா உத்கீர்ணாநி ஸ்கந்தாநீவ ஸ்ருஷ்டாநி	நன்றாக மலர்ந்த தாமரை மலர்த்திரளின் ஶோபை போன்ற ஶோபையையுடைய நாபியிலே வெளிவிடப்பட்ட ஸ்கந்தங்கள் போன்றுள்ளனவும்
ஸ்புடஸம்ஜ்ஞாவிஷ்க்ருத வ்யூஹவிபவாநி	விளங்குகின்ற ஸம்ஜ்ஞைகளாலே காட்டப்பட்ட வ்யூஹ வைபவங்களையுடையனவுமான
திவ்யநேமே: அராணி	திருவாழியினது அரங்கள்
பவதாம்	உங்களுக்கு
பவ்யம்	க்ஷேமத்தை
அவ்யாக்ஷேபேண வ்யூஹந்தாம்	இடையூறின்றித் தரக்கடவன.

❖ ❖ ❖ நாபியை ஒரு வ்ருக்ஷமாகக் கொண்டு அந்த வ்ருக்ஷத்தில் நின்றும் வெளிக்கிளம்பின ஸ்கந்தங்கள் போன்றனவாம் அரங்கள் என்கிறார் இதில். நாப்யா உத்கீர்ணாநி [ஸ்ருஷ்டாநி] ஸ்கந்தாணீவ ஸ்ருஷ்டாநி அராணி பவதாம் பவ்யம் வ்யூஹந்தாம்॥ நாபி எப்படிப்பட்டதென்றால். [வ்யாகோஶஶோபாபஹபுஷ்கரஸஹஸ்ரயா] நன்றாக மலர்ந்த தாமரைப் பூக்கள் பலவற்றின் ஶோபை போன்ற ஶோபையையுடையது. நாபியே தாமரைப் பூ என்றபடி. இதை பீஜஸ்தாநத்திலே வைத்து அரங்களை ஸ்கந்தஸ்தாநத்திலே பேசுகிறார். தண்ணீர் பாயாமல் பீஜத்தில் நின்றும் முளைகள் கிளம்பாதே; இங்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சலுண்டோவென்னில், அதற்குமொரு குறையில்லை. [நாஸீரஶௌர்யஸம்ப்ருதி ஸம்ப்ராப்தவிராவஸாரயாரா வமஶோகாநு ப்ராவ்ய] போர்க்களத்தில் திருவாழியாலே சிதறவடிபட்டு மாண்டொழிந்த அஸுரராக்ஷஸர்களுடைய ரக்தயாரைகளைத் தண்ணீர் பாய்ச்சலாகப்பெற்று ஸ்கந்தங்களை உண்டுபண்ணினவாம். ஸ்கந்தமுண்டாம்போது தன் முனையில் பல்லவங்களைக் கொண்டே உண்டாகுமே; இங்கும் அப்படியுண்டோவென்ன [ஸ்புடஸம்ஜ்ஞாவிஷ்க்ருத வ்யூஹவிபவாநி என்கிறார்.] (சச)

தாவார்ச்சிஸ்தோமீவ த்ருமகஹநகஹநே பாடபஸ்யேவ
வஹ்நே:, ஜ்வாலாவ்ருத்திஸ்ஸமுத்ரே பூயஸி தமஸி ப்ராதரர்க்க
ருசேவ। விஶ்வா யா தாநவாநாம் ஹயகரிநிவஹாக்ஷௌஹிணீ
ஜாகடீதி, ப்ராஜ்யம்ஸா வ: ப்ரதேயாச் சுபமிஹ ஶஸ்த்ரபங்க்தி:
வஜ்ரநாமாயுதஸ்ய ॥ ௨ரு ॥

த்ருமகஹநகஹநே தாவார்ச்சிஸ்தோமீவ	வ்ருக்ஷக்கூட்டங்களடர்ந்த காட்டிலே காட்டுத்தீயின் ஜ்வாலா ஸ்தோமம் போலவும்
ஸமுத்ரே	பெருங்கடலில்
பாடபஸ்ய வஹ்நே: ஜ்வாலா வ்ருத்திரிவ	பாடபாக்நியின் ஜ்வாலாதிஶயம் போலவும்
பூயஸி தமஸி	நள்ளிருளில்
ப்ராதரர்க்க ருசேவ	உதயஸூர்யனுடைய காந்தி போலவும்
வஜ்ரநாமாயுதஸ்ய யா ஶஸ்த்ர பங்க்தி:	திருவாழியின் யாதொரு ஶஸ்த்ர ஸமூஹமானது
ஹயகரிநிவஹா அக்ஷௌஹிணீ தாநவாநாம் விஶ்வா ஜாகடீதி	குதிரைக் கூட்டங்களும் யானைக் கூட்டங்களும் அடர்ந்த அக்ஷௌஹிணீ ஸைந்யத்தில் புக்கு வ்யாபிக்கின்றதோ,
ஸா	அப்படிப்பட்ட ஶஸ்த்ரபங்க்தியானது
வ:	உங்களுக்கு
ப்ராஜ்யம் ஶுபம் ப்ரதேயாத்	உத்க்ருஷ்டமான ஸம்பத்தைத்தரக்கடவது.

❖❖❖ மரங்களடர்ந்த காட்டிலே தீப்பற்றியெரிந்து அக்காட்டை அழிப்பதுபோலவும், கடலிலே பாடபாக்நி ஜ்வலித்து அதன் ஜலங்களை உட்கொள்ளுமாபோலவும், பேரிருளிலே ஸூர்யன் உதயமாகி அவ்விருளைக் கொள்ளைகொள்வது போலவும் ஸ்ரீஸுதர்ஶநாழ்வானுடைய ஶஸ்த்ரஸமூஹமானது கஜதுரகாதிஸங்குலமான அஸுரஸைந்யத்திலே வ்யாபித்து அவ்வஸுரர்களைக் கபளீகரிக்கின்றது. [ஸா வ: ப்ராஜ்யம் ஶுபம்

ப்ரயோஜநம்] அப்படிப்பட்ட பெருமை வாய்ந்த ஸூர்யபிம்பத்தா னது உங்களுக்கு உத்க்ருஷ்டஸ்யாநாயிகாரத்தைக் கொடுக்கக்கட வது.

ஜாலபடீதி — வடிதே என்பதன் அர்த்தமாக ப்ரயோகம். ஸம்ருத்தேஷ்வேதே ஜந்தய: (௪௫)

காலாக்ஷேத்ர ப்ரதாபாதபவ்யஸநவிஹதாந் த்ராய
மாணம் த்ரிலோகீம், லோகாலோகாத்ரிகல்பை: ப்ரகடயதி
ஹிதஸ்வீநவட்டாஜ்ஞாநி । ஹத்ராகாரம் ஸுவர்ணா இவ கநகஸ்த
தாஸ்தம்பிதோத்யுத்யந்தம், ஹேமயாஸாக்ஷஷ்ணேஷயந்த்யா ரய
வரணஸ்ரோதஹஸ்த்யஃ கீர்த்யயே வ: ॥ ॥௪௬॥

தேஜஸ் ப்ரதாபாதப வ்யஸநவிஹதாந் தாவாந் த்ரிலோகீம் த்ராயமாணம்	சூர்யர்களின் ப்ரதாபாக்நியாலே அதிவ்யாபமான வெய்யிலில் நின்றும் மூவுலகைக் காப்பதும்
லோகோலோக: ஜாலாகாலோகை: அஹித: வீநவட்டாஜ்ஞாநி ப்ரகடயந்	சுற்றுஞ் சூழ்கின்ற ஜாலாலோகங்களாலே சுற்றிலும் சிறு தேசத்துப் பட்டு ஜாலர்களை ப்ரகாசிப்பியா நின்றதும்
ஸ்தம்பிதோத்யுத்யந்தம்	எம்பெருமானுடைய திருக்கையாகிற உண்டத்திலே (காம்பில்) மாட்டப்பெற்றதும்
(ஆதவ) ஹத்ராகாரம்	குடைபோன்றதுமான
ரய வரணம்	வக்த்ரத்தை
ஹேமஷயந்த்ய:	அலங்கரியாநின்ற
கநகஸ்தா: ஸுவர்ணா: இவ ஸ்திதா:	பொற்கம்பிகள் போன்றுள்ள
கரஸ்ரோதஹஸ்த்ய:	கரங்களின் தோற்றங்கள்
வ: கீர்த்யயே ஹேமயாஸா:	உங்கள் கீர்த்தியின் பொருட்டு ஆகுக.

❖❖❖ திருவாழியை ஒரு குடையாகவும் ஸூர்யர்களைக் குடைக்கம்பிகளாகவும் ரூபித்துப் பேசுகிறார். ஆதபத்ரம் …… குடையானது தாபத்தினின்றும் தப்புவித்துக் காப்பாற்றுகிறபடியாலே ஆதபத்ரமென்று வழங்கப்பெறுகின்றது. ஸ்ரீசக்ரம்செய்வதென்னென்னில்; [……] ‘‘……’’ என்கிறபடியே …… யான ❀ தன்னொப்பாரில்லப்பன் தனதாள் நிழலில் ஒதுங்கி வாழகில்லாமல் ஸம்ஸாராக்ஷஸர்களின் ப்ரதாபமாகிற ஆதபத்தாலே ஸம்வயிதமான தாபத்திலே அகப்பட்டு வருந்துகிற உலகங்களை வாழ்விக்கும். ……மென்றபடி. [……] வீநஜெபத்துப் பட்டுகளாலே குடைக்கு ஜாலர்கள் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும்; ஸ்ரீசக்ரத்திலே ஜ்வாலாகலாபங்கள் சுற்றிலும் தளதளவென்று ஜ்வலிப்பதானது அங்ஙனேயிராநின்றதாய்த்து. ‘‘வீநபட’’என்ற ஸ்தானத்தில் ……பட என்று சிலர் திருத்துவர்கள்; சைனதேசமென்று இப்போது சொல்லப்படுகிற வீநஜெபத்தை ப்ராசீநரான இந்த …… ப்ரஸ்தாவித்திருக்கமாட்டாரென்றும் சொல்லுகின்றனர். இவரினும ப்ராசீநரான காளிதாஸன் ……த்திலே ‘‘……’’ என்றதை அவர்கள் அறிந்திலர்போலும். ‘‘……’’ என்ற வாக்யமுமுண்டு.

[……] குடையாகில் ஒருகாம்பிலே மாட்டப்படுமே; ஸ்ரீசக்ரமும் ஹஸ்தமாகிற காம்பிலே மாட்டப்பட்டிருக்குமாய்த்து. ‘‘வானென்னுங் கேடிலா வான்குடைக்குத் தானோர் மணிக்காம்புபோல் நிமிர்ந்து’’என்று ஆகாசமாகிற குடைக்கு எம்பெருமான்தானே காம்பு என்றார் நம்மாழ்வார்; இவர் அவ்வெம்பெருமானுடைய திருக்கையைக் காம்பாக ரூபிக்கிறார். ஆக இவ்வகைகளாலே ஆதபத்ரமென்னலாம்படியான ஸ்ரீசக்ரத்திலே பளபளவென்று விளங்குகின்ற ஸூர்யர்கள் தங்கக்கம்பிகள்போல்வனவாம். அவை உங்களுக்குக் கீர்த்தியைவிளைக்கக்கடவன. (௯௬)

நாடீஶாலாநிகாதாநாம் நஹநஸந்நத்³தா⁴நாம் வைரிவ்யூஹவஶாநாம், ஸம்யத்³வாரீஹ்ருதாநாம் ஸந்நாஹயதீ காஞ்சநாலாநபங்க்தி:। ப்ராஜ்யதை³த்யவ்ரஜவிஜயமஹோத்க்ஷிப்தாநாம் த்⁴வஜாநாம் ராஜ்யா தாதா³த்ம்யா வக்ராரஶ்ரேணீ தா⁴வயது ப⁴வதாம் தூலவச்சத்ருலோகம் ॥ ॥௪௭॥

ஸம்யத்³வாரீஹ்ருதாநாம் வைரிவ்யூஹவஶாநாம் நஹநஸந்நத்³தா⁴நாம்	போர்க்களமாகிற களிறுபடுகுழியில் வீழ்த்திக் கொள்ளப்பட்ட ஶத்ருஜநஸம்பத்தாகிற யானைப்பேடைகளைக் கட்டுவதற்கு உரியதும்
நாடீஶாலாநிகாதா	நாடியாகிற ஶாலையில் நாட்டப்பட்டதுமான
காஞ்சநாலாநபங்க்தி	ஸுவர்ணமயமான கட்டுத்தறிகளின் வரிசையை
ஸந்நாஹயதீ	ஸந்நாஹியாகின்றதாயும்
ப்ராஜ்யதை³த்யவ்ரஜவிஜயமஹோத்க்ஷிப்தாநாம் த்⁴வஜாநாம் ராஜ்யா தாதா³த்ம்யா	அஸுரவர்க்கங்களை வெல்லும் மஹோத்ஸவஸமயத்தில் உயரத் தூக்கப்பட்ட த்⁴வஜஸமூஹத்தோடு தாதா³த்ம்யமாயும் இராநின்ற
வக்ராரஶ்ரேணீ	சக்கரத்தாழ்வானுடைய அரபங்க்தி
ப⁴வதாம்	உங்களுடைய [யானது
ஶத்ருலோகம்	ஶத்ருவர்க்கத்தை
தூலவத் தா⁴வயது	பஞ்சைப் பறக்கடிக்குமாபோலே பறக்கடிக்கக்கடவது.

✤ ✤ ✤ ஸுவர்ணமயமான கஜபந்த⁴நஸ்தம்ப⁴ங்கள்போலே இராநின்றன அரங்கள் என்கிறார் இந்த ஶ்லோகத்தில். கஜம் ஏது? எங்கிருந்து வந்தது? என்னில்; க்ரமேண அருளிச் செய்கிறார் [நாடீஶாலாநிகாதாதித்யாதி] வைரிவ்யூஹவஶாநாம் + வஶா என்று யானைப்பேடையைச் சொல்லுகிறது. ஶத்ருக்களான அஸுரராக்ஷஸர்களுடைய ஸம்பத்துக்களை கஜஸ்த்ரீயாக ரூபி

வித்தாராய்த்து ஸ்ரீஜிஹ்ஸாரஸ்யாசு. அந்த யானைப்பேடைகள் எங்கிருந்து கொண்டுவரப்பட்டவையென்னில்; [ஸம்யுகாரீஷு தாநாழ்] ஸம்யசு—யாஸம்; அதுவாகிறதே வாரீ; “வாரீ தூ ஜபவாஷநீ” இதுவ்ரே:. யானையைக்கட்டிவைக்கிற இடமென்று பொருளல்ல; யானைபிடிக்கிற இடமென்று பொருள். அங்கிருந்து கொண்டு வரப்பட்டவையாம். அவற்றைக் கட்டுவதற்கான ஆலாநஸ்தம்பயாம் சாங்கள்; கட்டுத்தறிகள் பெரியதொரு ஶாலையிலே நாட்டப்பட்டிருக்குமே; இவையும் [நாஸீஶாலாஸிவாதாழ்] வக்ஷநாஷியாகிற ஶாலையிலே நாட்டப்பட்டிராநின்றதிறே. இப்படிப்பட்ட காஜநாலாநஸ்தம்பியை [ஸமீநாவிஷயதீ வக்ஷாஸ ரோஷா] சநாகாரியாநின்றதாய்த்து சாவஸ்தி. ஆக இத்தால் சொல்லிற்றாயிற்றதென்னென்னில்; போர்க்களத்திலே சஸாரா ராக்ஷஸர்களை ஸவடியா ஷரிஷர்களாக்கினதென்றபடி. அவர்களுடைய ஸம்பத்துக்களை இவை சவஹரித்தனவென்றதன் கருத்து இதுவேயிறே.

[ராஜ்யாவெதவ்யாஷி] ஷ்ராஜ்யீ [ஷ்பவஷீ] யொ செஷதவ்யஜவிஜயமேஷ:, தஸ்மிந்து உதஜிதாநாம் [ஊவபுமாவம் ஷ்ஸாரிதாநாம்] ஷாஜாநாம் ராஜ்யா [ஸமேஷெஷந] வ தாஷ்யா. விஜயகாலத்தில் ஸஷொஷாதிஶயத்தாலே கைகளைத்தூக்கி ஆரவாரிப்பதுண்டிறே; “ஷாஜமாஷூதவ் நஷதவ் தெ” என்னுமாபோலே.

ஆகவிப்படி ஆலாநஸ்தம்பியைப் போன்றதாயும் ஷாஜஸ்தம்பியைப்போன்றதாயுமிருக்கிற வக்ஷாரோஷையானது உங்களுடைய ஶத்ருஷணத்தைத் தூசுபோலே சநாயாஸமாகத் துலைக்கக்கடவதென்றாயிற்று. ... ... (சஎ)

ஆநெநமேஶக்ஷவாஷாக்ஷிஷ இவ விததா: விஷ்காவண்டீவெ:, தீவா தீவா இவாzzராஷஹநரண தமீஶாஹிந: வஷிராஷஸ்ய। ஶாணெ ஸெராஷாணிதாநாம் ரயவாரணமேயெ ஶத்ருஶளஞ்பமெஷ்ழ், ஸெவா: ஷ்தவ்ஜூரா இவ ஷாவநரேஷ்ணய: ஷ்ணயஷா । ॥ சஅ ॥

ஸ்ரீநேமே: சக்ரவாளாசல வித தா:	நேமியாகிற லோகாலோகபர்வதத்தளவும் வ்யாப்தங்களாயும்
பிம்பாத் ஸம்பூர்த்தெ: த்விஷ இவ ஸ்திதா:	நாபியாகிற ஸூர்யனுடைய கிரணங்கள் போன்றவையாயும்
துஷ்ப்ராபதீர்த்தாஹின:	புகுதற்கரிய போர்க்களமாகிற
பர்யந்தஸ்யார்ஶ்வ பார்ஶ்வே தீபா இவ ஸ்திதா:	நள்ளிருளில் புகுரும் ஸாதுஜனவர்க்கனுடைய அருகில் விளங்கும் தீவட்டிகள் போன்றனவாயும்
நிகஷருணமயே ஶாணே ரேகாங்கிதாநாம்	சக்ரமாகிற உரைகல்லில் உரைக்கப்பட்ட
ஶஸ்த்ரஸாரஸ்வர்ணயுக்தாநாம்	ஶஸ்த்ரவராக்ரமோகிற ஸ்வர்ணங்களினுடைய
ஆத்ருஷ்டா: ரேகா: இவ ஸ்திதா:	அப்போது உரைந்த ரேகைகள் போன்றனவாயுமிருக்கிற
அரஶ்ரேணய:	அரபங்க்திகள்
பாவநம் க்ஷேமயந்து	உலகை வாழ்விக்க. ।

‡ ‡ ‡ ஒவ்வொரு பாதத்திலும் ஒவ்வொன்றோடே உவமிக்கிறார் அரஶ்ரேணிகளை. [ஸ்ரீநேமேரித்யாதி.]. சக்ரவாளமாவது லோகாலோகபர்வதம்; அங்கே ஸூர்யகிரணப்ரவேஶமில்லாதபடியுண்டென்று புராணங்கூறும்; இவர்தாமும்கீழேஒன்பதாம் ஶ்லோகத்திலே “திநகரகிரணாத்ருஷ்டஸீம:.....சக்ரவாளஶைலா” என்றாரிறே. லோகஸ்ய அலோகஸ்ய ச த்வஸ்த இதி லோகாலோக:=லோகமாவது ப்ரகாஶம்; அலோகமாவது இருள். அவையிரண்டுமுள்ளமைபற்றி லோகாலோகமெனப் பேர்பெற்றது. சக்ரம் (ஸூர்யஸ்ய) வலயத (வேஷ்டயதே) இதி சக்ரவால:; ஸூர்யனைச்சுற்றியிருக்கிற மலையாகையாலே சக்ரவாலமென்று பேர்பெற்றது. அதுபோலே இங்கும் நேமியானது சக்ரத்தைச்சுற்றியிருக்கையாலேசக்ரவாலமாகரூபிக்கப்பட்டது. அந்த சக்ரவாளபர்வதத்தளவுங்கூடப்பரம்பின ஸூ

யூரஶிகளோ இவ்வாங்கள்! என்னலாம்படியிராநின்றதாம். வக்ஷ நாஸியாகிற ஸூர்யனுடைய கிரணங்கள் ரெஜியாகிற வக்ஷஸ் ஸ்தலத்தளவும் பரம்பிக்கிடக்கின்றனவிறே. "ரோமஶ:" என்றவிடத்து ரோம சஹிவியினைச்சொல்லுகிறது. "ரோமராஜிவியெூர:" இதி ஹி வாணிநி:. ரோமாவலியை வஹிக்கிறதாகக் கொள்ளவுமாம், அப்போது சவர்ணமில்லையாம்.

[ஶிவா இத்யாதி.] உத்ஸவமான போர்க்களமாகிற பேரிருளிலே புகாநின்ற ஸுதர்ஶந வாராஷனுக்குப் பிடிக்கும் சாஶிகைகளோ இவை. [ஶாணே இத்யாதி.] ஸ்ரீ வக்ஷமாகிற சாணைக்கல்லிலே சுவர்ணாக்ஷவஸர்களின் ஸ்தாவமாகிற பொற்கட்டியை உரைத்துப் பார்க்கும்போது அந்த உரைகல்லில் ஒட்டிக்கொண்ட ஸ்வர்ணரேவைகள் தானே இவை. இப்படியெல்லாம் உத்ப்ரேக்ஷிக்க உரிய சாஶ்ரேணிகள் உலகத்தை மகிழ்விக்கவேணுமென்றாராயிற்று. ரெவாயிதாநாஶிதி வாராஹரம் । ... ... (சஅ)

ஶிரோ ரவிஶ்ச: ப்ரோஶோதஸவதி வியுநதே வாஹாநாரேந விஷ்ணோ:, உத்புத்ஸேத்யாதநாஹம் ப்ரயதி வாராஷம்கணிசாவணிகாயாம் । வர்ணாஶம் ரேதலேஶம் சஷயதி சரேரே வக்ஷநாதோவநஷேநக்ஷ, ரக்ஷீம் ஸாராரோணி ப்ரதிவிதயது வ: கேஸரஶ்ரேணி । ॥ சகூ ॥

ஶிரோ: சஷி: ப்ரோ ரேஶ: ஷவதி } ப்ரகாஶிக்கிற ஜாவாலைகளையுடையதாகிற இதழ்களையுடையதும்

விஷ்ணோ: வாஹாநாரேந வியுநதே } எம்பெருமானுடைய திருக்கையாகிற நாஸத்தினால் யரிக்கப்பட்டதும்

உத்புஷ் ப்ரஶேத்யாதநாஹம் வாராஷம் கணிசாவணிகாயாம் ப்ரயதி } ஸஶேத்யஜாதஸூர்யன் போல் விளங்குகின்ற ஸுதர்ஶந வாராஷனை கணிகாஸநத்திலே விளங்கப்பெற்றுடையதும

வேத ஶ்ரேணீம் ஸுரபயம் கலயதி	வேதஶிரஸ்ஸை ஸுரபிதமாகச் செய்யா நின்றதுமாய்
சக்ராக்²யோத்பலகோஶே	சக்கரமென்னும் பெயர் பூண்டதொரு தாமரைப்பூவில்
கேஸர ஶ்ரீகராணி அராணி	தாதுகளின் ஶோபையைப் பண்ணுநின்ற அரங்கள்
வ:	உங்களுக்கு
ஸாராம் லக்ஷ்மீம் ப்ரதிவித³த⁴து	சிறந்த ஸம்பத்தை உண்டாக்கக் கடவன.

+ + + [சக்ராக்²யோத்பலகோஶே கேஸர ஶ்ரீகராணி அராணி வ: ஸாராம் லக்ஷ்மீம் ப்ரதிவித³த⁴து.] திருவாழியைத் தாமரை மலராகவும், அரங்களை அம்மலரில் நின்றும் கிளர்ந்த கேஸரங்களாகவும் ரூபித்துப் பேசுகிறார். சக்ரத்தை கோஶமென்கைக்கு உரிய பொருத்தங்களை மூதலிக்கிறார் பூர்வார்த்தத்தாலே. [ஶிரோவித்³யா: ப்ரமோத³யதி] யாநெந்யநவாநி பத்³மங்களில்போல த்ரயீயைக்கு ஸௌரப⁴ம் ஜநிக்கும். ஸகலாகாரமாக ஜ்வலியாநின்ற ஜ்வாலாஜாலங்களாகிற த³லங்களையுடையதாம் சக்ராக்²ய கோஶம். [விஷ்ணோர் பா³ஹுநாலேந த்⁴ரியதே] கோஶமாகில் நாளத்தாலே தரிக்கப்படாநிற்குமே; திருவாழியும் எம்பெருமானுடைய பா³ஹுவாகிற நாளத்தாலே தரிக்கப்படாநிற்கும். [கர்ணிகா கர்ணிகாயாம் உத்³யத்ப்ரத்³யோதநாஹம் ஸாரோஷம் ப்ரத²யதி] கோஶமத்⁴யத்திலே கர்ணிகையென்று ஒன்றுண்டிறே ஸதஸ என்று ப்ரகாஶித்துக்கொண்டிருப்பது; "கர்ணிகா தது ஸரோஜஸ்ய பீ³ஜகோஶ: ப்ரகீர்த்திதா" இதி கோஶ:— கர்ணிகையின் ஸ்தா²நத்திலே என்றவாறு. சக்ரவ்யூஹத்தில் கர்ணிகாஸ்தா²நமாக ஆகிறது எதுவென்னில்; [உத்³யதி³த்யாதி.] உத்³யந் ய: ப்ரத்³யோதந:— ஸூர்ய:, தஸ்ய ஸ்ரூஹேவ ஸ்ரூஹா யஸ்ய, தம் ஸாரோஷம் (ஸுத³ர்ஶநஸாரோஷம்) ப்ரத²யதி—ப்ரகாஶயதி" (ஸஞ்ஜீவிநீ.) உத³யகால

த்து ஸூர்யன் போலே ஜாஜ்வல்யமான ஸாக்ஷாத் ஸுவர்ணவர்ணத்தை ஸ்ருஷ்டியாகக் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறதாய்த்து வக்தவ்யம்.

[வேதமௌலிம் அலங்காரம் கரோதி] அலங்காரம் என்று பூஷணமாத்ரத்துக்கும் பெயர்; அலங்காரமென்றது பூஷிதமென்றபடி. க்ஷேமமானது ஶிரஸ்ஸை பூஷிதமாக்கும். திருவாழிதானும் வேதஶிரஸ்ஸை பூஷிதமாக்காநின்றது. நாராயணோபநிஷத், ஶதபதம் முதலான பல வேதாந்தவாக்யங்களிலே திருவாழியின் பெருமையைப் பற்றிப் பேசுகையாலே மறைமுடிகள் திருவாழியாலே அலங்க்ருதமானபடி. "ப்ரயுக்தோ வேதகலை ஸம்ஜ்ஞிதே சக்ரோ நாராயணீயஸ்ய ஹேதி:" என்றுமிருக்கும். ஆக இவ்வகைகளாலே க்ஷேமஸம்பத்தான திருவாழியிலே ஶ்லாக்யமாநீயங்களான சக்ரங்கள் உங்கட்கு அபீஷ்டப்ரதங்களாகக் கடவன. ... ... (சக)

யாதஸ்ஸ்பீதைரமிதை: கலுஷிதவலதேவோ நிர்ஜ்ஜராலி:
ராஹோ: ஶ்ருதாங்கா, ஸவிஸ்ருஷ்ட்யா ஸூர்யத்யா ரதசரணகிரே:
நேமிநாபீதடஸ்ய । வ்யாதன்வானாஸம்பத்திர்விதரது
விஹஸ்தாவிஸ்தரம் வித்தகோடீ:, கோடீரஸ்தாவீர்தகடகக்ஷமி
வடாவாஸரஸ்ஸம்பவிஷ்ணும் வ: ॥ ॥ ருo ॥

நேமிநாபீதடஸ்ய	நேமியும் நாபியுமாகிற தாழ்வரையையுடைத்தான
ரதசரணகிரே:	சக்ரமாகிற பர்வதத்தினது
அமிதை: யாதஸ்ஸ்பீதை:	அளவற்ற தேஜோமயப் பெருக்குகளாலே
கலுஷிதவலதேவ: நிர்ஜ்ஜராலி:	கலக்கமுற்ற மலையருவி வீழ்ச்சிகளை
ஸவிஸ்ருஷ்ட்யா ஸூர்யத்யா வ்யாதன்வானாஸம்பத்தி:	ஒளிமிக்கதான ஸ்வஸ்வரூபத்தாலே காட்டுகின்ற ஸம்பத்தானது

ஸ:

வித்ருத கோடீர கோடீர ரத்ந பீடிகா கவிகாடீ வாரண ஸ்ருணிம் விஹாரவிஸ்த ஷிம் விதரது } உங்களுக்கு ரத்நராசிகளென்ன, கிரீட மென்ன குடைகளென்ன ஸிம் ஹாஸநமென்ன ராஜசிஹ்ந ங்களென்ன யானைக்கூட்டங்க ளென்ன வாரணங்களென்ன புஷ்ப மாலைகளென்ன இவை விஞ்சியிருக்கப்பெற்ற செல்வப் பெருக்கைத் தரக்கடவது.

. . . ஸ்ரீஸுதர்சநனை ஒரு பர்வதமாகவும் நேமிநா திகளைத் தாழ்வரையாகவும் சரவர்ஷங்களை சத்ருசரீரயாதனக்க ளாலே கலங்கிச் சிவந்த மலையருவிக் கலுழிகளாகவும் வர்ணிக்கி றார். இப்படிப்பட்ட சரவர்ஷியானது உங்களுக்குச் செல்வச் சிறப்பைத் தந்திடவேணும். அந்த செல்வச் சிறப்பை விசேஷிக்கிறார் வித்ருதகோடீரத்யாதிநா. ஸமுத்ரமான ரத்ந ராசிகளும், கிரீடம் தோள் வளைகள் முதலான ஆபரண ங்களணிந்து திவ்யபோனைகள் பூண்டு ஒற்றைக்குடையின் நிழலிலே இருபக்கமும் சாமரை வீசச்சிரியசிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருக் கும் பாக்கியமும், பல்லாயிரம் ஆனைகள் கட்டி வாழும் விபவமும் பெருகுகைக்குறுப்பான வைபவவிஸ்தாரம் விளையக் கடவதென் றாயிற்று. "ஹஸ்த்யச்வாயாஸஹம்சிரஸ்ஸ்தாரஸௌரபா ச்வாஸா: ச்வாபாசபஸ்ரூணாரோஹிதா: ஸ்ருணிஸ்ஸம்பாரதி" என்று ஸ்ரீஸூக்தியிலே ஸ்ரீதேசிகனருளிச் செய்த ச்லோகார்த்தம் த்ரஷ்டவ்யம் ।

இதி ஸ்ரீகாஞ்சீப்ரதிவாதிபயங்கர

அண்ணங்கராசார்யவிரசிதாயாம் ஸ்ரீஸுதர்சந

சதகவ்யாக்யாயாம்ரவணப்ரநம் த்ரதீயம்

ஸமாப்தம்.

ஸ்ரீ: ।

அத நாபிவர்ணநம் ப்ரஸ்தூயதே ॥

ப்ரேங்க்ந த்வாதசாநாமசிசிரமஹஸாம் தர்சயந்தீ வி-
வ்ருத்திம், க்லுப்த: ஸ்வர்மேருலக்ஷ்ம்யாஸ் திலக இவ தேஹே பத்மராக
த்ரவேண । தாயாதமேதோதயக்ஷத்ரக்ஷபணக்ரதுப்ரீணிதாம்
போஜநாபி:, நாபிர்நாதத்வமூர்வ்யா: ஸார்வபௌமவிபவஸ
சிவம் ஸௌதர்சநீ வ: । ॥ ௬௧ ॥

த்வாதசாநாம் அசிசிரமஹஸாம் ப்ரேங்க்நவிவ்ருத்திம்	த்வாதசாதித்யர்கள் ஒன்று சேர்ந்து (நாபியாகப்) வரிணித்தபடியை
தர்சயந்தீ	காட்டாநின்றதாயும்
ஸ்வர்மேருலக்ஷ்ம்யா: தேஹே	ஸ்வர்மேருவாகிற ராஜ்யலக்ஷ்மியின் தேஹத்தில்
பத்மராகத்ரவேண	பத்மராகமணியின் த்ரவத்தாலே
க்லுப்த:	இடப்பட்ட
திலக இவ ஸ்திதா	திலகம் போன்றதாயும்
தாயாதமேதோதயக்ஷத்ரக்ஷபணக்ரதுப்ரீணிதாம்போஜநாபி:	க்ஷத்ரியர்களுடைய கொழுப்பை அடக்கவல்ல யாகத்தாலே உகப்பிக்கப்பட்ட ஸர்வேச்வரனை யுடையதாயுமிருக்கிற
ஸௌதர்சநீ நாபி:	திருவாழியினது நாபியானது
ஸார்வபௌமவிபவஸசிவம்	ஸர்வேச்வரனுடைய விபவத்துக்குத் தோள் தீண்டியான
ஊர்வ்யா: நாதத்வம்	அரசாட்சியை
வ:	உங்களுக்கு
தேயாத்	அளிக்கக்கடவது.

❖ ✦ ❖ இதுமுதல் அறுபத்தோராம் ஶ்லோகபளவுமுள்ள பதினொரு ஶ்லோகங்களாலே ஸுதர்சநாவயவங்களில் ஒன்றான

நாபியை வர்ணிக்கிறார். அவயவியை விட்டு அவயவம் தனித்தொரு கார்யமும் செய்ய க்ஷமமல்லாமையாலே அவயவங்களுக்குச் சொல்லும் பெருமைகளெல்லாம் அவயவியான திருவாழியாழ்வானுக்கே சொன்னபடியாம். அவயவமாத்ரத்துக்கு அஸாதாரணமான வர்ணநங்களும் சில உண்டு.

[லோகத்ரயேத்யாதி] ஸ்தாவராதிகளும் ஒன்று சேர்ந்து பத்மநாபியாகப் பரிணமித்தார்கொலோ? என்னும்படி ப்ரகாசம் விஞ்சியிருக்கை. நாபியானது ஆக்ருதியில் ஸூர்யனையொத்திருக்கையாலும் அநேகஸூர்யர்களின் ப்ரகாசத்தையுடைத்தாயிருக்கையாலும் இங்ஙனே சொல்லத்தகுமிறே. “த்ரயமயீவ்ருத்தி:” + வ்ருத்தியாவது வர்த்துளம். ப்ரவ்ருத்தி: என்று சிலருடைய பாடம். [உத்யதித்யாதி.] நாபியின ஆகாரம் வர்த்துளமாயிருக்கையாலும் செஞ்சுடர் பொலிந்த திருக்கையாலும் திலகமாகவும் லலாடதேசத்தாலே க்லுப்தமான திலகமாகவும் வர்ணிக்கிறார். திலகமாவது நெற்றியிலிடுபொட்டு. இங்கு யாருடைய நெற்றியிலென்னில்; [ஸ்வர்லோகலக்ஷ்ம்யா: பாலேதி:] ஸ்வர்லோகத்துக்கு மேலும் திருவாழியாழ்வான் வ்யாபித்திருக்கையாலே இங்ஙனே சொல்லக் குறையில்லையே. திலகம் ஸௌபாக்யலக்ஷணமாகையாலும், பத்மநாபியானது அஸுரராக்ஷஸவம்ஸத்வம்ஸேந ஸ்வர்லோகலக்ஷ்மியின் வாழ்ச்சிக்கு ஹேதுவாகிறபடியாலும் இங்ஙனே சொல்லிற்று.

[லீலேத்யாதி.] யுத்தத்தில் அஸுரர்களின் கொழுப்பை அடக்கிஎம்பெருமானை உகப்பித்ததென்கை. (அரவிந்தநாபி:— ❀ கொப்பூழிலெழு கமலப்பூவழகர்.) இப்படிப்பட்ட ஸௌதர்சநநாபியானது உங்களுக்கு பத்மவ்ருத்தத்தைத் தரக்கடவது. [ஸாம்ராஜ்யவிபவஸ்ய] ஸாமாந்யஸம்பத்தியல்ல; லக்ஷ்மீனுடைய ஸாம்ராஜ்யத்துக்குத் தோள் தீண்டியாயிருக்கவேணும். [உபத்யா: நாபிர்வ:] “நாபிர்பத்ரமங்கல்யே பத்மஸ்யாக்ஷத்ரியயோ:” இதி நிகண்டு॥ (ருக)

ஶஸ்த்ரஶ்யாமை: ஶதாங்கக்ஷௌமஹ்ருத்யா தரளைஸ்துரங்கை-
ருத்தரங்கா ஜங்கமகஜநக்ரா குபிதபடச்சவிரம்யவித்ரும-
மாட்யா । அதிகோத்கம் ப்ரதந்வாநா ப்ருதநாஜலதௌ பாட-
வம் பாடபஸ்ய, ஶ்ரேயோ ஸம்விதத்தாம் ஶத்ருக்ஷாரிதாஸு-
நா ஶ்ரீயராஸ்த்ரஸ்ய நாடீ: ॥ ॥ ௫௨ ॥

ஶஸ்த்ரஶ்யாமை:	கத்திகளாலே கறுத்ததாயும்
ஶதாங்கக்ஷௌமஹ்ருத்யா	ரதங்களாகிற வஸ்த்ரங்களையுடையதாயும்
தரளை: துரங்கை: உத்தரங்கா	சஞ்சலங்களான குதிரைகளாகிற அலைகளையுடையதாயும்
ஜங்கமகஜநக்ரா	நடமாடுகின்ற யானைகளாகிற முதலைகளையுடையதாயும்
குபிதபடச்சவிரம்யவித்ருமாட்யா	கோபித்துக்கொண்டிருக்கிற ரணவீரர்களுடைய முகவொளியாகிற அழகிய பவழங்களையுடையதாயுமிருக்கிற
ப்ருதநாஜலதௌ	ஶத்ருஸைந்யமாகிற ஸமுத்ரத்தில்
பாடபஸ்ய	படபாக்நியினுடைய
அதிகோத்கம் பாடவம்	அதிகமான ஸாமர்த்யத்தை
ப்ரதந்வாநா	பெருக்காநின்றதும்
ஶத்ருக்ஷாரிதாஸுநா	ஶத்ருக்களுடைய ப்ராணங்களைப்போக்காநின்றதுமான
ஶ்ரீயராஸ்த்ரஸ்ய நாடீ:	[illegible] நாடியானது
வ: ஶ்ரேய: ஸம்விதத்தாம்	உங்களுக்கு ஶ்ரேயஸ்ஸை விளைவிக்கவேணும்.

✤ ✤ ✤ ஶத்ருஸைந்யத்தை ஒரு ஸமுத்ரமாக ரூபித்து, ஆக, நாடி அந்த ஸமுத்ரத்துக்கு படபாக்நியாயிராநின்றதென்கிறார். ஶத்ருஸைந்யத்தை ஸமுத்ரமாகச் சொல்வதற்கு உரிய பொருத்தங்களைப் பூர்வார்த்தத்தில் ஐந்து விஶேஷணங்களால் விவரிக்கிறார். [ஶஸ்த்ரஶ்யாமை:] கடல் கறுத்திருக்

கும். ப்ரதிபடஜலதியும் ஶஸ்த்ரங்களாலே கறுத்திராநின்றதாய்த்து. [ரதாஶ்வக்ஷிதிப்ருத்] ரதமாவது தேர்; க்ஷிதிப்ருத்—பர்வதம். மைநாகாதிபர்வதங்களையுடையது கடல்; ப்ரதிபடஜலதியில் ரதங்கள் மலைபோல்வன. [தரங்கௌகஸ்துரங்கௌக:] அலைகள் எதிர்ந்து வருவதைக் குதிரைகள் வருவதாகச் சொல்லுவர்களாய்த்துக் கவிகள். "வெண்டிரை புரவியென்னப் புதஞ்செய்து வந்துந்து புல்லாணியே" என்றார் திருமங்கையாழ்வாரும். (புரவி—குதிரை) [த்விபாநாம் நக்ரநக்ரா:] ஆகார ஸாத்ருஶ்யத்தையிட்டு யானைகளை முதலைகளாக ரூபிக்கிறபடி. [க்ஷதஜ விதேதராதி.] 'ரணவீரர்களுடைய சிறிச்சிவந்த பாதங்கள் பவழங்களையொக்குமிறே. க்ஷதஜபாதாநாம் ப்ரவாளா—பாதப்ரவாள; "ப்ரவாளோ பல்லவே" இதி நிகண்டு.

ஆக இவ்வகைகளாலே ஜலதியென்னலாம்படியான ஶத்ருஸைந்யத்திலே [பாடபஸ்யாபாடவம் ஸ்தோகம்யஸ்தாயஸ்ய ப்ரஸ்வாநா] கடல்நீரைக் கபளீகரிக்கையிறே பாடபாக்நியின் பாடவமாவது. சக்ரநேமியானது ப்ரதிபடர்களைக் கபளீகரிக்கின்றதென்கை. ப்ரஸ்வாநா + ஷ்வா—ப்ரஸ்வநே என்ற யாதாவ பரஸ்மைபதியாகையால் இந்தஶாநஜந்தரூபவநிஷ்பத்திஶாஸ்த்ரமும் விஞ்ஞேயம். ப்ராஸ்நாவாநா இத்யபி பாட: (ருஉ)

ஜ்யாகோஷோந்மாதகாமாநலபலஸமரா ஸாரராயம்,
யாஸாவாஸாத்ருப்தத்ருப்யத்ஸ்ராவஸாஹஸஸாஜாஸைந்ய கோலாஹல
லாப்த்யா। ஸைந்யத்ராணம் உபநீத விரசயத் யஶோஹரிதி
ஶாஸ்த்ராம் யரீத்ரம், ஸா வஸுதைவ ஸர்வ நக்ரஸ்ய ஶக்திதமஜத்ரா
யிணீ நாஸிரவ்யாஜ ॥ ॥ ருங ॥

யாஸௌ நாதி: — யாதொரு நாதியானது

த்ருப்யத்ஸ்ராவஸாஹஸஸாஜ ஸு ஸைந்ய கோலாஹலாஸ்யம் — (ஶத்ருநாஶப்ரயாணக்ஷத்தாலே) மதித்திருக்கிற ஸுபர வீரர்களுடைய தோள்தட்டும் கோலாஹலத்தாலே உண்டான

ஸாம்பராயம்	போர்க்களத்தை
ஆஸாத்ய	அடைந்து
ஜ்யாவச்சாபசாபாநக ஸ்வநஸம்ராவா ஸதீ	ஜ்யைகளையுடைய சாபங்கள் ஸ்வநிப்பது போன்ற ஆரவாரத்தையுடையதாய்க்கொண்டும்
தைத்யாரண்யம் தஹந்தீவ ஸதீ	தைத்யர்களாகிற காட்டை தஹியா நின்றுகொண்டும்
தரித்ரீம்	க்ஷிதியை
யஶோஹாஸச்சடாஸாந்த்ராம் விஶதயதி	கீர்த்தியாகிற ஹாஸத்தாலே வெளுக்கடிக்கின்றதோ
ஸா	அப்படிப்பட்டதாய்
நக்ரஸ்யோத்ரேகிதகஜத்ராயிணீ	முதலையின் வேகத்தாலே வருத்தப்பட்ட கஜேந்த்ரனைக் காத்ததான
சக்ரஸ்ய நாபி:	ஸ்ரீஸுதர்சந நாபியானது
வ: பாயாத்	உங்களை ரக்ஷித்தருள்க.

௪௰௪ தைவாஸுராணாம் ஸம்ருதியிலே புகுந்து அஸுர ராக்ஷஸ ஸைந்யமாகிற அரண்யத்தை நிச்சேஷமாகக் கொளுத்திவிட்டு ஶத்ருஸம்ஹாரப்ரஸித்தமான யசஸ்ஸாகிற ஹாஸத்தை ஸர்வதிக்குமெங்கும் பரப்பி ப்ரகாசித்த சக்ர நாபியானது முதலை வாயில் அகப்பட்டுத் துடித்த கஜேந்த்ராழ்வானை ரக்ஷித்தது போல் உங்களை ரக்ஷிக்கக் கடவது என்கிறார். தைவாஸுர ஸம்ருதி எங்ஙனேயிருந்ததென்னில்; [ரோதஸ்தாராவஸிம்ஹநாதோத்ர கோலாஹலாட்யம்] திருவாழியாழ்வானுடைய துணை நமக்குள்ளதென்று கொண்டு களிப்புற்ற தேவவீரர்கள் அக்களிப்புக்குப் போக்குவீடாகச் செய்யும் ஸிம்ஹநாத கோலாஹலத்தாலே நிறைந்து கிடந்தது. தேவர்கள் தோள் தட்டிக் களிக்கும்படி செய்துகொண்டு போர்க்களத்திலே புகுந்து என்றவாறு. சக்ர நாபி போர்க்களத்திலே புகும்போது எங்ஙனே

யிருந்ததென்னில்; [ஜ்வாலாவர்த்தாயமாநாம் வநமநலஶிகா²]
தீப்பற்றியெரிகிற காட்டுநெருப்பது போலேயிருந்தது. (௫௩)

பி³ப்⁴ரதீ ஸாந்த்⁴யச்ச²விம் வித³லிதவபுஷ: ஶத்ர்வநீகஸ்ய
ரக்தை:, ஸ்பா²யந்நக்ஷத்ரராஶிர்தி³ஶி தி³ஶி கணஶ: கீகஸௌகை⁴:
கீர்ணை:। நாகௌக: பக்ஷ்மலாக்ஷீநவரதஹஸிதச்சா²யயா
ஜ்யோத்ஸ்நாமாதந்வாநா, ராத்ரீ விஸ்த்ருணாநா ரசயது க்ஷேமம் ச
க்ராபி⁴தா⁴நீ வ: ॥ ॥ ௫௪ ॥

வித³லிதவபுஷ:	பிளக்கப்பட்ட ஶரீரங்களையுடைய
ஶத்ர்வநீகஸ்ய	ஶத்ருஸைந்யத்தின்
ரக்தை:	ரக்தங்களாலே
ஸாந்த்⁴யம் ச²விம் பி³ப்⁴ரதீ	ஸந்த்யாகாலத்தின்புகரை அடையாநின்றதாயும்
தி³ஶி தி³ஶி	திசைகள்தோறும்
கணஶ: கீர்ணை:	துண்டுதுண்டாகஇறைக்கப்பட்ட
கீகஸௌகை⁴:	எலும்புகளாலே
ஸ்பா²யந்நக்ஷத்ரராஶி:	வ்ருத்தியடையாநின்ற நக்ஷத்ரராஶிகளையுடைத்தாயும்
நாகௌக: பக்ஷ்மலாக்ஷீ நவரதஹஸிதச்சா²யயா	தேவதாஸ்த்ரீகளுடைய புதுசுபுதுசான ரதத்தாலே உண்டான ஹாஸத்தின் ஒளியாலே
ஜ்யோத்ஸ்நாமாதந்வாநா விஸ்த்ருணாநா	நிலாவைப் பரப்புகின்றதாயுமிருக்கிற
ராத்ரீ சக்ராபி⁴தா⁴நீ	ஸுதர்ஶநமாகிற ராத்ரியானது
வ: க்ஷேமம் ரசயது	உங்களுக்கு க்ஷேமத்தை உண்டாக்குக.

* * * சக்ரநாமீயை ராத்ரியாக வர்ணிக்கிறாரிதில். ராத்ரியானது ஸாயம்ஸந்த்⁴யாஸ்வரூபமாய்க்கொண்டு தாரா

ஷிக்மான செக்கர் ஒளியைப்பெற்றிருக்கும்; நாரி யோவென்னில் ஸுராக்ஷஸர்களுடைய உடல்களைச் சிதைத்து அவற்றில் கிளர்ந்த ரக்தங்களாலே ஸந்த்யாகாலிகமான ஜ்யோதிஸ்ஸைப் பெற்றிருக்கும். ராத்ரியானது நக்ஷத்ரராசிவ்யாப்தமாயிருக்கும். நாரியும் ஶத்ருக்களுடைய எலும்புகளை முறித்துப் பொடித்து எங்குமிறைக்கையாலே நக்ஷத்ரவ்யாப்தம் போலிரா நிற்குமாய்த்து. ராத்ரியானது சந்த்ரகிரணங்கள் பரவப்பெற்றிருக்கும்; நாரியும் ஶத்ருஸம்ஹாரைகளான தேவஸ்த்ரீகள் ஸந்தோஷமுள்ளடங்காமே மேன்மேலும் வெளிவிடுகின்ற யாதொரு ஹாஸமுண்டு, அதன் ஒளியாலே நிலவெரித்தாப் போலிருக்கும்; சிரிப்பை நிலாவுக்குப் போலியாகச் சொல்லுவர்களிறே கவிகள். ஆக இவ்வகைகளாலே ராத்ரியென்னலாம்படியிருக்கிற ரமாஜநாரி உங்களுக்கு க்ஷேமப்ரதமாக வேணுமென்றதாயிற்று.

“ஸாயகநக்ஷத்ரராசி:” என்றவிடத்தில் ஸாயக என்ற ராஶிவம் நிஷ்ணமாகும் வழி விசுநீயம். “ஸாயீ—வ்ருத்த” என்ற யாதுர சூத்ரநேவழியாகக் காண்கையாலே ஶத்ருஜாஶிவம் விஸிக்க வழியில்லையே. ஆனாலும் கவிகளின் ப்ரயோகம் காண்கிறது. “கம்வீர்வாநமோநாயஸாயகாட்ய ஶ்ரீஸௌ” என்று அரசாணி பாலை வேஷ்டாயஸியும் ப்ரயோகித்தார். நாகளகஸாம்—வஸுமிணாம் தேவாநாம், வக்ஷ்யாக்ஷ்ய:—ஷ்ரிய: ॥ (ருச)

நிஶீதம் நிஶ்வதாயா ஹ்ஜயரணியாவாட்த: கேட ஹாரேஸ; குஶாக்ஷஷ்டரஹிதபரஹாஸாயிதாஸாதயந்தா: । வக்ரஜாவமாயாஶ்வஷரஹரீசாமிகாதஜா யா:, பிரத்ராவதஹாவம் ஶ்ரேயதா ஹவநே விணிகா வ: ப்ரஶஸ்தீ ॥ ॥ ருரு ॥

ஶௌரேஃ	எம்பெருமானுடைய
புஜாரண்ய ப்ராவாடதஃ	புஜமாகிற வனத்தின் ஸீமாஸந்தியில் நின்றும்
நிஸ்ஸீமம் நிஸ்ஸ்ருதாயாஃ	நிர்மர்யாதமாக விநிஸ்ஸ்ருதமாயும்
ப்ராகாராங்கங்கஷ ஸம்ருத்திஃ	மதிள்வரையிலான ஸம்ருத்தியை யுடையதாயும்
உஜ்ஜ்வலஸ்வரோர்மி ஸோபானகாதி ஸஞ்சாராயாஃ	உஜ்ஜ்வலியாநின்ற ஸ்வரங்களாகிற அலை வரிசைகளாலே நிர்க்கோஷமாயும்
அஸிதவபுஷஃ ஸௌந்தர்யாப்திம் ப்ராபயந்த்யாஃ	ஶ்யாமஸௌந்தர்யமாகிற பெருங் கடலை அடையாநின்றதாயுமிருக்கிற
வக்ஷோஜ்வாலாபகாயாஃ	ஸுந்தரஜ்வாலையாகிற நதியினுடைய
ஆவர்த்தபாவம் பிப்ரதீ	சுழியாயிருக்குந் தன்மையை உடையதாயிரா நின்ற
நாபிகா	நாபியானது
வஃ ப்ரஶஸ்திம்	உங்கள் புகழை
ஸர்வதோ ப்ரதயது	உலகமெங்கும் பரவச்செய்திடுக.

✤ ✤ ✤ நாபியானது வர்த்துலமாயிருக்கையாலே வக்ஷோஜ்வாலையாகிற நதிக்கு சுழிபோலேயிராநின்றதுஎன்கிறார். நதியில் சுழியுண்டாவது ஸஹஜமேயிறே. அந்த வக்ஷோஜ்வாலாபகாநதியை விஶேஷிக்கிறார் பூர்வார்த்தத்தாலே. [ஶௌரேஃ புஜாரண்யப்ராவாடதஃ நிஸ்ஸீமம் நிஸ்ஸ்ருதாயாஃ] ப்ராயேண பெரிய ஆறுகளெல்லாம் மலைகளில் நின்றுமிறே நிஸ்ஸரிப்பது. எம்பெருமானுடைய மலைபோன்ற புஜத்தில் நின்றிறே இந்த வக்ஷோஜ்வாலாநதியும் நிஸ்ஸ்ருதமாவது. "ஈரிரண்டு மால்வரைத்தோள்" என்று பெரிய வனமாகவிறே ஸஹஸ்ரபுஜத்தைச் சொல்லியிருப்பது. ப்ராவாடஃ=ஸீமா. [ப்ராகாராங்கங்கஷர்த்திஃ] கரை

புரண்டு பெருகும் ஸம்ருத்தியையுடையதாயிருக்கும் மஹாநதிகள்; ப்ரவாஹத்தையும் திகந்தவ்யாபகமான ஸம்ருத்தியையுடையது. ‘‘மஹோ மாயவீயஸ்ய மஹதஃ தபோதிக்ஷயமாநம் பதஸ்ய ஷோ பதாரஃ ஸாஷ்ட்யாதக்ஷ ப்ரஷாயுக்தா’’ என்றுரிறேகிறே. [ஸமிதவ்யமஹாமஹோர்மய ஆஸாதயந்த்யாஃ] ‘‘நதீநாம் ஸாகரோ கதிஃ’’ என்று நதிகள் கடலிலே சென்று சேரக்கடவதாயிருக்கும். இதுவும் ஜிவாஸார ஸௌந்தர்யமாகிற மஹாப்தியிலே சென்று வ்யாவஸிக்குமாய்த்து. [ப்ரதீரமஹாஸ்ரீமத்வீசி தரங்காயாஃ] அலைவரிசை தளும்பப் பெற்றிருக்கும் நதிகள். இங்கும் தரங்களின் வரிசைகளே அலைவரிசைகளாய்த்து. தரங்கமென்று நிர்ப்ரஸ்தமான விஷயோஷ்யாநத்தைச் சொல்லுகிறது. ஆக இப்படிகளாலே மஹாநதியென்னலாம்படியான ஸ்ரீஸாதம்பர்ணநத்தையிலே சுழித்த சுழியோ நாபியென்பது!. இது உங்கள் பெருமையைஸாவநமெங்கும் ப்ரமணம் செய்விக்கக்கடவது; ஸர்வலோகவ்யாபியமாக்கக் கடவதென்கை. ஸாவநமென்று ஜலத்தையும் த்வநிப்பிக்கிறது. ஜலப்ரமணம் ஆவர்த்தத்துக்கு ஸஹஜமிறே. (ருரு)

வாணௌ க்ருத்வா ஹவாக்ரே ப்ருதிஹடிவிஜயோபார்ஜிதாம் வீரலக்ஷ்மீம், ஆநீதாயாஸ் ததஸ்த்யாஃ ஸ்வஸவிதமஸேதோஷி ணாவப்ரதேஷேண । ப்ராஸாதம் வாஸஹேதோர்விரசித சேரோணிஸ்ஸிலிஸவ்யக்தீ, நாபிவெர நிர்மிதாம் ரய வரணவதிர்வ்ருதிம் நிர்விவாதாம் ॥ ருசு ॥

ப்ருதிஹடிவிஜயோபார்ஜிதாம் சத்ருக்களை வென்று ஸம்பாதித்துக்கொள்ளப்பட்ட
வீரலக்ஷ்மீம் வீரஸ்ரீயை
ஆஹவாக்ரே போர்க்களத்திலே
வாணௌ க்ருத்வா வாணிக்ரஹணம் பண்ணி
ததஃ அந்த யுத்தபூமியில் நின்றும்
ஸ்வஸவிதம் ஆநீதாயாஃ தன்னருகே கொண்டுவரப்பட்ட

அஸ்யா:	இந்த வீரலக்ஷ்மிக்கு
வாஸஹேதோ:	நித்யவாஸத்தின்பொருட்டு
ஸமரதக்ஷிணா பராக்ரமேண	ஸ்ரீ ஸுந்தரபாஹு பராக்ரமத்தாலே
அருணை: ரச்மிபி: விரசிதம் ப்ராஸாதம் ஸம்பிப்ரதீ	சிவந்த கிரணங்களாலே அமைக்கப்பட்ட மாடமாளிகையை ஸம்பவிப்பியா நின்ற
ரயசரணபக: நாபி:	ஸ்ரீ வக்ர நாபியானது
நிர்வ்யாதாம் நிர்வ்ருதிம் நிர்பீதாம்	உங்களுக்கு இடையூறில்லாத ஸுகத்தை உண்டுபண்ண வேணும்.

❀ ✦ ❀ நாபியின் உசிதமான ஸந்நிவேசத்தை நோக்கி ஒரு ப்ராஸாதமாக வர்ணிக்கிறார் இதில். ஸுந்தரபாஹுநைவ ப்ராஸாதமிருக்கவேண்டிய ஹேது என்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் [பாணௌ க்ருதோத்வாஹேந.] ஸ்ரீஸுந்தரபாஹு பராக்ரமன் போர்க்களத்திலே புகுந்து ப்ரத்யர்த்திகளைக் கொன்று வென்று வீரலக்ஷ்மி என்கிற ஒரு பெண்ணைப் பாணிக்ரஹணம் பண்ணிக் கொண்டு பிறகு அங்கு நின்றும் கொண்டுவரப்பட்ட அவளுக்கு நித்யவாஸார்த்தமாக ஒரு மாடமாளிகை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று. அந்த ப்ராஸாதமேயாம் நாபியென்பது. [அருணைரச்மிபிர்விரசிதம்.] "ஸக்ருதெசவிக்ருதந்த்ரவத்வதி" என்று வையாகரணர்கொள்வதுண்டாகையாலே அந்த கொள்கையை அடியொற்றி இங்கே ஒரு பொருள்கொள்ளலாம்; அதாவது — உலகில் ப்ராஸாதமானது அருணைரச்மபிர்விரசிதமாகும். இந்த நாபிப்ராஸாதம் அருணைரச்மிபிர்விரசிதமாய்த்து. (ப்ரதமபக்ஷே) அருணை: அச்மபி: என்றும் (த்விதீயபக்ஷே) அருணை: ரச்மிபி: என்றும் பதச்சேதம். ப்ராஸாதமானது அருணமான அச்மாக்களாலே = செங்கல்களாலே கட்டப்படும்; இந்த நாபி அருணமான ரச்மிகளாலே = கிரணங்களாலே விரசிதம். இப்படிப்பட்ட வீரஸ்ரீ விளங்கப்

பெற்ற ஸ்ரீஸம்ஹநநாஷியானது உங்களுக்கு நிரதிசய மான ஸௌவுத்தைத் தரக்கடவது. (ருசு)

ஷிஞ்ரவாஞ்மநெஞரியவதிஜெவெஃ ஷிஞ்கா கூஷஹெதெஃ, உவ்ணாமுவஷெஷடிரவாரதஷெகெ ரக்குலஞ்யபூவயபூர । ஷிதூஹ்ராஜாயிவதுஹுஷிணஜெ ஜெஷிஷி முஷிதாக்ஷக்ஷஜோஷுக, ஸெவாஹெஷவாகவாகம் ஸஜய தா ஷவதாம் கஜ்ஸஜ்வுதீவடு ॥ ॥ ருஎ ॥

ஷிஞ்ர குவாஞ்மநெஞஃ	நுரைபோல் வெளுத்த கன்னங்களையுடையனவும
உவ்ண கமுவஷெஷடிஃ	அதிகமான கண்ணீர்ப் பெருக்கையுடையனவும்
உவாரதஷெகெஃ	கியகஸம்நுங்களாகவுமுள்ள
கரியவதிஜெவெஃ	ஸதூஷீஜவங்களாலே
உக்குலஞ்யபூவயபூர	சொல்லப்பட்ட வீயபூவரிதங்களையுடையதான
கூஷஹெதெஃ ஷிஞ்கா	ஹமவக நாஷியானது
ஷிதூஹ்ராஜாயிவதுஹு ஹிணஜெஜெஷிஷிமுஷிதாக்ஷ க்ஷஜோஷுஜெவா ஹெஷவாக வாகம்	இரண்டு மூன்று ஹ்ராஜங்களுக்கு சுயிவதியாயிருப்பதைக் கொண்டே தான் ஸ்ஹூரவாக ஆய்விட்டதாக நினைத்து சுஹஜரிக்கையாகிற ஜெஷியினாலே ஜநூய ங்கள் கெட்டிருக்கிற அரசர்களை அடிபணிய ஆசைப்படுவதை ஹமமாகவுடையதும்
ஸஜவுதீவம்	ஸவத்துக்கு எதிர்த்தடையுமான
ஷவதாம் கஜ	உங்களுடைய கஜத்தை
ஸஜயதா	நிவுத்தமாக்கவேணும்.

❖ ❖ ❖ பக்தாஸுகளின் ஹாவபாவவிலாஸத்தைக் கொண்டே வக்த்ரநாளியின் மிடுக்கு அறுதியிடலாயிருக்குமிறே. பக்தர்க்களுடைய ஆத்யந்திக விரஹத்தாலே வெளுத்த கன்னங்களை யுடையாராயும், அஹோராத்ரம் அழுதுகொண்டேயிருப்பவர்களாயும் தைந்யாத்ருகாரகமாக நிஃச்வஸந்த்ர்களாயும் இராநின்ற அஸாதாரணவனிதைகளின் நிலைமையைக்கொண்டு நிச்சயிக்கத்தக்க மிடுக்கையுடைய வக்த்ரநாளியானது உங்களுடைய ஶ்வவ்ருத்தியைப் போக்கவேணுமென்றாராயிற்று.

[ஸ்ரீத்ருஹாபேத்ராதி.] "க்ஷோணீகோணஶதாம்ஶபாலநகலாதுர்வாரகர்வாநலக்ஷுப்யத்க்ஷுத்ரநரேந்த்ர........" (வைராக்யஶதகே) என்ற தேஶிகஸூக்திப்படியே ஸ்வதேஶத்துக்கு மணியக்காரனாயிருக்கப்பெற்ற மாத்திரமே கொண்டு அண்டக்குலத்துக்கதிபதியாகத் தன்னை நினைத்துக்கொண்டு அஹம் கரிப்பவர்களாய் அந்த அஹங்காரத்தாலே கண் குருடாய் காது செவிடாய் வாய் ஊமையாய் இப்படி ஸகலேந்த்ரியங்களும் கெட்டுக்கிடக்கிற துஷ்டாத்மாக்களுக்கு அடிமைப்பட்டிருக்க வேணுமென்று ஆசைப்படுகையாகிற தௌர்புத்தியை விளக்கவல்ல தௌர்கத்யத்தைப் போக்கியருள்க என்கை. "த்ருஷ்டிதாக்ஷ" என்றவிடத்து அக்ஷஶப்தம் இந்த்ரியஸாமாந்யவாசியாம். தேதுர்க ளுக்கு ஸர்வேந்த்ரியங்களும் அஸமமாய் விடுமிறே. [ஸேவா ஹேவாகபாகம் கர்த்ர] ஸேவிப்பதிலே ஹேவாகமுண்டு-ஆசை, அத்தை ஹேதுமாகவுடைய கர்த்ரும் என்றது-ஸேவாஹேவாகத்தை ஜநிப்பிக்கவல்ல தௌர்கத்ர்யமென்றபடி. [ஶர்வதுஃக்ருதீவ்] ஶ்வவ்ருத்திஹேதுகமான கர்த்ரும் தௌர்பாக்யமாயிருக்குமாய்த்து. (௫எ)

பயத்ராதா கேலிம் யா ப்ரயதி க்ஷேமம் யா திரோ ஹாவ்ஹாதி, ஸ்ருஷ்டாஸ்ருஷ்டேர்வீயஃ காவ்யலேஹிதம் யா பிஹதித்ஸ்வாரஸ்யம்। ஸாம்ருத்ரா ஸ்வநாதலிக்ஷம் கவயதி வ யா ஸா விசித்ரா வியத்தாம், தேதேயாராதிநாலி த்ருத்விக்ஷணதிவேதசேஷிணீம் ஸத்தம் வஃ ॥ ௫அ ॥

யா	யாதொரு சக்ரநாபியானது
ஸர்வோத்கர்ஷம் ப்ரதயதி	ஸர்வோத்கர்ஷமான உயர்த்தியை ப்ரகாசிப்பித்துக்கொண்டிரா நின்றதோ,
யா	யாதொரு நாபி
கமலம் திரஸ்க்ருத்ய பாதி	தாமரைப் பூவைத் திரஸ்கரித்து விளங்குகின்றதோ,
யா	யாதொரு நாபி
ஸ்ருஷ்டே: ஸ்ரஷ்டுரவிஷய: ஸர்வலோகோத்தரம் ஸ்வரூபம் பிபர்த்தி	ப்ரஹ்மஸ்ருஷ்டிக்கு எட்டாததும் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமுமான ஸ்வரூபத்தை தரியாநின்றதோ,
யா	யாதொரு நாபி
ஸ்வேந தாம்நா	தனது பெருமையினாலே
அந்தரிக்ஷம் கபளயதி ச	அந்தரிக்ஷலோகத்தைக் கபளீகரிக்கின்றதோ
ஸா	அப்படிப்பட்ட
சித்ரா	விசித்திரமான
தைத்யாராதி நாபி:	திருவாழியினது நாபியானது
வ:	உங்களுக்கு
த்ரவிணபதிபதத்வேஷிணீம் ஸம்பதம்	குபேரபதவிக்கு எதிர்த்தடையான செல்வத்தை
விதத்தாம்	உண்டாக்குக.

✣ ✣ ✣ [தைத்யாராதி நாபி:] எம்பெருமானுக்கும் திருவாழியாழ்வானுக்கும் தைத்யாராதி என்று திருநாமமுண்டிறே. தைத்யத்வம்ஸத்துக்கு ப்ரயோஜககர்த்தா எம்பெருமான்; ப்ரயோஜ்யகர்த்தா திருவாழி. ஆகையாலே இங்கு தைத்யாராதி என்று இருவரையும் விவக்ஷிக்கிறது. சக்ராஶ்ரயமாக அமைந்த ச்லோகமாய்த்து இது. [சித்ரா தைத்யாராதி நாபி:] இதொரு விலக்ஷணமான தைத்யாரி நாபி இருக்கிறபடி பாரீர்கோள் என்கிறார். வைசித்ர்யந்தானேதென்னில்;

[யா பத்மராகஶ்ரியம் வ்ருத்தயதி] "உதாரமஹிமநாபி:" என்கிறபடியே ஆழ்ந்த நாபியாயிறே அதுதானிருப்பது. இது அங்ஙனன்றிக்கே உத்தியம் வ்ருத்தயதி — வக்த்ரநாபி உத்தாநமாயிறேயிருப்பது. [யா கமலம் திரோதாவஹாதி] "மோவாய் ஒக்கு கமலத்தினொண்போது" [மூன்றாந் திருவந்தாதி.] என்கிறபடியே அந்த நாபியானது கமலத்தை ஸப்ரஸவமாக்கி விளங்காநிற்கும்; இந்த வக்த்ரநாபியானது கமலத்தைஉள்ளடக்கி விளங்காநின்றது. ஸ்வாகாரஸௌந்தர்யத்தாலே கமலத்தைத் திரஸ்கரிக்கிறபடி. திரோதாவமாவது—அந்தர்தாநமும் திரஸ்காரமுமாம். [ஸ்ருஷ்டே: ஸ்ரஷ்டுர்வா: கைரவபரிவ்ருதம் ச ஸ்தாநம் யாபிஹதி] மத்யநாபியானது நான்முகனைப் படைப்பதற்குப் பாங்கான ஸ்தாநத்தையுடையது; வக்த்ரநாபியானது நான்முகப்படைப்புக்கு உசிதஸ்யமான ஸ்தாநத்தையுடையது. அது கைரவ வ்ருத்தம்பிபான கமலத்தாலே பரிவ்ருதமான ஸ்தாநத்தையுடையது; இது கமல வ்ருத்தம்பிபான கைரவத்தாலே பரிவ்ருதமான ஸ்தாநத்தையுடையது. கைரவமென்று ஆம்பல் மலர்க்கும் ஸ்தாநத்துக்குப் ஶ்லேஷமிருக்கிறபடி. ஸ்ருஷ்டே: என்றதஷஷ்டி விபக்திக்கு மத்யநாபிபக்ஷத்திலே கர்மத்வமும் வக்த்ரநாபிபக்ஷத்திலே கர்த்ருத்வமும் அர்த்தமாகக்கடவது "கர்த்ரு கர்மணோ: க்ருதி" என்றிறே அநுஶாஸநமிருப்பது. மத்யநாபியானது சதுர்முகஸ்ருஷ்டிக்கு அதிகரணமாகையாலே ஸ்ருஷ்டஸ்ரஷ்டு ஸம்பந்திதமான ஸ்தாநத்தையுடையது. வக்த்ரநாபியானது சதுர்முககர்த்ருஸ்ருஷ்டிக்கு அவிஷயமாகையாலே [ஸ்வதஸ்ஸித்தமாகையாலே] ஸ்ருஷ்டஸ்ரஷ்டுப்ரஸித்தமான ஸ்தாநத்தையுடையது—என்று ஸம்க்ஷேபேண அறியத்தக்கது.

[யா ஶ்வஸநஸம்ஸ்தா அநுபவம் கவலயதிவ] "நாஸாக்ரு ஸதீவநிக்ஷ:" என்கிறபடியே மத்யநாபியானது அநுபவத்தை வ்யாகர்ஷிப்பித்தது. வக்த்ரநாபியோவென்னில் தனது பெருமையாலே அநுபவத்தைக் கவளீகரியா நின்றது.

“ ப்ருதிவ்யாதிகம் தேஜோவாய்வாகாஶா: ” என்கிற பூதங்களையெல்லாம் வ்யாபித்து விளங்கும் விஶ்வரூபமாக விறே திருவாழியை இவர் வர்ணிப்பது. ஸ்வத: அப்படிப் பட்ட ஸ்வரூபமுண்டிறே. ஆக இப்படிகளாலே விசித்ரமான சக்ராபிநாபியானது ஸௌந்தர்யத்தோடே ரக்ஷையைப்பண்ணவல்ல அதிஶயிதஸம்பத்தை உங்களுக்குத் தரக் கடவது என்றதாயிற்று. சௌபிணீம், ஶ்ராவிணீதி வாம் ஶேஷ:. (௫௮)

வாணீவாங்கைஶ்சதுர்பிஸ் ஸுராணாம் ஸதஸி ப்ரதிதஸ்வரூபா, பாஹ்வக்ராத் முராரேரபிமதமகிலம் ஶ்ரீரிவ ஸம்பதயந்தீ । ஔர்வேவோக்ராக்ருதிர்யா த்ரிபுவனஜந நஸ்ஸம்ஸாரதாபாபஹந்த்ரீ, ஶ்யாமா ஶோணம் வ: க்ஷயதாத் ஹதீ ஹேதிவர்யஸ்ய நாபி: ॥ ॥ ௫௯ ॥

யா	யாதொரு நாபியானது
வாணீவ	ஸரஸ்வதிபோல்
சதுர்பி: அங்கை:	நான்கு அங்கங்களாலே
ஸுராணாம் ஸதஸி	தேவர்களின் ஸதஸ்ஸில் (2) வித்வத்பரிஷத்தில்
ப்ரதிதஸ்வரூபா	விளங்குகின்ற ஸ்வரூபத்தை யுடையதாயும்
ஶ்ரீரிவ	ஶ்ரீமஹாலக்ஷ்மிபோல்
முராரே:	எம்பெருமானுடைய
பாஹ்வக்ராத்	பாஹுவின் நுனியிலிருந்து கொண்டு (2) பாஹுமூலத்தில் இருந்து கொண்டு
அபிமதமகிலம் ஸம்பதயந்தீ	அபிமதத்தையெல்லாம் கொடா நின்றதாயும்,
ஔர்வேவ	படவாக்நிபோல்
உக்ராக்ருதி:	உக்ரமான ஆகாரத்தையுடைய தாயும்

ஸ்ரீகாந்தஜனனஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரயோ:	ஸ்ரீயோகங்களின் ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரஸமயைகயாயிராநின்றதோ,
ஸா	அப்படிப்பட்ட
ஹேதிபர்துர்மஹதீ நாபி:	திருவாழியினது பெரிய நாபியானது
வ:	உங்களுடைய
துர்யாதாமானம் க்ஷபயது	சேஷகார்யமான தோஷத்தைப் போக்கடிக்கக் கடவது.

✦ ✦ ✦ ப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ரர்களென்னும் த்ரிமூர்த்திகளின் சக்திகளுடைய ஸாந்நித்யம் சக்ரநாபிக்கு உண்டென்று ஸப்ரமாணமாகப் பேசுகிறார். [வாணீவ சதுர்முகப்ரியே: ஸுதர்சனஸ்ய ஸர்வஸி ஜ்யோதிர்நாபிர்வா] தைத்திரீய யஜுர்ப்ராஹ்மணே த்ருதீயாஷ்டகே — அஷ்டமப்ரச்னே — யாதேவீ யோ தேவ்ய: தக்ஷிண: । அக்னே ஸஹஸ்ராக்ஷ ஸஹஸ்ரதேண । தாம் தேவீம் வாசம் ஹவிஷா யஜாமஹே । ஸா நோ துஹாதாம் ஸுக்ருதஸ்ய லோகே ॥” என்ற வசனமும் “சத்வாரி வாக் பரிமிதா பதாநி । தாநி விதுர்ப்ராஹ்மணா யே மநீஷிண: ।” என்றவிடத்தில் வியாக்யானபாஷ்யம்; “தேயம் வாக் ஸா பரிமிதா — ஜயதயா பரிச்சின்னாநி, சத்வாரி பதாநி பதாம் ஸராம்ஸ்யவரூபாணி ப்ராப்யந்தே । வாக் வாணீ ஸ்ரீ ப்ருத்வீ தேவீதேவதே சத்வார: பாதா:; தாநி சத்வார்யபி பதாநி யே ப்ராஹ்மணா மநீஷிண: தே விது: நித்யமேவ தேஹினா:” இதி ॥ ஸா தேவதையானவள் வாக் ஸரஸ்வதீ ஸ்ரீ த்ருவீ தேவீ என்னும் நான்கு அவயவங்களோடு கூடி சந்த்ரமஸ்ஸில் ப்ரத்யக்ஷரூபிணியாயிருப்பள். சக்ரநாபியும் ஜ்வாலை நேமி அரம் அக்ஷம் என்கிற மற்ற சக்ராவயவங்களோடு கூடி தேஜஸ்ஸில் விளங்காநிற்கும்.

[ஸ்ரீரிவ தேவராஜோ: பாஹுஸ்வாஸ்ரித ஸுதர்சனம் ஸர்வாய ஸ்ரீ] பெரியபிராட்டியார் ❁ அகலகில்லேனிறையுமென்று திருமார்பிலே உறைந்து கொண்டு ஸர்வசக்திகளையும் ஸமிப்

பியாயிற்பள். வக்த்ரநாஸியானது மேருபாஸிவாஹத்திலிருந்து கொண்டு ஸவர்ணாஸிமேதஸாயகமாயிருக்கும். ஞானமும் சக்தி மும் சஞ்சாரவாயுவிறே. [ஊர்ஜோர்வ உற்பாக்ஷீ:] உற்பா காரகவும் உமயஸாயாரணமிறே. ஆக இவ்வளவால் தனித் தனி விசேஷணங்களாலே த்ரிமூர்த்திவர்தீஸாயமேயும் சொ ல்லி, மேல் ஒரே விசேஷணத்தாலே அது தன்னை ஐக்யீகரிக்கி றார் [த்ரைலோக்யஜனனஸ்திதிஸம்ஹாரபாரயர்ண இதி.] ஸதர்ண காயிகரித்த கார்யத்திலே ஸாமர்த்யமும் கயிகரிக்கிற முறை மையிலே, யதாக்ரமம் த்ரிமூர்த்திகளின் கார்யமான ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதிஸம்ஹாரங்களிலே தத்தத்திகளுக்கும் அயிகாரமுண்டிறே. அவர்கள் தனித்தனிசெய்யும் கார்யங்களை வக்த்ரநாஸிதான்வனகா கியாகச்செய்யவற்று. ஸமஸ்தாதீதாத்ஸாவநாஸ்பக்ஷப்பேச்சு.

இப்படிப்பட்ட வக்த்ரநாஸியானது உங்களுடைய ஶேஷகவ மேயர்ணை குலையாதபடி நோக்கக் கடவதென்றாராயிற்று. மேயர் ணையாவது ஶேஷத்வஸ்திதி:; தஸ்யா: ஸம்வநம்—ஸ்தாபனம் ஸிமேநம்; தம்க்ஷவயது ॥ (ருக)

ஸ்ருஹ்ஸஞாநஜாஸிமேர்யமாதுர்யஸஸ்ருத்ஸஜோஸினீ ஸி:, பாடீரஸோ: ஸ்ளஸமஜாதவமயஸாஷமோஸாவதெந ஸாவதெநஸ்ய। ய முரேபை: காமோமரமராலாமேவி ஸர்வஸ ஐஸோ விஸ்ரமேவர்ணஸ யஸ்யா:, ஸமம் ரஸுஷ்தி ஸா வஸ்ர ரமேஸாஸிஷா நாஸிரவ்யாஜவஸ்யாக ॥ ॥ ௨௦ ॥

ஸர்வஸர்வஜ்ஞ:	தேவதாஸீகள்
சவர்ணஸ	திருவாராயனங்களில்
ஸஞாநஜாஸி:	கல்பவ்ருக்ஷத்திலுண்டான
மேர்யமாதுர்யஸஸ்ருத்ஸ ஜோஸினீஸி:	இனிமையான மேர்யஸப் பெருக் கின் ஸம்ருத்தியையுடைய
ஸ்ருஹ்:	வாஷமோஸைகளாலும்
ஸ்ளஸமஜாதவமயஸாஷ மோஸாவதெந:	வாமிணவந்த்ரனுடைய நிலவு களின் ஶோஷையைக் கெடுக்க வல்ல [நிலாவின் ஒளியைவென்ற]

பாடீரை: சந்தநைஸ்ச	சந்தனப்பூச்சுகளாலும்
காலாகருணாம் தூபைஸ்ச ரவீ	காரகில் தூபங்களாலும்
யஸ்யா:	யாதொரு நாபியினுடைய
விஸ்ரம் கந்தம்	(ஶவஸம்ஸர்க்கஸம்பந்தமான) துர்கந்தத்தை
நாஶயந்தி	போக்கடிக்கிறார்களோ
ஸா ஸர்வாதிஶாயிநீ நாபி:	அப்படிப்பட்ட வக்த்ரநாபியானது
வ:	உங்களை
சிரம்	நெடுநாள்வரையில்
ஸம்ஸாராத் பாயாத்	ஸம்ஸாரத்தில்நின்றும் ரக்ஷிக்க.

[illegible] தேவவ்ருக்ஷங்கள், தேனொழுகுகின்ற பாரிஜாதபுஷ்பங்களையும் நிலாப்போன்ற சந்தனபங்கங்களையும் காரகில் தூபங்களையுங்கொண்டு ஆராதிப்பதனாலே ஸம்ஸாரதுர்கந்தஸம்பந்தத்தால் திருவாழிநாபிக்கு உண்டாயிருந்த துர்கந்தங்கள் ஒழிந்து பரிமளப்ராசுர்யமுண்டாயிற்றென்கிறார். [ஸந்தாநஜாதி:] "பஞ்சைதே தேவதரவோ மந்தார: பாரிஜாதக: । ஸந்தாந: கல்பவ்ருக்ஷஸ்ச பும்ஸி வா ஹரிசந்தநம் ॥" இத்யமர:. [பாடீரை:] பாடீரஸ்ய விகாரா: பாடீராணி, தை:. [விஸ்ரம்] ஶவஸம்ஸர்க்கிகந்தம் விஸ்ரமெனப்படும்; "விஸ்ரம் ஸ்யாதாமகந்தி யத்" இத்யமர:. (௩௦)

ஸம்பத் ஸம்பத்யதே யா ப்ரதிஜநிஜநிதம் ப்ராணிஸம்ஸார பந்த்ராவிர்பாவம் ஹ்ருத்யாநயந்த்யாது பூதிம் விநதிவிஷயாந்தரம் ஸ்தாபயந்தீ । விஶ்ராந்திம் ஶாஸ்வதீம் யா நயதி ரமயதாம் சக்ரராஜஸ்ய நாபி:, ஸம்யந்நோத்பூதநித்யக்ஷணிகபரிமளா ஸாக்ஷிணீ ஸாऽக்ஷிணீ வ: ॥ ॥ ௩௧ ॥

இதி நாபிவர்ணநம் ஸமாப்தம்.

யா — யாதொரு நேமியானது

ப்ரௌடஸம்ஸாரவர்த்மந்யுரு தராத்வந்யாந் அத்வந்யாந் — ப்ரௌடஸம்ஸாரமாகிற பெரும் காட்டிலே நெடுந்தூரம் வழி நடந்த பாந்தர்களை

விநதிபி: — (அவரவர்கள் பண்ணின) ப்ரணதிகளாலே

ப்ராக்ஜந்ம ஜநிதம் அம்ஹ: ஸம்ஹ்ருத்ய — அவரவர்கள் பிறவி தோறும் உண்டு பண்ணின பாபங்களை மொத்தமாகக்கொளுத்திவிட்டு

மஹதி தாமநி ஸ்தாபயந்தீ ஸதீ — பரமபதத்திலே [அவர்களை] நிலைநாட்டி

ஶாஶ்வதீம் விஶ்ராந்திம் நயதி — என்றுமழியாத ஸுகத்தை அடைவிக்கின்றதோ,

ஸா — அப்படிப்பட்ட,

ஸம்யதி மோமுஹ்யமாந த்ரிதஶரிபுவதூதஶா ஸாக்ஷிணீ — போர்க்களத்தில் மிகவும் மோஹமடைகின்ற அஸுரராக்ஷஸர்களின் வைதவ்யதஶைக்கு ஸாக்ஷியாயிராநின்ற

சக்ரராஜஸ்ய நேமி: — ஸுதர்ஶநநேமியானது

வ: சக்ஷுஷீ — உங்கள் கண்களை

ரஞ்ஜயதாத் — ஆநந்தப்படுத்தவேணும்.

❖ ❖ ❖ ஸம்ஸாரமருகாந்தாரத்திலே நெடுநாள் அலைந்து திரிந்து வருந்தினவர்களுடைய நாநாஜந்மஸஞ்சிதபாபராஶிகளை மொத்தமாகத் திரட்டிக்கொளுத்திவிட்டு வீதகல்மஷர்க்கு ப்ராப்யமான பரமபதத்திலே அவர்களைக் கொண்டு நிறுத்தி அந்தமில் பேரின்பத்தை அளிக்கின்ற சக்ரநேமியானது உங்களுடைய கண்களுக்கு ஆநந்தப்ரதமாக வேணுமென்கிறார்.

விநதிபி: என்ற பஹுவசநம் ஜந்யாந் என்ற பஹுவசநத்தை அநுஸரித்ததாகையாலே ஸக்ருத்ப்ரணதத்வாதி ஷீபூரணவிரோதமில்லை. நஞ்ச்வாமாத்யாயீநம் நதி ஸாமாத்யமென்றுணர்க.

[ஸம்யகுந்நரகோஹ்ஸ்ரோதிர்ப்பரிவர்ப்ரஸாக்ஷிணீ]
வசநாதியின் கண்வட்டத்திலேயிறே அஸுரராக்ஷஸர்கள் மாண்டொழிந்தது. ஆகையாலே திக்பரிவர்க்களின் ப்ரை யுண்டு—ரோணாவஸ்தை, அதற்கு வசநாதி ஸாக்ஷியாயிற்று. ஆக, உக்ஷ்யாவணத்திலும் அநிஷ்டநிவர்த்தநத்திலும் விலக்ஷணமான வசநாதியானது உங்கள் கண்களைக் களிப்பிக்கக்கடவ தென்று நாதிவர்ணநத்தைத் தலைக்கட்டினராயிற்று. (௬௧)

இதி ஸ்ரீகாஞ்சீப்ரதிவாதிபயங்கர அண்ணங்கராசார்யவிரசிதாயாம்
ஸ்ரீஸார்வபௌமஸந்தேசவ்யாக்யாயாம்
நாதிவர்ணநம் ஸமாப்தம்
ஸர்வம் ।

॥ ஸ்ரீ: ॥

அத அக்ஷவர்ணநம் ப்ராரப்யதே.

ச்ருத்வா யஸ்ய ஸ்வநம் ச்ருதிபதகடோரம் தேவநக்ர்யவ
தேஷு, ஸ்வவேர்மிவேஷ்டவத்யோ பயவிவசதிய: காதர
ந்யஸ்தஸாரா: । ரோக்ஷம் யாதுரேஹம் ப்ரதியோவதிரோவே
ர்மிதோதாஸ்தவேலா:, அக்ஷம் ஸௌதர்ஸநம் தந் க்ஷ
பயது ஹவதாபேயரோநாம் யநாயா ॥ ॥ ௬௨ ॥

ஸ்வவேர்மி வேஷ்டவத்ய:	அஸுரஸ்த்ரீகள்
தேவநக்ர்யவதேஷு	ஸ்வநகர்களில்
ச்ருதிபதகடோரம்	காதுக்கு கோரமான
யஸ்ய ஸ்வநம்	யாதொரு அக்ஷத்தின் ஸாதுக மான சப்தத்தை
ச்ருத்வா	கேள்விப்பட்டு
பயவிவசதிய:	மிகவும் பயப்பட்டவர்களாய்
காதர(பயயாதயா) ந்யஸ்த ஸாரா:	அச்சத்துடன் எறியப்பட்ட ஆட்டக்காய்களையுடையராய்
ர்மிதோதாஸ்தவேலா:	(அப்போது) உல்லாஸத்தையும் செருக்கையும் காட்டின

ப்ரதியுவதிவ்ருந்தைர்தைவை:	தேவஸ்த்ரீகளின் ஸமூஹங்களாலே
அஸீமாம் வ்ரீடாம்	அளவற்ற வெட்கத்தை
யாந்தி	அடைகின்றனரோ
தத்வக்ஷஸ்ஸ்தலகக்ஷ:	அந்த ஸ்ரீவக்ஷஸ்தலத்தினது கக்ஷமானது
ஸ வ:	உங்களுடைய
வர்த்தமானாம் தனாயாம்	வளர்கின்ற பொருளாசையை
க்ஷபயது	போக்கடிக்கட்டும்.

❖ ❖ ❖ இது முதல் எழுபத்தினான்காம் ஶ்லோகமளவுமுள்ள பதின்மூன்று ஶ்லோகங்களாலே ஸுந்தரபாஹ்வவயவங்களில் ஒன்றான கக்ஷத்தை வர்ணிக்கிறார். வக்ஷஸ்தலே குழிபோன்றுள்ள ஸ்தானவிசேஷம் கக்ஷமெனப்படும். கக்ஷமென்று த்யூதக்ரீடையையாடுகிற பாச்சிகைக்கும் பெயராகையாலே அவ்வர்த்தத்தையும் திருவுள்ளம்பற்றி உத்தாரமாக ஒன்றருளிச்செய்கிறாரிங்கு. [ஶ்ருங்காரரஸோபவ்ருத்தி.] ஸுராங்கனைகள் தேவமாதர்களோடு கூடி த்யூதக்ரீடையையாடிக்கொண்டிருக்கும்போது எதிர்த்தலையில் கக்ஷமென்கிற ஶப்தம் ப்ரஸக்தமாயிற்றாம்; ப்ரஸக்த: அவ்விளையாட்டு கக்ஷக்ரீடையாகையாலே கக்ஷஶப்தப்ரஸக்தாவம் ஸம்பாவநீயமிறே. அங்ஙனே த்யூதஸமயஸஞ்சாரகாலத்துக்கமான கக்ஷஶப்தம் ப்ரஸக்தமானவளவில் அதுசெவிப்பட்ட அஸுரமாதர்கள் ஸ்ரீஸுந்தரபாஹ்வவயவமான கக்ஷத்தின் ப்ரஸக்தாவம் வந்துவிட்டதென்றெண்ணி, அந்த கக்ஷத்தின் கொடுமையைப் பண்டு பலகாலும் அநுபவித்து அநர்த்தப்பட்டவர்களாகையாலும், அந்த கக்ஷமே தங்களுக்கு வைதவ்யத்தை விளைத்ததாகையாலும், இன்னமும் நம்மையும் கொண்டுபோக அது தானே மீண்டும் வந்ததோ என்னும் பீதியாலே உடல் நடுங்கி ஆட்டக்காய்களை விட்டெறிந்தார்களாம்; இந்த ஸ்தானபேதத்தைக்கண்ட தேவமாதர்கள் 'அஹஹ! இப்படியும் ஒரு பீதியுண்டாவதே!;' "ரகாராதீநி நாமாநி ராமத்ரஸ்தஸ்ய ராவண। ரத்நாநி ரதா ஶைவ த்ராஸம் ஸஞ்ஜநயந்தி மே ॥" என்று மாரீசன் சொன்னாற்போலேயிறே இவர்களின்படியுமிருப்பது! என்று செருக்கு

டன் சிரிக்க, அது கண்டு அசுரமாதர் வெள்கித் தலை கவிழ்ந்து கிடப்பர்களாய்த்து. இப்படி சக்ரமென்கிற பேர்தானும் செவிப்பட்ட மாத்திரத்திலே எதிரிகள் மண்ணுண்ண வேண்டும்படியான வீறுபாடுடைய ஸ்ரீசக்ராக்ஷரமானது உங்களுக்கு ப்ரஹ்லாதாதிசயத்தை ஸஜிப்பிக்கக்கடவது. அப்ஸரஸ்ஸுகளுக்கு ஹர்ஷஜநகமானது தானே உங்களுக்கு ஹர்ஷநாசகமாகவேணுமென்று விநோதோக்தி யிருக்கிறபடி. ‘‘யேயா யேயா ஹர்ஷம் உக்ரு காஹ்வாஸ்ஸு ச நஷ்டோ...’’ என்றதிறே.

அப்ஸரஸ்ஸுகள் தம்மிலே தாம் கூடி த்ருஷ்டாந்தமாகப் பண்ணுகையில் சக்ஷஸ்ப்ரவணஜநிதமான அஸாநுபவிஷயத்தைக் கண்டு அங்கே அருகில் சிறைப்பட்டுக்கிடந்த தேவஸ்த்ரீகள் சிரித்தார்களென்று பொருள் சொல்லுவாருமுண்டு. ‘தைத்யாங்கநாஃ’ என்ற பதத்தால் ஸுராஸுர கைம்பெண்டாட்டிகளான அஸுரமாதர்களை விவக்ஷித்து உரைத்தல் நன்கு பொருந்தும். [காகநந்யஸ்ய ஸாராஃ] காதரம்ஸமாதயா ந்யஸ்தாஃ [த்ருஷ்டாஃ க்ஷிப்தாஃ] ஸாராஃ பாஹிஸ்தாஃ. ஸாரமாவது—ஆட்டக்கட்டங்களில் வைக்கப்படும் காய்; ‘‘விஸ்மாயிஸத்வணயிநீ! ஸதாவிஹ்ருத்ருஷ்டவ்யந்தஸ்தள ப்ரஹஸத்யாதயந்தி பாவயோ ரக்ஷஸாரஸ்வாரம்’’ என்று ஸ்ரீஸூக்தியிலே தேசிகனருளிச்செய்ததும் காண்க. நூதாக்ஷமாவது ஜ்ஞா. [பநாயாம்] பநஸ்வஹ்வாதிஸ்தாஃ. ‘‘ஸுவஸ்த்ரநஃ க்ருதஃ’’ இதி ஸுதர்சநேந க்ருதஃ. ‘‘அஸநாயோத்ருந்யநாயா பாஹாக்ஷாவிவாஸாமயேரஷ்ட’’ இதி ஸுதர்சநேந ஸம்ஸ்காராவஃ. ‘‘அத்ருஷ்டயாஃ’’ இதி ஸுதர்சநேந அஃ. ‘‘ஸஜ்ஜாவிநோவிதயதே நீதம் பநாயாம்’’ இதி ஸ்ரீநிதி ஸம்க்ஷேப ஸுதர்சயேதாதயேவ வ்யோமஃ.

இங்கே, பநாயாம் க்ஷயதா என்றது—க்ஷத்ரமான பநத்தில் போரசையைப் போக்கடித்து வரவேற்பதாயத்தில் ராஹியை விளக்கவேணுமென்றபடி. காவ்யமங்களைக் கோரினவர்களுக்கும் இந்த ஸ்தோத்ரம் ஆதரணீயமாகக் காண்கையாலும், ‘‘விஹர்தாவிஸ்பூர்திம் விஸ்தரணீதாம்’’ இத்யாதி வசனங்ரூபிகளும் இதுதன்னிலே காண்கையாலும் இவற்றுக்குச்

சேரப்பொருள்கொள்ளவேணுமென்னில்; 'அநாயாஸம் ஸுகாய தே' என்பதற்கு அளவற்ற அநாயாஸஸித்தியைக் கொடுக்கட்டுமென்று பொருள்கொள்ளவுமாம்; இவ்வர்த்தத்தை ஸாபம் வஹிக்கவும் குறையில்லை; 'ஐச்வர்யா நாஸோ விஷயவிஸ்த்ருதா' என்று ஸாஸ்த்ரஜ்ஞர் சொல்லுவர்களிறே. ஐச்வர்யம் நாஸபதம் என்றால் ஐச்வர்யம் ஸம்பதாம் பதம் என்றதாமிறே. வஹ்நிர்விஷம் விஷயாஸ்த்ரீ ஷாம் நாஸயதிஷ்டி ॥ (௩௨)

வ்ருக்ஷஸ்கந்தம் விஶீர்ணபூஜயநாஸிகாம் ப்ருதக்வதந்த்ரா வர்த்தம், ஸம்யுகேஷு ராக்ஷஸ் தஷ்டராஜ்ஞ மகரவஸிஷ்ட க்ஷதா ஸந்தோஷிகாஸ் । ஸுக்ஷ்மாக்ஷவ்ருக்ஷா ஶ்ணாம்ஸு நிபந்தஸம்பெநாத தந்ந்ருபிருந்ரபிருச், ஸாந்த்ரஸ்ரோயர்ஸித க்ஷ்வது: வஜ்ரநிபதயஸ்தேஷா ஜேஷிணாம் ஜெரஷணாய ॥ ௩௩ ॥

தஷ்டராஜ்ஞ மகரவஸிஷ்டக்ஷதா ஸந்தோஷிகாஸ் — விடாய்த்த பக்ஷிஸமூஹங்களாலே [2. தேவஸமூஹங்களாலே] குடிக்கப்பட்ட சிவப்பு ஜலத்தையுடைய (2) ரக்தமாகிற நீரையுடைய

ஸம்யுகேஷு — போர்க்களமாகிற க்ஷேத்ரங்களில்

ராக்ஷஸவ்ருக்ஷாணாம் — ராக்ஷஸர்களாகிற மரங்களினுடைய

ஶிரஸ்ஸு ஶிரஸ்ஸு — தலைகள்தோறும்

அஶநிவத் — இடிவிழுந்தாற்போல,

வ்ருக்ஷஸ்கந்தம் — கிளைகளை முறித்துக்கொண்டும் [2.] தோள் பட்டைகளை முறித்துக்கொண்டும்,

விஶீர்ணபூஜயநாஸிகாம் — பக்ஷராஶிகளைச் சிதறடித்துக்கொண்டும் (2) பிள்ளைகுட்டிகளையும் பரிஜநங்களையும் சிதறடித்துக்கொண்டும்

பத்ரவித்ராவணீ — இலைகளுடைய நாஶத்தைப் பண்ணிக்கொண்டும் (2) வாஹனங்களுடைய நாஶத்தைப்பண்ணிக் [கொண்டும்

அஶநே: — விரைவாக

ப்லவதஸ் — விழுகின்ற

ஸபதி தயஶஸ: அஸ்த்ராயஶ்ரீ தா: சக்ரம் — மஹாயஶஸ்வியான ஶ்ரீவத்ஸத்தினது சக்ரமானது

வ: த்வேஷிணாம் ப்லோஷணாய ஸ்தாத் — உங்களுடைய ஶத்ருக்களைக் கொளுத்தும்பொருட்டு ஆயிடுக.

❖ ❖ ❖ சக்ரத்தை அஶநியாக ரூபிக்கிறாரிதில். இடியானது மாரிகாலங்களில் மரங்களின் தலைகளிலே விழுந்து கிளைகளை முறித்தும் பக்ஷிஸமூஹாதிகளைச் சிதறடித்தும் இலைகளை உதிர்த்தும் ஆகவிப்படி பலபல கெடுதிகளை விளைக்கும். இந்த சக்ரந்தானும் அங்ஙனே செய்யாநின்றதென்று ஶ்லேஷஸஹிதமாலே பேசுகிறார். [ரக்ஷஸ்த்ருண்ணாம் மூர்த்நி மூர்த்நி அஶநே: ப்லவதஸ்] ராக்ஷஸர்களாகிற மஹாவ்ருக்ஷங்களின் தலைகளின்மீது ஸஹஸா வந்து விழுமாய்த்து இந்த சக்ரமாகிற அஶநி. அப்படி விழும்போது விளைக்கும் கேடுகளைக் கூறுகிறார் பூர்வார்த்தத்தில்—க்ரியாவிஶேஷணத்ரயத்தாலே. [ப்ரஸக்தஸ்கந்தம்] ஸ்கந்தமென்று தோள்பட்டைக்கும் வ்ருக்ஷகாண்டத்துக்கும் பெயர். அஶநியானது வ்ருக்ஷகாண்டத்தை முறித்துக்கொண்டு விழும்; சக்ரம் ராக்ஷஸர்களின் தோள்பட்டைகளை முறித்துக்கொண்டு விழாநின்றது. [விஶீர்ணப்ரஸவபரிகரம்] "ப்ரஸவஸ்து பலே புஷ்பே வ்ருக்ஷாணாம் கர்ப்பமோசநே" இத்யமர: "ப்ரஸவஸ்த்யாதபத்யே ச புஷ்பே ச ஜநநேऽபி ச" இதி கேஶவ:. பரிகரமென்று ஸமூஹத்துக்கும் பரிவாரத்துக்கும் பெயர்; "ஸமூஹே பரிகரோ வ்ராதே பர்யங்கபரிவாரயோ:" இதி விஶ்வ:. அஶநியானது பக்ஷிஸமூஹங்களைச் சிதறடித்துக்கொண்டு விழும்; சக்ரம் ராக்ஷஸர்களின் ப்ரஜைகளையும் பரிஜனங்களையும் புடைத்துக்கொண்டே விழாநின்றது. [பத்ரவித்ராவணீ] பத்ரமென்று வாஹனத்துக்கும் இலைக்கும் பெயர்.

"வத்ரும் தா வாஹநே வணேர் வக்ஷேவ ஶரவக்ஷிணோ:" இதி விஶ்வ:. ஆத்தமென்றது உத்தமென்றபடி. தாண்யா தாவில் வ்யவஹாரவிஷயமாய்க்கொண்ணிக்கோஹாவமிது; "கவ உவஸமர்த்த:" இதி ஸூத்ரம். கஶநியானது வ்ருக்ஷவண ணங்களுக்கு உவதேஶத்தைக் கொடுக்கும். சக்ஷம் ராக்ஷஸ ர்களின் ரயுஜதாரமாகிவாஹநங்களுக்கு உவதேஶத்தைக் கொடாநின்றது. [ஸம்யக்ஷர்ரவா] இடி விழுவது வஷர் காலங்களிலாகையாலே யூத்தை வஷராவாக ரவிக்கிருர். ஸாயமென்ஙனேயென்னில்: [தஷர்தாரவமவிஷ்தத ரக்தாதிகாவா] தஷமாவது தாஹம்; தாஹித்த வக்ஷி ஸமூஹங்களாலே நீர் நிலேகளில் குடிக்கப்பட்ட செந்நிறமான நீரையுடையதாயிருக்கும் வஷர்காலம். (நதஜமாகை யாலே ரக்தவணஜமென்கிறது.) யூமும் அங்ஙனேயிரா நின்றது; (சுத்ராவி ஶேஷ:.) "வம: ஸமயேர் ரூஹே தெவெ ஶாமணேவ விஹஜுமே" என்று ஶேஷிநீகோஶமாகையா லே வமவத்திற்கு தெவஸமூஹமென்றுவது வாணஸமூ ஹமென்றுவது பொருள் கொள்ளலாம். வக்ஷிகளென்ற பொ ருளேயே கொள்ளவுமாம். தஷர்தாரவமவிஷ்தமான ரக்தயாளைகளையுடைத்தாயிருக்கையாலே போர்க்களமானது வ ஷர்காலஸாமர்வாய்த்து. "ஸ்த்ரியாம் ப்ராவ்ருட் ஸ்த்ரியாம்ஹ்ரு ஷ்டி வஷ:" இதி நிதயம் வஹ்வவநாநாவஷர்ஶப்த:.[ஶ ரமேகை:]ஶரமேகை: என்றுவிஷயவாதி; சுரமேகை: என்று ஸாதி த்யவாதி. ஆகவிப்படிபோர்க்களத்திலே இடிவிழுந்தாற்போலே ரா க்ஷஸர்கள் தலேமேல் விழுந்து சுஹஹாதிகளைப் பண்ணுகிற ஸ்ரீ ஸாதஶநாக்ஷமானது.[வ:ஶேஷிணாம்ஶோஷணாய ஸாத:] ஶோஷணமாவது தஹநம்; ஶத்ருக்களை தஹிக்கக்கடவதென் கை. கஶநிவாதமும் தாஹகமேயிறே. ஸாவகிதயஶஸ: என்றுஷஷ்ட்யேகவசமானபோது வக்ராயீஶிகாவுக்கு விஶேஷ ணமாகிறது. ஸஞ்ஜாத: ஸ்தபக: கஸ்ய [யஶஸ:] இதி ஸ்தப கிதம். ஸ்தபகமாவது பூங்கொத்து, யஶஸ்ஸுக்கு ஸ்தபக முண்டாகையாவது ஸம்ருத்தமாயிருக்கையைச் சொன்னபடி. "ஸ

வர்த்தயஸ்வ" என்று வசநவ்யத்யாஸமும் உண்டு; அப்போது ஸம்போதநவிஶேஷணமாகிறது. ஶத்ருக்களையொழித்து உங்களுக்கு நிஸ்ஸபத்நகீர்த்தியைச் செழிப்பிக்கவேணுமென்கை. (௬௩)

தீக்ஷாம் ஸஞ்ஜ்ஞாதஸத்ரே மஹதி க்ருதவதோ தீப்திபிஸ்ஸம்ஹதாபிஃ, ஜிஹ்வாபிஸ் ஸப்தஜிஹ்வே ஹிரண்மயமவிஜுஹ்வதோ ருத்விஜாஹ்வா । சக்ராஸ்த்ரஸ்ய குண்டம் மஹதிவ விலஸத் நாபிவேதீமத்யே, திஶ்யாத்திவ்யஸம்பந்தம் வபுரிஹ பவதாம் அக்ஷீணதேஜஶ்சக்ஷுஃ ॥ ॥ ௬௪ ॥

மஹதி ஸம்ஜ்ஞாதஸத்ரே	பெரிய யாகமாகிற யஜ்ஞத்தில்
தீக்ஷாம் க்ருதவதஃ	தீக்ஷிதமாயும்,
ஸம்ஹதாபிஃ தீப்திபிஃ ஜிஹ்வாபிஃ ஸப்தஜிஹ்வே	திரண்ட ஜ்வாலைகளாகிற நாக்கை யுடைய நெருப்பிலே
ஹிரண்மயம் ஹவிஃ	ஸுவர்ணமயமாகிற ஹவிஸ்ஸை
ருத்விஜாஹ்வா	ருத்விக்காகிற ஹோதாக்களாலே
ஜுஹ்வதஃ	ஹோமம்பண்ணுகின்றுமிருக்கிற
சக்ராஸ்த்ரஸ்ய	ஸுதர்ஶநாயுதமான திருவாழியின்
நாபிவேதீமத்யே	நாபியாகிற வேதிகையின்நடுவே
மஹத் குண்டமிவ விலஸத்	பெரிய குண்டம்போல் விளங்குகின்ற
அக்ஷீணதேஜஃ	என்றும் குறையாத ஒளியை யுடைய
சக்ஷுஃ	சக்ஷுஸ்ஸானது
பவதாம்	உங்களுக்கு
இஹ	இந்த லோகத்திலே
திவ்யஸம்பந்தம்	தேவலோகஸம்பந்தமான
வபுஃ	வடிவை
திஶ்யாத்	கொடுக்கவேணும்.

❖ ❖ ❖ திருவாழியாழ்வானை யுத்தமாகிற ஒரு யஜ்ஞத்திலே தீக்ஷிதனாகவும் சக்ரநாபியை யாகவேதிகையாகவும், சக்ரநேமியை ஹோமஸாதநதர்வியாகவும் அஸுரஸைந்யத்தை ஹவிஸ்ஸாகவுங்கொண்டு அக்ஷத்தை ஹோமகுண்டமாகப் பேசுகிறானிதில். கீழ் ''ஸமிதாஹவநாதவாநாம்'' என்ற முப்பத்தெட்டாம் ஸ்லோகத்திலே ''ஸோமஸ்ரேண்யாஹுதிர்ஜ்ஞேயே ஸாதுவாஸவஸ்ரம் ஸ்ரீவத்ஸஸ்துத்யயோகம் ஸ்துத்வஸம்ப்ராஸேத்து'' என்றது இங்கும் அநுஸந்தேயம். தந்த்ராங்கஸ்துக்ராணே ஹோமஸத்ரமென்னலாம்படியான ஹோம யுத்தத்திலே தீக்ஷிதனும் திருவாழியாழ்வான். தீக்ஷிதன் அக்நியிலே ஹவிஸ்ஸை இடுமாபோலே இவனும் ஸ்விஷ்டமான அக்நியிலே அஸுரஸைந்யமாகிற ஹவிஸ்ஸை இடாநின்றான். [ஸம்ஹதாஹித்விஜிஹ்வாஜ ஸத்வஜிஹ்வ], காளீ, கராளீ, மநோஜவா, ஸுலோஹிதா, ஸுதூம்ரவர்ணா, ஸ்ப்ருலிங்கிநீ, விஸ்வரூபா என்று ஏழு ஜிஹ்வைகள் அக்நிக்கு உண்டென்று சொல்லக்கடவதிறே. [நேமிஜாஹ்வா] ''ஸ்ரோவஸ்ஜ்ஜாஹவநீ தா ஸ்ருவோ ஹோதா: ஸ்ருச: ஸ்ரீய:'' இத்யமர:. ஹோமஸாதநமான பாத்ரவிஸேஷங்களில் ஒன்றுக்கு ஜுஹூ என்று பெயர். சக்ரநேமியானது அரக்கரசுரர்களைத் திரட்டிப்பிடித்துக் கவருகையாலே அதனை ஜுஹூவென்றது பொருந்தும். [வைகாநஸஸ்ய] இதனையிறே தீக்ஷிதனென்கிறது. வைகாநஸ்ய — விஷ்ணோ:, அஸ்த்ரம்—சக்ரமியாவது. தீக்ஷிதனுக்கு ஒரு ஹோமகுண்டம் வேணுமே; அக்ஷமேயாய்த்து ஹோமகுண்டம். [திவ்யஸ்திதிஸ்ய ஸம்ஸ்திஸ்யாத்] திவ்யாவஸாநஸ்ய திவ்யஸ்தி:; தேவலோகத்து ஸம்ருத்தியைச் சொல்லுகிறது; தைஸ்யமென்றது ஸ்ரம்ஷநநாசகம். ''ஸ்ரம்ஷநவஸந்தோத்வள கவ்வ தைஸ்யதேஸியா:'' இதி வாணிநி:. சற்று ஏறக்குறைய தேவலோகவிபவத்தோடே தோள்தீண்டியான விபவத்தையுடைய வடிவைத் தரக்கடவதென்கை. [அக்ஷதோந்ஷ்டி] உலகத்திலுள்ள யஜ்ஞகுண்டங்களெல்லாம் ஹோமம்தலைக்கட்டினபிறகு ஒளிதணிந்து கரியாய்க்கிடக்குமே; இந்த அங்ஙனன்றி அக்ஷதோந்ஷ்டம் — ஒருகாலும் குன்றாத ஒளியையுடைத்தாயிருக்குமென்று வ்யாக்யசொன்னபடி.

தார்க்ஷ்யாரோஹாத் ஸ்ருஷ்டாத்விஜயிநஃ ஸ்வச்சதாரநாக்ஷத்ரதாரம், ஶத்ரூணாம் ஶிரஸி நிபததஃ ஸ்வச்சஸ்தூலமுக்தாவர்ஷம் ! ரக்தைஸ்ஸார்த்ரைர் விதாரணஜநிதைர் வ்யக்தவீர்யாயிதாங்கஃ, ஹயக்ரீவஸ்யாரிஹர்ஷம் ஜநயது ஜயதாரீபிதம் கீர்த்திதம் வஃ ॥ ௬௫ ॥

நாதவிஜயிநஃ	எம்பெருமானுடைய
தார்க்ஷ்யாத் ரோஹாத் ஸ்ருஷ்டாத்	உயர்ந்த வாஹநமாகிற பக்ஷிவரத்தில் நின்றும்,
ஸ்வச்சதாரநாக்ஷத்ரதாரம்	ஸ்வச்சமான தேஜஸ்ஸையுடைய (2) ஸ்வச்சமான நக்ஷத்ரத்தையுடைய
ஶத்ரூணாம்	ஶத்ருக்களாகிற யானைகளின்
ஸ்வச்சஸ்தூலமுக்தாவர்ஷம்	முத்துக்கள்போன்று வெளுத்த எலும்பு ராஶிகள் சிதறப்பெற்ற
ஶிரஸி	தலையில்
நிபததஃ	விழாநின்றதாயும்,
விதாரணஜநிதைஃ ரக்தைஃ ஸார்த்ரைஃ	(ஶத்ருஶிரஃ கபோலாதி) வதாரணத்தாலே சிதறின ரக்தங்களால் பூசப்பட்ட உடம்பையுடையதாயும்,
(அதஏவ) வ்யக்தவீர்யாயிதாங்கஃ	வ்யக்தமான வீர்யஸம்ருத்தியையுடையதாயுமிருக்கிற
ஹயக்ரீவஸ்ய	ஸிம்ஹமென்னலாம்படியான ஸ்ரீ ஹயக்ரீவனுடைய
ஜயதாரீபிதம் கீர்த்திதம்	ஸர்வலோகங்களாலும் ஸ்தாவிக்கப்படுகின்ற கீர்த்தையானது
வஃ அரிஹர்ஷம் ஜநயது	உங்களுடைய ஶத்ருக்களுக்குத் தோல்வியை விளைத்திடுக.

❖ ❖ ❖ [ஹயக்ரீவஸ்ய கீர்த்திதம் வஃ அரிஹர்ஷம் ஜநயது.] இவருடைய வ்யுத்பத்தி வைசித்ர்யத்தை என் சொல்லிப்புகழ்வோம் இங்ஙனே வர்ணித்துப்பேச ப்ரஹ்மஸ்ருஷ்டியாலும் ஆகாது காணும்.

திருவாழியின் அக்ஷமென்கிற ஒரு பொருளும் ஸிம்ஹமென்கிற ஒரு பொருளும் தோன்ற 'ஹர்யக்ஷஸ்ய' என்கிறார். "ஸிம்ஹோ ம்ருகேந்த்ர: பஞ்சாஸ்யோ ஹர்யக்ஷ: கேஸரீ ஹரி:" என்றானிறே அமரன். ஹரிணீ (பிங்களே) அக்ஷிணீ யஸ்ய ஸ: என்று ஸிம்ஹவாசியாகிறது. ஹரே: அக்ஷம் என்றாய் சக்ராவயவமான அக்ஷத்தையும் ஸூசிக்கிறது. ஸம்பந்தவிசேஷாத்யவஸாயத்தாலே திருவாழியையும் ஹரியென்பதுண்டு. ஸிம்ஹத்தின் சேஷ்டைபோலே அக்ஷத்தின் சேஷ்டையும் இருக்கிறபடியைப்பாரக்கப் பேசுகிறார். [தர்ஜ்ஜாதி த்யாதிநா.] ஸிம்ஹமானது பெரியதொரு ஶிகரத்தில் நின்றும் யானைகளின் தலைமேலே பாய்ந்து கும்பஸ்தலத்தில் நின்றும் முத்துக்களை உதிர்த்து ரக்தங்களிலே அளைந்து இந்த சேஷ்டைகளாலே தன் வீர்யத்தைக் காட்டும்; அக்ஷமும் அங்ஙனே செய்யாநின்றதென்று ரூபகப்ரக்ரியையிலே அருளிச் செய்கிறார். எம்பெருமானுடைய புஜத்தை மலையாகச் சொல்லக்கடவதிறே. "ஈரிரண்டு மால்வரைத்தோள் ......திருமால்" என்று. அந்த புஜமலையுச்சியில் நின்றும் பாய்கிறதாம் இந்த அக்ஷமாகிற ஸிம்ஹம்; இது பாய்கிற யானைகள் எவையென்னில்; [ஶத்ருத்விரதாணாம்] அஸுரராக்ஷஸர்களே யானைகளாம். அவர்களை யானையென்னப்பொருத்தமென்னென்னில்; [ஸ்வதாநோத்யதாநாம்] (இங்கு ஶ்லேஷம்.) தாநஸ்ய—மதஜலஸ்ய, உத்யத:—உத்கத:, ஸ்வத: யேஷாம் கஜாநாம்; "படுமும்மதப் புனல்சோர" என்றபடி மதநீர்ப்பெருக்கையுடையன யானைகள்; அஸுரராக்ஷஸர்களும் ஸ்வதாநோத்யதர்களாம்; தாநமாவது கண்டநம்; (தோ—அவகண்டநே இதி யாதோ:) உத்யமமாவது முயற்சி; ஸாதுக்களை கண்டிக்கவேணுமென்கிற முயற்சியுடையவர்களிறே. [ஸ்ரஸ்தோத்கராஸ்திவர்ஜே.] சிங்கம் யானைகளின் தலைமேல் பாய்ந்தவாறே கும்பஸ்தலங்கள் பிளந்து முத்துக்கள் சிதறுமே; இங்குமப்படி எலும்புகள் சிதறுகிறபடி. வெண்ணிறம்பற்றி ஸாம்யம். [ரக்தகேஸரித்யாதி—ஸ்பஷ்டம்.] வீரசரிதம்—வீராயிதம்; வீர்யம். [ஜகதாஶம்ஸிதம்] இங்கே ஶம்ஸிதஶப்தம் கர்மணிக்தப்ரத்யயாந்தமன்று; அப்படியாகில்

ஜமஹ்னீ ஸீவிதம்; என்னவேணும்; ''ஸுஸ்வயவத்ஸோமேந'' என்ற ஸூத்ரத்தால் ஜமதாமென்று ஷஷ்டியாயிற்று. 'ஹ்ருவாஸிவோ ஜாயொஷம்ஸு'' என்ற ஸூத்ரத்தால் வந்த ஸுஷ்யமாகையாலே 'ஸ்ரூயவிக்கப்பட்ட' என்று ஹம்மதகாரமாயும் கொள்ளாதே 'ஸ்ரூவிக்கப்படுகின்ற' என்று வர்த்தமாநமாயுங்கொள்ளப்பட்டது.

உத்கீர்ணஸ்வர்ணரேணும் கடகமிவ த்ருதம் பாஹுநா யந்முராரே:, தீவ்ராம்ஸு தீப்யாநம் நயநமிவ யதுத்தாரகம் விஶ்வஸ்ய ॥ வக்த்ராகாஶஸ்ய யச்ச வஸ்திரிவ ஹிமரேசைத்யஹத்யா ஶிவத்ராக:, சக்ஷு: வ: ரக்ஷ வதிக்ஷா வஸிவபயதஸ் வஸஹ: ஶ்ருஷிஷ்டாம் த்ருஷிஷ்டாம் ॥ ॥ ௧௧ ॥

தீவ்ராம்ஸுதீப்யாநயத் சக்ஷு: ஜ்வலிக்கின்ற கிரணங்களையுடைய யாதொரு சக்ஷுமானது

ஈஶாணோ பாஹுநா த்ருதம் உத்கீர்ணரேணும் கடகமிவ	எம்பெருமானுடைய பாஹுவாலே தரிக்கப்பட்ட ஸ்வர்ணமயமான ஹஸ்தபூஷணம் போலிராநின்றதோ,
யத்	யாதொரு சக்ஷுமானது
விஶ்வஸ்ய நயநமிவ	உலகுக்கோர் கண்போல
உத்தாரகம்	உத்க்ருஷ்டமான கரு விழியை உடைத்தாயிருக்கிறதோ
(விஶ்வஸ்ய உத்தாரகம்)	உலகத்திற்கு உஜ்ஜீவநஹேதுவாயிரா நின்றதோ,
யச்ச	யாதொரு சக்ஷுமானது
தைத்யஹத்யாம் ஸூசயத் வக்த்ராகாஶஸ்ய வஸ்திரிவ	[illegible] தெரிவிக்கின்றதான திருவாழியாகிற ஸூர்யனுடைய வஸ்திவேஷம் போலிராநின்றதோ,
தத்	அப்படிப்பட்ட சக்ஷுமானது
வ: ரக்ஷ வதிக்ஷா	உங்களுக்குப் ரக்ஷகமாயிருந்து

ஆஶிஷ்டாம் ப்ரதிஷ்டாம் — ஶாஶ்வதமான பெருமதிப்பை
த்ராக் பரிவேடயந்த — கடுக விளைத்திடுக.

... இதில் ஒவ்வொரு பாதத்திலும் ஒவ்வொன்றாக உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறார் சக்ரத்தை. எம்பெருமானணிந்து கொள்ளுகிற தோள்வளைபென்னலாமென்கிறார் ப்ரதமபாதத்தில். சக்ரத்தின் ஆகாரமும் தாத்ருஶமிறே. உத்தப்த பத்மராகமென்ற விஶேஷணம் ஶ்லிஷ்டம். தோள்வளையானது பத்மராகக்கற்கள் இழைக்கப் பெற்றிருக்கும். பத்மத்தின் [தாமரைப்பூவின்] ராகம் போன்ற ராகத்தையுடையது சக்ரம். செவ்விய சோதிகள் படருமிறே. ராகம்—சிவப்பு. தேவாநுஸ்ரஷ்டுரத்ய என்றது சக்ரத்திற்குத் தனி விஶேஷணம். [விஶ்வஸ்ய நயநமிவ உத்தாரகம்] உலகுக்கு ஓர் கண்ணோ இது!. உத்ருதே தாரகே யஸ்மிந் தத் உத்தாரகம்; தாரகா என்று கருவிழிக்குப்பெயர்; கருவிழிகிளர்ந்திருக்கும் கண்; சக்ரமும் உத்தாரயதீத்யுத்தாரகம். ஆபத்துக்களில் நின்றும் தப்புவித்து உஜ்ஜீவிப்பிக்குமது என்கை. [விஶ்வஸ்ய] இன்னாரினையாரென்றில்லை; உலகத்துக்கெல்லாம் உத்தாரகம்.

[ப்ரத்யக்ஶார்ங்கஶ்ய த்ராதி.] ஸ்ரீஸுதர்ஶநவானராஷின் சக்ரமே கதிரவன் போல் விளங்குகையாலும் அவனைச்சுற்றி சக்ரமானது பரிவேஷம் போலேயிருக்கையாலும் இங்ஙனே உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறது. "பரிவேஷஸ்து பரிதி:" இத்யமர:. தமிழில் ஊர்கோள் எனப்படும். சில ஸமயங்களில் பரிவேஷம் காணப்படுவது ஶுபோதர்கமென்னக்கடவதாகையாலே [ஶ்ரேத்யஹத்யாஜிஹீர்ஷயஸ:] என்னப்பட்டது. ஆக இப்படியெல்லாம் உத்ப்ரேக்ஷிக்கவுரியதான சக்ரமானது உங்கட்கு யாவதாபதஹாவியான பெரு மேன்மையை அளிக்கவேணும். ஶத்ருஞ்ஜம் ஆஶாஸ்யா—ஆஶிஷ்டாம்; "ஆஶிஶாயநே தத்விஷ்டநள" இதி வ்யாகரணம். த்ராக்ஷணதித்வா=த்ராக்ஷணாதி ஸம்ருத்வா. (உஉ)

ஸ்ரீமத்க்ரீடாக்ரோடதம்ஷ்ட்ராஹதிதலிதஹிரண்யாக்ஷவக்ஷ:கவாடப்ராதுர்பூதப்ரபூதக்ஷதஜஸமுதிதாருண்யமுத்ரம் ஸமுத்ரம் । உந்நித்ரகிம்ஶுகாபைருபஹஸதமிதைரம்ஶுபிஸ்ஸம்ஶயக்நீம், அக்ஷம் சக்ரஸ்ய தத்யாதகஶமநம் தாஸுஷீம் ஶேமுஷீம் வ: ॥ ॥ ௧௭ ॥

உந்நித்ரகிம்ஶுகாபை:	மலர்ந்த முருக்கம்பூப்போன்ற ஶோபையையுடைய
அமிதை: அம்ஶுபி:	அளவற்றகிரணங்களாலே,
ஸ்ரீமத்க்ரீடாக்ரோடதம்ஷ்ட்ராஹதிதலிதஹிரண்யாக்ஷவக்ஷ:கவாடப்ராதுர்பூதப்ரபூதக்ஷதஜஸமுதிதாருண்யமுத்ரம் ஸமுத்ரம் உபவஹத்	விளையாடுகின்ற சூகரவராஹனுடைய கோரப்பல் குட்டல்களாலே பிளக்கப்பட்ட ஹிரண்யாக்ஷனுடைய கதவுபோன்ற மார்பில் நின்றும் கிளர்ந்த அளவற்ற ரக்தங்களாலுண்டான சிவப்புப்பொருந்திய ஸமுத்ரத்தை வஹியா நின்ற
சக்ரஸ்ய அக்ஷம்	திருவாழியின் அக்ஷமானது
வ:	உங்களுக்கு
அகஶமநம் தாஸுஷீம் ஸம்ஶயக்நீம் ச ஶேமுஷீம் தத்யாத்	பாபராஶிகளுக்கு நாஶத்தைக் கொடுக்கவல்லதும் ஸம்ஶயங்களைப் போக்கவல்லதுமான புத்தியைக் கொடுக்கவேணும்.

❖ ❖ ❖ அக்ஷத்தை ஸமுத்ரமென்கிறாரிதில். ஹிரண்யகஶிபுவின் உடன்பிறந்தவனான ஹிரண்யாக்ஷனென்னும் அஸுரன் தன் வலிமையால் பூமியைப் பாயாகச் சுருட்டியெடுத்துக் கொண்டு கடலினுள் மூழ்கிச் சென்றபோது தேவர் முனிவர் முதலானவர்களுடைய வேண்டுகோளினால் திருமால் மஹாவராஹரூபியாய்த் திருவவதரித்துக் கடலினுட்புகுந்து அவ்வஸுரனை நாடிக் கண்டுபொருது கோட்டினால் குத்திக்கொன்று பாதாள

லௌகத்தைச் சார்ந்திருந்த ஸம்ருத்தியைக் கோட்டினால் குத்தி அங்குநின்றும் எடுத்துக்கொண்டுவந்து டமையபடி விரித்தருளினன் என்று இதிஹாஸமுண்டிறே. அதனைத் திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறதாய்த்துப் பூர்வார்த்தம்.

க்ரோடமென்று வராஹத்துக்குப் பெயர்; ப்ராக்க்ரோடமென்றது ப்ராசீநவராஹமென்றபடி. “வானத்தெழுந்த மழைமுகில்போல் எங்குங் கானத்துமேய்ந்து களித்து விளையாடி ஏனத்துருவாய்” என்ற ஆழ்வாரருளிச் செயலைநோக்கி ‘க்ரீடத்’ என்று விஶேஷிக்கப்பட்டது. க்ரீடத: ப்ராக்க்ரோடஸ்ய [மஹாவராஹரூபிவிஷ்ணோ:] தம்ஷ்ட்ராஹதிபி: [தம்ஷ்ட்ராக்ரதாடநை:] க்ஷதாஸு [வ்ரணிதாஸு] ஹிரண்யாக்ஷஸ்ய வக்ஷ:கவாடாஸு ப்ராக்ஸம்ருத்தேந ப்ரஸ்ருதக்ஷதஜேந [ஶோணிதப்ரவாஹேண] ஸமுதிதம் [ஸஞ்ஜாதம்] ஆருண்யம் [ரக்தவர்ணத்வம்] தத்ரைவ ஸமுத்ரா [விஹ்ருதம்] யஸ்ய, தம் ஸமுத்ரம் ॥—மஹாவராஹரூபியான எம்பெருமான் ஹிரண்யாக்ஷனுடைய அகல்மார்பைத் தனது தம்ஷ்ட்ரையாலே குத்திக் குருதிவெள்ளத்தைக் கொழியச் செய்ய, அந்த ரக்தப்ரவாஹமானது ஸமுத்ரமெங்கும்பரவி, கடல் முழுவதையும் செந்நிறமாக்கிற்றாம். அப்படி ஸஞ்ஜாதரக்தவர்ணமான ஸமுத்ரத்தை [உந்நித்ரகிம்ஶுககாநநை: ஸந்நிபை: ரஶ்மிபி: உபஹஸத் சக்ஷு:] மலர்ந்த முருக்கம்பூவின் நிறம் போன்ற நிறமுடைய செவ்விய கிரணங்களாலே பரிஹஸியா நின்றதாம் ஸ்ரீஸூர்யசக்ஷம். ‘என்னுடைய நிறத்தின் முன்னே உன்னுடைய நிறம் ஓங்காதுகாண்’ என்று சொல்லிப் பரிஹஸிப்பதுபோலேயிராநின்றதாம். அப்படிப்பட்ட சக்ஷுஸ்ஸானது உங்களுக்கு நல்ல பாஸிஸை நல்கவேணும்.

ஸர்வபாபநாஶகத்வம் என்றும் ஸம்பத்ப்ரதத்வம் என்றும் பாஸிவிஶேஷணங்கள். ஸர்வவிஷயத்திலே ஸம்பாதித்த பாபங்களைப் போக்கிக்கொள்ளக்கூடியதாயும், ஸர்வஸ்வாபாவ ரூபஸம்பாதவிஶேஷங்களின் விஶேஷத்திலேஇழிந்தால்ஶாஸ்த்ரா

பக்ஷங்களில் ஸம்ஶயம் வதியாதே ஜடிதி என்று எதையும் நிஶ்சயித்தறியக்கூடியதாயுமுள்ள வாஜியைத்தரவேணுமென்கை. ஶாஸ்த்ரீம் = ப்ரஶாஸ்த்ரீத்வயக்ஷ:. "ஶாஸ்வாநுஶாஸ்வாநுஶீஸ்வாம் ஶு" இதி பாணிநி:. "ஸர்வதக்வஸ்ஸஞா நிவாத்ய்தே" இதிவ்யுத்பத்தி:. ஸ்த்ரீங்கே ஶாஸ்த்ரீ இதி ரூபம். இந்தரூபம் சாந்தஸமாகிலும் கவயஸ்து பாஹுளம் ப்ரயுஞ்ஜதே॥ (௧௭)

பத்மோல்லாஸப்ரகல்பம் யஜ்ஜநயதி ஜகதீம் வர்த்தமாநப்ரபோதாம், யஸ்ய சாயாஸமாநா பவதி பரிஷதி ரோஹிணீ தாரகாணாம். நாநாவைசித்ர்யஶதம் ப்ரகடயதி வயத் ப்ராவக்த்ருஷ்ணப்ரயாணம், தேஜோ யா விஶ்வஸ்ய யாதோஸந்தோஷய ஜவ தத் வாதாவஶ்யாக்ரீக்ஷ்டு ॥ ௧௮ ॥

யத்	யாதொரு சக்ரமானது (2) யாதொரு ஸூர்யதேஜஸ்ஸானது
பத்மோல்லாஸப்ரகல்பம்ஸத்	பிராட்டிக்கு ஆநந்தஜநகமாய்க்கொண்டு (2) தாமரைமலர்களுக்கு விகாஸஜநகமாய்க்கொண்டு
ஜகதீம்	உலகத்தை
வர்த்தமாநப்ரபோதாம் ஜநயதி	வளர்கின்ற அறிவையுடையதாகச்செய்கின்றதோ (2) வளர்கின்றப்ரகாஶத்தை உடையதாகச் செய்கின்றதோ,
யஸ்ய	யாதொரு சக்ரத்தினுடைய (2) ஸூர்யதேஜஸ்ஸினுடைய
பரிஷதி	ஸபைத்திலே
தாரகாணாம் ரோஹிணீ அஸமாநா சாயா பவதி	வர்ணத்தாலே சிறந்ததாய் சிவப்பாய் ஒப்பற்றதான ஒளி விளங்குகின்றதோ
தாரகாணாம் ரோஹிணீ சாயாஸமாநா பவதி	நக்ஷத்ரங்களில் சிறந்த ரோஹிணியானது சாயையை போன்று விளங்குகின்றதோ,

யத்	யாதொரு சக்ரமானது (2) அக்நி தேஜஸ்ஸானது
ப்ராதக்ஷிண்ய ப்ரயாணம் ஸத்	எம்பெருமானெழுந்தருளும் வழியைப் பின்செல்வதாய் (2.) ப்ரதக்ஷிணத்தை உடையதாய்
நாநாஹேதி ப்ரகர்ஷம்	பலவகை ஆயுதங்களிற் காட்டிலும் சிறந்திருக்கும்படியை (2) பலவகைஜ்வாலைகளாலே உயர்ந்திருக்கும்படியை
ப்ரகடயதி	ப்ரகாசப்படுத்துகின்றதோ,
தத்	அப்படிப்பட்ட
த்ரய்யா விஸ்வஸ்யாக்நிஸோமார்காணாம் ஐகமத்யம்	ஸூர்யன், சந்த்ரன், அக்நியென்கிற த்ரிப்ரகாரமாயிராநின்ற தேஜஸ்ஸின் திரட்சி போன்றுள்ள
சார்ங்கம் சக்ரம்	திருவாழியினது சக்ரமானது
வ: பாது	உங்களை ரக்ஷிக்கவேணும்.

❖ ❖ ❖ யத் சார்ங்கேக்ஷம் த்ரய்யா விஸ்வஸ்ய யாக்நிஸோமார்காணாம் ஐகம (த்யம்) தத் வ: பாது ॥ "ஸூர்யஸ்சந்த்ரமா அக்நிர் வேண தேஜோவஸ்த்ரயாஸ்தம்" என்கிறபடியே ஸூர்யனென்றும் சந்த்ரனென்றும் அக்நியென்றும் மூன்றுபடிப் பட்டிருக்குமிறே தேஜஸ்ஸமூஹம். அந்த மூவகைபான தேஜஸ்ஸமூஹங்களும் ஒன்று சேர்ந்து சக்ரமாகப் பரிணமித்ததோ! என்னலாம்படியிருக்கிறதென்று அக்நி ஸாதாரம்மாகப் பேசுகிறார். ஒவ்வொரு பதத்தாலும் ஒவ்வொரு தேஜஸ்ஸின் ஸாதர்ம்யத்தை ச்லேஷ ஸ்ரீபாலே நயிப்பிக்குமழகு காண்மின். [யத் ப்ராதக்ஷிண்ய ப்ரயாணம் ஸத் ஜகதீமேயாநக்ஷத்ரபோயாநம் ஜநயதி] 'ப்ராதக்ஷிண்ய' என்றவிடத்தில் ஸபங்கச்லேஷமும் 'ப்ரபோய' என்றவிடத்தில் அபங்கச்லேஷமுமாயிருக்கிறது. ஸூர்யனென்கிற தேஜஸ்ஸமூஹம் பத்மங்களுக்கு [தாமரைப் பூக்களுக்கு] உல்லாஸத்தை [விகாஸத்தை]க் கொடுக்கும்; உலகத்திலுள்ள இருள்

களை அகற்றி எங்கும் ப்ரகாசத்தை வளர்த்தும். சக்ராக்ஷமானது, ஸத்ராயா: [ஸத்ரவ்யா:] உத்பாஸப்ரதம=தீயாரை ஒழித்து நல்லாரை ரக்ஷிக்கிறதென்று பெரிய பிராட்டியாருக்குத் திருவுள்ளத்திலுகப்பைத் தருமென்கை. ப்ரமோதமாவது ப்ரக்ருஷ்டஜ்ஞாநம்; அதை வளர்க்கிறதென்கை.

[யஸ்யாஸ்தேத்யாதி] சந்த்ரனுடைய தேஜ: ஸகாயத்தின் படி சொல்லுகிறது. யஸ்ய (சந்த்ரஸ்ய) ஸமீபே தாரகாக்ர்யா (நக்ஷத்ர ச்ரேஷ்டா) ரோஹிணீ ஸாயாஸநா (ஸாயா ஸஹ சவிநாஸவதா) ஸதி ஸுஸேவதாயாக:. தைத்திரீய யஜுஸ்ஸம்ஹிதையில் த்விதீயகாண்ட த்ருதீய ப்ரச்நத்தில் "ப்ரஜாபதேஸ்த்ரயஸ்த்ரிம்சத்துஹிதர ஆஸந் தாஸ்ஸோமாய ராஜ்ஞே ததாத் தாஸாம் ரோஹிணீமுபைத்" என்று தொடங்கிச் சொல்லப்பட்ட உபாக்யாநம் உணரத்தகும். 'சம்பா ஷஷ்டா நிசாந்தி: சம்யதீ ஸேயதீ ஸஷ்டயதீ ஸுவர்ணிகா' என்கிற ஸப்த க்ருத்திகா நக்ஷத்ரங்களும் மற்ற அச்விந்யாதி இருபத்தாறு நக்ஷத்ரங்களுமாகிற முப்பத்துமூன்று நக்ஷத்ரங்களுள் ரோஹிணிபக்கல் சந்த்ரனுடைய ப்ரேமாதிசயமும் ப்ரஸித்தமிறே. இனி ஏகஸ்லோகத்தில்—'ஸாயாஸநா' என்றவிடத்து ஸாயா ஏகஸநா இதி பதச்சேத:. யஸ்ய (ஏகஸ்ய) ஸமீபே ஏகஸநா ரோஹிணீ தாரகாக்ர்யா ஸா ஸாயா ஸதி=ஸாயையாவது காந்தி; அது, ஏகஸநா—ஒப்பற்றது. ரோஹிணீ—சிவந்தது. [ரக்தவர்ணாயாம் கா ரோஹிணஸ்யாத் ஸ்த்ரீலிங்கே இதி சேஷ:.] தாரகாக்ர்யா=தாரகமென்று ப்ரணவத்தைச் சொல்லுகிறது. ஸர்வமந்த்ரயந்த்ராணாம் ஸேதுகம் ப்ரணவமுண்டென்னுமிடம் சாஸ்த்ரப்ரஸித்தம். ஏகஸ்யை ப்ரணவ:; ப்ரணவஸ்ய ஸேவ:—இதி ஸம்க்ஷேப:. ப்ரணவஸம்பந்தத்தாலே ச்ரேஷ்டமாய் செவ்விதாய் அஸத்ருசமான ஒளி ஏகத்தின் ஸமீபத்திலே விளங்குமென்றதாயிற்று. "தாரகாக்ர்யா" என்பதற்கு உத்தாரகச்ரேஷ்டமான என்றும் பொருள்கொள்ளலாம்.

[நாநாஹேதீத்யாதி] அஸ்த்ர தேவதேஜஸ்ஸானது நாநாஹேதிபி:(ஜ்வாலாஸஹஸ்ரை:)உஜ்ஜ்வலம் ப்ரகடயதி. "ரவே

ரஶ்மிபுஞ்ஜஸ்ஸஹஸ்ராம்ஶு வஹ்நிஜ்வாலாவலேஹதய:” என்று அக்³நிகோஶ மாகையாலே தேஜஸ்ஸமூஹம் இப்போது ஜ்வாலாயுதம். (ஸுதர்ஶநபக்ஷத்தில் அஸ்த்ராயுதம்.) நாநாஜ்வாலைகளாலே உத்³தீ³ப்தமாயிருக்கும் அக்³நி; அஸ்த்ரமானது பலவகை அஸ்த்ரங்களிற்காட்டில் உயர்ந்தது. இங்கு ஸுதர்ஶநத்தைச்சொன்னது அவயவியான திருவாழியிலே நோக்கு. “அஸ்த்ரராஜோ ஹ்யஸௌ” என்றாரிறே பட்டரும் ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவத்திலே. [ப்ராக்³க்ருஷ்ணப்ரயாணம்] அக்³நிக்கு ‘க்ருஷ்ணவர்த்மா’ என்றொரு பேருண்டிறே. க்ருஷ்ணமென்று தூ⁴மத்தைச்சொல்லிற்றாய் தூ⁴மத்தை வர்த்மமாகவுடையதென்றபடி. அதுபற்றியே இங்கும் ப்ராக்³க்ருஷ்ணப்ரயாணமென்கிறது. ப்ரயாணமென்று வர்த்மவாசி. இனி ஸுதர்ஶநபக்ஷத்தில், க்ருஷ்ண:– எம்பெருமான்; எம்பெருமான்வழியைப் பின்பற்றிச் செல்லுகிறதென்கை. “கருதுமிடம் பொருது–கைந்நின்ற சக்கரத்தன்” என்னக்கடவதிறே. ஆக இவ்வகைகளாலே த்ரிவித⁴தேஜ: பதா³ர்த²ங்களின் கூட்டரவு என்னும்படியாகவுள்ள சக்ராஸ்த்ரமானது உங்களை ரக்ஷிக்கவேணுமென்றதாயிற்று. (சு ௮)

ஶோசிர்பி⁴: பத்³மராக³ப்ரவாலஸவர்ணைஶ் ஶோப⁴மாநாவகாஶம், ப்ரத்யக்³ராஶோகராக³ப்ரதிப⁴டவபுஷா ஸம்ப்ரதிஷ்டி²தம் ஸம்ப்ரவேஷ்டணம் । அக்³ர:ஸ்வஸ்தோந்நித்³ரத்³யுதீத்³ருக்³பா³த⁴நயம் க்ஷத்ரியாணாம் ஸுதாநாம், ஸூர்யம் ஶோணிதௌகை⁴ர்வஸுர இவ ஸவிதா தி³வ்யதேஜஸ்த்வதீ³யா: ॥ ॥ சு ௯ ॥

பத்³மராக³ப்ரவாலஸவர்ணை:	பத்³மராக³ப்ரவாளத்தோடு ஒத்த ஶோபையையுடைய
ஶோசிர்பி⁴:	கிரணங்களாலே
ஶோப⁴மாநாவகாஶம்	விளங்குகின்ற ஸ்தா²நத்தை யுடைத்தாய்
ப்ரத்யக்³ராஶோகராக³ப்ரதிப⁴டவபுஷா	அப்போதலர்ந்த அஶோகபுஷ்பத்தின் சிவப்புக்கு ப்ரதிபக்ஷியான திருமேனியையுடைய

பாஸ்கரேண	ஸஹஸ்ராம்சுவான பாஸ்கரனாலே
ஸம்ஸ்க்ருதம்	ஸம்ஸ்க்ருதமாய்

(சுதஸ்ய)

ஹதாநாம் க்ஷத்ரியாணாம் சோணிதௌகை: ப்ரபூர்ணம்	கொல்லப்பட்ட க்ஷத்ரியர்களுடைய ரக்தப்ரவாஹங்களாலே நிறைக்கப்பட்டு
ஸ்நாத: ஸ்வைரம் ப்ரோத்திதஸ்ய ராமஸ்ய	உள்ளே யதேஷ்டமாக முழுகிக் கிளம்பின பரசுராமனையுடையதான
ஸர இவ ஸ்திதம்	குளம்போன்றுள்ள
ஸ்ரீவத்ஸலக்ஷ்ம	ஸ்ரீவத்ஸலக்ஷமானது
பவத: பாயாத்	உங்களை ரக்ஷிக்கவேணும்.

❖ ❖ ❖ உலகத்திலே எவரும் அழிப்பவரில்லாமையால் கொழுத்துத்திரிந்து கொடுமையியற்றிவந்த க்ஷத்ரியவம்சங்கள் பலவற்றை நாசம் செய்வதற்காக ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஜமதக்நிமுனியின் மனைவியான ரேணுகையினிடம் இராமனாய்த் திருவவதரித்து, பரசு என்னுங் கோடாலிப்படையை ஆயுதமாகக்கொண்டு அதனால் பரசுராமனென வழங்கப்பெற்று, தனது தந்தையின் ஹோமதேநுவைக் கவர்ந்து அத்தந்தையைக் கொன்றிட்டது காரணமாகக் கார்த்தவீர்யார்ஜுநனையும் அவனது குமாரர்களையுங் கொன்று அதனாலேயே க்ஷத்ரியவம்சம் முழுவதன்மேலும் கோபாவேசங்கொண்டு உலகத்திலுள்ள அரசர்கள்பலரையும் இருபத்தொரு தலைமுறை பொருது ஒழித்திட்டு அப்படி ஒழிக்கப்பட்ட க்ஷத்ரியர்களின் சரீரசோணிதங்களையெல்லாம் ஒரு தடாகமாக அமைத்து அதில் மூழ்கி பித்ருக்களுக்கு தர்ப்பணம் செய்ததாக ப்ரஸித்தமிறே. அந்த சோணித தடாகத்தோடே வக்ஷஸ்தலத்தை ஒப்பிட்டுப்பேசுகிறார். [சோணிதேத்யாதி.] பத்மராகரத்னம் போலே செவ்விய சுடர்பொலிந்த காந்திகளாலே விளங்காநின்றும் பெரிய குழிபோன்றதாயுமிருக்கிற வக்ஷஸ்தலத்தை "ஹதாநாம் க்ஷத்ரியாணாம் சோணிதௌகப்ரபூர்ணம் ஸர இவ" என்று ரக்தமய தடாகமாகச் சொல்லலாமிறே. [ப்ரத்யக்ராசோகே

த்ருஷ்டி.] அப்போதலர்ந்த அஶோகவ்ருக்ஷத்தின் ஒளி போல் செவ்விய ஒளிபொருந்திய திருமேனியையுடையரான ஸ்ரீஸுந்தர பாஹுவின் ஸௌந்தர்யம் திகழ்வதைப் பார்த்தால், அந்த ரக்தடாகத்திலே முழுகிக்கிளம்பின ஸ்ரீவராஹமூர்த்தியோ என்னலாம்படியிராநின்றது. ஆக இவ்வகையாலே ஸாமுத்ரிகன் நிருமித்த ரக்தடாகத்தோடு ஒப்பிட்டுச் சொல்லலாம்படியான உபாங்கமானது உங்களை ரக்ஷிக்கவேணுமென்றாராயிற்று.

ஶோபிதாஃ என்ற பாடமுமுண்டாகிலும் ஶோபிதாஃ என்ற பாடம் ஸ்வாரஸ்யத்துக்குச் சேரும். மேலே 'ஶோபமாந' என்றதிறே. க்ஷத்ரியாணாம் க்ஷதாநாஜித்ருஷ்டி பாதஃ. (கூகூ)

தாந்தேந்த்ரியாணாம் த்ருதவிஷயமஹாகாநநக்ரீடநாநாம், ஸ்ருஷ்டம் பக்ஷ்யேண க்ருஹணயிஷணயா வாரிவ வாரணாநாம் । கம்பீரம் யஜ்ஞகர்தம் கவயோ த்ருஷ்டயோ ஹந்த யஸ்ய ப்ரேக்ஷ்யாஸ், ஸ்வாபத்ராம் ஸம்விதம் வக்த்ரஜமதுஹிதஸ்வாபத்ர மக்ஷம் தக்ஷது ॥ ॥ எ০ ॥

யத் — யாதொரு அக்ஷத்தை

த்ருதவிஷயமஹாகாநநக்ரீடநாநாம் — விஷயங்களாகிற பெருங்காடுகளிலே விளையாடின

இந்த்ரியாணாம் தாந்தாநாம் வாரணாநாம் — இந்த்ரியங்களாகிற துஷ்டகஜங்களை

க்ருஹணயிஷணயா — பிடிக்கவேணுமென்கிற எண்ணத்தினால்

பக்ஷ்யேண — திருவாழியாழ்வானாலே (2) வக்ரகதியாலே

வாரிவத் — கஜபந்தி போல

ஸ்ருஷ்டம் — உண்டுபண்ணப்பட்ட

கம்பீரம் யஜ்ஞகர்தம் — ஆழமானவொரு யஜ்ஞக்குழியாக

த்ருஷ்டயஃ ஹந்த — புத்திமான்கள்நினைக்கிறார்களோ

தத்	அப்படிப்பட்ட
த்ரிஜகதபிமதஸ்வர்ப்பணதக்ஷம்	மூவுலகுக்கும் அபிமதமானவற்றை நன்றாகக் கொடுக்கவல்ல
கர்த்தம்	ஸ்ரீஸுதர்ஶநகர்த்தமானது
வ: ஸம்ருத்தாம் ஸம்விதத்தாம் ஶ்ரியம் தேயாத்	உங்களுக்கு ஸம்ருத்தமான ஶ்ரியை அளிக்கவேணும்.

✤ ✤ ✤ பெரியகாடுகளிலே கொழுத்துத் திரிகிற யானைகளைப் பிடிப்பதற்காக ராஜாக்கள் ஆழமானதொரு குழியை வெட்டுவிப்பர்களிறே. [அந்தக் குழிக்கு வாரீ என்று பெயர்; குழி வெட்டாமல் யானையைப்பிடிக்கமுடியாதென்பது அநுபவஸாக்ஷிகம்.] அப்படிப்பட்ட குழிதானே இந்த கர்த்தம் என்று வித்வான்கள் உத்கோஷிப்பர்களாம். இது எந்த யானையைப் பிடிக்க யாராலே வெட்டப்பட்ட குழியென்னில் ரூபகமும் ஶ்லேஷமும் பொலியப் பேசுகிறார் காண்மின். [த்ருப்தாநாதித்யாதி.] விஷயாரண்யங்களாகிற காடுகளிலே செருக்கித் திரிகின்ற இந்த்ரியங்களாகிற த்ருப்தகஜங்களைப் பட்டிமேயவொட்டாமல் பிடித்துக்கொள்வதற்காக [சக்ரே ஶ்வப்ரேண ஸ்ருஷ்டம்] கஜம் பிடிக்கக் குழிவெட்டுவான் சக்ரவர்த்தி; இந்த கர்த்தமாகிற குழியை வெட்டினவன் திருவாழியாழ்வான். சக்ரமென்று ஸுதர்ஶனத்தையும் திருவாழியையும் சொல்லக்கடவது. இத்தால் எல்லாருடைய இந்த்ரியங்களையும் நிக்ரஹித்து அடக்கியாளவல்லது சக்ரகர்த்தமென்றதாய்த்து. அப்படிப்பட்ட கர்த்தமானது உங்களுக்கு ஸம்ருத்தஶ்ரியை அளிக்கக்கடவது. [த்ரிஜகதபிமதஸ்வர்ப்பணதக்ஷம்.] “ஸ்வர்ப்பணாந்வ ஸுதக்ஷதாநஶப்தாநாம் ஶ்ரேஷ்டார்த்தேஷு” இத்யுக்தே:. த்ரிஜகதபிமதங்களை ஶ்ரேஷ்டமாகக்கொடுப்பது என்றபடி. [வாரிவத்] “வாரீ து கஜபந்தநீ” என்ற அமரகோஶத்தின்படி வாரீஶப்தம் ஈகாராந்தமாயினும் “ஈகாராந்தா: ஶப்தா: ஹ்ரஸ்வேண இகாராந்தா அபி பவந்தி” என்கையாலே வாரிவத் எனப்பட்டது. (௭௦)

ப்ராணாந் ஸம்யம்ய ப்ரணிஹிதமநஸாம் யோகிநாம் ஹ்ருதயே, தாத்ருக் ரூபம் ஸங்கோச்ய விததஹ்ருதயாகாஶக்ருதாவாஸிதேந। ப்ராப்தம் யத் வாஸுதேவேந ஸ்வமஹிமஸத்ருஶம் யத் யாதப்ராப்தம் வ:, ஸந்த்யாத் தத் ஸத்ஸம்ப்ருத்வஸ்த்ரயவஸிவஸிதம் வார்க்ஷாயுதாக்ஷ்ண: ॥ ॥ ௭௧ ॥

	(யோகதந்த்ரங்களிற் சொன்ன கட்டளையிலே]
ப்ராணாந் ஸம்யம்ய	ப்ராணன் முதலான வாயுக்களை அடக்கி
ப்ரணிஹிதமநஸாம்	நியத சித்தர்களாயுள்ள
யோகிநாம்	யோகிகளுடைய
ஹ்ருதயே	ஹ்ருதயத்தில்
தாத்ருக் ரூபம் ஸங்கோச்ய விததஹ்ருதயாகாஶக்ருதாவாஸிதேந	பெரிய வடிவைச் சுருக்கி தஹராகாஶத்தில் ப்ரவேசப்பட்டு வாஸம் பண்ணின
வாஸுதேவேந	ஸ்ரீ வாஸுதேவ பகவானாலே
ஸ்வமஹிமஸத்ருஶம் யத் யாத ப்ராப்தம்	தன் பெருமைக்குத் தக்க யாதொரு இருப்பிடம் அடையப் பட்டதோ,
தத்	அந்த
ஸத்ஸம்ப்ருத்வஸ்த்ரயவஸிவஸிதம்	யோகத்ரய வர்ஜிதமான
வார்க்ஷாயுதாக்ஷ்ண:	செங்கண்மாலின் திவ்யாயுதத் தினுடைய சக்ஷுமானது
வ: காமப்ரதம் ஸந்த்யாத்	உங்களுக்கு காமிதங்களைக் கொடுக்கக்கடவது.

✤ ✤ ✤ சக்ஷுத்தின் பெருமையைப் பேசுகிறார். ப்ராணாதி வாயுக்களை அடக்கிக்கொண்டு ஸமாதியிலே நெஞ்சு சென்றி

ருக்கும் பொழிகளின் சக்ஷுஸ்ஸாக்ஷாத்திலே ஸாக்ஷாத்காரமான உதராகாசத்திலே திருவாழியாழ்வான் வீற்றிருக்கும் போது தம்முடைய விஸ்வரூபத்தோடே வீற்றிருக்க முடியாமையாலே ஸூக்ஷ்மமான அந்த ரூபத்தைச் சுருக்கிக்கொண்டு வருத்தத்துடனேயிறே வீற்றிருக்கும்படியாயிருக்கும்; அங்கே அப்படி ஸ்ரமப்பட்டு வீற்றிருந்த திருவாழியாழ்வானுக்குத் தம் பெருமைக்குத் தக்கவாறு யதாஸுகமாக வீற்றிருக்கைக்குரிய விஸாலமான சக்ஷுமாகிற ஸ்தாநவிஸேஷம் கிடைத்ததாம். அப்படிப்பட்ட ஸூக்ஷ்மதோஸூக்ஷ்மமான சக்ஷுஸ்ஸானது உங்களுக்கு ஸர்வாபீஷ்டப்ரதமாகவேணும் என்றதாயிற்று.

[விஷ்ணோரு உதராகாசஸ்த்வத்ஸு ரக்ஷாஸிகேந.] ஸாந்தோக்யத்திலே [8—1—1.] "அத யதிதமஸ்மிந் ப்ரஹ்மபுரே தஹரம் புண்டரீகம் வேஸ்ம......" இத்யாதி ஸ்ருதியை அநுஸந்திப்பது. ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் தஹராதிகரணவ்யாக்யத்தையும் ஸ்மரிப்பது. "தஹ்ரம் விபாப்மம் பரவேஸ்மபூதம்" இத்யாதிகம் ப. தஹரமென்றது ஸூக்ஷ்மமென்றபடி. "ஹ்ருதாம் பத்மவாஸிதஹரம் பத்மிதம் புண்டரீக" இத்யாதிகளிலும் "போதிற்கமலவன்னெஞ்சம் புகுந்தும்" இத்யாதிகளிலும் சொல்லுகிறபடியே பொழிகளின் தஹராகாசவர்த்தியானவன் திருவாழியாழ்வானேயோ வென்னில்; தாதாத்ம்யமாவதை முதிர்ந்தால் இங்ஙனே சொல்லக் குறையில்லையிறே. அபேதோக்தியிறே எங்குமுள்ளது.

ஸூக்ஷ்மஸூக்ஷ்மதஸ்ய என்றவிடத்து ஸூக்ஷ்மமாவது ஸூக்ஷ்மப்ரஹஸ்தம். (௭௧)

விஸாலு வீர்யேண யாஸீ ஷண்டவஹாவா லஹ்வாஸஸ்யஸேவ்ய, சக்ஷுஷ்யஸ்ய ஜிஹ்வ்ஸ் வரிஷமஹிதஜவாபாஷ் கொஸாநு ஷூகாஸாநு। ஸாஸ்வேஹ்ரவெஹ்ரதவெஹ்ஸாராதி ததஜதாவெஷ்ட விஹ்ராஜமானம், ஷூதஸ்யாதித்வௌராவிஸ்த தவிஹஸதஃ வாதராயாஜ்ஞஷ்டு॥ ॥ ௭௨ ॥

மத்⁴யே	நடுவிடத்தில்
வைஶ்வாநரஸ்ய	எழுந்தருளியிருக்கிற
சக்ராத்⁴யக்ஷஸ்ய	திருவாழியாழ்வானுடைய
சரணஸரஸிஜாவீத்⁴யந் யாதீ³ப்தா	திருவடி நகங்களில் நின்றுமுண்டான தீப்தமான ஒளியாலே
விஶாநு	வ்யாப்தங்களாய்
ப்ரஸவிதஜ்வாலா ஸமூஹ கோ⁴ராநு	ஜ்வாலாஸமூஹங்களைப் ப்ரஸவித்தியா நின்ற
ஶ்ருங்காநு	ஶ்ருங்கங்களை
விஸ்ருஜ	ஸ்ருஜியா நின்றதாய்

(ஈதவஶ)

ஶாரதீ³	ஶாரத்காலத்தில்
தத்ர தத்ர	அங்குமிங்கும்
ஶ்வேதைர் மேகை⁴: ஸுப⁴ மேகை⁴:	வெளுத்த பல மேகங்களாலே
வ்யாப்தம்	வ்யாப்தமாயும்
ப்ராதஸ்ஸந்த்⁴யா ரவி ஸந்த⁴ம் ச	உதயகாலத்து ஸூர்யனுடைய கிரணங்களாலே வ்யாப்தமாயுமுள்ள
வ்யோம இவ விப்⁴ராஜமாநம்	வானம்போல் விளங்குகின்ற
ரதா²ங்க³ம் சக்ரம்	திருவாழியினது சக்ரமானது
ஸ்வத: பாது	உங்களைக் காக்கவேணும்.

❖ ❖ ❖ சக்ரத்துக்கு ஶாரதாகாஶமாய் ஸூர்யோதயஸமய ஸந்த்⁴யாவலியான ஆகாஶத்தோடே ஸாம்யம் பேசுகிறதில். அது எங்ஙனேயிருக்குமென்னில்; வெண்ணிறமான மேகபடலங்களாலே விளங்கப்பெற்றுச் சிலவிடங்களிலே ஶுப்⁴ரமான காந்தியையுடையதாயும், ப்ராதஸ்ஸூர்யனுடைய செஞ்சுடர்ச்சோதிகள் விரவப்பெற்றுச் சிலவிடங்களிலே செவ்விய காந்தியையுடையதாயுமிருக்கும்; சக்ரமும் அங்ஙனேயிராநின்றதோ வென்னில்; ஆம்; [மத்⁴யேவைஶ்வாநரஸ்ய சக்ராத்⁴யக்ஷஸ்ய சரண ஸரஸிஜாவீத்⁴யந்யாதீ³ப்தாவிஶாநு ப்ரஸவிதஜ்வாலா ஸமூஹ

கோபாநு ப்ரகாபாநு விஹஜ்] ஸூர்ய்யத்திலே எழுந்தருளியிராநின்ற திருவாழியாழ்வானுடைய திருவடிகளிலுள்ள திருநகங்களினின்றும் கிளர்ந்த வெண்சுடர்களும் ஜ்வாலாஸாரஸஹிதமான தனது செஞ்சுடர்களும் கலசி விளங்கும் நிலைமையைப் பார்க்கும் போது அங்ஙனேயிராநின்றதென்னக்குறையில்லையிறே.

விகாநு என்றது ஸம்பகாநு என்றபடி. வீர்யேண = "வீர்யம் தூ விக்ரமாத்ருஷு" இத்யுக்தே:. ஆரணநவ ஜ்யோதிஸ்ஸை வெண்மையாக உணர்ப்பது கவிஸமயம். [அதஏவ:] "ஸாத்விகம் ஶுப்ரம் ஶுஷ்ரம் தநு" இத்யுக்தே:. ஈக்ஷப்ரஸித்தியாவது.

ஸ்ரீவாணீவாக்தேவ்யாத்யா விதததி பஜநம் ஸக்தயோ யஸ்ய திக்ஷு, ப்ராஹுர்வ்யூஹம் யதாத்யம் ப்ரதிதகுணம் பாரதீ பாரதீநாம் | வொரவம் ஸாதநம் வ ஸ்ப்ருஹயதி ப்ரயதி பாரதேஷ: ப்ராக்ருத: ப்ராயஸூநாமி:, ஸக்ராநாம் யஸ்ய தேஜஸ்விதா தத்நவாதிக்ஷயேக்ஷதாம் வ: | ॥ ௬௨ ॥

பாரதீநாம் பாரதீ	பாரதீநாம் வாக்கானது
யத்	யாதொரு சக்ரத்தை
ஆத்யம் வ்யூஹம்	வாஸுதேவாதி ப்ரதமவ்யூஹமாகவும்
ப்ரதமம் குணகம்	ஜ்ஞாநமென்கிற ப்ரதமகுணமாகவும்
ப்ராஹ	சொல்லாநின்றதோ,
ஸ்ரீவாணீவாக்தேவ்யாத்யா: ஸக்தய:	ஸ்ரீ, வாணீ, வாக், தேவ்யாதி என்கிற (வாஸுதேவாதிகளின்) ஸக்திகள்
திக்ஷு	கிழக்கு முதலிய நான்கு திசைகளிலும்
யஸ்ய	யாதொரு சக்ரத்திற்கு
பஜநம் விதததி	ஸேவை பண்ணுகின்றனவோ

ப்ரஜ்ஞ: பாராஶர்ய:	பாராஶர்யனான திருவாழியாழ்வான்
யஸ்ய ஹேத்யா	யாதொரு சக்ரத்தின் ஹேதியத்தில் (இருந்துகொண்டு)
ஸக்தாநாம் ப்ரார்த்தநாபி:	ஸக்தர்களுடைய வேண்டுகோளுக் கிணங்க
கோரம் ஸௌம்யம் ச ரூபம்	பயங்கரமாயும் ஸௌம்யமாயுமுள்ள வடிவை
ப்ரதயதி	வெளிக்காட்டுகின்றாரோ,
தத் சக்ரம்	அந்த சக்ரமானது
வ:	உங்களுக்கு
அநகாம் ஸாம்ராஜ்யலக்ஷ்மீம் திஶது	குற்றமற்ற ஸாம்ராஜ்யத்தைக் கொடுக்கவேணும்.

+ + + [பாஞ்சராத்ரஸாரதீ யத் (சக்ரம்) ஆத்யம் வ்யூஹம் ப்ராஹு] ஆத்யவ்யூஹமாவது "ஷட்குண்யஸ்ய ஸம்பவாந் ஷாட்குண்யேணாம் ஹிதாய வை । அநிருத்தஸாத்விகாநாம் ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிலயே." இத்யாதி ஸம்ஹிதாவசநங்களாலே சொல்லப்படுகிற வாஸுதேவஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நாநிருத்தரென நிற்கும் நிலை. அஹிர்புத்ந்ய ஸம்ஹிதாதிகளிலே ஸ்ரீஸுதர்ஶநனையே இந்த வ்யூஹரூபியாகச் சொல்லியிரா நின்றதிறே. "வாஸுதேவாதிகம் சக்ரம் வ்யூஹம் ப்ராதமிகம் விது: । உபயோரபி தாதாத்ம்யம் ப்ருஹ்மணஸ் சக்ரநாமக: ।" இத்யாதி. இந்த ஸ்லோகத்தில் யுஷ்மத்தாலே சக்ரந்தானே ப்ரஹ்மமாகிறது. ஸுதர்ஶநமன்றோவென்னில்; அவயவாவயவிபேதமொழியவாரமிருக்கிறபடி. [யத் ப்ராஹு: ஷட்குணம் ப்ராஹு] ஜ்ஞாநபலைஶ்வர்யவீர்யஶக்திதேஜஸ்ஸுக்களென்கிற ஆறு குணங்களுள் ஜ்ஞாநமிறே முதலாவது. அது தான் சக்ரமென்று ஸம்ஹிதாஸ்த்ரம் சொல்லுகிறதாய்த்து. இவற்றுள் ஜ்ஞாநத்தை அம்ஶியாக வைத்து மற்ற குணங்களைக் அதற்கு அம்ஶங்களாகச் சொல்லிவந்த அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையிலே "ஜ்ஞாநமேவ பரம் ரூபம் ப்ருஹ்மண:

சாத்ருந: । ததா சாத்ர வக்ரீக்ருதாஹ்வா: ப்ரஹ்மாயாதாத்ர ஸேவி
நஃ" என்கையாலே இப்படி சொல்லக்குறையில்லையிறே. இவ்விடத்திலும் அவயவாவயவிநோரபேதோபசார:.

[திக்ஷு ஸ்ரீவாணீவாஜிவக்த்ராத்யா: நித்யஸக்தயோ யஸ்ய (சக்ரஸ்ய) பஜநம் விதததி.] கீழ்ச்சொன்ன வாஸுதேவாதி சதுர்மூர்த்திகளுடைய சக்திகளென்று ஸம்ப்ரதாயங்களில் ப்ரஸித்திக்கப்பட்டுள்ள ஸ்ரீவாணீவாஜிவக்த்ராதிகள் நால்வரும் ப்ராச்யாதிகளான நான்கு திசைகளிலே நின்றுகொண்டு வாஸுதேவ ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நாநிருத்தரூபியான ஸ்ரீஸுதர்சநாஸ்த்ரத்தை பஜியாநின்றார்கள் என்கிறார். இதற்கு ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர ப்ரமாணங்கள் கண்டுகொள்வது. [யஸ்ய ப்ரத்யர்த்திந: ப்ராக்தந: பாபராஷ: ஸக்தாநாம் ப்ரார்த்தநாபி: ஸௌம்யாம் ஸாந்தாம் ச மூர்த்திம் ப்ரதயதி] பக்தர்கள் ஸம்ஹாராஸநாயுதமாகத் திருவாழியாழ்வானுடைய வடிவை ஸேவிக்க விரும்பும்போது அவர்களின் ப்ரார்த்தனைக்கு அநுகுணமாக ஸாந்தமான மூர்த்தியோடே ஸேவை ஸாதிப்பர். "அகாலகாலேஸிதமஹாவிகடாடோபமோபாய" என்று மேலே சொல்லுகிறபடியே அநிஷ்டநிவாரணத்துக்காக பக்தர்கள் ப்ரார்த்திக்கும்போது "உக்ரம் பச்யாகோராட்டஹாஸம்" என்கிற பயங்கர ரூபத்தோடே ஸேவை ஸாதிப்பர் என்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீஸுதர்சந பாராவாரஹஸ்தத்திலே வஸியாநின்ற சக்ரமானது உங்களுக்கு நிரபாயமான ஐச்வர்யத்தை அளிக்கக்கடவது. அநபாயமாவது, பலபேர்களுக்கு ப்ரஸாதவாயிருக்கை. இதனை வேண்டுவாருமுண்டிறே. (எ௩)

ரக்ஷ:பக்ஷக்ஷ ரக்ஷக்ஷ க்ஷதவிராஹணம் ஸக்ஷ்யேவஸக்ஷ்ய
சாஜள, ஸக்ஷீசக்ஷீயசாணாம் வஸசயநஸாஜ வஜ்ரஸிக்ஷாநவே
தக்ஷ । நிக்ஷிப்ய க்ஷிப்ரசய்க்ஷயதி ஜகதி யஜ் தக்ஷதாம் திவ்ய
ஹேதே:, சக்ஷாசாக்ஷசாம் தக் க்ஷபயது ஸவதாக்ஷஜி
க்ஷக்ஷ்ம ॥ ॥ எச ॥

ஆஜௌ	போர்க்களத்திலே [பட்டு
ரக்ஷோவிபக்ஷக்ஷதம்	ராக்ஷஸஸைந்யத்தாலே நலியப்
ஜாதவைலக்ஷ்யம்	வெட்கம் தோன்றுகின்ற
அமரஸைந்யம்	தைவஸைந்யத்தை
ரக்ஷத்	ரக்ஷியாநிற்கிற
யத்	யாதொரு அஸ்த்ரமானது
வஜ்ரஶிக்ஷாநபேக்ஷ	வஜ்ராயுதப் பயிற்சிவேண்டாத,
மகோநோ ஹஸ்தே	இந்த்ரனுடைய ஹஸ்தத்திலே
அக்ஷீயமாணாம் லக்ஷ்மீம் க்ஷிப்ரம் நிக்ஷிப்ய	மேன்மேலும் வளர்கின்ற செல்வத்தைச் சடக்கென ஸ்தாபித்து
தக்ஷதாம்	தனது வல்லமையை
ஜகதி ப்ரத்யக்ஷயதி	உலகத்திலே ஸ்பஷ்டமாகக் காட்டுகின்றதோ
தத்	அப்படிப்பட்ட
அஸ்த்ரஜிஷ்ணு	ஜிதசத்ருக்களுக்கு யோக்யமான
திவ்யஹேதி: அஸ்து	ஸ்ரீ வஜ்ராஸ்த்ரமானது
வஸதாம்	உங்களுடைய [மையை
அக்ஷாமாம் அஸ்தாம்	குறைவின்றி வளர்கின்ற பொறு
ஸ்வயதாம்	போக்கடிக்கவேணும்.

+ + + [யத் (அஸ்த்ரம்) ஆஜௌ ரக்ஷோவிபக்ஷக்ஷதம் (அத ஏவ) ஜாதவைலக்ஷ்யம் அமரஸைந்யம் ரக்ஷத்] போர்க்களத்தில் ராக்ஷஸஸைந்யத்தாலே உபத்ரவிக்கப்பட்டு வெள்கித் தலை கவிழ்ந்து நின்ற தைவஸைந்யத்தை ரக்ஷியா நிற்குமாய்த்து அஸ்த்ரம். [வஜ்ரஶிக்ஷாநபேக்ஷமகோநோ ஹஸ்தே அக்ஷீயமாணாம் லக்ஷ்மீம் க்ஷிப்ரம் நிக்ஷிப்ய (ஸ்தாபயித்வா) தக்ஷதாம் ஜகதி ப்ரத்யக்ஷயதி.] 'தேவேந்த்ரன் வஜ்ராயுதத்தை ப்ரயோகிக்கவேண்டிய முறைகளை அப்யஸிக்கத் தேவையில்லை' யென்னும்படி வஜ்ரப்ரயோகத்தாலாக வேண்டிய கார்யங்களை அஸ்த்ரந்தானே நிர்வஹிக்கையாலே, வஜ்ரஶிக்ஷையைப் பயில விரும்பாத அந்த இந்திரனுடைய ஹஸ்தத்திலே என்றும் குன்றாத விஜயலக்ஷ்மியைக் கடுகக் கொண்டுவைத்து இதனாலே ஸ்வஸாமர்த்யாதிஶயத்தை உலகத்தில்

ப்ரத்யக்ஷவிஷயமாகுகின்றதாம் அக்ஷம். [அக்ஷமிந்த்ரியம்] அக்ஷமென்று இந்த்ரியவாசகம். இந்த்ரியங்களை ஜயித்தவர்களாகிறார் ஜிதேந்த்ரியர்களெனப்படுகிற ஸநகஸநந்தநாதிகள்; அவர்களுக்கு அக்ஷமென்றது அக்ஷ்யமென்றபடி. "அக்ஷம் அக்ஷ்யம் ஸர்வம் ச" இத்யாதி. "ஸநகஸநந்தநாத்யைரக்ஷித" என்றாரிறே தேசிகனும். இப்படிப்பட்ட அக்ஷமானது [ஸஹதாம் அக்ஷாந்திம் அக்ஷாந்திம் க்ஷபயதாத்.] அக்ஷாந்தியாவது அஸஹிஷ்ணுதை. பிறர் மினுக்கம் பொறாமை. இது ஒவ்வொருவர்க்கும் ஔஷதமில்லாத வ்யாதியாயிறேயிருப்பது. "யேஷாம் தாவத்யயாநாம் விஶ்வதோஷாவஹாஸிநாம். நஶக்யச்சீர்ணவிஸ்ரேணாவிதிரவதேர்நவதிஷ்டதாம்" [ஸம்க்ஷேபஸந்தேஶே] என்றிறே அஸூயையின் பேச்சு. "ஆபாதமாஸ்ரயோத்பந்நாவிஜஹாத்யஸூயயா" என்று ப்ராயஶ்சித்தாலும் விட்டு நீங்கமாட்டாத வ்யாதியிறே இது. இப்படிப்பட்ட அஸூயையானது ஸ்ரீஸுதர்ஶநகடாக்ஷத்தாலே உங்கட்கு நீங்கவேணுமென்று ஆஶாஸிக்கிறார். [அக்ஷாந்திம்] க்ருஶமாயிருப்பது க்ஷாந்தமெனப்படும். அக்ருஶமானது அக்ஷாந்தம்; அதிகமான என்றபடி.

அத்ர ஜ்ஞாதவ்யம்.

அக்ஷவர்ணநபரங்களான இப்பதின்மூன்று ஶ்லோகங்களிலும் அக்ஷஶப்தம் நபும்ஸகலிங்கமாகவே ப்ரயுக்தமாயிராநின்றது. வாமநீய லிங்காநுஶாஸநத்தில் நபும்ஸகாதிகாரத்தில் "அக்ஷமிந்த்ரியே" என்று சொல்லப்பட்டது. "அங்கு இந்த்ரியேகிம்? ரதாங்காதௌ மா பூத்" என்றார் வ்ருத்திகாரர். ஆகையாலே இந்த்ரியபிந்நார்த்தத்தில் நபும்ஸகத்வம் இங்கு ப்ரயோகித்தது எங்ஙனே சேருமென்று சிலர் ஶங்கிக்க இடமுண்டு. சில கோஶகாரர்கள் சக்ராங்கார்த்தத்திலும் நபும்ஸகமென்று நிர்தேஶிக்கக் காண்கிறோம். லிங்கமஶிஷ்யமென்பதுமொன்றுண்டிறே. (எச)

இதி ஸ்ரீகாஞ்சீப்ரதிவாதிபயங்கராண்ணங்கராசார்யவிரசிதே
ஸ்ரீஸுதர்ஶநஶதகவ்யாக்யாநே
அக்ஷவர்ணநம் ஸமாப்தம் ॥

அத² [illegible]

ஜ்யோதிர்ஜ்வாலாமௌலிஸ்த்ரிநயநவபு: ஷோட³ஶோத்³த³ண்ட³பா³ஹு:, ப்ரத்யாலீடே⁴ந திஷ்ட²ந் ப்ரணவஶஶத⁴ராதா⁴ரஷட்கோணவர்தீ । நிஸ்ஸீமேந ஸ்வதா⁴ம்நா நிகி²லமபி ஜக³த் க்ஷேமவந்நிர்மிமாண:, [illegible] ஸுத³ர்ஶநோ வ: ப்ரதிப⁴டபருஷ: [illegible] ॥ ௭௫ ॥

ஜ்யோதிர்ஜ்வாலாமௌலி:	சோதிசூழ்ந்தமுடியையுடையராய்
த்ரிநயநவபு:	மூன்று கண்களுள்ள ரூபத்தையுடையராய்
ஷோட³ஶோத்³த³ண்ட³பா³ஹு:	நீண்ட பதினாறு திருக்கைகளையுடையராய்
ப்ரத்யாலீடே⁴ந திஷ்ட²ந்	இடத்திருவடியை நீட்டி வலத்திருவடியைக் குறுக்கி நிற்கையாகிற ப்ரத்யாலீடஸ்தி²தியிலே நிற்பவராய்
ப்ரணவஶஶத⁴ராதா⁴ர ஷட்கோணவர்தீ	ப்ரணவத்தையும் சந்த்ரமண்டலத்தையும் ஆதாரமாகவுடைய ஷட்கோணயந்த்ரத்திலே எழுந்தருளியிருப்பவராய்
நிஸ்ஸீமேந	எல்லையில்லாத
ஸ்வதா⁴ம்நா	தனது தேஜஸ்ஸாலே
நிகி²லமபி ஜக³த்	எல்லாவுலகத்தையும்
க்ஷேமவத் நிர்மிமாண:	க்ஷேமமுடையதாம்படி செய்தருள்பவராய்
ப்ரதிப⁴ட பருஷ:	ப்ரதிபக்ஷிகளுக்குக் கொடியவரான
ஸுத³ர்ஶந: [illegible]	திருவாழியாழ்வான்
வ:	உங்களுக்கு
[illegible]	விக்நத்தை அழிக்க வேணுமென்கை.

✧ ✧ ✧ ஆகக் கீழெல்லாம் ஸ்ரீ ஸுதர்ஶநாவயவங்களைப் பற்றி வர்ணித்தாராயிற்று. இனிமேல் ஸ்தோத்ரம் முடிய அவயவியான ஸ்ரீ ஸுதர்ஶநபுருஷனுடைய வர்ணநமாய்ச் செல்லுகிறது. [ஸுதர்ஶந: புருஷ: வ: பௌருஷாய ஸந்துயாத்] திருவாழியாழ்வானுடைய க்ருபையாலே உங்களுடைய பௌம்ஸ்த்வம் நிலைநிற்கக் கடவதென்கிறார். அவர் தாம் எப்படிப்பட்டவரென்னில்; [ஜ்யோதிஶ்சூடாலமௌலி:] ஜ்யோதிஶ்சூடாலமௌலி:யஸ்ய ஸ:. ஜ்யோதி:புஞ்ஜமாகிற ஊர்த்வாக்ர ஜடைகளையுடைய முடியையுடையவர். [த்ரிநயநவதந:] மூன்று திருக்கண்களோடே கூடின திருமுகமுடையவர். [ஷோடஶோத்துங்கபாஹு:] நீண்ட பதினாறு திருக்கைகளையுடையவர். [ப்ரத்யாலீடேந திஷ்டந்] ப்ரத்யாலீடமென்கிற ஸ்திதிவிஶேஷவிஶிஷ்டராய் நிற்பவர். இடதுகாலை முன்புறமாக நீட்டிவைத்து வலதுகாலைப் பின்புறமாகச் சுருக்கிவைத்து நிற்பதொரு ஸ்திதிவிஶேஷத்திற்கு ப்ரத்யாலீடமென்றுபெயர். "ஸ்யாத் ப்ரத்யாலீடமாலீடமித்யாதி ஸ்தாநபஞ்சகம்" என்ற அமரகோஶத்தின் வ்யாக்யாதாக்கள் "வாமபாதப்ரஸாரண தக்ஷிணபாத ஸங்கோசஸ்திதி: ப்ரத்யாலீடம்" என்றுரைத்தார்கள். ஶௌவா ஒவிம்ஶதியில் "ப்ரத்யாலீடஸ்திதிமதிகதாம்" என்று ஸ்ரீதேஶிகனருளிச்செய்ததும் இப்பொருளிலேயிறே. [ப்ரணவஶஶயாராதஷட்கோணவர்த்தீ] "ஷடரவலய ப்ரதிஷ்டித!" என்றார்தேஶிகனும். ப்ரணவத்தையும் வஹ்நியையும் ஆதாரமாகக்கொண்ட ஷட்கோணத்திலே எழுந்தருளியிருப்பவர். முன்னே வஹ்நிபீஜத்தையெழுதி அது தன்னிலே ப்ரணவத்தையெழுதி அதன் மேல் ஷட்கோணாகாரமிட்டு அதுதன்னிலே திருவாழியாழ்வானை ப்ரதிஷ்டாபநம் பண்ணும் முறை வாய்ந்த ஸுதர்ஶநயந்த்ர ஸம்ஸ்தாந விஶேஷத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறபடி. "வஹ்ந்யாய:காரியந்த்ரே வஸதி ச தர்ஶநே பீஜமேவ ஸ்திராஜ்ஞ:" என்பர் மேலேயும். [நிஸ்ஸீமேநேத்யாதி.] அநவதிகமான தம்முடைய தேஜஸ்ஸாலே உலகமனைத்தையும் வாழ்விக்கவல்லவர்,

"ஸ்வஸ்தி" என்று வரமான போது 'ஸ்வஸ்தி பாவத்தாலே' என்று பொருளாம். [ப்ரதிபவராஹ:] ப்ரதிபக்ஷிகளான அஸுராக்ஷஸர்களுக்கு பயங்கரர். இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீ வராஹன் உங்களுக்கு வாஞ்ஸிதஸித்தியாகவேணும். மிடுக்கைத்தந்தருளவேணுமென்கை. "பவராஹம் வராஹஸ்ய தேஜஸ்ஸாவே கரோது தேஜஸி" என்று நிர்வசனமாகையாலே தேஜஸ்ஸை அளிக்கவேணுமென்னவுமாம். (எ௫)

வாணீ பௌராணிகீ யம் ப்ரதயதி மஹிதம் ப்ரேக்ஷணம் கைடபாரே:, ஶக்திர்யஸ்யேஷுசாபப்ரஸரமபி மபி வ்யாபினீ தத்விரூபா। கர்த்தும் யத்தத்வபோதோ ந ஹி ஶிதமதிபிர் நாரதாத்யைஶ்ச ஶக்ய:, தேவீம் தாம் ஸாக்ஷாத் வஹ்நேர்விபவம் தாம் ப்ரஸாதம் ஸ்ரீஸுதர்ஶனராஜ: ॥ ௭௬ ॥

பௌராணிகீ வாணீ	புராணவாக்கானது [பாகவதாதிகள்]
யம்	யாதொரு திருவாழியாழ்வானை
கைடபாரே:	பகவானுடைய
மஹிதம் ப்ரேக்ஷணம் ப்ரதயதி	சிறந்த ஸங்கல்பமாகத் தெரிவிக்கின்றதோ,
யஸ்ய ஶக்தி:	யாதொரு திருவாழியாழ்வானுடைய ஶக்தியானது
தத்விரூபா	அந்தஎம்பெருமானுடைய விக்ரஹத்திலே (அவ்யவா, அவனுடைய விபவாவதாரங்களில்)
இஷுசாபப்ரஸரமபி வ்யாபினீ	பாணமென்ன சார்ங்கமென்ன நவமென்ன கோடாலியென்ன இவை முதலானவற்றில் அநுப்ரவேசித்திரா நின்றதோ,
ஶிதமதிபி:	தீக்ஷ்ணபுத்திகளான
நாரதாத்யைஶ்ச	நாரதாதிமஹர்ஷிகளாலும்

யத்தத்த்வம் வேதாயஃ கதமபி நசக்யஃ	யாதொரு திருவாழியாழ்வானுடைய உண்மையான ஸ்வரூபத்தை அறிந்துகொள்ள முடியாதோ
ஸஃ சக்ரராஜஃ	அப்படிப்பட்ட ஹேதிராஜன்
வஃ	உங்களுடைய
துஸ்தராம்	ஸ்வப்ரயத்நத்தாலே போக்கிக்கொள்ள முடியாததும்
தைவீம் மாநுஷீஞ்சவிபதம்	தைவாயீநமும் மாநுஷ்யாயீநமுமான ஆபத்தை
க்ஷபயது	போக்கவேணும்.

+ + + [ஸஃ சக்ரராஜஃ வஃ தைவீம் மாநுஷீம் ச விபதம் க்ஷபயது] உங்களுக்கு தைவஹேதுகமாகவும் மாநுஷ்யஹேதுகமாகவும் விளைகின்ற விபத்துக்களைத் திருவாழியாழ்வான் போக்கியருளவேணும். அவர் எப்படிப்பட்டவரென்னில்; [யம் பௌராணிகீ வாணீ தேவஸ்ய கைடபாரேஃ ஈஹிதம் ப்ரேக்ஷணம் ப்ரதயதி] எம்பெருமானுடைய ஸங்கல்பமே திருவாழியாழ்வானாக ஒரு வடிவெடுத்ததென்றிறே சாஸ்த்ரங்கள் சொல்லிப்போருவது. "ஸங்கல்பாதேவ பகவத்ஸ்வாத்மஸுதர்சநயோகதஃ" இத்யாதி பல ப்ரமாணங்களுண்டிறே அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையில். [சக்திரித்யாதி.] ராமாவதாரத்திலே பாணங்களாலும், வராஹாவதாரத்திலே தம்ஷ்ட்ரையாலும், நரஸிம்ஹாவதாரத்திலே நகங்களாலும், பரசுராமாவதாரத்திலே பரசுவாலும் மற்றும் பல அவதாரங்களிலே பல பல ஆயுதங்களாலும் கார்யங்கள் ஆயிற்றாகிலும் அவற்றிலெல்லாம் திருவாழியாழ்வானுடைய சக்தி வ்யாபித்திருந்தே கார்யகரமாயிற்றுக் காணீர். வாமநாவதாரத்தில் பவித்ரதர்பாக்ரத்தாலே சுக்கிரன்கண்ணைக் கிளறினதும் அந்தத் துரும்புதன்னிலும் திருவாழியாழ்வான் ஆவேசித்திருந்தே கார்யமாயிற்றென்றிறே ஆழ்வார்கள் அநுஸந்திப்பது. "சுக்கிரன் கண்ணைத் துரும்பால் கிளறிய, சக்கரக்கையன்" என்றவிடத்து மணவாளமாமுனிகளின் வ்யாக்யாநஸ்ரீஸூக்தி காண்க. இந்த்ராதிகளுக்கு ப்ரஜாப்யுதயங்களாலே ஆகிற கா

யத்ரமும் இவருடைய ஶக்திவ்யாவ்ருத்திநமிறே. இதுதோன்ற தயிஸம்ஸ்க்ருதமென்கிறார்.

[கதுராஜித்யாதி.] ஸாக்ஷாத்ஸ்வரூபத்தத்த்வத்தை அறிவதற்கு ஸர்வஜ்ஞாபிமானிகளான நாரதாதிமஹர்ஷிகளும் வல்லரல்லர். ஸுலபதத்த்வத்தை அறியிலுமறியலாம். இவருடைய தத்த்வமறியவொண்ணாது காணும். "வேதாந்தஸூத்ரேஷ்வபி துர்க்ரஹ!" என்றாரிறே தேஶிகனும். (எசு)

தாராலவாலஜாத: ஶ்ருதிஶிரஶ்ஶாகாஜாலரம்யச்சத:
ஜாயாபி: பல்லவாட்ய: ப்ரகடிதகுஸுமோ பஹுளம் ஸ்ஃபுலிங்கை: । ப்ராப்தாநாம் பாதமூலம் ப்ரக்ருதிமதுரயா ச்சாயயா தாபஹந்தா, உதக்ராதார: ப்ரகாமம் ஸமீஹிதம் விஷ்ணோஸ்ஸ கல்பவ்ருக்ஷ: ॥ எஎ ॥

தாராலவாலஜாத:	ப்ரணவமாகிற பாத்தியில் முளைத்ததாயும்
ஶ்ருதிஶிரஶ்ஶாகாஜாலரம்யச்சத:	கறுத்த ஶ்ருதிஶிரஸ்ஸுகளாகிற அழகிய இலைகளின் ஸமூஹத்தை உடையதாயும்
ஜாயாபி: பல்லவாட்ய:	ஜ்வாலைகளாகிற தளிர்களையுடையதாயும்
பஹுளம் ஸ்ஃபுலிங்கை: ப்ரகடிதகுஸும:	கூட்டங் கூட்டமாகத் திரண்டு கிளர்கின்ற தீப்பொறிகளாகிற புஷ்பங்களை ப்ரகாஶப்படுத்தா நிற்பதாயும்
பாதமூலம் ப்ராப்தாநாம்	திருவடி ஸமீபத்தையடைந்தவர்களுக்கு (2) மரத்தடியைச் சார்ந்தவர்களுக்கு
ப்ரக்ருதிமதுரயா ச்சாயயா	இயற்கையாகவே இனிதான நிழலாலே (2) காந்தியாலே

தாபஹாரீ	ஸம்ஸாரதாபத்தைப் போக்குவதாயும் (2) ஸம்ஸாரதாபத்தைப் போக்குவதாயும்
உச்சைஃ ப்ரகாண்டஃ	உந்நதமான வாஹாக்களாகிற ஸ்கந்தங்களையுடையதாயுமிருக்கிற
விஷ்ணுஸங்கல்ப வ்ருக்ஷஃ	ஸம்ஸத்ஸங்கல்பமென்கிற திருவாழியாழ்வானாகிற கல்ப வ்ருக்ஷமானது
வஃ	உங்களுக்கு

காங்க்ஷிதம் ஸங்கம் தத்யாத் வேண்டிய பலனைத்தரவேணும்.

௲ எம்பெருமானுடைய ஸங்கல்பம் ஸர்வாபீஷ்ட ப்ரதமாகையாலே அதை ஒரு கல்பவ்ருக்ஷமென்னலாமிறே. அந்த விஷ்ணுஸங்கல்பமும் திருவாழியாழ்வானும் ஏகவ்ருத்தியாகையாலே இவரையே கல்பவ்ருக்ஷமாகக்கொண்டு பேசுகிறார். ''விவிதஸங்கல்ப கல்ப க'' என்றாரிறே தேசிகனும். [ராஜ்யஸாராதாரோ] வ்ருக்ஷமானது பாத்தியிலே முளைக்கும். ஸ்ரீஸாதர்சனனாகிற வ்ருக்ஷமும் அர்ணவமாகிற பாத்தியிலே ப்ராதுர்பூதம். ''அர்ணவசயனாராதிதோர்ணவதீர்'' என்றாரிறே கீழே. [ஜ்வாலாபல்லவ ஜாலசாலீ விஸ்பூர்ஜ்ஜத்] சாகஜ்வாலாவளிகளான கறுத்த சூர்யங்கள் அழகிய இலைகள் வடித்தாற்போலே யிராநின்றன. [ஜாலாநிவஹ ப்ரவாளஃ] செவ்விய சுடர்கள் செந்தளிர் போன்றன. [பவஸம்பவஃ ஸம்ரேகஃ புஷ்பிதஸாரதஃ] வர்ஷாநவர்ஷமாக வெளிவருகின்றதீப்பொறிகள் செவ்விய மலர்கள் அலர்வதொக்கும். [ப்ராணார்த்திஹ்ருத.] வ்ருக்ஷமானது தன் வாசஸ்தலத்தைப் பற்றினார்க்கு அழகிய நிழலைக் கொடுத்து தாபத்தைத்தணிக்கும்; இவரும் தமது திருவடிகளை பஜிப்பார்க்கு ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமான ஸ்பர்சத்தியாலே ஸாம்ஸாரிகதாபங்களைப் போக்கியருளுகிறாரிறே. [உச்சைஃ ப்ரகாண்டஃ] ''ப்ரகாண்டோ விடபே ஸ்கந்தே ஸ்கந்தாதஶ்ச தரோஃ'' இதி விஸ்வஃ. உந்நதமான விடபங்களையுடைத்தாயிருக்கும்வ்ருக்ஷம். தத்ஸமான வாஹாக்களுள்ளனவாய்த்து இவர்க்கு. ஆக இவ்வகைகளாலே வ்ருக்ஷமென்னத் தக்கவராய் அது தன்னிலும்

ஸர்வதோமுகத்வத்தாலே கல்பவ்ருக்ஷமென்னப் பொருந்தினவ ரான திருவாழியாழ்வான் [வ: அபிமதஸம்ருத்த்யை கல்பதாம்] கல்பதாம் செய்வதைச் செய்யவேணுமென்கை. (எஎ)

தடித்கோடிரஞ்ஜநாநாம் நிசய இவ ஸ்திரஸ்தாயிநாம் ஆதித்யாநாம், ஏகத்ர ஸம்புஞ்ஜ இவ பஹுலாநாம் ரத்நபாஸாம் ஸம்பதிவ । அக்நீநாம் ஸம்ஹதீக்ருதமிவ ஶிகிநாம் பாவகாதிப்ரதாநாம், ஶங்க்யே யஸ்ய ரூபம் ஸ பவதாம் கல்பதாம் தேஜஸே சக்ரராஜ: ॥ ॥ எஅ ॥

யஸ்ய ரூபம்	யாதொரு திருவாழியாழ்வானுடைய ரூபத்தை
ஸ்திரஸ்தாயிநாம் தடித்ரஞ்ஜநாநாம் நிசய இவ	நிலைத்து நிற்கிற மின்னலொளிகளின் திரளைப்போலவும்
ஆதித்யாநாம் ஏகத்ர ஸம்புஞ்ஜ இவ	ஆதித்யர்களுடைய திரண்ட தேஜஸ்ஸைப் போலவும்
ரத்நபாஸாம் பஹுலாஸம்பதிவ	ரத்நங்களின் ஒளிகளினுடைய அளவற்ற ஸம்பத்தியைப்போலவும்
பாவகாதிப்ரதாநாம் ஶிகிநாம் ஸம்ஹதீக்ருதம் அக்நிஸங்காதமிவ	பாவகாதிகளிற் காட்டிலும் ஶ்ரேஷ்டமான அக்நிகளுடைய ஒன்று சேர்க்கப்பட்ட தேஜோராஶியைப்போலவும்
ஶங்க்யே	(பார்ப்பவர்கள்) ஶங்கிக்கிறார்களோ
ஸ: சக்ரராஜ:	அப்படிப்பட்ட திருவாழியாழ்வான்
பவதாம் தேஜஸே கல்பதாம்	உங்களுக்கு தேஜஃஸ்ருத்திக்காக வேணுமென்கை.

✦ ✦ ✦ திருவாழியாழ்வானுடைய திவ்ய ரூபத்தை ஸேவித்தவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தம் தம் புத்திவைசித்ர்யத்துக்கேற்பப் பலபடியாக உத்ப்ரேக்ஷிப்பர்களாய்த்து. [ஸ்திரஸ்தாயிநா தடித்ரஞ்ஜநாநாம் நிசய இவ] “தேஜோஜ்யோதிரஞ்ஜக:” இதி ஶ்ருதி:.

ஜாஜ்வல்யமானமிவ வைராஜ்யாநீகிததிவ்யத்ருஷ்டி:. வஜ்ராக்நியின் ஜ்யோதிஸ்ஸமூஹங்கள் இங்ஙனே குவிந்துகிடக்கின்றன கொல்!. அதுவாகில் க்ஷணமாத்ரமாயிருக்குமேயென்ன, "சிரஸ்தாயினம்" என்கிறார். தோற்றித்தோற்றி மறையாதே நிலைத்து நிற்கவல்ல மின்னொளிகொல்!. சதஸஹஸ்ரகோடிதேவதா. [ஆதித்யாநாம் சதஸ்ஸஹஸ்ராணாம் ஸமூஹம் தேஜஸ்ஸமூஹ இவ] ஆதித்யாதிகர்களுடைய தேஜஸ்ஸமூஹம் இங்ஙனே குவிந்து கிடக்கின்றதோ!. [ப்ரதீதாஸநாம் பஹுஸமாஜாதாக்நிரிவ] ஸர்வாங்கதேஜஸ்ஸமூஹமோ!. [சந்த்ரஸூர்யாதி] பாஹ்யவஹ்நிகளுடைய தேஜஸ்ஸமூஹம் இங்ஙனே ஒரு திரளாகத் திரட்டப்பட்டிரா நின்றதோ!. சக்ரஸ்வரூபம் ஸ்ரேஷ்டமயமாய், 'பாஹ்ய பாஹ்யப்ரகாசா:' என்று விக்ரஹமாய் பாஹ்யவஹ்நியிற்காட்டிலும் ஸ்ரேஷ்டங்களான அக்நிகளென்கை. ஆக இப்படியெல்லாம் உத்ப்ரேக்ஷிக்க உரிய தேஜஸ்ஸமூஹத்தையுடையரான திருவாழியாழ்வான் உங்களுக்கு தேஜஸ்ஸை அளிக்கவேணும். (எஅ)

உக்ரம்பச்யாக்ஷமுத்யத்ப்ருகுடி ஸகிரீடம் கணாட்யம்
ஸ்பஷ்டதம்ஷ்ட்ரம், சண்டோக்ரை: பாஹுதண்டைர்ஜ்வலதநலஸம
க்ஷோபகோக்ராயுதாட்யம் । வ்ருத்யா விஸ்வஸ்ய ஸம்ஹ்ருதிக்ருத
ஸமதாம் வாஞ்சநத்யுக்ரமூர்த்தே, ரக்ஷோஸம்ஹாரகாரம் ஜயதி மஹா
காலரூபம் ததாஸ்த்ரம் ॥ ॥ எக ॥

உக்ரம்பச்யாக்ஷம்	தீவிழிக்கின்ற கண்களையுடையதும்
உத்யத்ப்ருகுடி	உண்டான புருவநெறிப்பையுடையதும்
ஸகிரீடம்	கிரீடத்தோடுகூடியதும்
கணாட்யம்	கணபரிவாரங்களையுடையதும்
ஸ்பஷ்டதம்ஷ்ட்ரம்	விளங்குகின்ற கோரப்பற்களையுடையதும்
சண்டோக்ரை: பாஹுதண்டை: ஜ்வலத்	க்ரூரமான ஆயுதங்களையுடைய புஜதண்டங்களோடே விளங்கா நிற்பதும்

அநவஸக்தஸூக்ஷ்மோரு காண்டம் } அஸந்நிஜாலாவதானமான (மெல்லிய) பட்டுவஸ்த்ரம் சாத்திக்கொண்டிருப்பதனாலே கண்ணால்காணத் தக்க திருத்தொடைகளையுடையதும்

ப்ரத்யாலீடஸ்தானம் — இடது காலை நீட்டி வலதுகாலைக் குறுக்கி நிற்பதும்

த்ராணஸக்தம் — (உங்களை) ரக்ஷிப்பதில் ஊக்கமுடையதுமான

ரூபம் — பயங்கரரூபத்தை

சக்ரஃ — திருவாழியாழ்வான்

பவதாமக்ரே — உங்களெதிரில்

அகாலகாலோதித படவிகடாடோப கோலாஹலாய } அகாலத்தில் தைத்யர்களால் ஏவப்பட்ட பட்டர்களுடைய உத்பட்ட ப்ரவர கோலாஹலங்களையொழிப்பதற்கு

ப்ரகடயது — ப்ரகாசிப்பிக்கவேணும்.

✧ ✦ ✧ அநுகூலர்பக்கல் ஸௌம்யமாக ஸேவை ஸாதிப்பதொரு வாஸ்தரூபமும் ப்ரதிகூலர்க்கு பயங்கரமாகக் காட்சி தருவதொரு உக்ரரூபமும் உண்டிறே திருவாழியாழ்வானுக்கு. அதில் உக்ரரூபத்தைப் பேசுகிறாரிதில். [சக்ரஃ பவதாம் த்ராணஸக்தம் ரூபமக்ரே ப்ரகடயது.] த்ராணமாவது இஷ்டப்ராபணமும் அநிஷ்டநிவாரணமும். அநிஷ்டநிவாரணமின்றி இஷ்டப்ராபணம் ஸித்தியாதாகையாலே, அநிஷ்டநிவாரணார்த்தமாகக்கொள்ளவேண்டிய பீஷணரூபத்தைப் பேசுகிறார். அவைத்ய உண்டாம்படி அகாலத்திலே யமபடர்கள் வந்து தலைகால் தெரியாதே கோலாஹலங்கள் பண்ணும்போது அந்த அரட்டல்களை அழிப்பதற்காகத் திருவாழியாழ்வான் யாதொரு ரூபத்தோடே பக்தர்கள் முன்னே வந்து நின்று ரக்ஷித்தருள்வனோ அந்த ரூபம் எப்படிப்பட்டதென்னில்; [உக்ரம்பஶ்யாக்ஷம்] உக்ரம் யயா தயா பஶ்யதீத்யுக்ரம்பஶ்யா

டீ. “உத்ப்ரேக்ஷ்யமாணவிஸர்ப்பஸ்ய” இதிவாணிநீ: உத்ப்ரேக்ஷ்யமாணாக்ஷிணி யஸ்ய தத். குடல் குழம்பும்படி பார்க்கும் திருக்கண்களையுடையது. [உத்ப்ரேக்ஷ்யமாணஸ்ய] ப்ரேக்ஷ்யமாணமாவது ஸ்ருஷ்டம். புருவநெறிப்பு பொலிந்திருக்குமென்கை. [ஸங்கடாக்ஷம்] ஸங்கடத்தோடு கூடியிருக்கும். [கராளம்] கராளமெ ஸ்வஸ்திஜநி கராளம். கணபரிவாரத்தம். [ஸஷ்ட்ஷ்ம்ஷ்ட்ர] கோரப்பற்கள் தோன்றவிருக்கும். [வர்ண பௌருஷவர்ணைஸ்ஸ] மேல் ஸ்லோகத்தில் சொல்லப்படுகிறபடி ஸதாவர்ணவர்ணிதமான ஸ்வரூபங்களையுடைய பாஹுக்களாலே விளங்காநிக்கும். [ஸநகஸரோஜ ஸரோஜாக்ஷணம்] ஸமிஜாகமேபோலே மெல்லியதாயிராநின்ற பட்டுப் பீதாம்பரமணிந்திருக்கையாலே, அடி பருத்து நுனிசிறுத்து மதபமென்று ஸோமலங்களாய் விளங்குகின்ற திருத்துடைகள் நன்றாகக்காணலாயிருக்குமென்கை. [ஸுதர்ஸநவத்பாஷ்ட] (கீழ் எழுபத்தைந்தாம் ஸ்லோகத்தின் உரையிலே விவரித்தபடி) ஸுதர்ஸநஸந்நிவேஸத்திலேயிராநின்ற திருவடிகளையுடையது. ஆக இப்படிப்பட்ட ரூபத்தைத் திருவாழியாழ்வான் உங்கள் கண்முன்னே தோற்றுவித்து யஜ்ஞேடர்களை வெருட்டி ஓட்டியருளவேணுமென்றதாயிற்று. (௭௧)

வக்த்ரம் காஞ்சம் கர்வாணம் வாமஸாஹஸ்ரவதஹாவக்ஷஸம் தண்டஸக்தம், ஸம்வா கொடண்டவாஸள ஹமஹாஸம ஜடாவஜ்ரஸாரு ஸாம்ஸ்த ஜெஹதீநு। ஜொஹிரஸ்வவ்யாவஸவெவ்யதரயத தாமவ மஸஜிதாராதிதவெக:, வ்ரூஹவெஸ்ஜொஹிஸாநீ நரகவிஜயிம்நா ஜ்யோதாம் ஸம்வஜே வ:॥ ௮०॥

வக்த்ரம் காஞ்சம் கர்வாணம் வ ஸாஹஸ்ர தவஹள ஸக்ஷம் தண்டஸக்தஸம்வம்கொடண்டவா ஸள ஹமஹாஸம ஜடா வஜ்ர ஸாரு ஸாம்ஸ்த ஜெஹதீநு — வக்த்ராதிஸருஷங்களான (பதினாறு) ஆயுதங்களை

அதுலபலஸம்ருத்தைராயுதாநி த-தர்பை: ஸவ்யாபஸவ்யை: தோர்பி: ததாந:	ஒப்பற்ற பலத்தாலே சத்ருக்களின் கொழுப்பையடக்கின இடத்திருக்கைகளாலும் வலத்திருக்கைகளாலும் தாங்காநிற்கிற
நரகவிஜயிந: தேஜஸாம் ராஶி: ஸ்ரீ ஸுதர்ஶந:	நரகாஸுரநாசகனான எம்பெருமானுடைய தேஜஸ்ஸெல்லாமொன்றுடையதென்று அபிமானிக்கிற ஆதாரமான திருவாழியாழ்வான்
வ: ஸம்பதே	உங்களுடைய ஸம்பத்தின்பொருட்டு
ஜ்ரும்பதாம்	ஓங்குக.

* * * கீழ்ச்லோகத்திலே "ஷண்ணாம் ஷோடஶபூர்ணாயுதாநாம் ஆஶ்ரயஸ்ய" என்றதை விவரிக்கிறாரிதில். "ஷோடஶஶஸ்த்ரபாஹ:" என்று கீழே அருளிச்செய்தபடி திருவாழியாழ்வானுடைய திருக்கைகள் பதினாறையாலே ஒவ்வொருதிருக்கையிலும் ஒவ்வொரு திவ்யாயுதத்தை ஏந்தி நிற்கிறாரென்றது. வலத்திருக்கைகளெட்டிலும் எட்டு ஆயுதங்கள்; இடத்திருக்கைகளெட்டிலும் எட்டு ஆயுதங்கள் ஆகப் பதினாறு. ஸ்ரீ தேசிகனருளிச்செய்த பரமதபங்க ப்ரபந்தமுடிவிலே "திகிரிமழு உயர் குந்தம் தண்டங்குசம்" என்று தொடங்கி "திகழா வண்ணபரங்கர் தேசென்னமன்னிய திரிசுதரிசனர்செய்ய ஈரெண் புயங்களே" என்று முடிக்கப்பட்ட பாசுரம் நோக்கத்தக்கது. அவரருளிச்செய்த ஷோடஶாயுதஸ்தோத்ரத்திலும் இவ்வாயுதங்களின் பெருமை காணத்தக்கது.

ப்ரதமபாதத்தில் சொல்லப்பட்ட சக்கரம், ஈட்டி, கத்தி, கோடாலி, ஶதமுகாக்நி, மாவட்டி, தண்டு, சக்தி (வேல்) என்கிற எட்டு ஆயுதங்கள் வலத்திருக்கையிலுள்ளவை. த்விதீயபாதத்தில் சொல்லப்பட்ட சங்கு, வில், கண்ணி, கலப்பை, உலக்கை, கதை, வஜ்ரம், ஶூலம், என்கிற எட்டு ஆயுதங்கள் இடத்திருக்கையிலுள்ளவை. "ஶூலகௌமோதகீஸ்ரீமதாம் ஆயுதே"

என்றுசொல்லிநிற்கையாலே ஸமுச்சயார்த்தோ வாஞ்ச்
ஶப்தயோகஃ.

[சந்த்ரமண்டல தாரகாதிபிஃ] வெறுந்திருக்கை
களை ஸூர்யக்களின் செருக்கை அடக்கவற்றுயிருக்க ஶ்ரவண
ரமணீயங்களுமானல் கேட்கவேணுமோபின்னை? (௨0)

ஹேமம் கேஶபாஶவர்ணாஜ்ய ரதோத்து ஸ்ம்ருதே
தம்புட்காக்ஷம், தந்த்ராயஃகாமி யஜ்ஞே வபுஷிச நிருபகு
ஸுக்ரதே ச ஸ்தாக்ஷோ। ஜயதே வருத்ரச ஹேமவத்கதகோடிகோட்
ஜெயதே ஜோதநச, ஸாதோஷ்ணாய யாஜ்ஞே ஸாமாமாணி
ஷட்ஸ்திதம் தேவதம் வஃ ॥ ॥ ௨க ॥

கேஶ	திருக்குழலிலும்
பாஶஃ ஸ்வஜ்ஞவீ	ஸூர்யவின் ரதத்திலும்
ஹேமம்	பொன் வர்ணமாயும் (2) வாதம் பண்ணினதாயும்,
ரதோத்து	வக்த்ரத்திலும்
ஸ்ம்ருதே	ஸ்ம்ருதிவிஷயத்திலும்
உதக்டாக்ஷம் (2)உக்ர கடாக்ஷம்	உதிஷ்ட்டமான கக்ஷத்தையுடையதாயும் (2) உத்க்ருஷ்டமானகடாக்ஷத்தையுடையதாயும்
யஜ்ஞே	யஜ்ஞத்திலும்
வபுஷிச	திருமேனியிலும்
வந்த்ராயஃகாமி	கீழே எழுதப்பட்ட வந்த்ரனையுடையதாயும் (2) வந்த்ரனை திரஸ்கரித்ததாயும்
நிருபகு	ஸூர்யவணநத்திலும்
ஸுக்ரதே	ஸாஷ்டஶ்லோகபிம்பத்திலும்
ஸ்வாக்ஷோ	விஜயகோஷத்தை அடையாளமாகவுடையதாயும் (2) ஶ்ரவணத்தையடையாளமாகவுடையதாயும்

ஹஸ்தே — திருக்கையிலும்
வக்த்ரே — திருமுகமண்டலத்திலும்
ஹேதிஸம்பத்திதம் — ரூபாயங்களாலும் (2) ஜ்வாலைகளாலும், வ்யாப்தமாயும்
நேத்ரே — திருக்கண்ணிலும்
ஸ்ரோத்ரே — ஸ்வரூபஸாமத்திலும்
அஸமம் — விஷமமாயும் (2) ஒப்பற்றதாயும்
ஸுரவரவரிஷ்டைஸ்ஸேவிதம் — தேவச்ரேஷ்டர்களுடைய திரளாலே ஸேவிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற
தேவதம் — திருவாழியாழ்வானென்கிற தேவ[மானது
வ: — உங்களுக்கு
அஸங்க்யாய தேஜஸே — அளவற்ற தேஜஸ்ஸின்பொருட்டு
ஸ்யாத் — ஆகவேணும்.

*** தாத்பர்யம்—ஸ்தாலங்காரரீதியிலே திருவாழியாழ்வானை வர்ணிக்கிறாரிதில். [1. ஸௌவர்ணம், (2) அதோ: ஸஹஸ்ரஜ்வலிதம்] (1) "வர்ணோ ஹிரண்மய ஹரிஹ்ராஸ:" என்றான் அமரன். பொன்வர்ணமான தேஹத்தையுடைய தேவதையென்றபடி. (2) அதோ: ஸஹஸ்ரதோஷ, வீதமென்றது வாநம்பண்ணினபடியைச் சொல்லுகிறது. இந்த பக்ஷத்தில் அஸ்ருணிக்ஷூத்யாக்ஷமான வீதஸர்வம் அத்ருஷ்யமானபடி எங்ஙனேயென்னில்; விஷ்யாதிகளரோதியில் அர்த்தஷ்ருதியையில் "தோஷாயிகாரணே" த்யாதிஸூத்ர விவரணத்தில் — "அயம் ஸாங்காஸ்ரயாஹ்வணா ஜதி। ஸாக்ஷஸ்ஷிணஷாதிதி தேஷ்யீர்யயோ ஜவ." என்றது இங்கே அநாஸப்ரேயம். வீதஸ்தஸ்யஸ்யதி வீதமென்றாகக்கடவது. "வீதவ்ருதிர்வ்யஸ்தாம்" என்று ரவரவம்சத்திலும் இங்ஙனே ப்ரயோகிக்கப்பட்டது.

[1. ரயவலே (2) ஸம்ஸ்ரிதேவ்யாகடாக்ஷம்] (1) வக்த்ரத்தில் உத்கடமான [ஸம்ஹிரமான] அக்ஷத்தையுடையது. (2) ஆச்ரிதஜநத்தின்பக்கல் உஜ்ஜ்வலகடாக்ஷத்தையுடையது. அத்ர ஸஹம்ஸப்ரேஷ:

[1. யஜ்ஞ 2வர்ஷித வஹ்நாய: காமி.] (1) "ப்ரணவ ஸம்பாராயாராஷ்ட்ரக்ஷணவதீ" என்று கீழே சொன்னபடி வஹ்நியையெழுதி அதன்மேலே ஸஹஸ்ரநயஜ்ஞஸ்தாபநமாகையாலே வஹ்நியை ஜ்வலிப்பித்த யஜ்ஞத்தையுடையதாய்த்து. (2) திவ்யமங்களவிக்ரஹம் தன்னொளியாலே வஹ்நியைத் திரஸ்க்ரித்திரா நிற்குமிறே.

[1. தர்சந 2 தீப்தேச ஸ்வர்க்க] (1) தர்சநமாவது சாஸ்த்ரங்களை வர்ணித்தல். அதில் ஸ்வரத்தை [— விஜய ப்ரகாசகஸிம்ஹநாதத்தை] அடையாளமாகவுடைத்தாயிருக்கும். (2) வக்த்ரம் ப்ரணவஸாக்ஷிதமாயிருக்கும். [1. ஹஸ்த (2) வக்ஷ வஹஸ்திவிஸ்தக] ரூபமும் ஜ்வாலையும் ஹஸ்தி ஸம்பந்நமாகையாலே (1) ரூபவிசிஷ்ட ஹஸ்தமும் (2) ஜ்வாலாவலிவ்யக்த தேஜஸும் சொல்லிற்றாயிற்று. [1. தேஜ வநி (2) தேஜவநி வ கஸம்.] "த்ரிநயநவக்த்ர:" என்றுகீழே சொல்லுகையாலே விஷ்டதேஜ்வநமாய்த்து. (2) தேஜவநமாவது ப்ரயோகம்; வக்த்ரவ்யோகம் ஒப்பற்றதென்கை. (௮௧)

விசித்ராகாரோ ஸ்வாகாரோ மிதஸகலஜமஜாமராசிக ப்ரதாப:, தேஜஸாம் தத்ராந்தரம் தேஜஸி கலயந்தோ தேந யஜ்ஞா தஜ்ஜம்ஹஸ்ரந்து । வஜ்ராஞ்ஜஸ்திதித்ரிவத்ரிதஸிஜ வியோ யாதேஷணாம் ஜாணாநாம், ஸ்ருஷ்டிம் ராஜாஸநஸ்யா விதரது ஸததாம் வஸ்ராஷ்டகவதீ ॥ ॥௮௨॥

விசித்ராகாரோ	பலவகைப்பட்ட
ஸ்வாகாரோ	தன்னுடைய ஸம்ஸ்காரங்களாலே (2) வாரவாரஷ்ர்களாலே
மிதஸகலஜமஜ	அளவிடப்பட்ட ஸகலஜ்ஜோகங்களையுடையனும்
ஜாமராசிகப்ரதாப:	எப்போதும் விளங்குகின்ற ப்ரதாபத்தையுடையனும்

மந்த்ரம் த்யாநாநுரூபம் மநஸி கலயத: ஸாதகாந் வச்யாந் ப்ரஸாதயந்	ஸாக்ஷாத்கரணத்தை அபேக்ஷித்து த்யாநாரூடமாக ஆராதிக்கின்ற ஸாதகர்களை வசீகரிப்பவனும், (2) ரஹஸ்யமந்த்ராக்ஷரங்களை த்யாநரூபமாக நெஞ்சிலேயே தேக்கிக்கொண்டிருக்கிற ஸாதகர்களை வசீகரிப்பவனும்
தைத்யாஸ்த்ராதிப்ரதிஹதிப்ரதிதவிஜய:	அஸ்த்ரங்கள் இந்திரனுஞ்சத்ரு விஜயத்தைத் தலைக்கட்டுமவனும்
ஷண்ணாம் கோணாநாம் யாதி	ஆறு கோணங்களுக்கு நிர்வாஹகனும்
சக்ராஸநஸ்த:	சக்ரத்தை ஆஸநமாக்கிக் கொண்டு எழுந்தருளியிருப்பவனும் (2) ஸிம்ஹாஸநத்தில் வீற்றிருப்பவனுமான
சக்ரவர்த்தி ப்ரதாப:	திருவாழியாழ்வான் (2) சக்ரவர்த்தியானவன்
பவதாம் லக்ஷ்மீம் விதரதாத்	உங்களுக்குச் செல்வத்தைத் தந்திடுக.

❖❖❖ "சக்ரவர்த்திப்ரதாப:" என்கிற கர்த்ருவாசக பதம் ச்லிஷ்டமாகையாலே அதற்கிணங்க ச்லோகம் முழுதும் ச்லிஷ்டமாய்க் கிடக்கிறது. 'சக்ரே வர்த்ததே இதி சக்ரவர்த்தி' என்று வ்யுத்பத்தியாய் திருவாழியாழ்வானைச் சொன்னபோதி 'சக்ரம் வர்த்தயிதா- [ஸைந்யம் நிவர்த்தயிதா] ஸீமந்தஸ்ய இதி சக்ரவர்த்தி' என்று வ்யுத்பத்தியாய் ஸார்வபௌமனையுஞ் சொல்லுகிறது. திருவாழியாழ்வானுக்கும் ஸார்வபௌமனுக்கும் சேரயிக்கும்படி ஆறு விசேஷணங்களிட்ட அழகை என் சொல்வோம். [ச்ருங்காரைச்: ஸ்வாரஸ்யேந கல்பகம்] திருவாழியாழ்வானுடைய ஸம்ஸ்காரங்கள் வைஷ்ணவ வசீகரண ஸ்தம்பந ஆகர்ஷண உச்சாடந ப்ரஹரணாதிபேதேந விசித்ரசக்திகங்களாயி

ருக்கும். அவற்றாலே அவர் ஸகலலோகவ்யாபியாயிருப்பர். (2) ராஜபக்ஷத்தில், யாஸ:— கீர்த்திப்ரதாபாதிகள். அவர்கள் க்ஷமாதிகாதிர்த்திய தேஜோ பலவகைப்பட்டிருப்பர்கள். அவர்களை உலகமெங்கும் பரவச்செய்வனிறே அரசன். [ஜாமதக்ந்யசாபம்] “ஸப்தசாபம் ப்ரஹ்மாவசஸ்தேஜ: கோபஸந்துஜம்” என்ற அமரகோசத்தின்படி தேஜஸ்வியாயிருப்பன் அரசன். இவர் சத்ருக்களைமிகவும் தபித்துக்கொண்டிருப்பவர். [ச்ருதிதாதி] ஸாஹித்யசத்ருத்தை அவிப்ரந்யாயஸம்ஹிதாதிகளில் சொன்ன கட்டளையிலே போஷித்துக்கொண்டு நெஞ்சிலே த்யாநிக்குமவர்கள் பக்கல் திருவுள்ளமிரங்குவர் திருவாழியாழ்வான். (2) ராஜபக்ஷ ச்ருதமாவது தாநதர்ஷணம். அதை ராஜதந்த்ராநுகூலமாக ரஹஸ்யமாய் சேமித்துப்போரும் அநுராகவாதஷர்களை பஹுமாநியா நிற்பன் அரசன்.

[பஞ்சாங்கதாதி] ஜ்வாலை, நாபி, நேமி, அரம், அக்ஷம், என்கிற தனது பஞ்சாவயவங்களின் ஸாதநத்தாலே சத்ருஜயத்தைத் தலைக்கட்டிப் போருவர் திருவாழியாழ்வான். (2) ராஜபக்ஷ, கர்ணாமாத்யாவாய:, வாதஷுத்ரவ்யஸம்பத், விநிபாதப்ரதீகார:, தேசகாலவிபாக:, கார்யஸித்தி: என்று அங்கபஞ்சகம் சத்ருஜயஸாதநமாஸநீயம். “ஸ்வாமித்ராமாத்யராஷ்ட்ர துர்கபலாநிச । ராஜ்யாங்காநி ப்ரக்ருதய: பௌராணாம் ச்ரேணயோபி ச ॥” என்கிற அமரகோசத்தின்படியும், “ஸ்வாமித்ராமாத்யராஷ்ட்ரம் ச துர்கம் கோசோ பலம் ஸுஹ்ருத் । பரஸ்பரோபகாரீதம் ஸப்தாங்கம் ராஜ்யமுச்யதே ॥” என்ற காமந்தகீயத்தின்படியும் ஏழு அங்கங்களுண்டாகிலும் இப்படி பஞ்சாங்கயுக்தப்ரகாரமுமொன்றுண்டென்பர். [ஷண்ணாம் குணாநாம் யாதி] ஜ்ஞாநசக்திபலைச்வர்யவீர்யதேஜஸ்ஸுக்களாகிற ஆறு குணங்களுக்குத் திருவாழியாழ்வான் வாஸஸ்தாநமாயிருப்பது போல அரசனும் ஸந்திவிக்ரஹயாநாஸந த்வைதீபாவஸம்ச்ரயங்களென்னும் ஆறு குணங்களுக்கு இருப்பிடமாயிருப்பன். அமரகோசவ்யாக்யாநங்க

ளில் (க்ஷத்ரியவர்ணே) இவற்றின் விரிவு காண்க. [ராஜாஸந ஸ்த:] "ராஜா ராஜ்ஞி க்ஷத்ரியே ந்ருபே" இத்யமர:. "வஜ்ராய: காரியஞ்ச" என்று கீழ் ஸ்லோகத்திற்சொன்னபடி வஜ்ராஸநத்திலிருப்பர் இவர். (2) ஸாவர்ணமனு ஸிம்ஹாஸநத்திலிருப்பன். [[illegible]] ஸம்வர்த்தனமும் ஸமமிறே இருவர்க்கும். (அஉ)

சக்ஷாவ்ருத்தாஹ்ரஸ்ரவாந்த்ரவிவரஸம்வந்த்ரவண்ஜ்யாதீநி, ஜாலஜாலாவலீஸமாப்டஜ்ஜ்வலத்வீர்வாண்யாதீநி । வக்ராஞ்சக்ராஞ்சவக்ராவயவமிதமஹீவக்ரவாஸாதலேஷாணி, சக்ராஹ்வாராதிஸ்வர்ணர்க்ஷதா ஸ்வதாம் ச்ராயிஷ்டம் ச்ரேயிதாநி ॥ ॥அக॥

சக்ஷ ஆவ்ருத்த கஹ்ஸ்ராணி	சக்ஷத்தில் சுழலாநின்ற ஸஹஸ்ராரங்களையுடையனவும்
சுரவிவரஸம்வந்த்ர வண்ஜ்யாதீநி	சுரங்களின் சந்துகளில் புரளாநின்ற வஜ்ரஸங்கர்களையுடையனவும்
ஜாலஜாலஸவலீஸமாப்டஜ்ஜ்வலத்வீர்வாண்யாதீநி	ஜ்வாலஸமூஹங்களாலே ஸவ்யாக்கப்பட்டுச் சிதறுநின்ற நக்ஷத்ராஸிகளாலே வெளுக்கின்ற ரத்நங்களையுடையனவும்
வக்ராஞ்சக்ராஞ்ச வக்ராவயவமிதமஹீவக்ரவாஸாதலேஷாணி	வக்ரநெறியால் ஆக்ரமிக்கப்பட்ட வக்ராவயவத்தினால் நடுக்கப்பட்ட [illegible] ஸ்லேஷமடைந்த திருவனந்தாழ்வானையுடையனவுமான
சக்ராஹ்வாராதிஸ்வர்ணர்க்ஷ்ஷிதாநி	திருவாழியாழ்வானுடைய ஆயாணங்கள்
ஸ்வதாம்ச்ராயிஷ்டம்ச்ரேயிதா	உங்களுக்கு வேண்டியதைக் கொடுக்கக்கடவன.

இ-ள். திருவாழியாழ்வானுடைய யாத்ரைகளை வர்ணிக்கிறார் இதில். ஜ்யோதிஸ்ஸுக்கள் கக்ஷ்யங்களிலே சுழன்று வரும்; திங்களு மாதித்தியனும் க்ரஹங்களின் இடையே புரளாநிற்பர்; நக்ஷத்ரராசிகள் ஸ்ரீஸுதர்ஶநஜ்வாலாஜாலங்களாலே ஸம்ஹரிக்கப்பட்டு திக்குகளிலே சிதறிப்பரவி எங்கும் வெண்மை பயக்கும்; மேருகிரியானது ப்ரஹ்மாண்டகடாஹத்தளவும் செல்ல ஆக்ரமித்திருக்கையாலே அந்த மலை நடுங்கி, அதனாலே ஸம்ருத்தியும் நடுக்கமுற்று நிற்கவே [illegible] படர் பூமியைத் தாங்கிக்கிடக்கும் படங்கள் பலவுமுடைப்பாம்பரையன் நமக்கு மென்வருகிறதோவென்று ஆஶங்கியாநிற்பன்; இங்ஙனேயாயத்து ஸ்ரீஸுதர்ஶநயாத்ரா விலாஸமிருக்கும்படி.

ப்ரஸ்ருதஶப்தோபாத்த ஜாலேக்ஷ ப்ரத்யாக்ஷ: ப்ரயாணா யத்ர:. (௮௩)

ஶைத்யம் த்யக்தஸ்வஶீலம் ஸ்ருணிரணோத்கஸ்ருணி: வஹ்நிஸ் ஶஷ்பாஶ:, ஶக்திராஶீநஶக்தி: க்ரமிஶிதகடஶம் கம்பயாநா: கடோரா: । க்ஷணஶஶணவஶாத்ஸ்ருஷ்டா பவந்தி தநோ யதோயத் த்வாரவாத்யஸ் ஸாக்ஷ, ஹ் ஸாலோஶோஷாஸ்த்ர ஹோபோ ரயஜ்வரணா வதி: கல்போணே ஶால்போணாய ॥ ௮௪ ॥

யத்ராஸ்தாக — யாதொரு திருவாழியாழ்வான் முன்னே

ஶைத்யம் — ஶைத்யமானது

த்யக்தஸ்வஶீலம் பவதி — தன் தன்மையை விட்டுவிட்டதாக ஆகிறதோ

ஸ்ருணி: — மாவட்டியானது

ஶாணோத்க ஸ்ருணி: — ஒளிமழுங்கப் பெறுகின்றதோ

வஹ்நி: — வஹ்நிவிஶேஷமானது

ஶஷ்பாஶ: — சீர்த்துப்போகிறதோ

ஶக்தி: — ஶக்த்யாயுதமானது

ஶீர்ணஶக்தி: — வெள்கிப்போன ஶக்தியையுடையதாகின்றதோ
குலிஶம் — வஜ்ராயுதமானது
அகாஶம் — அகாஶமாகின்றதோ
குடார: — கோடாலியானது
குண்டதார: — கூர்மை மழுங்கப்பெறுகின்றதோ
தண்ட: — தண்டாயுதமானது
பட்டிஶஶ்ஶாத: — ஶாதமாகின்றதோ
தநு: — வில்லானது
தநு — க்ருஶமாகின்றதோ
ஸ: — அப்படிப்பட்ட
க்ரஸ்தாஶேஷாஸ்த்ரகர்வ: — எல்லா அஸ்த்ரங்களுடையவும் செருக்கைக்கொள்ளைகொண்ட
ரதசரணபதி: — திருவாழியாழ்வான்
வ: — உங்களுக்கு
ஶாந்த்யர்ணாய கர்மணே ஸ்தாத் — ஸாத்விகமான கார்யத்தின் பொருட்டு ஆகுக.

இவை ப்ரஸித்தமான ஆயுதங்களெல்லாம் திருவாழியின் முன்னே அஸத்கல்பங்களாகிறபடியை அருளிச்செய்கிறார். ஶக்தியானது ஶத்ருஸம்ஹாரஸாமர்த்யமாகிற ஸ்வஸ்வபாவத்தை விட்டது, அங்காரம் ஒளிமழுங்கப் பெற்றது. பட்டாகத்தி என்று வ்யவஹரிக்கப்படுகிற பட்டிஸமானது இளைத்தொழிந்தது. பட்டிஸ: ஶாத:— கார்ஶ்யம் ப்ராப்த இதி விக்ரஹ:. ஶக்த்யாயுதமானது வெள்கிநின்றது. "ஸ்யாதப்ருஷ்டஸ்ய ஶீர்ண:" இத்யமர:.

"க்ரஸ்தாஶேஷாஸ்த்ரகர்வ:" இத்யபி பாட:. ஶாந்த்யர்ண: ஸாதநம்—ஶாந்த்யர்ணம்; ப்ரஹ்மாநந்தஸாதநமான ஸத்கர்மங்களில் உங்களுக்கு ப்ரவ்ருத்தியைப் பிறப்பிக்க வேணுமென்று கருத்து.

(அச)

க்ஷுண்ணாஜாநேயவ்யூஹம் க்ஷபிதரிபுகணம் ஸந்நஸாந்நாஹ்ய(ஹ்ய)பத்யம், க்ஷ்வேடாஸம்ரம்பஹேஷாகலகலவிகலச்சத்ருவீரப்ரதர்ப்பம் । ப்ரவர்த்தநஸ்ஸாம்பராயம் ரதசரணபதி: ஶ்ரேயஸீம் வ: ஸம்ருத்திம், துஹ்யாத் துக்தாப்திஹாஸாம் ஜயவிஶதஶுநாஸீரநாஸீரவர்த்தீ ॥ ॥௮௫॥

ஜயவிஶதஶுநாஸீரநாஸீரவர்த்தீஸந்	விஶதனான தேவேந்த்ரனுடைய ஸேநாமுகத்திலே எழுந்தருளியிருந்துகொண்டு
க்ஷுண்ணாஜாநேயவ்யூஹம் யதா ததா	பொடிபண்ணப்பட்ட அஶ்வஸமூஹங்களை யுடைத்தாயிருக்கும்படியும்
க்ஷபிதரிபுகணம் யதா ததா	க்ஷபிதமாக்கப்பட்ட ரிபுஸமூஹங்களை யுடைத்தாயிருக்கும்படியும்
ஸந்நஸாந்நாஹ்யபத்யம் யதா ததா	யுத்தஸந்நத்தர்களான ரதாதிகளின் ஸங்காதங்கள் சிதறும்படியாகவும்
க்ஷ்வேடாஸம்ரம்பஹேஷா கலகலவிகலச்சத்ருவீரப்ரதர்ப்பம் யதா ததா	ஸிம்ஹநாதஸம்ரம்பங்களென்ன ஹேஷாகோலாஹலங்களென்ன இவற்றாலே ஶத்ருவீரர்களின் செருக்கு ஒழியும்படியாகவும்
ஸாம்பராயம் ப்ரவர்த்தந:	யுத்தத்தை நடத்தாநிற்கிற
ரதசரணபதி:	திருவாழியாழ்வான்
வ:	உங்களுக்கு
துக்தாப்திஹாஸாம்	பாற்கடல்போல் விளங்குவதும்
ஶ்ரேயஸீம்	ஶாஶ்வதமுமான
ஸம்ருத்திம்	ஸம்ருத்தியை
துஹ்யாத்	வளரச்செய்திடுக.

✦ ✦ ✦ திருவாழியாழ்வான் போர்க்களத்திலே புகுந்து ரதகஜதுரகபதாதிகளை ஸம்ஹாரம்பண்ணிக்கொண்டு வ்யாபரிக்கிறபடியைப் பேசுகிறார். "ஆஜாநேயா: குலீநா:ஸ்யு:" இத்ய

ரா:. சிறந்த குதிரைகள். [ஸைந்தவஸாமுத்ர்யம்] ஸைந்தா:— விஶீர்ணா:. ஸாமுத்ர்யமென்று யாநஸைந்யர்களான பட்டர்களின் ஸங்க்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறதென்றார் ஸம்ஸ்க்ருத வ்யாக்யாதா. "ஸாமுத்ர்யம்" என்று பாடமென்றும், ஸாமுத்ரஶப்தம் தேசவிசேஷவாசியென்றும் சிலர் சொல்லுவர். கோசம் கண்டுகொள்வது. [க்ஷ்வேடாஸம்ரம்பேத்யாதி] "க்ஷ்வேடாத்ய ஸிம்ஹநாதஸ்யாத்" இத்யமர:. திருவாழியாழ்வான் போர்க்களத்தில் செய்யும் ஸிம்ஹநாதஸம்ரம்பங்களைச் சொல்லுகிறது. கோலாஹலமாவது— க்ரீடாகோலாஹலங்கள். ரமேயநாரமணம், ஹயேநஹபதாவநதித்யாதிகளான விளையாடல்களைச் சொல்லுகிறது.

பாண்டுவர்ணா:— தவளா:; "பாண்டுஸ்து பாண்டரஸ்ஸிதஃ" இத்யமர:. அத்யுஜ்ஜ்வலா— ஶுப்ரா. ஶுத்ய ஶுப்ரப்ரதாஸ்ஸஹ பஸ்யாஸ்ஸஹ. கீர்த்தியை வெண்ணிறமாக வர்ணிப்பது கவிஸமயமிறே. [ஹயவிஷயேத்யாதி.] ஶத்ருபயவிஹ்வலனாய் இந்திரன் ஓடிவந்து சரணம்புக, அவனுடைய ஸேநாரதத்திலே சென்றெழுந்தருளியிருந்து இவ்வளவு கார்யங்கள் செய்தருள்வராய்த்து. (௮௫)

ப்ராஹ்யத்ரோஹாஶ்ராராஹு ப்ரஹரணரஸஹஸோத்தாநிதே வைநதேய, விக்ராந்திக்ராந்த்யாசு: ப்ரஹநநாவிவாரா வதம்ரோதேந ஹஸ்தா। நிர்ஜித்ய ப்ரத்யநீகம் நிரவதிகவர ஸாத்விகாஶ்வீயராஜ்யம், பஶ்யம் விஶ்வஸ்ய நாஶ்வாநு ப்ரஹ்யபதா ஹவிதா ஷோடிஶீந்த்ராநுஜஸ்ய ॥ ௮௬॥

ப்ராஹ்யஷ் த்ரோஹாஶ்ராராஹு ப்ரஹரணரஸஹஸ உத்தாநிதே } பிறர்க்குத் தீங்கிழைக்கின்ற ஸ்வபாவத்தையுடையனான ராஹு வென்பவனுடைய ப்ரயோகப்ரஹாரங்களாலே விசேஷணகச் செய்யப்பட்ட

வைநதேய பெரிய திருவடி

ப்ராக் வித்ராவிதஸதி — கடுக ஓடிப்போனவளவில்
ப்ரதநாஹவி — போர்க்களத்தில்
புந: ப்ரத்யுத்திதேந — மீண்டு எழுந்தருளாநின்ற
ஶௌரிணா — எம்பெருமானாலே
ப்ரயுக்தஸ்ஸந் — ப்ரயோகிக்கப்பட்டு
நிரவதிகபலஹாஸ்திகாஶ்வீய
யரத்யம் — அளவில்லாமல் திரிகின்ற கஜ துரகரத ஸமூஹங்களையுடைத்தான
ப்ரத்யநீகம் — ப்ரதிபக்ஷஸைந்யத்தை
நிஜித்ய — வென்று கொன்று
விஶ்வஸ்ய பத்ரம் ஶாஶ்வந் — உலகங்கட்கு நன்மைபுரிந்த
ஜந்யாந்யஜஸ்ய ஹேதி: — ஸமஷ்டிவ்யாபாரமான திருவாழி [யாழ்வான்
பவத: — உங்களை
ப்ரயஶதாம் — யஶஸ்விகளாகச் செய்திடுக.

* * * உத்தரஸ்ரீராமாயணத்தில் ஏழாவது ஸர்க்கத்தில் திருவாழியாழ்வான் மாலியென்னுமஸுரனுடைய தலையை அறுத்த வரலாறும், முதலில் மாலியானவன் பெரியதிருவடியை கதையாலேயடித்துத் துரத்தினபடியும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளமை காண்க. "கதயாபிஹதஸ்தேந மாலிநா கருடோ ப்ருஶம்। ரணாத்பராங்முகம் தேவம் க்ருதவாந்வேதநாதுர:॥ பராங்முகே க்ருதே தேவே மாலிநா கருடேந வை। உததிஷ்டந் மஹாந் ஶப்தோ ரக்ஷஸாமபிநர்ததாம்॥ ரக்ஷஸாம் ரவதாம் ராவம் ஶ்ருத்வா ஹரிஹயாநுஜ:। திர்யகாஸ்தாய ஸங்க்ருத்த: பக்ஷீஶே பகவாந் ஹரி:॥ பராங்முகோऽப்யுத்ஸஸர்ஜ மாலேஶ்சக்ரம் ஜிகாம்ஸயா। காலசக்ரநிபம் சக்ரம் மாலே: ஶீர்ஷமபாதயத்॥" இத்யாதி.

[நிரவதிகபலேத்யாதி] ஹஸ்திநாம் ஸமூஹ: ஹாஸ்திகம். அஶ்வாநாம் ஸமூஹ: ஆஶ்வீயம். ரதாநாம் ஸமூஹ: ரத்யா- இதி தத்திதப்ரயோகா:. ஶாஶ்வதிகீ ஸ்வஸ்ஜநிவாத:. ஷத்வாநித்யர்த:. (அகூ)

[illegible] ॥௮௭॥

[illegible]	பாணாஸுரயுத்திலே
[illegible]	நந்தியானவன் [illegible] னவளவில்
[illegible]	விநாயகன் பின்வாங்கினவளவில்
[illegible]	[illegible]ன் ஒன்றும் செய்யத்தோன்றாமல் கலங்கிநின்றவளவில்
[illegible]	[illegible]னென்பவன் பயத்தாலே [illegible]னவளவில்
(கிம்பஹுநா?)	
[illegible]	([illegible]) [illegible]ங்களெல்லாம்
[illegible]	[illegible]மடைந்தவளவில்
[illegible]	யாவனொரு திருவாழியாழ்வான்
[illegible]	வலிதான வாணனுயிரந்தோள்களைத் துணித்து
[illegible]	அந்த வாணனுடைய [illegible]னாகிற பிக்ஷையை
[illegible]	சிவபிரானுக்குக் கொடுத்தாரோ
[illegible]	அந்தத்திருவாழியாழ்வான்
[illegible]	உங்களுடைய தீமைகளைத் தொலைத்திடுக.

❖ ❖ ❖ வாணனுயிரந்தோள் துணித்த வரலாற்றைப் பேசுகிறார். மஹாபலிஸந்ததியில் பிறந்தவனான பாணாஸுரன் ஒருகாலத்தில் ஶிவனுடைய நடனத்தைக்கண்டு அதற்குத் தகுதி

யாகத் தன் இரண்டு கைகளால் மத்தளம்தட்ட, சிவன் மகிழ்ந்து அவனுக்கு ஆயிரம் கைகளையும் நெருப்பு மதிளையும் அளவிறந்த வலிமையையும் மிக்கசெல்வத்தையும், தான் ஸபரிவாரனாய்க் கொண்டு அவன் மாளிகைவாசலில் காவல் செய்திருத்தல் முதலிய வரங்களையும் தந்தருளினன், அந்த பாணாஸுரனுடைய பெண்ணாகிய உஷையென்பவள் ஒருநாள் ஒரு புருஷனோடு தான் கூடியதாகக் கனாக்கண்டு முன் பார்வதி அருளியிருந்தபடி அவனிடத்தில் மிக்க ஆசைகொண்டு தன்னுயிர்த்தோழியான சித்ரலேகைக்கு அச்செய்தியைத் தெரிவித்து அவள்மூலமாய் அந்தப் புருஷன் க்ருஷ்ணனுடைய பௌத்ரனும் ப்ரத்யும்நனுடைய புத்ரனுமாகிய அநிருத்தன் என்றறிந்துகொண்டு 'அவனை ஸஹிக்கைக்கு உபாயஞ்செய்யவேண்டும்' என்று அத்தோழியைவேண்ட அவள் தன் யோகவித்யாவிபவத்தால் த்வாரகைக்குச்சென்று அநிருத்தாழ்வானைத் தூக்கிக்கொண்டுவந்து அந்த:புரத்திலேவிட அவனோடு போகங்களை அநுபவித்துவர, இச்செய்தியைக் காவலாளரால் அறிந்த பாணாஸுரன் தன் ஸேனையுடன் அநிருத்தனை எதிர்த்து மாயையினால் பொருது நாகாஸ்த்ரத்தினால் கட்டிப்போட்டிருக்க, த்வாரகையிலே அநிருத்தனைக் காணாமல் யாதவர்களெல்லாரும் கலங்கியிருந்தபோது, நடந்த வரலாறுகளை நாரதர் சொல்லக்கேட்ட கண்ணபிரான் பெரியதிருவடியை ஸ்மரிக்க, உடனே வந்துநின்ற கருடாழ்வான் தோளின்மேலேறிக்கொண்டு பலராமாதிகளோடுகூட பாணபுரமாகிய சோணிதபுரத்திற்கு எழுந்தருளும்போதே அப்பட்டணத்தின் ஸமீபத்தில் காவல்செய்துகொண்டிருந்த சிவனுடைய ப்ரமதகணங்கள் எதிர்த்துவர, அவர்களையெல்லாம் அழித்து, பின்பு சிவனாலேவப்பட்டதொரு ஜ்வரதேவதை மூன்று கால்களும் மூன்று தலைகளுமுள்ளதாய்வந்து பாணனைக் காப்பாற்றும்பொருட்டுத் தன்னோடு யுத்தஞ்செய்ய, தானும் ஒரு ஜ்வரத்தையுண்டாக்கி அதனைத் துரத்திவிட்டபின்பு, பாணனுடைய கோட்டையைச் சூழ்ந்துகொண்டு காத்திருந்த ருத்ரபார்ஷதர்களான அக்நிதேவர் ஐவரும் எதிர்த்துவர, அவர்களையும் நாசஞ்செய்து பாண

னோடு போர்செய்யத்தொடங்க அவனுக்குப் பக்கபலமாக சிவனும் ஸுப்ரஹ்மண்யன் முதலான பரிவாரங்களுடன் வந்து எதிர்த்துப்போரிட, கண்ணன் தான் ஜ்ரும்பணாஸ்த்ரத்தைப் ப்ரயோகித்து சிவன் ஒன்றுஞ் செய்யமாட்டாமல் கொட்டாவிவிட்டுக் கொண்டு சோர்வடைந்துபோம்படிசெய்து ஸுப்ரஹ்மண்யனையும் கணபதியையும் ஶரங்களால் ஒறுத்து ஓட்டிப் பின்பு திருவாழியையெடுத்து ப்ரயோகித்து அந்த பாணனுடைய தோள்களை தாரைதாரையாய் உதிரமொழுக அறுத்து அவனுயிரையும் சிதைப்பதாக இருக்கையில் பரமசிவன் அருகில்வந்து வணங்கிப் பலவாறு ப்ரார்த்தித்ததனால் அவ்வாணனை நான்கு கைகளோடும் உயிரோடும் விட்டருளி, பின்பு அவன் தன்னைத் தொழுது அநிருத்தனுக்கு உஷையைச் சிறப்பாக மணம்புரிவிக்க அதன்பின் மீண்டுவந்தனன் கண்ணபிரான் என்ற கதை அறியத் தக்கது.

பாஹுலேய:— ஸுப்ரஹ்மண்ய:; பஹுலாநாம் க்ருத்திகாநாமேவ த்ருதீயாபத்யம். ப்ரமாய:— பய:. [தத்ராணாத்பவாம் ஶிக்ஷாமேவ விக்ஷேபாதேஷ.] சிவனுடைய ப்ரார்த்தனைக்கு இரங்கியிறே பாணனை உயிரோடுவிட்டது. (அஎ)

ரக்தௌகவாஹ்யக்ஷதஸாகரமௌக்திகஶ்ரீவிப்ரமௌ கமாப்தௌ, ஸம்ப்ராஸம்பத்தாராஜயபரஸம்பந்தாகாஶநீகாஶகாந்தௌ । த்ரிவிக்ரமஹ்ருத்ஸமஸ்தரகாமம் ஜேதிவிஷ்ணும் விதிஷ்ணு, நிஷ்ணும் வ: ப்ரஸாதம் வ்யபகதவிபதம் ஸம்பதம் சக்ரராஜ: ॥ ॥அஅ॥

ரக்தௌகவாஹ்யக்ஷதஸாகரமௌக்திகஶ்ரீவிப்ரமௌ } (கடலினுள்ளே கொல்லப்பட்ட அஸுரர்களின்) ரக்தப்ரவாஹங்களாலே பூசப்பட்ட முத்துக்களோடே சேர்ந்து விளங்குகின்ற திரைக்கிளப்பத்தையுடையதாய்

ஸந்த்யாஸக்ததாராஜலதர ஸபலாகாஸநீகாஸகாந்தௌ	ஸந்த்யாராகஸம்பந்தப்பெற்றுச் சிவந்த நக்ஷத்ரங்களாலும் மேகங்களாலும் கலப்புவர்ணமாகப்பெற்ற ஆகாசத்தோடொத்த காந்தியையுடையதான
மஹார்ணவே	பெருங்கடலில்

(ஆவேஸித்து)

அஹ்ரஸ்யம் வேதவித்வம் ஸஸுர ஸார்த்தம்	ஜலத்திலேயே திரிவதும் வேதாபஹாரகருமான அஸுரவர்க்கத்தை
கம்பீரஸ்தாமயத்நாத் விதிஜந்	கம்பீரமான முயற்சியோடுகூடிக் கொலைசெய்தருளுகின்ற
ரதாங்கராஜ:	திருவாழியாழ்வான்
வ:	உங்களுக்கு
வ்யபாயவிமுக்தஸம்பத்	நிரபாயமான செல்வத்தை
நிர்விக்நம் யதாததா	இடையூறின்றி
ப்ரயச்சது	அளித்திடுக.

⁂ பத்மோத்பவன் பக்கலிலிருந்து வேதங்களைக் கவர்ந்து கடலினுள் மூழ்கிச்சென்ற அஸுரர்களைக் கொன்றொழித்த படியைப் பேசுகிறார் இதில். [ரக்தவேத்யாதி.] கடலினுள்ளே புகுந்து அஸுரர்களைக் கொல்லும்போது அவர்களது ஸரீரத்தில்நின்றும் வெளிக்கிளம்பின ரக்ததாரைகளானவை அக்கடலிடத்துள்ள முத்துக்களிலே கலசி, வெண்ணிறமாயிருந்த அந்த முத்துக்களையும் செந்நிறமாக்கிவிட, அப்படிப்பட்ட முத்துக்களோடேகூடி அலையெறிகின்றதாம் அக்கடல். முத்துக்களுள்ள பாகம் சிவந்தும் அலைகள்வீசும் பாகம் கறுத்துமிருப்பதைப் பார்த்தால் எங்ஙனேயிராநின்றதென்னில் [ஸந்த்யாஸம்பந்தேத்யாதி.] ஸந்த்யாராகரஞ்ஜிதமான நக்ஷத்ரங்களாலும் காளமேகங்களாலும் ஸ்பஷ்டமான ஆகாஸத்தோடொத்த காந்தியையுடையதென்கிறார். ஸந்த்யாஸ்தாநே ஆகாஸமும், முக்தாஸ்தாநே தாராகணங்களும் நீலஸ்தாநே மேகங்களும் ரக்தஸ்தாநே ஸந்த்யா

ஶ்யாமமும் கொள்ளத்தக்கன. சிவப்பும் கறுப்பும் கலந்தவர்ணம் ஶபலமெனப்படும். ஸ்வபாவதோ நீலமான ஆகாஶம் ஸந்த்யாராகநக்ஷத்ரங்களாலும் மேகங்களாலும் வ்யாப்தமாய் ஶபலவர்ணமாகக் காணப்படுவதுபோல், ஸ்வபாவதோ நீலமான கடலும் அஸுரஶரீரஶோணிதரஞ்ஜிதமான முத்துக்களாலும் அலைகளாலும் வ்யாப்தமாய் ஶபலவர்ணமாயிருக்கிறபடி. "உதயத்ஸூர்யாருணவ்யாப்தஸந்த்யாதாராநுகாரிணீ: । ஶிஷ்டே ஶேஷாவரக்தாஜ்ஞஸம்ஹிதீ: ஸ்வேதவிப்ரேஷ: ॥" என்ற ஶாவ ஶ்லோகத்தை ஒருபுடை ஒத்திருக்கிறது காணும்.

ஸஹஸ்ராரம் என்பதை சக்ரகாயத்துக்கு விஶேஷணமாக்குவதிலும் வக்ராஜக்ரியாவிஶேஷணமாக்குவது சிறக்கும். வேதவித்ப்ய:— வேதத்தைக் கொள்ளைகொண்டவர்களாகையாலே வேதப்ரவாஹத்துக்கு இடையூறானவர்களென்கிறது.

'ஶோஷ்ய-உத்பாதே' என்ற தாதுவிலிருந்து ஶோஷிதஶப்தமும், 'ஶப-விஶோஷே' என்ற தாதுவிலிருந்து ஶஷ்பஶப்தமும் நிஷ்பந்நமாயின. "ஶபயோஶ்ச-ஜயோஶ்சேஷ்வஸ்ரணாஷ்டீதி ஸ்வாந்த்ராதய:" இதி கௌமுதீ. (௮௮)

காஶீவிப்லோஷசைத்யக்ஷபணநரகஜயம்ஸஸூர்யச்சவிதான, க்ராஹச்சேதாதிசித்ராண்யவகஸாவஸாதீக்ஷ்ணிதாயா: । யஸ்ய கிலஶ்ரீபி: கநகஶிகிரமாஹாமேஹிநீஹி யத்ஸீயா:, ஶ்யாமோதோதயமேஶ ஸ ஸகலஸஹஸ்ரநஶ்லோகநீயாம் ஶ்ரியம் வ: ॥ ॥௮௧॥

யதீயா:	யாவரொரு திருவாழியாழ்வானுடையவைகளான
காஶீவிப்லோஷ—	காசியைக்கொளுத்தினதென்ன
சைத்யக்ஷபண—	சிசுபாலனைச்சிதைத்ததென்ன
நரகஜயம்ஸ—	நரகாஸுரனை முடித்ததென்ன
ஸூர்யச்சவிதான—	ஸூர்யனை மறைத்ததென்ன
க்ராஹச்சேதாக—	முதலையைத் துணித்ததென்ன

மாலித்ருண்முக்யகதாவ ஸ்துஸத்கீர்த்திகாநா:	மாலியை முடித்ததென்ன இவை முதலான கதாவிஷயங்களையுடைய கீர்த்திகானங்கள்
கநககிரிகுஹாகேஹிநீபி:	மேருமலையின் முழைஞ்சுகளிலே வஸிக்கின்ற
கிந்நரீபி:	கின்னரஸ்த்ரீகளாலே
கீயந்தே	பாடப்படுகின்றனவோ
ஸ: ஹேதிர்தைத்யவைரீ	அந்தத்திருவாழியாழ்வான்
வ:	உங்களுக்கு
ஸகலபுவநஶ்லாகநீயாம் ஶ்ரியம் திஶ்யாத்	ஸகலலோகங்களாலும் புகழத்தக்க ஸம்பத்தைத்தந்தருள்க.

✣ ✣ ✣ திருவாழியாழ்வானுடைய வெற்றிக்கதைகள் சிலவற்றைச் சொல்லுகிறோமிதில். காசீதஹநக்ருத்யையாவது — தன்னையே வாஸுதேவனாகச் சொல்லிக்கொண்டு கர்வங்கொண்டிருந்த பௌண்ட்ரகனைக் கண்ணபிரான் கொன்றொழித்ததை அவனுடைய தோழனாகிய காசிமன்னன் கேள்விப்பட்டு க்ருஷ்ணனையும் மற்றும் யாதவர்களையும் த்வாரகையையும் அழித்திடுவதாக ஸங்கல்பித்து ஒருபிஶாசத்தை ஸ்ருஷ்டித்து ஏவவிட்டான்; அது த்வாரகைக்கு வந்து ஜனங்களை பாதிக்கத்தொடங்கிற்று. இச்செய்தியைச் செவியுற்ற கண்ணபிரான் தனது திருவாழியை ப்ரயோகிக்க அப்பிஶாசத்தைத் துரத்திக்கொண்டு காசியளவும்போய் அதையும் அத்துடன் சேர்ந்துவந்த ஜனங்களையும் அந்த காசீபட்டணத்தையும் நீறாக்கிவிட்டு ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்பக்கல்வந்து சேர்ந்ததென்பதாம்.

சைத்யச்சேதமாவது சேதிதேசாதிபதியான சிசுபாலனுடைய தலையைத்துணித்தது. இந்த்ரப்ரஸ்தநகரத்தில் நடந்த ராஜஸூயயாகத்தில் யமபுத்ரனால் கண்ணபிரானுக்கு அக்ரபூஜை செய்யப்பட்டதைக்கண்டு சிசுபாலன் அளவிறந்த தூஷணோக்திகளைப் பிதற்றி ஸ்ரீக்ருஷ்ணனால் திருவாழிகொண்டு தலைதுணிக்கப்பட்டு இறந்தனன்.

பூமிஜவதமாவது நரகாஸுரவதம். எம்பெருமான் வராஹாவதாரஞ்செய்தருளி ஸ்ரீபூமியைக் கோட்டால் குத்தியெடுத்தபொழுது எம்பெருமானுடைய ஸம்ஸ்பர்ஶத்தால் பூமிப்பிராட்டிக்குப் பிள்ளையாகப் பிறந்ததனால் நரகன் பூமிஜனெனப்பட்டான். அஸமயத்தில் சேர்ந்து பெறப்பட்டதனால் ஆஸுரத்தன்மைபூண்டவனாயினன். இவன் ப்ராக்ஜ்யோதிஷமென்னும் பட்டணத்திலிருந்துகொண்டு ஸகல ப்ராணிகளையும் நலிந்து தேவ ரிஷி கந்தர்வாதிகளுடைய கன்னிகைகளையும் ராஜகன்னிகைகளையும் பலாத்காரமாய் அபஹரித்துக்கொண்டுபோய்த் தான்மணம் புணர்வதாகக் கருதி தன் மாளிகையிற் சிறைவைத்து வருணனது குடையையும் மேருகிரிஶிகரமான ரத்நபர்வதத்தையும் தேவமாதாவான அதிதிதேவியின் குண்டலங்களையும் கவர்ந்து போனதுமன்றி இந்திரனுடைய ஐராவதயானையையும் அடித்துக் கொண்டுபோக ஸமயம்பார்த்திருக்க, அஞ்சிவந்து பணிந்துமுறையிட்ட இந்த்ரனுடைய வேண்டுகோளால் கண்ணபிரான் பெரிய திருவடியை வரவழைத்து ஸத்யபாமையுடனே ஏறி அங்குச் சென்று திருவாழியை ப்ரயோகித்து நரகாஸுரனை ஸபரிவாரனாகக் கொன்றொழித்தனன்.

ஸாந்தீபநிபுத்ராநயநகதையைக் கீழ் பதினெட்டாம் ஶ்லோகத்தின் வ்யாக்யானத்தில் விரித்துரைத்தோம், கண்டுகொள்க. முதலைதுணித்தகதை ஸுப்ரஸித்தம். மாலிமர்த்தநகதை கீழ் எண்பத்தாறாம் ஶ்லோகத்தில் விரிந்ததே. "சீமாலிகனவனோடு தோழமைக்கொள்ளவும் வல்லாய், சாமாறவனை நீயெண்ணிச் சக்கரத்தால் தலைகொண்டாய்" என்று பெரியாழ்வாரருளிச்செய்த மாலிகவ்ருத்தாந்தத்தை மாலிமர்த்தநமென்பதாலே கூறுவதாகக்கொள்வாருமுண்டு.

ஸ்ரீவ்ருந்தாவநநிவாஸிநிகளான கோபிகள் ஸ்ரீக்ருஷ்ணவிஜயங்களைத் தம் தம் கின்னரங்களில் இட்டுப் பாடுவர்களாய்த்து ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே. (௮௯)

நாநாவர்ணைர் விவ்ருண்வந் விரசிதஸம்ஸ்தாநஸம்ஸ்தாநி
விக்ரஹாணி யஃ, பத்ரேஷ்வஷ்டாஸு த்ருப்தாஸுராஸுரதாராணீ
கண்டஸூத்ரச்சிதேஷு । ஆகாராத்யக்ஷராவதிஷு வஸதி
யஃ பாது ஶேஷாந் வஸ்ஸ ஶ்ரேயாந், வ்யபோஹ்ய ஸ்வாபராதாந் ஸுஸ்த
ராபஹிதவிவிதாபத்யாந் ஸாத்வதீநாம் । ॥கூ०॥

யஃ பராஷ:	யாவனொருவன் ஸர்வஜ்ஞன்
த்ருப்த ஸுராரிதாராணீ கண்டஸூத்ரச்சிதேஷு	அஸுரமாதர்களின் கழுத்திலிட்ட மங்கலஸூத்ரங்களைத் துடைத்த
ஆகாராதி க்ஷகாராவதிஷு	அகாரம் முதலாக க்ஷகாரம் வரையிலுள்ள
அஷ்டாஸு பத்ரேஷு	எட்டு பத்ரங்களில்
நாநாவர்ணைர்	பலவர்ணங்களையுடையனவும்
விரசிதஸம்ஸ்தாநஸம்ஸ்தாநி	யோகங்களை ஸம்ஸ்தாநிப்பவைகளுமான
விக்ரஹாணி	திருமேனிகளை
விவ்ருண்வந்	ப்ரகாசிப்பித்துக்கொண்டு
வஸதி	எழுந்தருளியிருக்கிறாரோ
ஸாத்வதீநாம் ஸ:	ஸாத்விகர்கள் பக்கல் வஸிப்பவருமான அத்திருவாழியாழ்வான்
வ:	உங்களுக்கு
உபஹிதஸ்வாபராதாந் வ்யபோஹ்ய	ஸ்வப்ரமாதமான தப்பு வழிகளாலே நேர்ந்திருக்கிற
உபஹிதம்	
அபத்யாந்	ஆபத்துக்களை
ஶ்ரேயாந்	வணித்தருளவேணும்.

✦ ✦ ✦ அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையிலே — எட்டு பத்ரங்களில் வீற்றிருக்கை, ஆறு பத்ரங்களில் வீற்றிருக்கை முதலான பல ஸந்நிவேஶங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. அவற்றை அங்கே விஸ்தரேண கண்டுகொள்வது. உபதேஶைகம்யமான மாஹாத்ம்ய விஶேஷங்களை ஸ்பஷ்டமாக எடுபடுத்தலாகாதென்று கைகூப்பி

நிற்கின்றோம். [ஆகாராஸ் ஷட்கோணாவயிஷ்ட ஷட்காஸ்த்ர வைஷ்ட] ப்ரயோகசக்ரம் ப்ரணவசக்ரமென்றும் ஷட்கோணசக்ரம் கோத்ரகாசக்ரமென்றும் ஸம்ஹிதோக்தம். ஷட்கோணமையாவது அக்ஷரகோத்ரகை. இந்த சக்ரங்களும் ஆயுதங்களையொழித்து தத்துவங்களை வியவைகளாக்கினமை தோற்ற கோஷாதாரா வகேத்ராதி விஶேஷணமிட்டபடி. கழுத்தில் அஸ்த்ரபூஷவது ஸஜ்ஜ்யோதிக்ஷணமிறே. இந்த சக்ரங்களிலும் மோக நாஶ்ரூஹாயமாக நீலபீதாதிவர்ணயாகங்களான திருமேனிகளைப்பரிக்ரஹித்துக்கொண்டு எழுந்தருளி விளங்குவராம் திருவாழியாழ்வான்.

[ஸ்வாந்தவர்தீ] நவித்ருதே ஸ்வாந்தம் (சித்தம்) யேஷாம் தே ஸ்வாந்தா: = நிஷ்கல்மஷா: ஸாத்விகா:; தேஷாம் வர்த்ததே என்றாய் ஸாத்விகர்களுடைய நெஞ்சிலே உறைபவர் என்கை. 'அஸ்வாந்த:(காமக்ரஸ்த) அகோசரத்வே என்றாய், வாங்மநஸகோசரத்துக்கு எட்டாதவர் என்றுமுரைப்பர். இப்படிப்பட்ட திருவாழியாழ்வான் [உச்சிந்தஸதேஜ: வ்ருத்தய: வ: உபஹிதம் அபஹித்வாந்தம் ஜியாஸ்] ரஜஸ்தம: ப்ரவாஹங்களான துர்வாஸநங்களாலே உங்களுக்கு நேர்ந்திருக்கிற அஜ்ஞானதமஸ்ஸை நஶிக்கவேணும். "ஜோ— அபநயந" என்கிற தாதுவில் ஸிஜ்ஞரூபம் ஜியாஸ்தி. [வ்ருத்தய:] "வ்ருத்யோதாரவ்ருத்தாவிஷய: ஸ்யாத்காவ்யஸ்தோ:" இதி த்ரோர:. விரோத: அஸ்வா— வ்ருத்ய:. உச்சிதம் (நிரஸ்தம்) ஸத்வம் யேஷாம் தே:— ஸத்வகுணகார்யவிவேகமுமற்ற கெட்டவழிகளில் புகுந்து நீங்கள் விளைத்துக் கொண்ட அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தை அகற்றவேணுமென்றாயிற்று.

ஆத்ரிம்ஶஸ் ஷோடஶாஷ்டப்ரஸ்ருதிவ்யஸ்தஸாஹஸ்ர திக்ஷிர்ஸ்திதிஹேதோ:, காரோஜ்ஜ்வ சக்ரஷட்கப்ரகடித விஹவ: வஜ்ரகத்ராந்தரேவு। அத்யாநாஜ்ஞிகாநாஹஹ ரஹஸ்யம் நிவித்யதேவ விக்யதே:, சார்வாணோ ஹஸ்த வதம் சார்ங்கநவேதாஷாயாயத்ராணீவத: ॥ ॥கக॥

காராத்³யேஷு ஷட்ஸ்வக்ஷரேஷு	காராக்ஷரம் முதலிய ஆறு அக்ஷரங்களில்
பஞ்சக்ருத்யாநுரூபம் யதா ததா	உத்பத்தி ஸ்திதி ஸம்ஹார நிக்³ரஹ அநுக்³ரஹங்களாகிற ஐந்து வ்யாபாரங்களுக்குத் தகுதியாக
த்³வாத்ரிம்ஶத் ஷோட³ஶாஷ்ட ப்ரப்⁴ருதிப்ருது²ஸ்ஸராஜாலராஜி	முப்பத்திரண்டு பதினாறு எட்டு முதலிய (எண்களிலே அமைந்த) பெரிய ஸராஜங்களின் ப்ரகாசத்தையுடைய
சித்ரமூர்த்திபே⁴தை³:	விக்³ரஹவிசேஷங்களாலே
ப்ரகடிதவிப⁴வ:	ப்ரகாசிப்பிக்கப்பட்ட ஸ்வவிபவத்தையுடையவரும்
ஸர்வம் ப⁴க்தவர்க³ம்	எல்லா பக்தஜனங்களையும்
அபி⁴மதநாநார்த²நாம் நிவ்ருத்யை: விஶ்ருதை: ஸஹஸா: க்ஷேமஶாலிநம் குர்வாண:	(அவரவர்கள்) வேண்டின பொருள்களைக் கடுகக்கொடுப்பதனாலே நாடோறும் க்ஷேமசாலிகளாகச் செய்பவருமான
ஶுபா⁴யுதா⁴க்³ரணீ:	திருவாழியாழ்வான்
வ: பாதாத்	உங்களைக் காத்தருள்க.

❖ ❖ ❖ [காராத்³யேஷு ஷட்ஸ்வக்ஷரேஷு] அஹிர்பு³த்⁴ந்யஸம்ஹிதையில்— "ததஸ்த்வக்ஷரயம் ஸர்வம் ஜக³த்ஸ்தா²வரஜங்க³மம் । ஷட³க்ஷராந்தர்நாஸ்த்யஸ்மாத் காரம் ப்ரயத: ஶ்ருணு ॥ த்ரிநாபி⁴யாக்தம் ஷட்கோணம் பஞ்சாரம் ஷட³க்ஷரம் । ஸம்வத்ஸரமயம் யந்த்ரம் (1) காரஷட்³க்ஷிஸ்ருதிர்யா தத³வஶேஷதஸ்தே நித்யம் வேதநாவேதநாத்மகம் । பரிவர்தயதே தேஷு ஸ்தே²ஷ்வக்ஷரராஜிஷு யந்த் ॥ அந்த(2) ஸ்வாராஷம் அக்ஷம் பராஸ்ரஷேஷா யோநயாயதே । (3) அக்ஷம் த்ரிம்ஶகம் ஷோட³ஶம் ஶக்தஸ்த்வா யோநயாயதே । (4) அக்ஷ ஷட்கோணஸாரஞ்ச பாஶ்ஸ்வா யோநயாயதே ॥ அஷ்டாரம் (5) தந்த்ரமக்ஷம் ஷட்கம்காரஸ்ய யாரகம் ॥ அவ்யக்தாதிவிஶேஷாந்தை: ஸ்வாஸிதேவாரவஶேஷவர்த்தகம் ॥

சக்ராவிஷ்டம்ஶக்திஸம்ஸ்ப்ருஷ்டே: ஷாராஷா ஷட்கோணேஷு யச்ச | (6)
ஜகச்சக்ரஸ்திதிவ்யாதம் தத்வவ்யூஹமயதே ஹ்யயம் ||” என்று ஸாம சக்ராதி ஜகச்சக்ராத்மகமாக சக்ரஷட்கம் சொல்லப்பட்டுள்ளமை காண்க.

மற்றொருவகையாகவும் சக்ரஷாட்வித்யமுண்டு:—“ஷடரம் காமசக்ரம் தச்ச ஸகாரோ யேநயாயதே | ஸஹஸ்ராரம் ப்ரேயதம் சக்ரம் அஷ்டாரம் தத்ஸமாயாமது | த்ர்யரம் தேஜஸாரா வ்யாததாரஷ்டம் சதாரம் த்வீதே | ஸஹஸ்ராரம் ஸாயிஷ்டம் சக்ரம் ப்ருத்வீ யேநயாயதே ||” இத்யாதத்பூகாரேண;— ஷடரம் காமசக்ரம், ஸஹஸ்ராரம் ப்ருத்வீசக்ரம், சதாரம் ஜலசக்ரம், த்ர்யரம் தேஜச்சக்ரம், அஷ்டாரம் வாயுசக்ரம், ஸஹஸ்ராரம் ஆகாஶசக்ரமிதி ||

ஆக இந்த ஆறுசக்ரங்களிலும் உத்பத்திஸ்திதிஸம்ஹாரநிக்ரஹாநுக்ரஹரூபங்களான ஐந்து தொழில்களுக்குத்தகுதியாக முப்பத்திரண்டு புஜங்களோடும் பதினாறு புஜங்களோடும் எட்டு புஜங்களோடும் நான்கு புஜங்களோடும் இரண்டு புஜங்களோடும்கூடின திருமேனிகளைப் பரிக்ரஹித்து எழுந்தருளியிருப்பர் திருவாழியாழ்வான்.

இங்ஙனே பல திருக்கைகள்கொண்டது பக்தஜநங்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களை யாராளமாக அருளுகைக்காக என்னுமிடத்தை உத்ப்ரேக்ஷத்தால் வெளியிடுகிறார். “ஜிதிஷ்டமைர்பை:” என்றவிடத்தில் பிஷ்டைர்ப்பாஷ்டும் காமவிஷ்டபை:; மேல் பிஷ்டைர்பை: என்றது பூஷாமேநை: என்றபடி. (௯௧)

கோணே கோணேஷ்டஸம்ஸ்தோ ப்ரஸரதி கபிஶஶ்ச ஶ்ரீமணேஷ்வப்யஷ்டஹஸ்தே ஸஹஸ்ரோர்யாந், ஶ்ரீவாணீபத்மிநீகாஞ்சீமுகரித விஜய ஸத: ஶக்திபி: கேஶவாதீந் | தாராபத்ரை ஸப்தவர்ணாதள ரய சரணமஷ்டாஶாஜுஷ்ட்வமுக்ஷிதாஶ, யத்ரே தத்ராசிதே ஸ: ஸ்ஹாரதா க்ருத்வஷம் ஶிக்ஷா ஶிக்ஷீலவஸ்ய | ||௯௨||

அஸ்த்ரைர் விஸ்ரப்தரூபேண:	விஶ்வஸ்தங்களான
ஷட்பி: கோணை:	ஷட்கோணங்களாலும்
ஷட்பி: அரை:	ஷடக்ஷரங்களாலும்
ஷட்பி: ஸரோஜைரபி	ஷட்பத்மங்களாலும்
உத்ருத்தஶோபே	அதிவ்ருத்தமான ஸௌந்தர்யத்தை யுடையதும்,
ஸ்ரீவாணீமுக்யாபி: ஶக்திபி: விலஸத: கேஶவாதீந் ததாதி	ஸ்ரீ, வாணீ முதலிய ஶக்திகளோடு விளங்குகின்ற கேஶவாதி த்வாதஶ மூர்த்திகளை தரியாநின்றதும்,
அர்க்கபிம்பநாபி	அர்க்கபிம்பத்தை நாபியாகவுடையதும்
தாராநேமி	ப்ரணவத்தை எல்லையாகவுடையதும்
சக்ர கதா ஶார்ங்க கட்காங்கிதாஶே	சக்ரம், கதை, ஶார்ங்கம், கட்கம் ஆகிய இவற்றாலே அடையாளம் செய்யப்பட்ட கிழக்கு முதலிய திசைகளையுடையதும்
தந்த்ரோதிதே	அஹிர்புத்ந்ய ஸம்ஹிதாதிகளில் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ளதுமான
யந்த்ரே	(ஸ்ரீஸுதர்ஶந)யந்த்ரத்திலே
ஸ்திதவத:	எழுந்தருளியிருக்கிற
லக்ஷ்மீபதேஸ்ஸ்வம் லக்ஷ்ம	ஸ்ரீய:பதியின் அஸாதாரண ரூபமான திருவாழியாழ்வான்
வ: ஸ்புரது	உங்களுக்குத் தோற்றுக.

❖ ❖ ❖ ஸுதர்ஶநயந்த்ர ஸந்நிவேஶக்ரமத்தை ஸம்ஹிதா த்ருஷ்டப்ரகாரேண பேசுகிறாரித்தில். இதுதன்னிலே உபதேஶம்பெறாத நாம் இங்கே விரித்துரைக்கத் தகாதாகையாலே ஶப்தமாத்ரமுரைப்போமித்தனை. [ஷட்பி: கோணைரரைஶ் ஸரோஜைரபி] ஷட்கோணங்களும் ஷடக்ஷரங்களும் ஷட்பத்மங்களும்

அமைந்த யந்த்ரமாய்த்து. ["ஸஹஸ்ராரஹாரம் ஹட்" இதி ஷட்க்ஷரீ.] [கவிஶஸ்தாநே] யந்த்ரமத்யே எழுந்தருளியிருக்கிற ஸாதிஶய நவாராஹன் ரக்ஷவர்ணனுகையாலும் ரக்தாம்பரனுகையாலும் ரக்தகேஶனுகையாலும் ரக்தலோசநனுகையாலும் கோணாவஸரோஜங்களெல்லாம் கவிஶஸ்தாநங்களாயினவாம். (செம்பட்டவணம்.)

[ஸ்ரீவாணீத்யாதி.] கேஶவாதி தாமோதராந்த த்வாதஶ மூர்த்திகளை மும்மூவராக நான்கு வகுப்பாகப் பிரித்து, வாஸுதேவவ்யூஹாந்தர்களான கேஶவ நாராயண மாதவர்களுக்கு ஸ்ரீவ்யூஹாந்தைகளான மூன்று ஸ்ரீஶக்திகள்; ஸங்கர்ஷணவ்யூஹாந்தர்களான கோவிந்த விஷ்ணு மதுஸூதநர்களுக்கு மூன்று வாணீஶக்திகள்; ப்ரத்யும்நவ்யூஹாந்தர்களான த்ரிவிக்ரம வாமந ஸ்ரீதரர்களுக்கு மூன்று வாக்ஶக்திகள்; அநிருத்தவ்யூஹாந்தர்களான ஹ்ருஷீகேஶ பத்மநாப தாமோதரர்களுக்கு மூன்று ஸ்வாமிநீஶக்திகள். ஆக இப்படிப்பட்ட ஶக்திகளோடுகூடிய கேஶவாதித்ரய த்வாதஶகத்தை யரியாநின்றதாய்த்து யந்த்ரம்.

[தாராதிஹாந்தவர்ணாதிக] வாஸுதேவயந்த்ர ஸாதகர்கள முந்துறஹாந்தவர்ணத்தை ப்ரயோகித்து க்ரமேண முடிவில்வாஸுதேவமந்த்ராக்ஷரத்தைக்கொண்டு ஸித்திபெறுகிறார்களென்றும், அது தோன்ற "தாராதிஹாந்தவர்ணாதிக" என்று சொல்லப்பட்டதென்றும் சொல்லுவர்கள். யந்த்ரநிவேஶநக்ரமத்தில் ஹகாரத்தை முந்துற நிவேஶித்து ப்ரணவத்தை முடிவிலே நிவேஶிக்கிற ப்ரக்ரியையுமொன்றுண்டாகையாலே அத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். [ரஶ்மிவரணேத்யாதி.] யந்த்ரத்தில் கிழக்கு முதலிய நான்கு திசைகளிலும் முறையே வஜ்ரம் கதை ஶார்ங்கம் வஜ்ரமென்னும் ஆயுதங்களை நிவேஶிப்பதாம். ஆக இவ்வண்ணம் ஸாத்வதப்ரஸம்ஹிதாதிகளில் ப்ரஸித்தமாயுள்ள யந்த்ரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவாழியாழ்வான் ஸ்ரீ:பதிவயமூர்த்திதனென்கிறது "ஏகாக்ஷ ஏகாக்ஷீஸஹஸ்ர" என்று.

(கஉ)

தம்ஷ்ட்ராகாந்த்யா கடாரே க்ரோடரூபதநோ: கைடபா
ரேரதஸ்தாத், ஊர்த்வம் ஹாஸேந விஸத நாரஸிம்ஹவபுஷோ
திக்பாகே வாஸவீயே । ப்ராக்ப்ரத்யக்ஸந்த்யாஸாந்த்ரப்ரவிஹரஸரி
தே வ்யோம்நி வித்யோதமாந:, தைதேயத்வம்ஸஸம்ஸீ ரவி
ரிவ ஹரது ஸஹஸ்ராரராஜோ ரோகம் வ: ॥ ௯௮ ॥

அதஸ்தாத்	கீழ் பாகமாகிய ப்ரதேசத்திலே
க்ரோடரூபதநோ:	க்ரோடவராஹமூர்த்தியான
கைடபாரே:	எம்பெருமானுடைய
தம்ஷ்ட்ராகாந்த்யா	தம்ஷ்ட்ராகாந்தியினாலும்
ஊர்த்வம்	மேல்பாகத்தில்
நாரஸிம்ஹவபுஷ: (கைடபாரே:)	நாரஸிம்ஹமூர்த்தியான எம்பெருமானுடைய
ஹாஸேந	சிரிப்பினாலும்
விஸத	ஸம்பாஸிக்கப்பெற்றதாய்

(அந்வயம்)

கடாரே	கபிலவர்ணமான
வாஸவீயே திக்பாகே	மாஹேந்த்ர திக்பாகத்திலே
ப்ராக்ப்ரத்யக்ஸந்த்யாஸாந்த்ரப்ரவிஹரஸரிதே வ்யோம்நி	கிழக்கு ஸந்த்யையினுடையவும் மேற்கு ஸந்த்யையினுடையவும் நிபிடகாந்திஸமூஹங்களாலே நிறைந்துள்ள ஆகாசத்திலே
தைதேயத்வம்ஸஸம்ஸீ ரவிரிவ	அஸுரர்களுடைய விநாசத்தைத் தெரிவிக்கின்ற ஸூர்யன் போல
வித்யோதமாந:	விளங்குகின்ற
ஸஹஸ்ராரராஜ:	திருவாழியாழ்வான்
வ: ரோகம் ஹரது	உங்கள் ரோகத்தைத் தொலைத்தருள்க.

✣ ✣ ✣ அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையிலே மாஹேந்த்ர திக்பாக மென்றொரு யந்த்ரவிஶேஷம் சொல்லப்பட்டுள்ளது; அதனை

அருளிச்செய்கிறரீதில். “வராஹரூபிணம் தேவம் ஸர்வ லக்ஷ்யாஸம் வபு: । ஸம்ரோஹிதம் ஸம்ஹிதம் ஸம்ஸ்த்ர ஸம்ஸ்மரேத் த்வாராஷ்டாங்கிதம் ॥ ஸந்த்யே நரஸிம்ஹம் தம் விசிந்தயேத் தைஜஸம்” என்று— கீழ்ஸாமத்திலே ஸ்ரீ வராஹ நாயனாரையும் உபரிபாகத்திலே நரஸிம்ஹ மூர்த்தியையும் த்யானிக்க விதித்திருப்பதை உட்கொண்டு அருளிச் செய்கிறார். கீழிருந்து ஸ்ரீவராஹனுடைய தம்ஷ்ட்ராகாந்தியும் மேலிருந்து ஸ்ரீ நரஸிம்ஹனுடைய ஹஸிதச்சவியும் கலசி ஸவர்ணமாகப் பெற்ற நிலைமையை நோக்குமிடத்தில், தைத்யர்களுடைய விநாசஸூசகமாக ஆகாசத்திலே தோன்றின உத்பாதஸந்த்யையினுடைய நிலைமை நினைவுக்கு வருமாயிற்று. வராஹதம்ஷ்ட்ராகாந்தியும் நரஸிம்ஹ ஹாஸகாந்தியும் இயற்கையில் வெளுத்ததாயினும் உபாதிவசாத் சிவந்ததென்று கொள்ளவேணும். வராஹநாயனார் ஹிரண்யாக்ஷனைக் கொல்லும்போது அவனுடைய ருதிர வெள்ளம் கொழிக்க, அதன் ஒளி தம்ஷ்ட்ரையிலே தட்டி தம்ஷ்ட்ரை சிவந்ததாய்த்து. இதுபோலவே ஹிரண்யகசிபுவின் சரீர ருதிரச்சவியாலே ஸ்ரீநரஸிம்ஹ ஹஸிதகாந்தியும் சிவந்ததாய்த்து. இவை ப்ராக்ஸந்த்யையின் ஸ்தானத்திலும் ப்ரத்யக்ஸந்த்யையின் ஸ்தானத்திலும் ஆகக்கடவன. ஸந்த்யைகளின் வர்ணமும் சிவப்பாகையாலே இங்ஙனே ஔபாதிகவர்ணவ்யத்யயம் கொள்ளவேண்டிற்றாயிற்று. அத்வா, “உத்பாதஸம்ஸ்ரவி:” என்கையாலே உத்பாதகாலத்து ஸந்த்யைகளின் வர்ணமும் வெளுப்பாகவேயிருக்குமென்றும் ஸூர்யனுடைய காந்திமாத்திரம் சிவப்பாயிருக்குமென்றும் கொண்டு உள்ளபடியே நிர்வஹிக்கலாமென்பாருமுண்டு. வாலிஸுக்ரீவயோர்த்வந்த்வயுத்தநாயகமாகப் பெருமாள் ஸுக்ரீவன் கழுத்திலே மாலையிட்ட பிறகு அந்த நிலைமையை வால்மீகி பேசும்போது “ஸ தயா ஶுஶுபே ஸ்ரீமாந் லதயா கண்டஸக்தயா । விபரீத இவாகாஶே ஸூர்யோ நக்ஷத்ரமாலயா ॥” என்றார். இதற்குப் பலபடியாகப் பொருள் கூறுவர் வ்யாக்யாதாக்கள். விபரீதகாலத்தில் கூடாதன கூடுமென்பதும் ஒரு வ்யாக்யானமாகையாலே, கிழக்கு மேற்கு ஸந்த்யைகள் ஏககாலத்தில்

கூடுவதும் ஸூர்யன் சிவப்பாதலும் ஸந்தியைகள் வெளுப்பாதலும் எல்லாம் பொருந்துமென்க. (௧௩)

கோணே க்வாபி ஸ்திதோபி த்ரிபுவனவிததஸ் ஸூர்யாபோபி ரூக்ஷஃ, ருக்மாபோऽபி க்ருஷ்ணாக்ருதிரநலஸமோऽப்யாஶ்ரிதத்ராணகாரீ । பாராவாரோऽபி த்ருப்தோ திநகரரஹிதோऽப்யுத்யத்தாரகஶ்ரீஃ, ஸக்ருஷ்ணஸ்த்ருஷ்டிரா விதரது விபவந் ஸாதநம் ஸாதநம் வஃ ॥ ॥௧௪॥

க்வாபி கோணே ஸ்திதோபி	யஜ்ஞகோஶத்தில் எழுந்தருளியிருந்தபோதிலும்
த்ரிபுவனவிததஃ	த்ரிலோகவ்யாபியாய்
ஸூர்யாபோபி ரூக்ஷஃ	ஸூர்யஸமானமான காந்தியையுடையராயினும் தீக்ஷ்ணஸ்வபாவராய் (2) ஸூர்யனை வாஸஸ்தானமாகவுடையராய் ஶத்ருபீஷணராய்
ருக்மாபோபி க்ருஷ்ணாக்ருதிஃ	ஸ்வர்ணம்போன்ற ஒளியையுடையராயினும் நீலவர்ணராய் (2) ஹரவஷாகாரஹ்ருதராய்
அநலஸமோபி ஆஶ்ரிதத்ராணகாரீ	அக்நியென்ன ஆஶ்ரயாஶராயிருக்கச்செய்தேயும் ஆஶ்ரிதரக்ஷகராய்
பாராவாரோபி த்ருப்தஃ	ஸமுத்ரமாயினும் ஜயித்துக்கொண்டிருப்பவராய்(2) ஸேநாமத்யத்தில் வஸிஷ்டராய் ஜாஜ்வல்யமானராய்
திநகரரஹிதோபி உத்யத்தாரகஶ்ரீஃ	ஸூர்யப்ரகாஶராயினும் விளங்குகின்ற நக்ஷத்ரஶோபையையுடையராய் (2) பூர்ணகாந்தி விளங்கப்பெற்றவராய்

விஶ்ராமிதா	விரோதிஸமூஹாஶ்ரயமான ஆஶ்ரயபக்ஷமுடைய
ஸதர்ஶந:	திருவாழியாழ்வான் [ரான
வ:	உங்களுக்காக
விபந்நாநாம் ஶரணம் விதரது	ப்ரதிபக்ஷிகளுக்கு பயங்கரமான ஆஜ்ஞையையளிக்கவேணும்

* * * கீழே [ஶ்லோ—18.] “ப்ராப்தே ஸம்ப்ரீதாநாம் ப்ரஶமநகரீ” என்றொரு ஶ்லோகம் விரோதாபாஸாலங்கார ரீதியிலே அருளிச்செய்ததுபோலும் இதுவும். ஆபாதப்ரதீதியில் விரோதம் தோற்றி அர்த்தாந்தரத்தாலே அதற்கு ஶமநமாகக் கடவது. [கோணேஷ்வபி வ்யாப்தி] ஒரு மூலையிலிருப்பவன் த்ரிலோகவ்யாபியாயிருக்க வொண்ணாதென்று விரோதம். “அணோரணீயாந்—மஹதோமஹீயாந்” என்கிற ந்யாயத்தாலே ஆஶ்ரிதாநுக்ரஹார்த்தமாகச் சிறியவடிவுகொண்டு யஜ்ஞ கோணத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவர், ஸ்வரூபேண ஸர்வவ்யாபியாவர் என்று விரோதஶமநம். [அக்ஷ்யா மோஹவிரக்ஷ:] ‘அக்ஷி—ஆஹ்லாதநே’ என்று தாதுவாய் அக்ஷி—ஆஹ்லாதயதீதி அக்ஷ்யா, மோஹ பக்ஷ்யஸ:— அக்ஷ்யா மோஹ=ஸர்வஜநாஹ்லாதகரமான காந்தியையுடையவர்க்கு ரக்ஷகத்வம் (ஸௌந்த்ர்யகத்வம்) விருத்தம். பரிஹாரமெங்ஙனேயென்னில்; அக்ஷ்ண: மோஹ பக்ஷ்யஸ: அக்ஷ்யா மோஹ=மோஹ—பாஸஸ்தாநம்; “ஶஶதாராதிஷ்க்ரணவதீ” என்றும் “அக்ஷ்யா: கார்யதே” என்றும் கீழே சொல்லிற்றிறே. அக்ஷ்யவத்த்வமும் ஶத்ருவிஷயே தீக்ஷ்ணத்வமும் அவிருத்தம். [ஸ்வச்சாயோ஽பி க்ருஷ்ணாக்ருதி:] ஸ்வச்சமேனகாந்திமத்த்வமும் நீலவர்ணவத்த்வமும் விருத்தம். க்ருஷ்ணாக்ருதி:= க்ருஷ்ணஸ்ய—பகவத:, ஆக்ருதி:—ஸஹாய: இதி விரோதபரிஹார:. திருவாழியாழ்வான் பகவதாயுதமிறே. [அநலோऽபி ப்ராஶிதத்ருணகாஷ்ட] ஸ்வாஶ்ரயமான காஷ்டாதிகளைத் தின்கிற அக்நிக்கு ஆஶ்ரயாஶனென்றிறே பெயர்; ஆஶ்ரயபக்ஷகத்வமும் ஆஶ்ரிதரக்ஷகத்வமும் விருத்தம். அநலோऽய:—அக்நிபோல் ஜ்வலிப்பவர் என்கை. [யாராஸாரோऽபிதீவ்ர:] யாராயா:

ஶ்ரீஸார:— ஜலபாரையின் பெருக்கு. அதற்கு த்³ரவத்வம் விரோத⁴ம்; யாராயாம் ஸார: என்று விஶேஷவிஹாரம். “யாரா ஸே நாமு ஹாஸே” இதி விஶ்வ:. ஸார:-ஶ்ரேஷ்ட²:. [ஸ்ரீநகஸாராஞ்சி ரோஹிணீ உத்³ப⁴ஸ தாரகஶ்ரீ:] ஸூர்யன் விளங்கும்போது நக்ஷத்ரங்களும் விளங்குகை விரோத⁴ம். வஸிஷ்டராப⁴வக்ஷ, தாரக மென்று ப்ரணவத்தைச் சொல்லுகிறது. “யஸ்ய ஸ்வா ர்யாரஸந்நா ஸதி வஸிஷ்டரோ ரோஹிணீதாரகாஸ்ரு” என்று கீழே அருளிச்செய்தது காண்க. (௬௪)

ஶார்ங்க³ஶார்ங்க³! ஸ்தப்³தே⁴ ஸஹ உத்³த⁴ந! க்ஷணம் காம! தே(அ)யம் ந கால:, கிம் வோ ரக்ஷாம்ஸி! ரக்ஷா? தவ ஹயதாவதே யாக ஸாம்! வாக்ஷவேஷா! வாயோ! ஹ்ருத்³யோ(அ)ஸி ஹதஸூர்யஸ்தோத்ர யஶோ! க்ஷேமம் வேஸ்யதாம் த்³ருஷ்டிகேதி, ஶ்ராமாயஶ்ஶ்ருந்வாஸோ: ஸந்நாஜவிஜயீ மஹாதந்த்ராஷாதாம் வ: ॥ ௬௫

ஹே ஶார்ங்க³! — சேஷவோத்³யோனே

தே ஸ்தவ: ஶார்ங்க³: — நீ பண்ணுகிற ஸ்தோத்ரம் ஶார்ங்க³மாயிராநின்றது;

ஹே உத்³த⁴ந! — அநிஹவானே

க்ஷணம் ஸஹ — க்ஷணகாலம் நில்;

ஹே காம! — மந்மதராஜனே

தே அயம் ந கால: — உனக்கு இது ஸமயமன்று;

ஹே ரக்ஷாம்ஸி! — ராக்ஷஸர்களே

வ: ரக்ஷா கிம் — உங்களுக்கு ரக்ஷை எது?

ஹே யாகஸாம்ப்ரதே! — வாரணனே

தவ யாகஸேவா ஹயதா — நீ பண்ணிக்கொண்டிருந்த ஸ்ரீ ஸாஞ்சஶுந யாகவஷீமுயையானது ஹயஶ்ருஷமாயிடுக;

ஹே வாயோ! — வாயுவே

ஹதஸூர்ய: ஹ்ருத்³ய: அஸி — ஸ்வாமிக்கு உகப்பாயிருக்கிறாய்;

யஶோ! க்ஷேமம் த்யஜ — கர்வோரனே அஹங்காரத்தை விடு;

ஹே த்ர்யக்ஷ! ஸேவ்யதாம் இதி யத்யந்த்ரவாஹா: ப்ராஹு: ஸ: ஹேதிராஜவிஜயீ வ: தந்த்ராலுதாம் ஹந்து

வாராய் முக்கண்ணனே (திருவாழியாழ்வான்) ஸேவிக்கப் படட்டும் இவ்வண்ணமாக எந்த ஸுதர்ஶநனுடைய யந்த்ரவாஹகர்கள் சொல்லுகிறார்களோ அந்தத் திருவாழியாழ்வான் உங்களுடைய சோம்பேறித்தனத்தை ஒழிக்கவேணும்.

❖ ❖ ❖ திருவாழியாழ்வானை ஸேவிக்க வந்து நெருங்குகின்ற ஷட்வக்த்ராயகாத்யநேக தேவவ்ருந்தங்களையும் ராக்ஷஸர்களையும் நோக்கி ஸுதர்ஶநயந்த்ரவாஹகர்கள் கூறும்படியைக் கூறுகின்றாரிதில். ஷட்வக்த்ரனை நோக்கி 'அப்பா! நீ பண்ணுகிற ஸ்தோத்ரமும் ஶப்தார்த்தவைலக்ஷண்யத்தாலும் ஸங்க்ஷேபத்தாலும் ஶ்லாக்யமாயிராநின்றதுகாண்' என்றும், இந்த்ரனை நோக்கி 'சற்றுப் போது பொறுத்தாயாகில் திருவழியாழ்வானை ஸேவிக்கலாகும்' என்றும், யமனை நோக்கி 'இப்போது உனக்கு அவகாஶம் அரிது, பிறகு ஸேவிக்கலாம்' என்றும், ராக்ஷஸர்களை நோக்கி 'உங்களுக்கு இனி உய்யவிரகுண்டோ?' என்றும், வருணனை நோக்கி 'நீ நெடுநாளாகத் திருவடி தொழுது வந்தது இன்று ஸபலத்தாக வேணும்' என்றும், வாயுவை நோக்கி 'நீ சிறந்த ஸகனென்று ஸ்ரீ வைஶ்வனுக்கு ஹ்ருதயங்கமனாயிராநின்றாய்' என்றும், காமனை நோக்கி 'நாமே பெரிய தைவதமென்னும அஹங்காரத்தை விட்டிடு' என்றும், ஶிவனை நோக்கி 'திருவாழியாழ்வானைத் தொழுதெழு' என்றும் இப்படியாகச் சொல்லுகின்றனராம் ஸ்ரீ ஸுதர்ஶநயந்த்ரவாஹகர்கள். (௯௫)

ஶாயத்ர்யுச்சாரவக்த்ரப்ரஶமிதநாஸவஸ்ருதாரத்ரா விஷ்டு, பிம்பம் ப்ரஹஸ்த்ரகோணம் ப்ரஸ்தி ஜயிஜயாத்ஷ்டுஶக்தை ஸ்ருஷ்டைா । ஶோகம் வோ஽ஶோகந்ரமேவ ஷடக்ஷவிஷயம் ஸத்ரீஸீசாக்ஷஸீமா, பாம்ஸா த்ர்யாஸ்ருஹாஸீமா ஸுதர்ஶந ஸீமயி சிராநிரஸ்யைதைமமைவா ॥ ||௯௬||

ப்ரோத்³யத்³த்³வாத³ஶார்ணஸ்பு²ரத³லப த்ராரவிந்தே	த்³வாத³ஶாக்ஷரீமந்த்ர வர்ண ஸங்க்²யமான (த்³வாத³ஶ) விகஸித த³லங்களையுடைய பத்³மத்தையுடைத்தாயும்
வஹ்நே: த்ரிகோணம் பி³ந்து³ம் வஹதி	அக்³நியின் த்ரிகோணமான பி³ந்து³த்தையுடைத்தாயும்
ஜயி ஜயாத்³யஷ்டஶக்தௌ	ஜயஶீலங்களான 'ஜயா' முதலிய அஷ்டஶக்திகளையுடைத்தாயுமிருக்கிற
கா³யத்ர்யர்ணாரசக்ரே	கா³யத்ரீ வர்ண ஸங்க்²யமான (இருபத்திநாலு) அரங்களையுடைய சக்ரத்திலே
அஶோகமூலே நிஷண்ணா	அசோகமரத்தடியிலே எழுந்தருளியிருக்கிற
பாத³ஸவித⁴ஸம்ஸ்த² பீ⁴மபீ⁴மாக்ஷ பீ⁴மா	திருவடிவாரத்திலே விளங்குகின்ற பயங்கரர்களான இரண்டு பீ⁴மாக்ஷர்களாலே பீ⁴ஷணமாயிருக்கிற
சக்ராஸ்பதா³	சக்ரத்தை வாஸஸ்தா²நமாகவுடைத்தாயுமிருக்கிற
பாம்வ: பார்ஷத³ஹரி மயீ அபூர்வா மூர்த்தி:	ஸுதர்ஶநபார்ஷத³னுடைய நரஸிம்ஹமயமான விலக்ஷண மூர்த்தியானது
வ: ஶோகம் அஸ்யது	உங்களுடைய து:க²த்தைப் போக்கவேணும்.

இந்த ஶ்லோகத்தில் சொல்லுகிற ஸந்நிவேஶம் அஹிர்பு³த்⁴ந்யஸம்ஹிதையில் இருபத்தாறாமத்⁴யாயத்திலே விஸ்தரேண ப்ரதிபாதி³தம். [கா³யத்ர்யர்ணாரசக்ரே] "சதுர்விம்ஶத்யரம் சக்ரம் ஸுநேத்ரம் விராஜதி" என்றதிறே. கா³யத்ரியின் அக்ஷரங்கள் இருபத்திநாலிறே. [ப்ரோத்³யத்³த்³வா

வஸுதேவஸுதாயேதி] த்வாதசாக்ஷரமாவது வாஸுதேவத்வாதசாக்ஷரி; அதன் அக்ஷரங்கள் பன்னிரண்டு. அத்தனை திவ்யாங்களுள்ள வஸ்த்ரத்தை நிவேசிக்க வேணுமென்று "த்வாதசாக்ஷரமந்த்ரேண வஸ்த்ரயுக்மம் ஆதிசக்திப்ரதம்" என்றவிடத்திலே சொல்லிற்றிறே. [பீதவஸ்த்ரக்ஷேத்ராணம்வஸதி] "பக்ஷாபக்ஷணிகாயாஸ்ரெநந்யோஸ்ததாஸ்ரயத்ரணம்" என்றதிறே. [ஜயிஜயாத்யஷ்டசக்தி] "சிந்தயேத் பக்ஷஸ்ய ஸத்ஞாதிஷட்யோஷிதஃ। ஊர்த்வபூர்வாத்யநுக்ரமாஸ்யாஃ தத்வஜ்ஞீஃ ப்ராக்யளவநாஃ॥ ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தாஃ சிக்ராஜா ஸர்வயாரிணீஃ। ப்ராச்யாம் திசி ஜயாம் தேவீம் பீதவர்ணாம் விசிந்தயேத்॥ ஆக்நேய்யாம் 2. மோஹிநீம் தேவீம் ஸ்யாமாம் ஸர்வதக்ஷிணாம்। யாம்யாம் ஸர்வஸுதேவீம் 3 விஜயாம் க்ருஷ்ணரூபிணீம்॥ ரக்தவர்ணாம் ததா தேவீம் நைர்ருத்யாம் 4 ஹ்லாதிநீம் ததா। 5 அஜிதாம் பீதவர்ணாம் ச ப்ரதீச்யாம் ஸம்ஸ்மரேத் ஸதா॥ வாயவ்யாம் திசி 6 ஸர்வாம் ச க்ருஷ்ணவர்ணாம் ஸநாதநீம்। உதீச்யாம் ரக்தவர்ணாம் து ஸர்வாம்யாம் 7. அபராஜிதாம்॥ ஐசாந்யாம் ஸம்ஸ்மரேத் 8. ஸித்திம் ச த்ருவர்ணாம் ஸதாஃ வரம்" என்னக்கடவதிறே.

[அசோகதரும்] "ஸர்வஸிந்தசோகஸ்ய சரந்தோகாரா நமஸ்யதிம்". [பக்ஷஸவிபஞ்சஷ்டிஸர்வாக்ஷஸர்வ] "ஷடம்விதஸ்யதாதிபர்யஞ்சே விந்யஸேதஹஃ। தத்பாஜ்ஞாகஸீணஃ ஸர்வஃ நீலநீரதவிக்ரஹஃ॥ உதக்ரகாயஃ ஸர்வாக்ஷஃ ஸர்வாயுதயரஃ பரஃ। தம்ஷ்ட்ராகராளவதநஃ விந்யஸேத் ப்ருதக் ஜோரவநீஃ॥ 66 ॥" இதி ॥

[பாராஷஹரிதயே அபிவர்ணதிஃ] "தந்மத்யே பாதவர்த்நவிந்யஸாஜ்ஞம் ஸநாதநம்। நாரஸிம்ஹம் சதுர்பாஹும் சதுஸ்ஸுக்யாரம் பரம்॥ 62 ॥" இத்யுதிக்ரமேண ஸந்நிவேசம். ஆக இப்படிப்பட்ட ஸந்நிவேசத்தோடே நரஸிம்ஹமூர்த்தியாக ஸேவை ஸாதிக்கிற திருவாழியாழ்வான் உங்களுடைய ஆர்த்தியைப் போக்கவேணுமென்றாராயிற்று. (கூசு)

பாஶ்சாத்யாஶோகஶாகி²ப்ரஸவததிக³தை: ப்ராக³நுராக³ம் பராகை³:, ஸந்த்⁴யாரோசி:ஸரூபை: ஸ்வபத³ஸரஸிஜம் ப்ரேக்ஷ்ய தாம்ராந்தலக்ஷ்ம । பத்³மாநாப³த்³த⁴கோஶாநிவ ஸுரநிவஹைராஞ்ஜலீந் க்லுப்தமாநாந், சக்ராதீ⁴ஶோऽபி⁴நந்த³ந் ப்ரதி³ஶது ஸத்³ருஶீம் உத்³க³தேர்லக்ஷிதாம் வ: ॥ (௯௭)

பாஶ்சாத்ய அஶோகஶாகி²ப்ரஸவததிக³தை:	பின்னாலிருக்கிற அசோகமரத்தின் புஷ்பஸமூஹங்களினின்றும் விழுந்தவையாயும்
ஸந்த்⁴யாரோசி: ஸரூபை:	ஸந்த்⁴யாகாலத்துக் காந்தியோடொத்தவையாயுமுள்ள
பராகை³:	தூகள்களினால்
ப்ராக³நுராக³ம்	மிகச் சிவந்துள்ள
தாம்ராந்தலக்ஷ்மம்	ப்ரணவஸம்பந்தமுடைய (?) லக்ஷணஸம்பந்தமுடைய
ஸ்வபத³ஸரஸிஜம்	ஸ்வாஸ்யமான ஸூர்யனைக்ஷித்தை
ப்ரேக்ஷ்ய	பார்த்து
ஆப³த்³த⁴கோஶாந் பத்³மாநிவ (ஸ்தி²தாந்)	மொக்காக மூடிப்போன தாமரைமலர்போன்றுள்ள
ஸுரநிவஹை: க்லுப்தமாநாந் அஞ்ஜலீந்	தேவகணங்களால் செய்யப்பட்ட அஞ்ஜலிபந்த⁴ங்களைப்பற்றி
அபி⁴நந்த³ந்	திருவுள்ளமுகக்கின்ற
சக்ராதீ⁴ஶ:	திருவாழியாழ்வான்
வ:	உங்களுக்கு
ஸத்³ருஶீம் உத்³க³தேர்லக்ஷிதாம் ப்ரதி³ஶது	தன் கீர்த்தியோடொத்த உத்³க³தியை அளிக்கவேணும்.

✤ ✤ ✤ திருவாழியாழ்வானை ஸேவிக்கவருகிற தேவகணங்கள் ப³த்³தா⁴ஞ்ஜலிகளாயிருக்குமிருப்பை ஒருவகை ப்ரகாரமாக உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறார். கமலங்கள் ஸூர்யனைக்கண்டவாறே விகஸிதமாய்விடுமிறே. அப்படியே தேவர்களின் கரகமலங்களும் ஸ்ரீஸுதர்ஶநஸூர்யஸந்நிதி விஷ்ணுவை ஸூர்யனைக்கண்டு அஞ்ஜலிப³ந்த⁴வ்யாஜேந விகஸிதங்

களாயினபோலும். “ஸரோஸி நவஶோகஸ்ய ப்ரதீபகாநய ந்த்யமீ” என்கையாலே-பத்மராகஸமான அசோகமரத்தின் மலர்களினின்றும் விழுந்த துகள்களாலே வந்தனுக்கு ஸூர்ணாதிஶயமுண்டானதாகச் சொல்லப்பட்டது. [தாம்ராந்தஹ்தம்] தத்ஸம்பாதமும் வர்ணஸம்பாதமும் ஶ்லிஷ்டமாயிருக்கிறபடி. சொல்நயத்தால் தாம்ரஶப்தஸ்வாரஸ்யவிஶேஷமும் ஸூசிதமாகக் குறைவில்லை. [ப்ருக்ஷ்ய ஸூபக்ஷ கோஶாநிவ] ஸ்வஸ்தாயஸகலனைக்கண்டால் கண்ணை மூடிக் கொள்வரிறே பெரியோர். (இது பூர்வார்த்தம்.) [ஸஹிதந்து வக்த்ராயீஶா: ஸத்ருஶீ த்வதீயாநாம் புண்யதா] “ஸரோஜநாப த்வதீயாநாம் ஶ்லோகஸ்ய” என்ற ஶ்ருதிக்கு ஸாரமாக அருளிச் செய்கிறாரகையாலே ஸத்ருஶம் என்கிற பாடம் பொருந்தும். ஸத்ருஶாதிஶயபூர்வகவ்யந்தம். ஸரோஜநாபம் பஞ்சஜ த்யயந:. தன்னேடொத்தவர்களான வ்யக்திகளுக்குள்ளே என்கை. “பெதெத்யயஶஸிவ ஶ்லோக:” என்று ஸூரமாகையாலே உத்த ஶ்லோகமாவது சிறந்தபுகழ். (௩௭)

ரக்தாஶோகஸ்ய சைத்யஸ்ய ச விஹிதவஸதிம் ஶாகஶாகஸ்ய மூலே, ஸ்வசேதஸ்ரஸ்வதோசேத்யரஷி ப்ரஹிதவத மூர்த்தவந்நாஹமேஷாம் । ஸ்வீயம் ஹாஸோம் ஸ்மிதஶஶி ஹஸ்தாயதாம் தத்ஷீகம், வர்தந்தேவாரநாமே ஹம் நரஹரிதாராந்தம் ஜாநந்தாஶ: ॥ ௩௮॥

பூர்வஶாகஸ்ய	பல கிளைகளையுடைய (2)ஶாகா விடமங்களையுடைய
ரக்தாஶோகஸ்ய சைத்யஸ்ய ச மூலே	செவ்விய அஶோகவ்ருக்ஷத்தினுடைய அடியிலும் வேதமூலமான பூர்ணவத்திலும்
விஹிதவஸதிம்	எழுந்தருளியிருக்கிற

சக்ரை: ஶங்காத்யைஶ்சக்ராத்யை: ஶோபிதசதுர்பாஹுகம்	நான்கு சக்ரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட நான்கு பாஹுதண்டங்களையும், சக்ரம் முதலிய எட்டு ஆயுதங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட எட்டு பாஹுதண்டங்களையும் உடையதாய்
பஶ்சாத்பாகே ஆஸீநம் பாஸமாநம்	பின்புறத்தில் வீற்றிருந்து விளங்காநிற்பதாய்
ப்ராக்பாகே ஸ்திதம் பாஸமாநம்	முன்புறத்தில் நின்றுகொண்டு விளங்காநிற்பதாய்
ஸ்பஷ்டநரஸிம்ஹஸுதர்ஶநம்	(பின்புறத்தில்) நரஸிம்ஹமும் (முன்புறத்தில்) ஸுதர்ஶநமும் விளங்கப்பெற்றதான
ஏகம் தத்வம்	ஒரு தத்வமானது
வ:	உங்களை
ஸாம்ஸாரிகபயத: த்ராயதாம்	ஸாம்ஸாரிக பயத்தில்நின்றும் காத்தருள்க.

❖ ❖ ❖ சக்ரத்தின் முன் பாகத்தில் ஸ்ரீஸுதர்ஶநபுருஷனாகவும் பின் பாகத்தில் நரஸிம்ஹமூர்த்தியாகவும் ஸேவைஸாதித்துக்கொண்டு விளங்குகிற ஸந்நிவேஶமொன்றுண்டாகையால் அதனை உபந்யாஸம் பண்ணுகிறார். "பஶ்சாத்பாகே ப்ராக்பாகே ... ஶோபிதசதுர்பாஹுகம் ஆஸீநம் பாஸமாநம் ஸ்பஷ்டநரஸிம்ஹம் தத்வ, ப்ராக்பாகே ... ஶோபிதாஷ்டபாஹுகம் ஸ்திதம் பாஸமாநம் ஸ்பஷ்டஸுதர்ஶநம் ஏகம் தத்வம் வ: ஸாம்ஸாரிகபயத: த்ராயதாம்" என்று விபஜித்து அந்வயித்துக்கொள்க. சக்ரத்தின் பஶ்சாத்பாகத்திலே ஷாட்கோணமாக வளர்ந்திருக்கிற ... நரஸிம்ஹமூர்த்தியாக வீற்றிருந்து நான்கு திருக்கைகளிலும்

வக்ஷஸ்தலத்தையே யஸித்து விளங்குகின்றமை உணர்க. "நாரஸிம்ஹம் வபுஸ்ஸ்ரீமாந் ஸுஸ்ரூஷ்யர்த்தம் வஹதி। ஸ்ரீமஸீநக மேலோகஸ்ய மேருரிவ காயாநஷ்டோதிதி॥" 63. இத்யாதிகமஹி பர்யுதஸம்ஹிதாயாம் ஷட்த்ரிம்ஶாத்யாயே॥ (2) பரிவர்த்தாமத்தில், "ப்ராணவஶ்யமாயாரேஷு ஸ்ரீணவதீ" என்றபடி ப்ராணவத்தில் இருப்பைச் சொல்லுகிறது ப்ரயமேவாதித்தில், காணகாரணகாரவாதிஹேதுக பல ஶாகைகளையுடைய வேதக்திற்கு மூலம் ப்ராணவமிறே. "யதேஷாதீள ஸ்வரஃ ப்ரோக்தஃ" இத்யாதி.

விமர்ஶிதாஃ ஸ்வாமோ பாஸாதிஷ்டாஃபஸ்ய தஸ்—ஸ்ரீஸ்தர்பர்ஹாதிஷ்டு "ஆதிஸம்க்ஷேபமாஷ ப்ரஹ்ருதி பர்யஹஜஸ்திதிமதிதி ஹேதுஃ" (91) இத்யாதி ஶ்லோகோக்த ப்ரக்ரியைகளில் கஷ்டஹஜயக்ஷமதி ப்ரக்ரியையை இங்குச்சொல்லுகிறார். [ஸ்ரீஸநம் ஸ்திதம்] பின்னே வீற்றிருந்த திருக்கோலம்; முன்னே நின்ற திருக்கோலம். [வஷ்கம் தத்தம்] ஒரு தத்தமேயாய்த்து இங்ஙனே முன்னும் பின்னும் ஈருருவெடுத்திலங்குவது. [ஜாநாஷாஹ்யதஃ வஃ த்ராயதாம்] பிறப்பு உண்டானபோதே பலவகை வீதிகளும் உடன்வந்தியாகையாலே அவற்றையொழித்துக்காத்தருளவேணுமென்கிறது. ஜநாஷிமவம் ஜாநாஷிதி தத்யதவ்யக்திஃ॥ (கூஅ)

ப்ராணே உத்க்ரயாணே மீலிதவதி த்ருஶி த்யக்தஸாரே ஶரீரே, மத்யாம் வ்யாமோஹவத்யாம் ஸததமஸி மநஸி வ்யாஹதே வ்யாஹ்ருதே ச। வக்த்ராகர்ஷி மத்யாப்தி யமபடநிகராகாரவித்ரம் பவித்ரம், தேஜஸ்திஷ்டதாம் வஸ்த்ரஜஸ காஞ்சநம் தீக்ஷ்ணம் தீக்ஷ்ணம்ஷ்டு॥ ॥கூகூ॥

ப்ராணே உத்க்ரயாணே — உயிர்போமளவில்
த்ருஶி மீலிதவதி — கண்கெட்டுப்போமளவில்
ஶரீரே த்யக்தஸாரே — உடல்மெலிந்துபோமளவில்
மத்யாம் வ்யாமோஹவத்யாம் — மதிமருண்டுபோமளவில்

மநஸி ஸதமஸி	நெஞ்சு இருண்டு போமளவில்
வ்யாஹ்ருதே வ்யாஹதே ச	பேச்சுத் தடுமாறிப்போமளவில்
ம்ருத்யூத்த்ராஸம்	ம்ருத்யுபயங்கரமாயும்
உபயாகாரசித்ரம்	நரங்கலந்த சிங்கவுருவம் கொண்டிருப்பதனாலே விசித்ரமாயும்
பவித்ரம்	பவித்ரமாயும்
த்ரிதஶகார்யைகநேத்ர த்ரீக்ஷணம்	தேவகார்யத்துக்கு ஸாதநமான முக்கண்ணுடையதாயும்
தீக்ஷ்ணதம்ஷ்ட்ரம்	கூர்மையான கோரப்பற்களையுடையதாயும்
சக்ராந்தர்வர்த்தி	திருவாழியினுள்ளே இருப்பதாயுமுள்ள
தத் தேஜ:	அந்த தேஜஸ்ஸானது
வ: திஷ்டதாம்	உங்களுக்கு ஸ்வஸ்வரூபத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கவேணும்.

... ஶரீரிகள் ப்ரலயதஶையில் நிலைதடுமாறி நிற்கும் நிலைமையைப் பூர்வார்த்தாலருளிச்செய்தார். அப்படிப்பட்ட ஸமயத்திலே சக்ராந்தர்வர்த்தியான நரஸிம்ஹமூர்த்தி உங்களுக்கு ஸேவைஸாதித்து தாதாத்விகமான பயத்தை நிவர்த்திப்பிக்கவேணுமென்றாராயிற்று. [ஸந்திஷ்டதாம்] வ: என்பது சதுர்த்தீபஹுவசநம். 'ஸ்வாவஹ்நுஜ் ஸ்யாஶவாம்ஜீவ்யஸௌந:' என்பது அநுஶாஸநம். திஷ்டாதித்யாத்மநேபதம் "ப்ரகாஶநஸ்தேயாக்யயோஶ்ச" இதி ஸூத்ரேண । தத் தேஜ: ஸ்வஸ்வா ஸ்வாபிப்ராயம் யதேஷ்டம் போதயதாம் இத்யர்த்த: ॥ (௯௯)

யஸ்மிந் விந்யஸ்ய பாரம் விஜயிநி ஜகதாம் ஜங்கமஸ்தாவராணாம், லக்ஷ்மீநாராயணாக்யம் மிதுநமநுபவத்யத்புதாந் ஸாரபூதாந் விஹாராந் । ஶ்ரேயஸ்யம் ஸம்ப்ரதிமாய: க்ருதமிஹ பஹுநா யத்ர வ்யாஸ்யாவதம் வ:, தத்தஸ்ய ஸம்ஸ்தவம் ஸ்தம் ஶிவதம் ஸ பவதாம் ஶோகஶிவ்யோகதத்க்ஷணவர்த்தி ॥ ॥௧௦௦॥

ஐக்ஷீநாராயணாவ்யம்ஜியநம்-பெருமாளும் பிராட்டியுமாகிற ஜிவ்யஜம்பதிகள்

ஜஜூஜஸூவராணாம ஜமதாம ஊாரம	ஸகல வராவரங்களுடைய நிவாஹமாரத்தை
விஜயிநி யஸிநு விந்யஸ்ய	ஜயஸீலனை யாதொரு ஸுஷுநவராஷனிடத்தில் வைத்துவிட்டு
சுத்ரஷாராநு விஹாராநு சுநஹவதி	பேரின்பவெள்ளத் திருவிளையாடல்களை சுநஹவிக்கிறார்களோ
ஜிவ்யஹெதூக்ஷவதீஃ ஸஃ வாராஷஃ	திருவாழியின் சுக்ஷத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற அந்த ஸுஷுஸு
வஃ	உங்களுக்கு [நவாராஷன்
ஆரோரஷ்யம	நோயற்ற வாழ்வையும்
ஸம்பதம	குறைவற்ற செல்வத்தையும்
ஆயுஃ	தீவாயுஷ்யத்தையும்
ஜஹ வஹுநா க்ருதம	இங்ஙனே பிரித்துப் பல சொல்லி என்?
ஆஸூவஷம யகூ யகூ	(நீங்கள்) ஆசைப்படக்கூடியது ஏதேதுண்டோ
தத தஜஸம	அவற்றையெல்லாம்
ஸஜ்யஃ ஜிஸதா	உடனே கொடுத்தருள்க.

✤ ✤ திருவாழியாழ்வான் ஸவாஹீஷ ஹஸ்வதனென்கிறார். "ஸ்ரீரஜஉஜ்ஜஸஜிநியா விஹதாம விந்யஸ்யவிஸவிஷவிஷய நாயிகாஸ்ய। யொ நிவாஹதூ நிஸஜேஷி ஜாஜூ ரெயெவ ஸெநாநீஜந்யவிஜூவாஸஜஸிஸ்ரியாஜ" என்று ஸேனை முதலியார், திவ்யதம்பதிகளை ஹோமகேஷிகளிலே நிவாரராக வூவதிப்பித்து தாமே விஸுவாராயாரராயிருப்பரென்றதுபோலே திருவாழியாழ்வானும் அங்ஙனேயிருக்கும்படியை அருளிச்செய்கிறார்வஸிவாயத்திலே. அப்படி விஸ்ரக்ஷாதீக்ஷிதனை திருவாழியாழ்வான் ஆஸ்ரிதர்களுக்கு அளிக்கும் ஹலங்களை அருளிச்செய்யத் தொடங்கி "ஆரோரஷ்யஸம்பதிஜாயுஃ"

என்றவாறே, அஸம்க்யேயமான ஹதங்களை விஷஜித்துச் சொல்லுகை நமக்குப்பணியோ என்று திகைத்து, விரும்புவார் விரும்பின பலன்களையெல்லாம் கடுகக்கொடுத்தருள்வனென்று தலைக்கட்டுகிறார். "பஹுப்ரதாதா" என்றது பஹுப்ரதாதா அர்த்தம் என்றபடி. (க00)

। இதி வைராக்யவர்ணநம் ஸமாப்தம் ।

அத நிகமநஶ்லோக: ।

ஸப்தாநாம் தத்த்வவித்யாத்ருஷ்டிஶ்ரேணிப்ரமாணவீர்யவ்யூஹஸம்க்யாஸாராணாம், அவிஷு ஷ்வஜ்ஞேஷு நேத்ராதிஷு அவயவார்த்த: பரம்ஷி ஷட்விம்ஶதேஶ்ச । ஸம்கேதஸங்க்யாதவர்ணம் ய: படதி ஸ்துதிம் ஶ்ரீநாராயணேந, ஸத்யம் நிவிஷ்டே ஹோமே ஹோ ஸஜதி ஸ பரமம் ப்ரஹ்மஸாயுஜ்யமக்ஷய்யம் ।

அவிஷு	ஜ்ஞாநவிஷயமாகவும்
நேத்ராதிஷு அங்கேஷு	நேத்ரி முதலிய அவயவங்களின் விஷயமாகவும்
தத்த்வவித்யாத்ருஷ்டிஶ்ரேணி வீர்யவ்யூஹஸம்க்யாஸாராணாம்	(ப்ரதாநஸப்ததி) தத்த்வங்களென்ன (ப்ரதாநம்) வித்யைகளென்ன (ஆதய) ருஷிகளென்ன (ஸநகாதய) ரூபர்களென்ன (த்ரயோதய) வீர்யங்களென்ன இவற்றின் எண்களை (ஸங்க்யேண) உடையவையாயும்
அத: பரம் பரம்ஷி	அவயவவர்ணநத்துக்குப் பிறகு அவயவியான ஸாங்க்யதர்ஶநவாசஷன் விஷயமாக
ஷட்விம்ஶதேஶ்ச	இருபத்தாறு எண்களையுடையவையாயுமிருக்கிற
ஸப்தாநாம் ஸம்கேதை:	ஶ்லோகங்களினுடைய திரள்களாலே

கூரநாராயணேந க்ருதம் இதம் ஸுதர்ஶநஸ்தோத்ரம்	ஸ்ரீகூரநாராயணஜீயர் அருளிச்செய்த இந்த ஸுதர்ஶந விஷயக ஸ்தோத்ரத்தை
ய: படதி	யாவனொருவன் படிக்கிறானோ
ஸ:	அவன்
விஶிஷ்டபோக:	வைஷயிகபோகங்களை அநுபவித்தவனாய்
பரத்ர சக்ரஸாயுஜ்யலக்ஷ்மீம் பஜதி	திருவாழியாழ்வானோடு பரம ஸாயுஜ்யலக்ஷ்மியைப் பெறுவான்.

❖ ❖ ❖ உபஸம்ஹாரத்தில், இந்த ஸ்தோத்ரம் கற்றார்க்கு ஃபலஞ் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார். முதலில் ஜ்ஞாநவர்ணநபரங்களான இருபத்திநான்கு ஶ்லோகங்களையும், பிறகு தேஜோவர்ணநபரங்களான பதினான்கு ஶ்லோகங்களையும், அதன் பிறகு பலவர்ணநபரங்களான பன்னிரண்டு ஶ்லோகங்களையும், அதற்குமேல் வீர்யவர்ணநபரங்களான பதினொரு ஶ்லோகங்களையும், அதற்குப் பின்பு ஶக்திவர்ணநபரங்களான பதின்மூன்று ஶ்லோகங்களையும், அவஸாநத்தில் ஷாட்குண்யவர்ணநபரங்களான இருபத்தாறு ஶ்லோகங்களையும், இட்டு அருளிச்செய்யப்பட்ட இந்த ஸ்தோத்ரத்தை அநுஸந்திப்பவர், "இருங்கடலுலகமாண்டு வெண்குடைக்கீழ்" என்றும்' "கண்டார் வணங்கக் களியானைமீதே கடல் சூழுலகுக்கொரு காவலராய், விண்தோய் நெடு வெண்குடை நீழலின் கீழ் விரிநீருலகாண்டு" என்றுமருளிச்செய்த கணக்கிலே வைஷயிக போகங்களைக்குறையற அநுபவித்துப்பின்பு திருவாழியாழ்வானோடே பரமஸாயுஜ்யலக்ஷ்மியைப் பெற்று மகிழ்வர் என்றதாயிற்று.

ஸாலோக்யம் ஸாமீப்யம் ஸாரூப்யம் ஸாயுஜ்யமென்று மோக்ஷம் நான்குவகையாகச் சொல்லப்படும். "லோகேஷு விஷ்ணோர் நிவஸந்தி கேசித் ஸமீபம்ருச்சந்தி ச கேசிதந்யே। அந்யே து ரூபம் ஸத்ருஶம் பஜந்தே ஸாயுஜ்யமந்யே ஸ து மோக்ஷ உக்த: ॥" என்று ஸ்ரீ பாகவதத்திலே சொல்லிற்று.

ஸாயுஜ்யமோக்ஷமே சிறந்ததென்னுமிடம் "மோக்ஷம் ஸாலோக்யஸாரூப்யம் ப்ரார்த்தயே ந கதாசந। இச்சாம்யஹம் மஹாபாஹோ ஸாயுஜ்யம் தவ ஸுவ்ரத" என்ற ஜிதந்தாஸ்தோத்ரத்தாலும் வ்யக்தம். ஸயுக்பாவஸ்ஸாயுஜ்யம். ஒரு போகத்திலே போக்தாவாய்க்கொண்டு கூட அந்வயிக்கையாய்த்து ஸாயுஜ்யமாவது. ஸர்வகாலப்ரஹ்மமாகிற போகத்திலே ப்ரஹ்மமும் முக்தனுங்கூட போக்தாக்களாய் அந்வயிக்கையாலே முக்தனை ஸயுக்கென்கிறது. "ஸாமரஸ்யம்ஹி ஸாயுஜ்யம் வதந்தி ப்ரஹ்மவாதிந:" என்று ஶாகடாயநனும் சொன்னான். ஐக்யமே ஸாயுஜ்யமென்று சிலர் நினைப்பது ப்ரமாண விருத்தம்.

[தத்த்வவிம்ஶத்யாதி] "பொங்கைம்புலனும் பொறியைந்தும்" இத்யாதிபடியே தத்த்வங்கள் இருபத்திநான்கு; "அங்காநி வேதாஶ்சத்வாரோ மீமாம்ஸா ந்யாயவிஸ்தர: । புராணம் தர்மஶாஸ்த்ரம் ச வித்யா ஹ்யேதாஶ்சதுர்தஶ" என்கிறபடியே வித்யைகள் பதினான்கு. ஆதர்ஶாதிகள் தகாதர்ஶார்த்தர்களென்று ப்ரஸித்தம். "வீர்யஜ்ஞ" என்ற பாடம் மாறி 'வியஜ்ஞ' என்று பெரும்பாலும் பாடம் வழங்கிவருகின்றது. நாட்யலக்ஷணம் சொல்லுகிற பரதஶாஸ்த்ராதிப்ரபந்தங்களிலே "வீர்யஜ்ஞா ந்யாமர்வாஜ்ஞாதார்வ்யதேஶ்த்ர ஸ்வஸாவத:। உத்ஸாஹவமஹி தே.........ப்ரதிவாதி த்ரயோதஶ" என்றது காண்க.

ஆக இந்த ஶ்லோகத்தாலே இந்த ஸ்தோத்ரபந்தத்திற்கு மங்கலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினாராயிற்று. (௧௦௧)

பட்டார்யப்ரஜ்ஞ: ப்ராஜ்ஞ ப்ரவிதார்யகாஹாஸ்து பஹூதராஸ்து
மஹீராஸ்து ஹாவாயநாஸ்து ப்ரதிபணிதி பிம்பாணமேவது ।
இமம் திவ்யம் ஹவ்யம் ஸகலமலமதம் ஸ்தோத்ரஸாரம்
ஸ்தவம்தாவோஸவ்யக்தம் வ்யவ்யணாதமாரோ:வாணிநக்ஷயா ॥

ஸ்ரீக்ருஷ்ணநாராயணஸம்யமீந்த்ர
ஸச்சிஷ்யஹீரா க்ஷ தாரமேஹவா ।
அஸ்வ்ய ஶக்தி: க்ஷ வ மே தயாவி
ஸ்வாமாயதர்ஶஷ்ட்யா விவக்திவப்ரமேவி ॥

𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍇𑌨𑌾𑌕𑍍𑌤𑌂𑌯𑌾
𑌦𑌾𑌸𑌾𑌸𑍍𑌯𑌦𑌾𑌯𑍁𑌕𑍋𑌟𑌿𑌪𑌟𑌨𑌾𑌸𑌲𑍀𑌲𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑍀𑌮𑌾𑌮𑌤𑌾𑌕𑌃।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌹𑌂𑌸𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌵𑌾𑌹𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌿𑌕𑌃
𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑌃 𑌇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑌮𑌾𑌨𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌤𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌵𑌿𑌦𑌃।
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌜𑌨𑌃
𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌶𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂 𑌸𑍁𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯𑌨𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥

𑌨𑌾𑌨𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑌾𑌦𑌯𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑌾𑌰𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌵𑌿𑌰𑌾𑌦𑍇𑌶𑌾𑌰𑌵𑌿
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌦𑍇𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌾𑌵𑌿𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌮𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂𑌹𑌿𑌸𑌿𑌦𑌾𑌦
𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑍇। 𑌅𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌸𑌮𑌂𑌶𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌤
𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂𑌸𑌮𑌾𑌸𑌣𑌿𑌦𑍇𑌵𑌯𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿
𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌕𑌵𑌤𑍍 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌾𑌦𑌿𑌹𑌂𑌸𑌵𑌂𑌶𑍍𑌯𑌾𑌣𑍍𑌣𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾।
𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌶𑌤𑌕𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑍀 𑌜𑌯𑌤𑍁 ॥

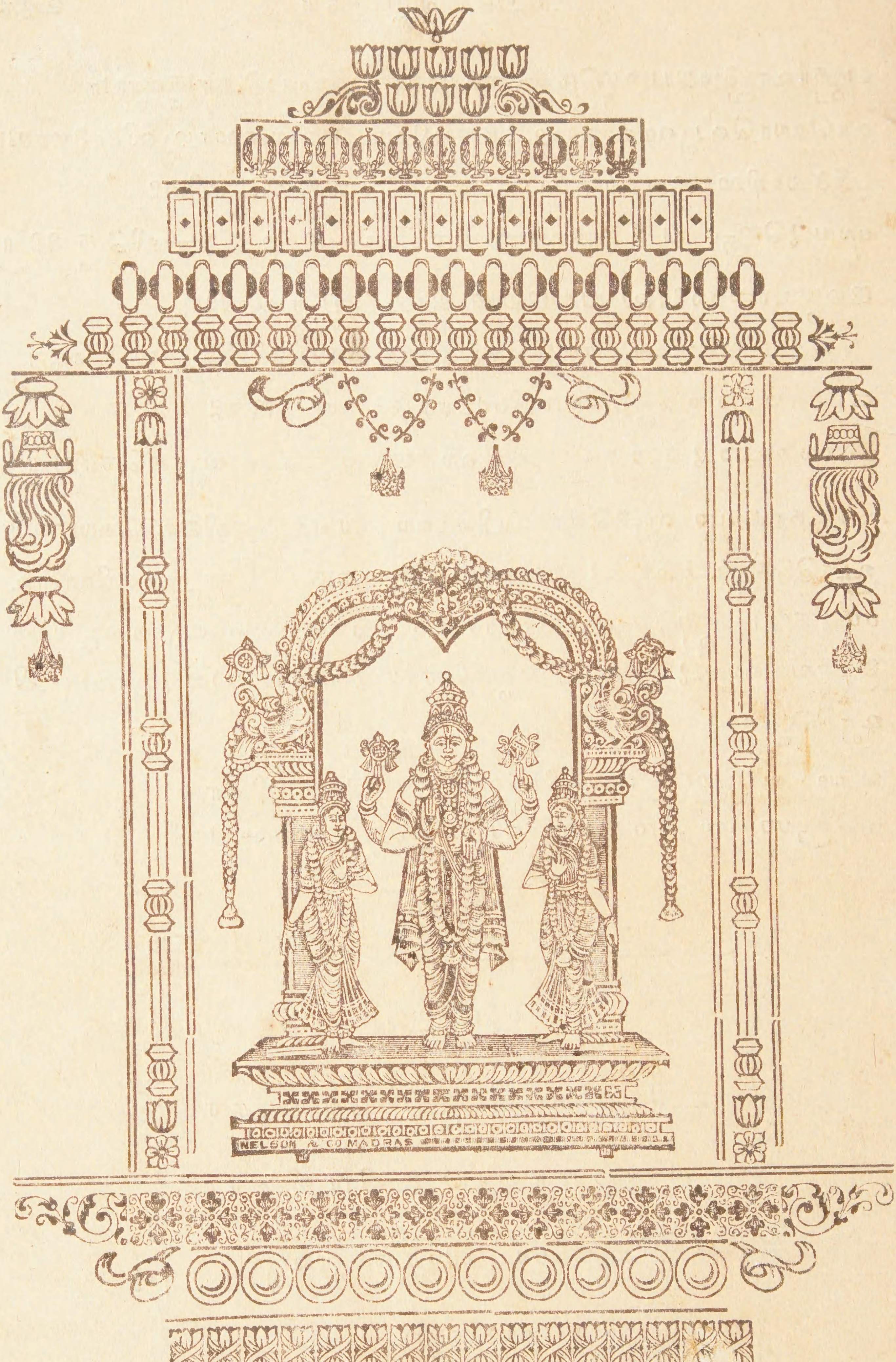
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁.

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌯𑌙𑍍𑌕𑌰

𑌅𑌣𑍍𑌣𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌶𑌤𑌕𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾

𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 ॥

NELSON & CO MADRAS